

Edebiyat Defteri

EM.HAKİM -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
14 Şubat 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

MESLEK ANILARIMDAN

KURA ÇEKİMİ [MESLEK ANILARINDAN]

YIL 1977 KASIM AYININ 18 İ...GÜNLERDİR HEYECANLA BEKLEDİĞİM GÜNÜ SABAHI.GÜZEL BİR GÜZ GÜNÜ SONBAHARI GÜZELDİR GÜZEL ANKARAMIZIN..ANKARA YENİŞEHİR BULVAR BOYU AĞAÇLARDA SERÇELER SİĞİRCIKLAR MÜZİK ŞÖLENİYLE KARŞILIYOR DÖKÜLEN YAPRAKLAR YOLUMA SERİLMİŞ SARI HALI SANKİ.HAKİM OLACAĞIM YA .ONU KUTLUYOR OLMALILAR...SAKARYA CADDESİ PARALELİNDE BULUNAN HAKİMLER YÜKSEK KURULU ÖNÜNDE TOPLANDIK ÇOĞALDIK. 80-90 GENÇ ADAY.SAAT 10 CİVAR I BÜYÜK SALONA ALINDIK .ADALET BAKANLIĞININ VE KURUL YETKİLİLERİ YERLERİNİ ALMIŞLAR.İSMİ OKUNAN KÜRSÜYE GİDİP TORBADAN YAZSINI ÇEKİYOR.UZAK VE KÜÇÜK YERLERİ ÇEKENLERİ ALKIŞLIYORUZ. KURA DA BÜYÜK İLÇELER VE İL MERKEZLERİ DE VAR.İSMİM OKUNDU EN ARKADA OTURUYORUM.TIPIŞ TIPIŞ KÜRSÜYE YÜRÜDÜM.KADER TORBASINA ELİMİ DALDIRDIM.DÜRÜLÜ KAĞITLARDAN BİRİSİNİ ALDIM.BAKANLIK YETKİLİSİNE VERDİM.GÖREVLİ KAĞIDIN KATLARINI AÇTI,AÇTI OKUDU DİGOR DEMESİYLE BİR ALKIŞ KOPTU Kİ SORMAYIN.İLK KEZ DUYUYORDUM HEMDE ŞAŞKINDIM.GÖREVLİYE SORDUM ^BEN DE BİLMİYORUM DEMESİN Mİ.BİR ALKIŞ TUFANI KOPTU Kİ SALON DEĞİL TÜM BİNA SALLANDI SANKİ. **BİLEĞE BAK BİLEĞE BRAVO VALLAHİ SLOGANLARI ARASINDA YERİME DÖNDÜM.EN MAHRUM YERLERDEN BİRİNİ ÇEKMiŞİM.AMA OLSUN İDİ .ALKIŞ REKORU KIRMIŞTIM YA ÖMÜR BOYU BİR DAHA ÖYLE ALKIŞ ALMADIM.ÇOĞU GİBİ BENDE PROGRAM BİTİMİNİ BEKLEMEDEN SALONDAN AYRILDIM.EŞİMİN DAİRESİNE GİTTİM ANLATTIM BİRAZ ÜZÜLDÜK BİRAZ SEVİNDİK .ŞANSIMIZ BÖYLEYMiŞ DEDİK. DEVAM EDECEK YARIN KURA SONRASI GÜNLER YAZILACAK

KARS YOLCULUK...MESLEK ANILARINDAN YAZI DİZİSİ DEVAMI

KARSA YOLCULUK

NEREDE KALMIŞTIK..DİVRİĞİ DE KALMIŞTIK DEĞİL Mİ?

DİVRİĞİ DENİLİNCE AKLA İLK GELEN UNESCO KORUMACILIĞINA ALINMIŞ OLAN TARİHİ ULU CAMİİ...KİMLER TARAFINDAN NE ZAMAN YAPILDIĞI BELLİ OLMAYAN KALESİ...DEMİR MADENLERİ İŞLETMECİLİĞİ...ÇALTI SUYU VS VS....BUNLARI BİRAZ AÇMAK GEREKİRSE CAMİİ NİN MENGÜÇ OĞULLARI ZAMANINDA YAPILMIŞ İBADET BÖLÜMÜ VE ŞİFAHANE BÖLÜMÜNDEN OLUŞMAKTADIR.ÜSTÜNLÜĞÜ VE AYRICALIĞI İLK ŞİFAHANELERDEN OLMASI VE KAPI GİRİŞLERİNİN TAŞ OYMACILIK VE AHŞAP KAPI İŞLEMİ..

UZATMAYALIM DERLER Kİ BU İŞLEMECİ USTANIN ESERLERİNDEN BİRİ İSFAHANDA (İRAN) İMİŞ..3.CÜYÜ YAPMASIN DİYE SAĞ BİLEĞİ KESİLMİŞ.DİĞER KISIMLAR YAZILI KAYNAKLARDA VAR ANCAK BİLEĞİNİN KESİLMESİNE YAZILI KAYNAKTA KENDİM RASTLAMADIM.DİLDEN DİLE BÖYLE SÖYLENİR.ULU CAMİNİN HİKAYESİ BÖYLE.

KALEYE GELİNCE BİLİNDİĞİ GİBİ KALELER KENTLERİN KORUMA BİRLİKLERİNİN ÜSTÜDÜR.İŞTE DİVRİĞİ KALESİNİN BEYİNİN OĞLU KARŞI TARAFTA BULUNAN KALE BEYİNİN KIZINA AŞIK OLMUŞ.KIZIN BABASI VERMEK İSTEMEZ.ISRAR ÜZERİNE PEKİ DER TEK ŞARTIM VAR..DELİKANLI O KALEDEN BENİM KALEYE GERİLECEK BİR URGAN İLE TUTUNARAK GEÇECEKTİR.BAŞARIRSA DER..OGLANA SÖYLERLER.AŞK FERMAN DİNLEMEZ ÖLÜMÜ GÖZE ALIP ŞARTI KABUL EDER.2 KALE ARASINDA URGAN GERİLİR ARADA FIRATIN BİR KOLU OLAN ÇALTI SUYU IRMAĞI BULUNMAKTADIR.OLDUKÇA DERİN BİR VADİDİR.MERASİM GİBİ HAZIRLIKLAR YAPILIR.OĞLAN TARAFIN İLERİ GELENLERİ DAVETLİLERİ DİVRİĞİ KALESİNDE KIZ TARAFINDAKİLERDE KENDİ KALELERİNDE TOPLANIR.MERAKLA VE HEYECANLA NETİCEYİ BEKLEMEDİRLER.

DELİKANLI URGANDAN TUTUNARAK KARŞI KALE YAMACINA GEÇMEK İÇİN URGANDAN TUTARAK YOL ALIR.TAM NEHİRİN ÜSTÜNE YANI YOLUN YARIŞINA VARINCA KIZIN BABASI OĞLANIN GEÇECEĞİ ENDİŞESİ İLE VE HAINLIĞI İLE YAPACAĞINI YAPAR.EĞİTMİŞ OLDUĞU DOĞAN KUŞUNUN KAFESİNİ AÇAR DOĞAN KUŞU DELİKANLININ BAŞI ÜSTÜNDE FIR DOLANARAK KANAT ÇIRPAR.ZALİM BEY KES DOĞAN DER.BU KOMUTA ALIŞKIN OLAN DOĞAN KUŞU BİR HIŞIMLA İNER URGANA VURUR.GAGASIYLA URGANI İKİYE BÖLER.DELİKANLI AZGIN SULARA DÜŞER.SU KIRMIZI KIRMIZI AKMAYA DEVAM EDER.DURUMU İZLEMekte OLAN SEVDALISI KIZ BULUNDUĞU KULEDEN KENDİSİNİ BOŞLUĞA BIRAKIR.KAYALARA ÇARPA ÇARPA SUYA GÖMÜLÜR.KANLARI KARIŞIR DERLER.KAYNAKLARDA BU BÖYLE YAZILIDIR.BU NEDENLE O KALEYE KES DOĞAN KALESİ DENİR.BU İKİ KALENİN HİKAYESİ BÖYLE YAZILMIŞ BÖYLE ANLATILIR.

DEMİR MADENLERİ DEDİK GERÇEKTE MEMLEKETİMİZİN ZENGİNLİK KAYNAKALARINDAN OLAN DEMİR İŞLETMECİLİĞİ 1920LER DEN BERİ FAALİYET GÖSTERMEKTE ÇIKARILAN MADENLER ZONGULDAK A SONRADA İSKENDERUN DEMİR ÇELİK FABRİKALARINA GÖNDERİLİR.MEMLEKET EKONOMİSİNİ KATKI SUNAN ZENGİNLİKLERİMİZDENDİR.YİNE TARİHİ HAKKINI İNKAR ETMİŞ OLMAYALIM DİYE NURİ DEMİRAĞI VE HİZMETLERİNE DEĞİNMEDEN DE GEÇİLMEZ. TÜRKİYE NİN İLK MÜHENDİSLERİNDEN Dİ.TREN YOLUNUN DİVRİĞİNDEN GEÇMESİ VE İLÇEDE ORTA OKULLAŞMASI GİBİ UNUTULMAZ HİZMETLERİ DEĞİNMEYİ DE BİR VATANDAŞLIK VE İNSANLIK GÖREVİ BİLİRİM. DİVRİĞİ DEKİ GEÇİŞ ANIMIZI BU ŞEKİLDE ÖZETLEDİKTEN SONRA ÇALTI SUYU VADİSİ BOYUNCA ERZİNCAN A DOĞRU KARA TRENİMİZ DEVAM EDERKEN BİZ UYUYA KALMIŞIZ BİRADERLE.UYANDIĞIMIZDA ERZİNCAN DA İDİK.ŞAFAK ATIYORDU.GENE ORDANBURDAN SOHBETLERLE DEVAM EDEREK ÖĞLEN SAATLERİNDE KARSA VARMIŞ OLDUK.

KARA TRENE DE İNDİK DİGOR İLÇESİNE NE İLE NASIL GİDİLİR DİYE SORDUK..DOLMUŞLAR VARMIŞ...ORAYA VARDIK.....

DEVAMI YARIN.....

KARSA VARIŞ VE İLK DURUŞMA

Mesleğe ilk adım Kur'a çekim merasimi. En mahrum yerlerden birini çekmiştim ama olsundu alkış rekoru kırmıştım ya! O mübarek alkış hala kulaklarımda çınlar!

Mesleğe ilk adım
kur'a çekim merasimi

Yıl 1977 mevsim sonbahar. Kasım ayının 18 zi.
Sabırsızlık ve heyecanla beklediğim günün güzel bir gün sabahı.
sonbaharı güzeldir güzel Ankara'mızın. Yenişehir bulvarı boyu
yürüyorum, yürüyor değil uçuyorum. Ağaç dallarında ötüşen serçeler
dönüş yolcusu sığırcıklar ' musiki şöleniyle karşıyor, olmalılar
dökülen yapraklar yoluma serilmiş sarıca halı' diyorum kendi kendime.
Hakim olacağım ya, onu kutluyor olmalılar. o keyifle, kur'anın çekileceği
Hakimler Yüksek Kurulu (o zaman öyleydi) önünde toplanıp çoğaldık
86 genç ada'yız.

Saat on (10) civarı büyük salona alındık. Ad. Bakanlığı ve Kurul
yetkilileri yerlerini almışlar. Bakanlık yetkililerinden biri usulden olan
açılışla hayırlı olması dileğinde bulundu. Alkışlandı.
Çekim başladı. İsmi okunan kurulu kürsüye gidiyor torbadan kader kağıdını
alıyor. Uzak ve mahrum denen yerleri çekmiş olanlar alkışlanıyor.
Derken adım okundu. Oturmakta olduğum sıradan kalkıp tıpış tıpış
kürsüye vardım. Torbaya elimi daldırdım kağıtları karıştırıp içlerinden
birini aldım Bakanlık görevlisine uzattım. Görevli kağıdın katlarını
açtı açtı okudu büyük atında gülümsedi, bana baktı, salonda çıt yok
herkes nefesini kesmişti ki görevli ' DİGOR' der demez bir alkış koptu ki
sormayın.

Bu ismi ilk kez duyuyordum. alkışlar devam ediyordu. görevliye
" nerenin!" dedim. Hay demez olaydım
" vallahi ben de bilmiyorum !" demesin mi !!
Bu kez alkış değil alkış tufanı koptu, salon değil
tüm bina sallandı sanki. alkışlar berdevam!
"Bileğe bakın bileğe bravo vallahi bravo Kars'a oğlum
Mustafa kusura kalma da Kars'a Kars'a slogan ve alkışlar
arasında İzmir marşıyla uğurlanır gibi yürüdüm.yerime.
Sıra arkadaşım Kars'lı Mehmet'e sordum
"İ Digor ilçemdir ama iyidir diyemem yine de
hayırlı olsun derim' dedi..

Artık merasimin sonunu beklemeden eşimin iş yerine koştum
olup biteni anlatmamla o da ' ne ne nereninmiş!' dedi
biraz yüzü buruştu ise de
".Neyse!. hayırlı olsun!" deyip zoraki olsa da gülümsedi!
Gerek orada, iş yerinde gerekse evde gelen giden
amca akrabalara , ballandırarak anlatıyordum;
" Rekor kırdım rekor alkış rekoru1" diyor
hem gülüyor, güldürüyor, hem de
üzüntümüzü belli etmemeye çalışıyor, durumu idare ediyordum.

Böylece mesleğe ilk adımı atmış kapının anahtarını almış oluyordum.
Evet Kuranın en mahrum yerlerinden birini çekmiştim ama
Ailece mutlu ve hiyacanlıydık!
O mübarek alkış alkış hala kulaklarımda çınlar.
-Devam edecek yarın kur'a sonrası günler
davetler ziyaretler.-

Kur'a sonrası günler. Yöremizde gelin adayı asker adayı delikanlıları davet etme geleneği var.İşte o günler başlamıtı.

Kurn'ayı Sonrası Günler (Mesleki anılardan)

Kasım'ın 18 zinde yerim belirlenmiş kayıtlara geçmekle (çocukluğumdan beri hep hayal ettiğim meslek yolculuğu başlıyordu işte!

Eşimle üzüntüyü sevinci paylaştıktan sonra aynı gün Bakanlıkta atanma yazısını ve maaş nakil kağıdını almış hemen yola çıkmak istiyordum.

Ama eşim ' acelen ne Bayram ...' vs dedi, haklıydı. Kurban Bayramına 3-4 gün kalmıştı zaten!

Böylece kur'a sonrası dediğim günler başlamış oldu.

Bizde , yani yöremizde düğünü tutulmuş olan gelin hanım, asker adayı delikanlılar uzak gurbetçileri davet etme güzel bir geleneği var. Vardı desem belki daha doğru olur. Neyse!..

Amca dayı akrabaların davetleri ve bizim ziyaretlerimizin trafiği başladı. Hepsi anlatılsa kitaplar dolusu tutar.

İçlerinden en keyiflisi gençler ve yaşıtımla olan beraberlik olmuştur.Neydi o takılmalar, şakalar espriler.. bendeki tazeliğini korumaktalar hala.bugünkü gibi:.

-Sahi nereydi

- Digor 'du oğlum Digor

- Digor mu o da nereymiş

- Kars'ın Kars!

- Kars neyse de

- Kars'ın içinde mi haritalarda var mı

_ Haydı gel de buna anlat koca ilçe oğlum ilçel

Daha neler neler! birbirlerine takılmalar espriler gülmeceler...

Uzatmayayım Bayram ziyaretleri ' hayırlı olsun ' dilekleri derken

bayramın dördüncü günü yolculuk başladı. ' bekle beni geliyorum Digor '

Devam edecek yarın yolculuk!.

Digora Varış İlk Duruşma ve ilk tutuklama kararı

Digor'a varış ilk işlemler

Kars'tan Digor'a 45-50 dakikalık bir yolculukla ikinci vakti varmış olduk. Yol süresince geçtiğimiz yerleri köyleri tanıtıyor şoför efendi. İşte Dağpınar işte Gülayran vs. Adliye Hükümet Konağının giriş katında bulunuyor. Savcı Sadi Yoldaş Beyin makam odasına girdik. Kendimi tanıttım. Atanma yazımı maaş belgemi verdim. Hakim cengiz Bey geldi çaylar söylendi. Başta tipler katipler derken savcı bey Başkatip Mülazım Beye talimat verdi. Odam hazırlandı. Göreve başlama yazım yazıldı. Artık resmen ve hukuken hakim idim. Ankara'da almış olduğum anahtarla Digor'da kutsal kale kapısını açmış Ad.Bak.lığının mensubu olmuştum. Hazırlanan makame odama geçtim. Hayırlı olsun demeye gelenleri odamda kabul ediyordum... O gün böyle geçti akşam savcı Bey bizi (ben ve kardeşim İbrahim) hakim bey de olmak üzere akşam yemeğine aldı! İstanbul hanımefendisi kibar, uzun boylarlarıyla evde ağırlandık. Geceyi ilçenin tek oteli olan Cabbar orada kaldık. Ertesi gün birader döndü. Göreve başlamanın ikinci günü Perşembe Asliye Hukuk duruşması varmış. Cengiz Bey duruşmaya başladı, bana ; " Gel izle usule dikkat et katibe bilmezliğini belirtme..." vs. dedi. Sağ olsun. anı defterime yazmışım. Aynı günün öğlen sonu savcılıktan bir evrak geldi. Tutuklama istemli bir dosya (diyelim) Benim incelemem gerekiyor; sulh ceza hakimi sıfatıyla. Kıdemli hakim itirazın inceleme makamı oluyor.Yargı usulümüz böyle. Uzatmayayım: evrakın kaydı yapıldı. Masama geldi. İnceledim. Görevli muhtara görevinden dolayı çıkan dalaşmada, muhtarı yani mağduru darp etmekten maddesi uyarınca denip tutuklanması istemliydi. Duruşması daha doğrusu savunmasının alınması yapıldı Neticeten: dosyası incelendi. 'Gereği Düşünüldü:..., nedenlerle tutuklanmasına.. .evrakın ikmalı için C. Savcılığına... itirazı kabil olmak üzere... karar verildi...' Böylece mesleğin ilk duruşmasını yapmış ve tutuklama gibi önemli bir karar vermiş oluyordum. Akşam ve gece hep onu düşündüm tutuklama olmasaydı ne olurdu. vs. Uyuyamamıştım diyebilirim.

Sabah geldiğimde hakim Cengiz Bey, " Eee adamı tutukladın... uyuyabildin mi" demesiyle sarsıldım. " Evet uyuyamadım " dedim. ve renkten renge giriyormuşum. Kıdemli arkadaş. İlk kararda böyle olur. Ama daha bu ne ki belki ileride idam kararı vermen gerekecek. Bunlara alışacaksın. Doktorun hastanın karnını yarması neyse bizimki de o. Doktor sağlığı için biz de toplumun düzeni için... Evet her şeyin ilki gibi unutulmazlarım arasında yerini almış oluyordu. Sanık İbrahim Koyunca. Dilekçe yazıcı, İbrahim efendi! İşte böyle Sn.ve sevgili okurum! Devam edecek , seçim dönemi yılbaşı gibi önemli günler bizi bekliyor! EM. HAKİM

Meslek anılarının yazı dizisine devam. makam odama yerleştim. hoş geldin trafiği devam ediyor

Hoş geldin ziyaretleri devam ediyor

Göreve başlamamın üçüncü günü. Günlerden cuma. "Hoş geldin," ziyaretleri devam ediyor.

Bugünün en önemli ziyaretçim şüphe yok ki, İlçe kaymakamı Sn Celal Kale ve

belediye başkanı Esad Bey olmuşlardı. onları .Daha sonraları parti ilçe başkanları, köy mutarları peyder pey olmak üzere devam edeceğe benziyor.

Hafta sonumu bulunan kiralık evimin temizlenmesi biraz masa kapacak küçük piknik tüpü vs ile geçti.Yatak olarak otelden emanetin temin edildi.

Akşamları memurlar lokalindeyiz.Demir merdivenlerle kıvrıla kıvrıla çıkıldığı için 'kartal yuvası' diyoruz aramızda.

Sahibi Ali Aymandır. Lokale pek gelmez.Beyaz eşya halı mobilya vs iş yeri var. Zaten ilçede başka da yok..

Lokalden çıkınca nevaletimizi alıp Hakim Beyin evine gidiyoruz. Orada hazırlayıp yedikten yuduktan sonra oradan burdan laflayıp evime gidiyorum.

Evimden biraz söz etmek bazı özelliklerini belirtmek istiyorum ilerde lazım olacak .

Efendim taş duvarlı dıştan toprak sıvalı yer yer dökülmüş çatlamış olsa da.Çatısız düz toprak dam. o da ilerde lazım olacak.

En önemli ve ilerde lazım olacak dediğim kapısı. Bildiğimiz tahta kapı. Öyle kapı gibi kapı sanmayın birbirine bir iki

çıtayla çivilenerek tutturulmuş tahta parçalarından bir uyduruk. alt taraftan kırığı var ki gel geç görevi görüyor

Kasalar da öyle. arkadan bir sürgü var ama ben

yatarken bir dayakla takviye ediyorum çünkü hafif rüzgarla. itelemeye açılıyor.

İkinci hafta:

İkinci hafta artık tam bir hakim makam odamdayım. Görev alanım olan sulh ceza dosyaları suç üstü evrak ve dosyaları trafiği başladı ki sormayınız.

İşte çocukluğumdan beri hayal ettiğim hakimlik mesleğinin içindeydim. "Şimdiye değin o benim içimdeydi,uhtemdi : şimdi ben onun içindeyim " diyorum kendi kendime Öyle keyif alıyor öyle mutluyum ki tarifsiz bir haz..

İşte yarının dosyaları masamda 30-35 dosya. Gilen gidenden fırsat buldukça okuyorum. Çalışırken çay içmeye bayılırım.Çaycı da iyi bir müşteri bulmuş olmanın keyfini yaşıyor olmalı.

Öyleden sonra Hakim Bey Savcı Bey geldiler.

Dolmuşun büyüğü midilli diyorlar onun sürücüsü ve sahibi bir kutuyla iki üç yakınıyla geldiler. Kutuyu mübaşire verdim personele Halis Efendiden ikram ediver dedim.

Yarın duruşmam var. Olsun. Dosyaları okumuş notlarımı almışım. ama yine de heyecanlıyım...

Devam edecek

yarın ilk duruşma ve seçim hazırlığı

MESLEK ANILARI YAZI DİZİSİNDEN KÜRSÜDE İLK GÜN

KÜRSÜ DE İLK GÜN

ÖNCEKİ YAZILARDAN ANLAŞILACAGI ÜZERE

KASIM AYINDA ALKIŞ REKORU KURA ÇEKİMİ

ONU TAKİP EDEN 1 HAFTALIK GELENEKSEL DAVETLER

ONU TAKİBEN KARA TRENLE KARSA YOLCULUK (YOL ANILARI)

ERTESİ GÜN KARSA VARIŞ AYNI GÜN DIĞORA VARIŞ GÖREVE BAŞLAMA

İKİNCİ GÜN MAKAM ODAMA YERLEŞME ZİYARETLERİN DEVAMI AYNI GÜN ÖĞLEN SONU İLK TUTUKLAMA KARARI HEYECANI

HAFTA SONUNU KARTAL YUVASINA BENZETİLEN MEMURLAR LOKALİNDE TANIŞMA VS..

İŞTE GÖREVE BAŞLADIGIMIN İKİNCİ HAFTASININ İKİNCİ GÜNÜ OLAN BU GÜN SULH CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMASINDAYIM.KÜRSÜDEYİM.RESMİ GIYSİ OLAN CÜBBE İÇİNDE KAFESTE BİR KUŞ GİBİ HİSSEDİYORUM KENDİMİ.

KÜRSÜNÜN ÖNÜNDE DAKTİLONUN BAŞINDA KATİP NESİP EFENDİ YAN TARAFTA DURUŞMA LİSTESİ ELİNDE YAŞLI MÜBAŞİR ALİ EFENDİ SALONDA GELEN SESLER.

NİHAYET SAAT 9 CİVARI DURUŞMAYA BAŞLIYORUZ.İLK DOSYANIN DURUŞMA KAĞIDINI KATİBE UZATIRKEN ELİM TİTRİYORDU HEYECANDAN.MÜBAŞİR EFENDİNİN GÖZÜNDEN KAÇMAMIŞ.YÜZÜNÜ ÇEVİREREK O DA GÜLÜMSÜYORDU.

"HAYDİ ALİ EFENDİ BAŞLAYALIM.ÇAGIR BAKALIM" BAŞLAYALIM.

ALİ EFENDİ ELİNDEKİ DURUŞMA LİSTESİNE BAKARAK SALONA ÇIKIP UZUNCA NİDALI TARAFLARA SESLENİYOR.

AVUKAT"AVUKAT.....FELAN" İLK DOSYANIN HEYECANINI ANLATAMAM.

CÜBBE BİR KAFES BEN İÇİNDE KUŞ.KUŞ KAFESİN İÇİNDE KUŞUN İÇİNDE KIPIR KIPIR YÜREK.YÜREGİN İÇİNDE GİEMLİ BİR DÜNYA DİYORUM KENDİ KENDİME.

İFADELER ALINIYOR.DURUŞMA ZAPTINA KAYDI YAPILIYOR.SONUÇTA YANİ DOSYANIN İŞLEMİ BİTİNCE GEREGİ DÜŞÜNÜLDÜ DEYİP DOSYA İLE İLGİLİ YAPILMASI GEREKEN İŞLEMİ DAİR KARAR VERİLİP 2,DOSYAYA GEÇİLİYOR.

BÖYLECE ÖGLENE KALMADAN MEVCUTLULARIN DOSYALARI BİTMİŞ MEVCUTLU OLMAYANLAR İÇİN GEREKLİ İŞLEMLER İN TAMAMLANMASINA KARAR VERİLİYOR.

UZATMAYAYIM..İLK GÜNÜN KÜRSÜ HEYECANI DURUŞMA HEYECANI BÖYLECE TAMAMLANMIŞ OLUYORDU.ANI DEFTERİMDE BUNA BENZER KAYIT DÜŞMÜŞÜM.

DEVAM EDECEK....

Digorda göreve başlamanın üçüncü haftası.Yerel seçimlere bir hafta var Meslek anılarından yazı disisinden

Digor'da (görevde) üçüncü hafta

Nerde kalmıştık: ikinci haftanın ikinci günü Sulh Ceza mahkemesinin duruşma günüydü.

Telaşlı ve heyecanlıydım. katibe duruşma kağıdını uzatırken elim titremiş yaşlı mübaşirin gözünde kaçmamış ağzını kapayıp gülümsemişti. Bu heyecan her işte her meslekte yaşanır sanıyorum.Normal bir insanın doğası gereği olduğunu da söyleyebilirim. Hele hakimlik gibi bir meslekte, karşınızda hep problemliler var. Kavgalılar kinliler düşmanlar. Gözleri ve kulakları ağzınızda çıkacak kelimelere kitlenmiş insanlar. Kimi sinirli asabi hırçın kimi kendini savunamaz

Neden mi ya hakimden çekinir saygıdan ya da karşı taraftan korkar, çekinir susar.. sizin onun hakkını korumasını bekler garip garip gözlerinizin içine bakar durur.

Nitekim aynı geçen duruşmada yaşandı. Sanırım Alaca köyünden (.....) adında biri ileri gelenlerdenmiş. Elini kolunu sallayarak diğerine sert bakışlar fırlatması gözden kaçacak gibi değildi. Gerekli uyarıyı yaptım elbet.

Yine o duruşmada iki tutuklu dosyası vardı. Birinin tahliyesine mağdurun kesin raporunun gelmesinin beklenmesine; diğerinin ilk duruşmasıydı savunması alındı tanıkları dinlendi, ama mağdurun tanıkları ve mağdur yani şikayetçi gelmemişlerdi. Bu nedenle tutuk halinin devamına karar vermek gerekiyordu.

Duruşma öylene kalmadan bittiği için kdemli hakimden beğeni almış ona da sevinmiştim

İşte şimdi üçüncü haftanın ilk iş günü iki gün sonra yani çarşamba günü duruşma var.

olanları, olacakları duruşmadan sonra yazmak umuduyla defteri noktalıyorum " demişim. Günlüğümde böyle yazılı. Kelimesi kelimesine olmasa da!

Devam edecek Yerel seçimlere bir hafta kaldı. Hazırlıklar devam ediyor seçim hakimi Kdemli arkadaş Cengiz Bey

Diğer

birilerinde bu durumu sezdim..

Başkaca yazm

Bu yaşanmış bir gerçektir Olayın kahramanı arazi bekçisi ile bir yılandır Bekçi rahmetli Mevlüt efendiyle on yıldan fazla komşu dostluğumuz oldu. aynı yerde bahçem olduğundan. Olayı anlattı anlatırken o anı yaşıyor gibiydi etra

Bekçi Coca Dayı

Mevlüt Dayı anısına
(rahmet olsun)

Bekçi kulübesinde yalnız yaşıyordu.Bulunduğu yer bir vadiydi. Vadinin ortasında bir dere, derenin iki tarafı ağaç, bahçeler bostanlar,çayır çimenlik.Yamaçlar meşelik,çalılık,otlakiye... İlkbahar gelende kar sularıyla dere coşar ki...Uğultusu vadiye sığmaz ,yamaçlara yansır, uzaklardan duyulur... Bazen deliliği tutar,yatağına sığmaz ,taşar, koca vadi sular altında kalır... Mısırın Nil’&i gibi.. Şubat ayından itibaren çimenler yeşermeye, ekinler gövermeye başlar... Toprak kabarır,ağaçlar dumura durur, güney yamaçları çiğdemler bürür, sarı,beyaz,maviş hercai çiçekler...Çiğdemleri papatyalar takip eder,çakır beyaz sarı beyaz desenli papatyalar...Onları gelincikler, menekşeler,çayır gülleri izler... Nisan ayında meyve ağaçları çiçeğe bürünür...bahçeler çiçek demeti olur.Mayıs’ ta kavaklar, ak serviler yapraklanır,pisi pisiler uçuşur... Tüm vadi çiçek tozundan bulutumsu olur . çiçeklerin tozlaşması döllenmesi doğanın gizemli gücü...Bağında,bostanında,bahçesinde çalışan, didinen insanlar kadınlı erkekli aile boyu... Dallarda yuva derdinde, eş arama derdinde,telaşında olan kuş ve kimi yuvada yavru cıvıltıları... vadi cennetten bir köşedir artık. O, işte bu güzelim vadinin bir parçasıdır, otuz yıldır değişmeyen tek bekçisi.. burada yatar kalkar. Kuş çığlıklarıyla uyanır, çayını kor, bir bardak çaydan sonra değneğini eline alır; görev alanı olan beş altı km. vadiyi dolaşır. Sabah turunu tamamlayıp kulübesine döner.Yine çayını demler, mevsimine, o günün havanın durumuna göre içerde, camın önünde, ya da dışarıda ,balkonunda, salkım söğüdüün serinliğinde kahvealtısını yapar. Yorgunsa biraz kestirir. Dinlendikten sonra yine görevi başına. Akşama değin.Otuz yıldan beri süren bir yaşam.

Akşamları bekar hanesinde, nevalesini atıştırdıktan sonra, karyolanın üstünde uzanıp mevsimine göre kuş, kurbağa, cırcır böcekleri., seslerini dinler,dinler... Efkarlanır, çoğu kez rakıdan bir iki bardak atar, bu da tek keyfidir Coca babanın. Böyle olsa da içmeye gelenleri sevmez. Hele içip de zırlıtı edene,ya da edenlere gıcık olur; değneğini çekip ‘ haydın bakalım, burayı terk edin!..’ der,kovar.Direnenlerin üstüne hışımla yürür... Oysa bir yumrukluk canı var mübareğin. Ama cürümüne bakılmayınız , ejderha kesilir.. Kişiler de genellikle tanıdık bildik gençlerden olduğundan ona direnmez, hatırını kırmaz, tersine bu disiplinine alışkın olduklarından sessizce toplanıp giderler. Bu titizlik halini severler de.

Otuz yıl içinde neler görmüş neler, neler yaşamamıştı ki. Anlatsa saatler değil günler sürer; oturup yazsa ciltler dolusu tutarmış. Onu böylesi diri tutan parçası olduğu bu doğa ve buradaki yaşamı olduğunu söylerdi hep. Hangi ağaçta hangi kuşun yuvası olduğunu, hangi çalı altında hangi canlının saklanma yeri, ini, yuvası olduğunu; nerede yılan, nerede tilki, porsuk, kirpi olduğunu bekçi Coca emmiye sorun. Kimlerin

çevrede hirsizlik yapar olduğunu bilir, kayıp olanı, çalınanı, eliyle koymuş gibi bulur,yakalar.

Herkesin malını mülkünü

bağını bostanını kendi öz malıymış gibi sahiplenir korur.Su sırasını ayarlar,kimsenin sırasını kaptırmaz. Sıraya uymayanlara, başkasının bağına,bostanına izinsiz girenlere karşı kükremiş aslan,kaplan kesilir. Bunca uzun süre Çiftçi Mallarını Koruma Derneği tarafından görevinin devam ettirilmesi boşuna değil elbet!

Ufacık, tefecik, sevimli halinden dolayı 'Coca ' demişler...

Coca; 'coca dayı' ona ikinci ad olmuş, öyle ki hemen herkes onu bu ikinci adıyla bilir; yiğit lakabıyla anılır olmuş, tıpkı bazı eserlerin yazarlarından önce anılıyor olmaları gibi.

Ama saygıda kusur edilmez, etmezler; adıyla seslenir, adıyla anarlar. Bu da ona olan sevgi ve saygının kanıtı olmalı.

"Bu semte neden Kargalı denmiş!.." dedikte;

"Burada o kadar çok karga vardı ki... kargadan geçilmezdi, daha çok kara kargalar... vak vak bir çirkin sesleri var ki mübareklerin!"

"Şimdilerde pek karga yok!"

"Olmaz tabii başı boş kediler kuşlara göz açtırmıyor. Sade karga değil türlü türlü,cins cins kuş civıldardı.! O kadar güzel,o kadar değişik sesi olanlar vardı ki! Hele baharın ,marttan haziran sonlarına kadar."

Çevreye hüznle bakınıp, şöyle kollarını açıp elini sallayarak;

"O cinsler, o türler, o sesler şimdi neredee... saatlerce kendimden geçercesine dinler, bir hoş dinlenmiş mutlu olurum."

"Bu semte bekçi tutulmasının nedeni kargalar mı !?" dedim.

" Ne bileyim...sadece onlar değil elbet. İnsanın , insan topluluğunun olduğu yerde çeşitli sorunların olması kaçınılmazdır. Örneğin en başta su sırası başlı başına bir sorun oluyor yaz aylarında. Sonra sınır sorunu, mal davar zararı... derken bir düzenin olması gerekir. Bu her yerde böyledir..

Bura, bu semt, bu sulak vadi ilçe halkının can damarı,geçim kaynağıydı. Pek çok üzüm bağları vardı. pekmez , pestil yapılır,kurutulur..."

Dedi mendiliyleüzünü gözünü sildi, devamla;

"Şimdi fabrikalar var, herkes oralarda iş peşinde. Buraları kim ne yapsın! Bir bakıma kaderine terk edilmiş... Eskiden burası üç bölge,üçbekçilikti" Anlattı da anlattı Coca dayı...

Kendisiyle tanışalı on /on iki yıl oluyor...

İki yıl önce eşini kayıp etmişti..Şimdilerde tümünden yalnızdı..

Boynu bükük, dalgın... 'Ah! eder, derinden' ahlar 'çeker; 'her şey boşmuş!..' sesi titrer, gözlerini siler... Yine de görevden yana yerinde durmaz,duramaz.. Son zamanlarda eski model bir motosiklet almış,ona atlar çevreyi dolaşır, kendi değımiyle, 'kolaçan' eder döner... Sorulduğunda ; " ben kariya,gel,burada kal.. derdim,demeye derdim de gelmez di, 'orada,ağaçlar arasında,kurdun kuşun, börtü böceğin içinde ne yapayım!..'derdi, rahmetli!.. . gelseydi belki daha yaşardı..."

"Sen eşinin yanında,hiç olmazsa akşamları evinde kalsaydın ya!:"

" Ben nasıl kalırdım! burası ne olur, buranın belalıları geceleri ava,tava çıkarlar.

Sonra ben buradan ayrılırsam yaşayamam, ölürüm."

Dediği doğruydu,o, bu doğayla ruhen bütünleşmiş,bedenen uyum sağlamış...

Bir ağacı sökün başka iklimte götürün,tutmaz, kuruur. bir kuşu,bir yabaniyi kafesleyin... mutlu olmaz,dahası uğmaz, buz kitlesini yerinden sökün erir,akar...

O da böyleydi ve tüm bunların bilincinde olarak ;'buradan ayrılırsam yaşayamam !.

'diyordu..

Ve bu kış çok sıkıntı yaşadı. Hastalanmış; hala terliyor,öksürüyor... yorgunluğu

yüzünden,gözlerinden akıyordu.... Bir yandan zatürriye, bir yandan yüksek tansiyon...

'Geceleri uyuyamıyorum, kabuslar görüyor,kalkıp çay,ıhlamur demliyor... sabahı

bekliyorum... Bahar gelirse bir şeyciğim kalmaz..' diyor,diyor ama baharın da geleceği yoktu...

kış da uzamış da uzanmıştı bu sene...

Kış uzadıkça,karamsar oluyor,

'kurtuluşum yok,yok artık... korkarım baharı göremeyeceğim... bir şey değil de burada bu

kulübede ölürsem, kimselerin haberi bile olmayacak!.. Hastane, hastane dolaşıyor

gidiyor geliyorum... değişen bir şey yok...'

O, yani felek, yakama yapışmış gibi...2

der, korku ve endişelerini anlatır,öksürür,terini siler,ahlar çeker, bekçimiz Coca emmimiz.

Derken bahar gelmiş,karlar erimeye başlamış, görev alanı,Kargalı vadisi bahar suyu ile

kendine gelmiş,kış uykusundan uyanmış; toprak mayalı ekmek gibi kabanmış, çimenler

yeşermiş,papatyalar,sarılı,beyazlı çiğdemler belirmiş,tüm vadi bahar rengine bürünmüş...

Kulübesinin hemen önünden akan, vadiyi vadi yapan dere, eriyip gelen kar ve yağmur

sularıyla çağıl, çağıldı...Dallarda kuş civıltıları,çiçekten çiçeğe uçuşan arılar,kelebekler...Tilkiler,tavşancıklar...

fingirdiyor. başı boş köpeklerle kovalamacadalar, vadide...

Sanki tüm doğa,doğanın tüm canlıları onun iyileşmesi için duada ve görevi başında

olmasında sevinçlerini gösteriyor gibiydiler.

Neşesi gelmiş ,motoruna atlayıp sevdalısı olduğu vadinin kmlerce olan kargalı vadisini dolaşüyor,dolaştıkça kendini daha iyi his eder.oluyor.... Çoktandır kendisini motorunun üstünde ,kontrol gezisinde görünler, seviniyor, sarılıyor,'geçmiş olsun diyor,kimileri de haydı haydı kefeni yırtmışsın' deyip takılmaktan geri kalmazlardı.

Gerçekten onun yokluğu,tüm vadide belli oluyor; arklar yıkık,sular yolları bozmuş, hayyamiler çalı altlarını tutmuş, her taraf şarap ve rakı şişeleriyle dolmuş; kuşlar bile ya suskun,ya hüzünlü seslerle yakınır Cocalarını arar sorar gibiler...Neyse ki şimdilerde herşey eski güzel haline dönmekte , emektarları yine içlerinde,yanlarında,yanı başlarında görmenin mutluluğndalar...

Her şey iyiydi,güzeldi ama, kalbi dayanamaz olmuştu emektar ihtiyorum,, Üstelik iyiden iyiye zayıflamış,rüzgardan uçaacak,yuvarlanacak gibi...

Kışın zatüreyle,tansiyonla uğraşmış,bahara zar zor çıkabilmişken şimdi de kalbi sıkıştırıyor...

'Gidiciyim,artık, gidiciyim... toprak beni çekiyor!..

'Hele acele etme kendini korkutma...Sağlığına kavuşmuşken!..

Kokar ya, bahar toprağı...mayalı ekmek gibi kokar... " dedim ise de;

"Bu öylesi koku,öylesi kokma degil,bu çok değişik bir koku...

Topra uzanasım,toprağı gömülesim, toprağı yiyeseim

geliyor'...Diyor,gözünü toprağı dikip hüzünle bakıyor,bir avuç toprak alıp kokluyor, kokluyor...

oh dedikçe,rahatlıyor...

"Rüyalarım, rüyalarım bile değişti... karım beni çağırıyor uyandıgımda rüya olduğuna hem seviniyor,hem üzülüyorum..."

"Rüyadır,hayıra yoralım da hayır olsun!.." diyoruz...

" hayara yoralım, yoralım da içim rahat değil kötüa bir şeyler olacakmış kornku ve endişesi var di içimde" dedi . gözünü kalmakta olduğu bekçi binasının kapı üstü siyecine dikerek:

" mayısın sonları bir gündü. Uğursuz bir gün...

Güneş kızgın,bulutlar tedirgin,rüzgar bir dinliyor, bir fırtınalaşıyor

Çimenlerin,çiçeklerin kokusu ağırlaşmış ,boğucu, kuşların ötüşü çığlık...

Yaz kış ,gece gündüz kalmakta olduğum bu kulubenin çatı altı toprak kısmında yıllardır yuvalanmış, kendisiyle kavgasız,nizasız geçinip giderlerken, yavrularına bile sevgiyle baktığım, dostum bildiğim yılanın, ettiğine bakın!" Sesi titriyor dili pelteleşiyor gözü siyeçte, oraya çakımış, ayıramıyor gibiydi.

" Anlat hele ne oldu sana o dediğin gün ne oldu ki seni bunca sarmış!"

" Sormayın, ah sormayın olan bana işte o gün olru.. o uğursuz günden beri ölü gibiyim ölü can mı derler canlı ölü mü derler işte öyleyim. Keşke karımın beni çağırıldığı gece sabaha çıkmayaydım"

Merakımız ve endişemiz iyice arttı gözlerizi baktığı yere çevirdik bir şey yok.

Gözümüz kulağımız onda anlatacağında.

" Yılan dedi sözünü ettiğim o yılan varya kapının üstünde siyeç boşluğundaki kuşun yuvasına saldırıyordu kuşun yuvasına doğru süzülmekteydi. yuvada bulunan yavruları yeme niyetinde ydi belli ki.

Hen bir hafta,on günlük olan yavrular herşeyden habersiz,annelerinin geldiğini sanıp ciyak,viyak sesler çıkardıkları.

yılanın iştahının kabarmış ,yuvaya doğru iyice yaklaşmıştı

Dayanamadım dayanacak gibi değildi"

Telaş ve heyecandan iyice pelteleşen dilinden zorlukla anlayabildiğimizce;

Yılanailana seslendiği,

" Git meret git...!" dediği, yılanın bu kez başını ona doğru çevirip gözlerini parlatıp dilini fırıl fırıl oynatıp ıslıklı sesle tehditte bulunduğu... Belli ki çok kararlıymış, laf dinleyeceği, yalvarmadan anlayacağı yokmuş...

Dili biraz anlaşılır olunca;

"Eline sopasını alıp, ona doğru sallayarak;

"ac isen,bak, sütün tasta.. her günkü yrinde... haydı...

Yoksa hamile misin,aş mı yeriyorsun,,, dur sana et getireyim,taze ciğer almıştım!.." Deyip yalvardıysam da meretin aldırıldığı yoktu...

fışıl fışıldı..

Yavrularsa anaları gelmiş,mamalarını getirmiş seinç ve çığlığındalardı... Çığlıklar,meretin iştahını kamçılıyor, benimse yüreğini parçalıyorlardı... Dayanamayıp sopayı bırakıp eline küreği aldım...

İş ciddiymi, meretin laftan sözden, iyilikten yalvarımdan anlayacağı yoktu. yuvaya girdi girecekti ki;

“Bak arkadaş, çekil git şuradan... sana o yavruarı yedirmem!..’

Yılan mereti hala fişil fişil bir yuvaya, bir eski dostu olan bana dil çıkarıyor..

ki bir kıvrım daha yapmış olsa yuvaya girecek...

Tam bu sırada ana kuş belirmesin mi!...Ağzında bulunan yavru yiyeceklerini

dökerek, çığlıklarla, yılanı bir saldırır ki...

Gücü yetse yiyecek, parçalayacak...

Ama koca yılan başını ona doğrultup, dilini titreştirip, bir ısıklık çalıp, bir sıvı püskürttü ki...

Kuşçağız zar zor kurkuldu... Kurtulduğu gibi

ağaçlıklara doğru çığlıklarla uzaklaştı...

Tüyler ürpertici, yürek paralayıcı... otuz yıldır bu ralardayım,

yaşım 76.. böylesini göreceğim, varmış...

Böylesi öyküleri çok dinlemiştim de inanasım gelmemişti...

şimdi cap canlıca yaşıyordum.” Dedi sustu gözünü güzüme dikerek;

“Yıllardan beri çatımız içinde yaşayanın yaptığına bakın “

‘Yılanı koynumda beslemişim derler ya!.. dedi,

kendi kendine. Konuşur gibi.

“Şimdi ne yapmalıydı...Düşünmeye zamanı yoktu..

Yılan belki de son hamlesini yapacağı anda

Küreği havaya kaldırdım;

“Bak arkadaş şunun şurasında yılların arkadaşınız, yıllarca sana, yavrularına

dokunmadım... Şimdi ise, elimi kana bulatacağın, beni kanlı katil edeceksin ;

dost katili, kardeş katili... o yavrucağızları sana yedirmem, yediremem...’ Elinde

kürekle zangır zangır

titriyordum... Yılansa Fışiltı, ısıklık... dili fırıl, fırıl... bir de sıvı püskürdü ki... yine de;

”Bak arkadaş sana kıymak istemiyorum çekil git şuradan! Seni öldürmeye beni

mecbur etme!.’ Bana dokunma bin yaşa’ demişler... Şimdiye değin böylesi bir

yaramazlık, bir saldırganlık etmediğin için sana ve yavrularına dokunmadım...

Şahı maranın hatırı için, Hz. Süleymanın hatırı için çek git!..” diye yalvarmamı

sürdürürken, meredin inadı tutmuş yuvaya girdi girecek. Sabrı bitmiş, yapacağım bir şey

kayb edecek bir nefeslik zamanım

kalmamıştı...

Meredin tam yuvanın gireşine başını sokacaktı ki; Hala havada tutmuş olduğum küreği

onun başına indirmek zorunda kaldım...

Muzurluğu tutmuş olan meretin kellesi bir yana gövdesi bir yana...

hala titreşen kuyruklu, kol kalınlığında bir gövde...

Kürekle, hala titreşen gövdeye bir daha vurdum...

karnından kurtcuklar dağıldı...

“hamileymiş yazık!..” içim sızladı...Ama yapacağı bir şey kalmamıştı...Yalvarmış, yakarmış, laf anlatamamıştım..

Göz göre göre yavruları ona yediremezdim...

Sen bunları düşünürken ana kuş yanında bir kuş alayı ile geldiler,

kara kargalar, alacaları, serçeler, oralarda arada bir görülen

kara kartal da gelmişti... birkaç saniye içinde nasıl buluştu, nasıl yetiştiler... hayret derken... gaklayıp, vaklayıp

döndü, döndüler...

Yılanın yerdeki gövdesini ve yuvada gelen yavru seslerini duyunca dağılıp gittiler

ana kuş yuvaya daldı...Bir çığlık bir çığlık... sevneç çığılığı...” bu kez sevinçten öölecek

kalbim duracak gibiydi “ dedi ve göz yaşlarını siliyordu. İçin için ağlıyordu yaşlı

bekçi coca dayı.

Buruk acılarla kalktı, meredin kellesini ve gövesini elarabasına atıp götürdüm...

yüz- yüeli metre ötede bir çalının bibinde yer açtım oraya gömdüm, dedi yine

korkudan titrek halde

”üzerine toprak atarken çalılıkta bir hışırtı... kuru çörçöp çatır çutur kırılıyor...

’ Ama allah bu da neyin nesi !.. ç illi mili kocaman bir yılan!..hem saldırı halde...

Elinde kürek olduğu halde ona bulaşamazdım... titreyen dizlerimle, sürünürcesine

gelip kendimi kulubeye attım...

Kapıyı kapatıp, camları yoklayıp karyolada yatağa kendimi atıverdim...Yürreğim

göğüs kafesini delecek,

Başım şapkayı fırlatacak...

Güçlülükle uzanıp, tansiyon ilacından aldım, suyum içtim...

Küreği yanıma aldım, uzandım...Hafif dalmış...

Yılanların üstünde yatmışmışışım...

Saldırıları, hışımla... hele o can düşmanı, bacağıma dolanmış, başını kaldırmış,

ilini sarkıtmiş, gözleri yuvasından fırlamış...

Elimi küreğe attım... küreğin devrilmesiyle uyandım... Oh be!... ter içindeydim, yüreğim küt küt atıyordu...

Kriz mi gelmişti,rüyanın etkisi miydi...kendisini dinledim, ağrım acım acım yoktu,elini kolunu hareket ettirdim... herşey normaldi.

Rüyanın etkisi yle imiş deyip biraz rahatlamıştım” dedi,

kalb krizi odlmadığına sevinecek oldu ama rüya nın hala tesirindeydi.,ürktü,korktu...

yılanlar.. dedi,bundan sonra gezerken,uyurken hep yılanlarla mı uğrşacaktı...

Oysa kendinin ne suçu,ne günahı vardı ki...Meret hak etmişti, Onun yavrularına saldır

ı olsaydı onları da aynı böyle kokurdu...Nitekim hep öyle olmuştu.Çatısı içinde yavruarını görür.dokunmaz,dahası hem kedilerden,benzeri düşmanlarından korur,hem önlerine tasla süt

birakırdı... aralarında böylesi birdostluk varken ,o yani ne yapmıştı... Ne olduysa ondan oldu...

Bunları düşünürken, dalmış,yarı uyku,harı hayel halde karısı gelmiş, ‘haydı kalk gidelim...

artık buralarda kalamazsın...Her taraf yılan dolu... bak bak,geliyor... geliyor işte...Fırlayarak

uyandı...Kara kara bulutlar vadinin bir tarafından diğer tarafına akıp gidiyordu... Salkım

söyüdün dalları camın önüne doğru sarkmıştı Her dal bir yilandı Önlerinde,kocman o çil

yılan oluvermişti sanki... Siyeçten sarkıp camdan içeri girecekler...

Korktu,ürktü lanet şeytana dedi kend besmele okudu kendine cesaret verdi...

Hanı sen buraların bir parçasıydın,börtü böcek,yılan çılayan ...seni tanır,bilir...dokunmazlardı,

pirleri gibiydin... koruyucularydın...Korku nedir bilmezdin... yaz kış gece gündüz... otuz yıl...

ne o şimdi korkuyor musun... neden,niçin,,, şimdiye kadar hiç mi bir böcek öldürmedin

,hiç olmazsa pek çok ,sinek,karınca öldürmüşsündür... bu da onlardan biri işte... Sonra

yılanı gören herkes öldürürmüş, öldürmek değil de

toprağa gömmemek günahmış öyle demezler mi... deyip kendini eleştiriyor,cesaretlendirmeye

çalışıyor...Dışarı çıkayım dedi, ne olur ne olmazdı,küreyi almak için eyildi... elini uzattı ürperdi,,,

irkildi elini geri çekti... kürek , kürek değildi, kocaman bir yilandı...Tövbe,tövbe dedi,dışarı fırladı...

Uzaktan sesler geliyordu oraya yöneldi. Şarapçılardı,hem de en çekilmezleri... kavga mı dersin,

ateş yak ma mı dersin... naraları mı dersin... nedametten nedametçiler... Telaşlıydı,heyacanlıydı...

Hayyamiler geldiğimi görünce

“Geliyor!:” dediler,bakıştılar. İçlerinden biri gidelim,şunula uğraşmayalım!..” başkası;”

durun ben onu kafaya almasını bilirim!

Üçüncüsü;”Durumu,tutumu çok bozuk!..” dedi.

Beklemedikleri bir şey oldu,korkusunu çektikleri bekçi Coca dayıları onları kulubesinin

önüne davet ediyor...

“Hayr ola , Mevlüt dayı hayırlı bir rüya mı gördün!... vs... ama kırmadılar toparlanıp

kulübenin önünde çilingir masalarını kurdular... ” “Siz burada muhabbetinize devam edin...

ben araziyi bir dolaşıp geleyim!... dedi,motoruna binip uzaklaştı ... Alemciler Coca dayılarındaki

bu değişime akıl erdiremiyor,yorum üstüne yorumlarda bulunuyorlardı... yok karısından

sonra huyu bile değişmiş, şimdiye değin yaptıklarından pişmanlık duyar olmuş,yok artık

bekçiliği bırakacakmış yok ölümü yaklaşmış vs. vs... Bekçi Cocamız ise bu yanan vadide tur

üstüne tur atıp sakinleşmek isterken,bir yanda da onların kulubenin önünde olmalarıyla

içeriye intikam

peşinde olan çillinin,yardımcılarının girmemiş olmasından emin olmak istiyordu...

Böyle böyle günler geçmişti ama her gün korku dolu bir yıl,bir asırdı...

İ çindeki korku azalacağına giderek artıyor, kendini yutacak bir dev damıydı korkulugünler

artık.. Kulubenin önünde,yılanın karnında çıkan, dağılan kurtçuklar,kocaman kocaman

yılanlar,cıngıraklı yılanlar,kara kara sarı sarı,benekli yılanlar... Kaç kez gömüyü yaptığı çalılığı

etrafını yakmış, kaynar sular ,zehirler dökmüştü de yine de o görüntülerden, hyallerden

kurtulamıyordu; kalan gövde ve dallar birer kara lıyılandılar.Hele salkım söyütte dillerini

uzatmış sarkmış, öönlerinde şahımaran olan, kurtçukların oluşturduğu intikam tuğayı,

intikam ordusuydu, her dal bir intikam fedaisiydi... hergün,her an onları görmekten

bıkmış,bitmiş, tükenmişti... bir iki ay içinde, cılız bünyesi iyiden iyiye incelmış,kurumuş...

saçı,sakalı öyle ağarmıştı ki ... görenler ana ne oldu böyle Mevlüt dayı demekten kendilerini

alamzları. Kendis ise aynaya bakamıyor,ayna bile yilandı, iççi yılan doluydu...

Haziran sonlarıydı,sıcak bir yaz günüydü.Kulubsinin önündeydi,ikinci saatleriydi,çayını y

udumluyordu.. Alaca bulutlardan hafiften yağmur çiseliyordu... toprak kokusu kendisini sarstı...’

istiyor, toprak beni istiyor... karım da bekliyor... Geliyorum kara toprak geliyorum... karnın hiç

mi doyma

z senin!..”

Çardağa serdigi keçenin üstüne uzandı... Mavi göğe serpilmiş morumsu,esmer,kurşuni bulutlara...

bulutsuz kısıksımda mavi göğün derinleklerine kaptırmıştı... Bir halk söylencesine takıldı,

Ne demiş yılan;”bende bu kuyruk acısı oldukça!... ” ürperdi,aklından atmaya çalıştı...

Tekrar karısının sesini duyar gibi oldu” gel .haydı!..” diyor, “ dur çayımı içiyim de!..” “

hayır ,hayır çayın zamanı değil... bak geliyor,geliyor kara belan!..”Hayal mi,gerçek mi!”

toparlanıp,etrafa baktığında,ne görsündü!!.. korkusunu çekmekte olduğu benekli kara belasının kendisine yaklaşmakta, ağzını açmış,dilini kamçı gibi titreterek,fışır,fışır... Kürek yanbaşıında,köşedeydi,ama uzanamadı,eli kolu oynamaz,kilitlenmiş... cansız,odunlaşmış.. Ağzı açılmaz,dili dönmez... Lal... içnden ; "yapma etme... benim günahım kabahatım yoktu... eşin olduğ anlaşılın mübareğe çok yalvarmıştım,çok... anlatamadım!.." dediyse de diğeri inatçı ve karararlı kıvrımlarla yaklaşıyor... Yılan duyacakmış gibi,kendisini bile duyamadığı sadece aklından beyninden geçen;"bak canım,ben de senin gibi yalnızım... hem tam iki yıldır... !" Bunu da rüya sanmıştı... oysa bu gerçektir... Haziran,2010 Elmadağ Son

[alt_cizgi]

Bu öykü yaşanmış bir gerçeğin kaleme alınmasıdır.Kahramanları yaşlı arazi bembisiyle kuş yuvasına musallat olan bir yılanın mücadelesi olayıdır

Bekçi Coca Dayı
Mevlüt Dayı anısına
(rahmet olsun)

Bekçi kulübesinde yalnız yaşıyordu.Bulunduğu yer bir vadiydi. Vadinin ortasında bir dere, derenin iki tarafı ağaç, bahçeler bostanlar,çayır çimenlik.Yamaçlar meşelik,çalılık,otlakiye... İlbahar gelende kar sularıyla dere coşar ki...Uğultusu vadiye sığmaz,yamaçlara yansır, uzaklardan duyulur... Bazen deliliği tutar,yatağına sığmaz,taşar, koca vadi sular altında kalır... Mısırın Nil’&i gibi..

Şubat ayından itibaren çimenler yeşermeye, ekinler gövmeye başlar... Toprak kabarır,ağaçlar dumura durur, güney yamaçları çiğdemler bürür, sarı,beyaz,maviş hercai çiçekler...Çiğdemleri papatyalar takip eder,çakır beyaz sarı beyaz desenli papatyalar...Onları gelincikler, menekşeler,çayır gülleri izler...

Nisan ayında meyve ağaçları çiçeğe bürünür...bahçeler çiçek demeti olur.Mayıs’ta kavaklar,ak serviler yapraklanır,pisi pisiler uçuşur...

Tüm vadi çiçek tozundan bulutumsu olur . çiçeklerin tozlaşması dölleni doğanın gizemli gücü...Bağında,bostanında,bahçesinde çalışan, didinen insanlar kadınlı erkekli aile boyu... Dallarda yuva derdinde, eş arama derdinde,telaşında olan kuş ve kimi yuvada yavru civıltıları... vadi cennetten bir köşedir artık.

O, işte bu güzelim vadinin bir parçasıdır, otuz yıldır değişmeyen tek bekçisi.. burada yatar kalkar. Kuş çığıllarıyla uyanır, çayını kor,

bir bardak çaydan sonra değneğini eline alır; görev alanı olan beş altı km. vadiyi dolaşır. Sabah turunu tamamlayıp kulübesine döner.Yine çayını demler, mevsimine, o günün havanın durumuna göre içerde, camın önünde, ya da dışarıda,balkonunda, salkım söğüdün serinliğinde kahvealtısını yapar. Yorgunsa biraz kestirir. Dinlendikten sonra yine görevi başına. Akşama değin.Otuz yıldan beri süren bir yaşam.

Akşamları bekar hanesinde, nevaiesini atıştırdıktan sonra, karyolanın üstünde uzanıp mevsimine göre kuş, kurbağa, cırcır böcekleri.., seslerini dinler,dinler... Efkarlanır, çoğu kez rakıdan bir iki bardak atar, bu da tek keyfidir Coca babanın. Böyle olsa da içmeye gelenleri sevmez. Hele içip de zırlıtı edene,ya da edenlere gıcık olur; değneğini çekip ‘ haydın bakalım, burayı terk edin!..’ der,kovar.Direnenlerin üstüne hışımla yürür... Oysa bir yumrukluk canı var mübareğin. Ama

cürümüne bakılmayınız , ejderha kesilir..

Kişiler de genellikle tanıdık bildik gençlerden olduğundan ona direnmez, hatırını kırmaz, tersine bu disiplinine alışkın olduklarından sessizce toplanıp giderler. Bu titizlik halini severler de.

Otuz yıl içinde neler görmüş neler, neler yaşamamıştı ki. Anlatsa saatler değil günler sürer; oturup yazsa ciltler dolusu tutarmış. Onu böylesi diri tutan parçası olduğu bu doğa ve buradaki yaşamı olduğunu söylerdi hep. Hangi ağaçta hangi kuşun yuvası olduğunu, hangi çalı

altında hangi canlının saklanma yeri, ini, yuvası olduğunu;

nerede yılan, nerede tilki, porsuk, kirpi olduğunu bekçi Coca emmiye sorun. Kimlerin çevrede hırsızlık yapar olduğunu bilir, kayıp olanı, çalınanı, eliyle koymuş gibi bulur,yakalar. Herkesin malını mülkünü

bağını bostanını kendi öz malıymış gibi sahiplenir korur.Su sırasını ayarlar,kimsenin sırasını kaptırmaz. Sıraya uymayanlara, başkasının bağına,bostanına izinsiz girenlere karşı kükremiş aslan,kaplan kesilir. Bunca uzun süre Çiftçi Mallarını Koruma Derneği tarafından görevinin devam ettirilmesi boşuna değil elbet!

Ufacık, tefecik, sevimli halinden dolayı ‘Coca ‘ demişler...

Coca; ‘coca dayı’ ona ikinci ad olmuş, öyle ki hemen herkes onu bu ikinci adıyla bilir; yiğit lakabıyla anılır olmuş, tıpkı bazı eserlerin yazarlarından önce anılıyor olmaları gibi. Ama saygıda kusur edilmez, etmezler; adıyla seslenir, adıyla anarlar. Bu da ona olan sevgi ve saygının kanıtı olmalı.

“Bu semte neden Kargalı denmiş!..” dedikte;

“Burada o kadar çok karga vardı ki... kargadan geçilmezdi, daha çok kara kargalar... vak vak bir çirkin sesleri var ki mübareklerin!”

“Şimdilerde pek karga yok!”

“Olmaz tabii başı boş kediler kuşlara göz açtırmıyor. Sade karga değil türlü türlü,cins cins kuş civıldardı.! O kadar güzel,o kadar değişik sesi olanlar vardı ki! Hele baharın ,marttan haziran sonlarına kadar.”

Çevreye hüzünle bakınıp, şöyle kollarını açıp elini sallayarak;

“O cinsler, o türler, o sesler şimdi neredee... saatlerce kendimrden geçercesine dinler, bir hoş dinlenmiş mutlu olurum.”

"Bu semte bekeci tutulmasını nedeni kargalar mı !?" dedim.

" Ne bileyim...sadece onlar değil elbet. İnsanın , insan topluluğunun olduğu yerde çeşitli sorunların olması kaçınılmazdır. Örneğin en başta su sırası başlı başına bir sorun oluyor yaz aylarında. Sonra sınır sorunu, mal davar zararı... derken bir düzenin olması gerekir. Bu her yerde böyledir..

Bura, bu semt, bu sulak vadi ilçe halkının can damarı,geçim kaynağıydı. Pek çok üzüm bağları vardı. pekmez , pestil yapılır, kurutulur..."

Dedi mendiliyle yüzünü gözünü sildi, devamla;

"Şimdi fabrikalar var, herkes oralarda iş peşinde. Buraları kim ne yapsın! Bir bakıma kaderine terk edilmiş... Eskiden burası üç bölge, üçbekçilikti" Anlattı da anlattı Coca dayı...

Kendisiyle tanışalı on /on iki yıl oluyor...

İki yıl önce eşini kayıp etmişti..Şimdilerde tümünden yalnızdı..

Boynu bükük, dalgın... 'Ah! eder, derinden' ahlak 'çeker; 'her şey boşmuş!..' sesi titrer, gözlerini siler... Yine de görevden yana yerinde durmaz,duramaz.. Son zamanlarda eski model bir motosiklet almış,ona atlar çevreyi dolaşır, kendi değimiyle, 'kolaçan' eder döner...

Sorulduğunda ; " ben kariya,gel,burada kal.. derdim,demeye derdim de gelmez di, 'orada,ağaçlar arasında,kurdun kuşun, börtü böceğin içinde ne yapayım!..'derdi, rahmetli!... gelseydi belki daha yaşardı..."

"Sen eşinin yanında,hiç olmazsa akşamları evinde kalsaydın ya!:"

" Ben nasıl kalırdım! burası ne olur, buranın belalıları geceleri ava,tava çıkarlar. Sonra ben buradan ayrılırsam yaşayamam, ölürüm."

Dediği doğruydu,o, bu doğayla ruhen bütünleşmiş,bedenen uyum sağlamış... Bir ağacı sökün başka iklimi götürün,tutmaz, kuruur. bir kuşu,bir yabaniyi kafesleyin...mutlu olmaz,dahası uğmaz, buz kitlesini yerinden sökün erir,akar...

O da böyleydi ve tüm bunların bilincinde olarak ;'buradan ayrılırsam yaşayamam !..'diyordu..

Ve bu kış çok sıkıntı yaşadı. Hastalanmış; hala terliyor,öksürüyor... yorgunluğu yüzünden,gözlerinden akıyordu.... Bir yandan zatürriyye, bir yandan yüksek tansiyon...

'Geceleri uyuyamıyorum, kabuslar görüyor,kalkıp çay,ıhlamur demliyor... sabahı bekliyorum... Bahar gelirse bir şeyciğim kalmaz..' diyor,diyor ama baharın da geleceği yoktu... kış da uzamış da uzanmıştı bu sene...

Kış uzadıkça,karamsar oluyor,

'kurtuluşum yok,yok artık... korkarım baharı göremeyeceğim... bir şey değil de burada bu kulübede ölürsem, kimselerin haberi bile olmayacak!.. Hastane, hastane dolaşılıyor gidiyor geliyorum... değişen bir şey yok...'

O, yani felek, yakama yapışmış gibi..."

der, korku ve endişelerini anlatır,öksürür,terini siler,ahlak çeker, bekçimiz Coca emmimiz.

Derken bahar gelmiş,karlar erimeye başlamış, görev alanı,Kargalı vadisi bahar suyu ile kendine gelmiş,kış uykusundan uyanmış; toprak mayalı ekmek gibi kabanmış, çimenler yeşermiş,papatyalar,sarılı,beyazlı çiğdemler belirmiş,tüm vadi bahar rengine bürünmüş... Kulübesinin hemen önünden akan, vadiyi vadi yapan dere, eriyip gelen kar ve yağmur sularıyla çağıl, çağıldı...Dallarda kuş cıvıltıları,çiçekten çiçeğe uçuşan

arılar,kelebekler...Tilkiler,tavşancıklar... fingirdiyor. başı boş köpeklerle kovalamacadalar, vadide...

Sanki tüm doğa,doğanın tüm canlıları onun iyileşmesi için duada ve görevi başında olmasında sevinçlerini gösteriyor gibiydiler.

Neşesi gelmiş ,motoruna atlayıp sevdalısı olduğu vadinin kmlerce olan kargalı vadisini dolaşılıyor,dolaştıkça kendini daha iyi his eder.oluyor.... Çoktandır kendisini motorunun üstünde,kontrol gezisinde görünler, seviniyor, sarılıyor,'geçmiş olsun diyor,kimileri de haydı haydı kefeni yırtmışsın' deyip takılmaktan geri kalmazlardı.

Gerçekten onun yokluğu,tüm vadide belli oluyor; arklar yıkık,sular yolları bozmuş, hayyamiler çalı altlarını tutmuş, her taraf şarap ve rakı şişeleriyle dolmuş; kuşlar bile ya suskun,ya hüzünlü seslerle yakınır Cocalarını arar sorar gibiler...Neyse ki şimdilerde herşey eski güzel haline dönmekte , emektarları yine içlerinde,yanlarında,yanı başlarında görmenin mutluluğndalar...

Her şey iyiydi,güzeldi ama, kalbi dayanamaz olmuştu emektar ihtiyarın,, Üstelik iyiden iyiye zayıflamış,rüzgardan uçaacak,yuvarlanacak gibi...

Kışın zatüreyle,tansiyonla uğraşmış,bahara zar zor çıkabilmişken şimdi de kalbi sıkıştırıyor...

'Gidiciyim,artık, gidiciyim... toprak beni çekiyor!..

'Hele acele etme kendini korkutma...Sağlığına kavuşmuşken!..

Kokar ya, bahar toprağı...mayalı ekmek gibi kokar... " dedim ise de;

"Bu öylesi koku,öylesi kokma değil,bu çok değişik bir koku... Topra uzanasım,toprağa gömülesim, toprağı yiyeseim geliyor'...Diyor,gözünü toprağa dikip hüzünle bakıyor,bir avuç toprak alıp kokluyor, kokluyor... oh dedikçe,rahatlıyor...

"Rüyalarım, rüyalarım bile değişti... karım beni çağırıyor uyandığımda rüya olduğuna hem seviniyor,hem üzülüyorum..."

"Rüyadır,hayıra yoralım da hayır olsun!.." diyoruz...

" hayara yoralım, yoralım da içim rahat değil kötüa bir şeyler olacakmış kornku ve endişesi var di içimde" dedi . gözünü kalmakta olduğu bekçi binasının kapı üstü siyecine dikerek:

" mayısın sonları bir gündü. Uğursuz bir gün..."

Güneş kızgın,bulutlar tedirgin,rüzgar bir dinliyor, bir fırtınalaşıyor

Çimenlerin,çiçeklerin kokusu ağırlaşmış ,boğucu, kuşların ötüşü çığlık...

Yaz kış ,gece gündüz kalmakta olduğum bu kulubenin çatı altı toprak kısmında yıllardır yuvalanmış, kendisiyle kavgasız,nizasız geçinip giderlerken, yavrularına bile sevgiyle baktığım, dostum bildiğim yılanın, ettiğine bakın!" Sesi titriyor dili pelteleşiyor gözü siyeçte, oraya çakımış, ayıramıyor gibiydi. " Anlat hele ne oldu sana o dediğin gün ne oldu ki seni bunca sarmış!"

" Sormayın, ah sormayın olan bana işte o gün olru.. o uğursuz günden beri ölü gibiyim ölü can mı derler canlı ölü mü derler işte öyleyim. Keşke karımın beni çağırdığı gece sabaha çıkmayıydım"

Merakımız ve endişemiz iyice arttı gözlerinizi baktığı yere çevirdik bir şey yok. Gözümüz kulağımız onda anlatacağında. " Yılan dedi, sözünü ettiğim o yılan varya kapının üstünde siyeç boşluğundaki kuşun yuvasına saldırıyordu, kuşun yuvasına doğru sarkmaktaydı. yuvada bulunan yavruları yeme niyetindeydi belli ki. Henüz bir hafta, on günlük olan yavrular herşeyden habersiz,annelerinin geldiğini sanıp ciyak,viyak sesler çıkardıkları. yılanın iştahı kabarmış ,yuvaya iyice yaklaşmıştı. Dayanamadım, dayanacak gibi değildi" Telaş ve heyecandan iyice pelteleşen dilinden zorlukla anlayabildiğimizce; Yılan seslendiği, " Git meret git...!" dediği, yılanın bu kez başını ona doğru çevirip gözlerini parlatıp dilini fırıl fırıl oynatıp ısıklı sesle tehditte bulunduğu... Belli ki çok kararlı, laf dinleyeceği, yalvarmadan anlayacağı yokmuş... Dili biraz anlaşılır olunca ; "Eline sopasını alıp, ona doğru sallayarak; "Git diyorum sana!" ac isen,bak, sütün tasta.. her günkü yrinde. Yoksa hamile misin, aş mı eriyorsun, dur sana et getireyim,taze ciğer almıştım!." Deyip yalvardıysam da aldıracağı yoktu... fışır fışır.. Yavrularsa anaları gelmiş,mamalarını getirmiş seinç ve çığığındalardı. Yavruların sesi onu iyice azıtıyordubelli ki. Yüreğim sızladı, içimden bir şeylerin koparıldığını sandım Dayanamadım, sopayı bırakıp küreği aldım elime... İş ciddiydi,meretin laftan sözden, iyilikten yalvarmadan anlayacağı yoktu. yuvaya girdi girecekti ki; "Bak arkadaş, çekil git şuradan... sana o yavruarı yedirmem!..' Yılan mereti hala fışıl fışıl bir yuvaya,bir eski dostu olan bana dil çıkarıyor.. ki bir kıvrım daha yapmış olsa yuvaya girecek...

Tam bu sırada ana kuş belirmesin mi!...Ağzında bulunan yavru yiyeceklerini dökerek,çığılıklarla,yılanı bir saldırır ki... Gücü yetse yiyecek,parçalayacak... Ama koca yılan başını ona doğrultup ,dilini titreştirip, bir ısıklı çalıp,bir sıvı püskürttü ki... Kuşçağız zar zor kurkuldu...Kurtulduğu gibi ağaçlıklara doğru çığılıklarla uzaklaştı... Tüyler ürpertici,yürek paralayıcı... otuz yıldır bu ralardayım, yaşım 76.. böylesini göreceğim, varmış... Böylesi öyküleri çok dinlemiştim de inanasım gelmemişti... şimdi cap canlıca yaşıyordum." Dedi sustu gözünü güzüme dikerek; "Yıllardan beri çatımız içinde yaşayanın yaptığına bakın " 'Yılanı koynumda beslemişim derler ya!.. dedi, kendi kendine. Konuşur gibi. "Şimdi ne yapmalıydı...Düşünmeye zamanı yoktu.. Yılan belki de son hamlesini yapacağı anda Küreği havaya kaldırdım; "Bak arkadaş şunun şurasında yılların arkadaşınız, yıllarca sana,yavrularına dokunmadım... Şimdi ise, elimi kana bulatacaksın , beni kanlı katil edeceksin ; dost katili,kardeş katili... o yavrucağızları sana yedirmem,yediremem...' Elinde kürekle zangır zangır titriyordum... Yılanı Fışıl,ısıklı... dili fırıl,fırıl... bir de sıvı püskürdü ki... yine de; "Bak arkadaş sana kıymak istemiyorum çekil git şurdan! Seni öldürmeye beni mecbur etme!.'Bana dokunma bin yaşa' demişler... Şimdiye değin böylesi bir yaramazlık, bir saldırganlık etmediğin için sana ve yavrularına dokunmadım... Şahi maranın hatırı için,Hz. Süleymanın hatırı için çek git!.." diye yalvarmamı sürdürürken,meredin inadı tutmuş yuvaya girdi girecek. Sabrım bitmiş,yapacağım bir şey kayb edecek bir nefeslik zamanım kalmamıştı... Meredin tam yuvanın gireşine başını sokacaktı ki; Hala havada tutmuş olduğum küreği onun başına indirmek zorunda kaldım... Muzurluğu tutmuş olan meretin kellesi bir yana gövdesi bir yana... hala titreşen kuyruklu, kol kalılığında bir gövde... Kürekle, hala titreşen gövdeye bir daha vurdum... karnından kurtcuklar dağıldı... "hamileymiş yazık!.." içim sızladı...Ama yapacağı bir şey kalmamıştı...Yalvarmış, yakarmış, laf anlatamamıştım.. Göz göre göre yavruları ona yediremezdim...

Ben bunları düşünürken ana kuş yanında bir kuş alayı ile geldiler,
kara kargalar,alacaları, serçeler,oralarda arada bir görülen
kara kartal da gelmişti... birkaç saniye içinde nasıl buluştu,nasıl yetiştiler... hayret derken... gaklayıp,vaklayıp
döndü,döndüler...

Yılanın yerdeki gövdesini ve yuvada gelen yavru seslerini duyunca dağılıp gittiler
ana kuş yuvaya daldı...Bir çığlık bir çığlık... sevneç çığığı..." bu kez sevinçten öölecek kalbim duracak gibiydi " dedi ve
gözyaşlarını siliyordu. İçin için ağlıyordu yaşlı bekçi coca dayı.
Buruk acılarla kalktı,meredin kellesini ve gövesini elarabasına atıp götürdüm... yüz- yüeli metre ötede bir çalının
bibinde yer açtım oraya gömdüm, dedi yine korkudan titrek halde
"üzerine toprak atarken çalılıkta bir hışırtı... kuru çörçöp çatır çutur kırılıyor...
' Aman allah bu da neyin nesi !.. ç illi mili kocaman bir yılan!..hem saldırı halde...Elimde kürek olduğu halde ona
bulaşamazdım... titreyen dizlerimle, sürünürcesine gelip kendimi kulubeye attım...
Kapıyı kapatıp, camları yoklayıp karyolada yatağa kendimi atıverdim...Yürreğim göğüs kafesini delecek,
Başım şapkayı fırlatacak...

Güçlkle uzanıp, tansiyon ilacından aldım,suyumu içtim...

Küreği yanıma aldım, uzandım...Hafif dalmış...

Yılanların üstünde yatmışmışışım...

Saldırıları, hışımla... hele o can düşmanı, bacağıma dolanmış, başını kaldırmış,dilini sarkıtmış, gözleri yuvasından
fırlamış...

Elimi küreğe attım... küreğin devrilmesiyle uyandım... Oh be!... ter içindeydim, yüreğim küt küt atıyordu...

Kriz mi gelmişti,rüyanın etkisi miydi...kendisini dinledim, ağrım acım acım yoktu,elini kolunu hareket ettirdim...
herşey normaldi.

Rüyanın etkisi yle imiş deyip biraz rahatlamıştım" dedi,

kalb krizi odlmadığına sevinecek oldu ama rüya nın hala tesirindeydi.,ürktü,korktu... yılanlar.. dedi,bundan sonra
gezerken,uyurken hep yılanlarla mı uğrşacaktı...

Oysa kendinin ne suçu,ne günahı vardı ki...Meret hak etmişti, Onun yavrularına saldırı olsaydı onları da aynı böyle
kokurdu...Nitekim hep öyle olmuştu.Çatısı içinde yavrularını görür.dokunmaz,dahası hem kedilerden,benzeri
düşmanlarından korur,hem önlerine tasla süt bırakırdı... aralarında böylesi birdostluk varken ,o yani ne yapmıştı... Ne
olduysa ondan oldu...

Bunları düşünürken, dalmış,yarı uyku,harı hayel halde karısı gelmiş, 'haydı kalk gidelim... artık buralarda
kalamazsın...Her taraf yılan dolu... bak bak,geliyor... geliyor işte...Fırlayarak uyandı...Kara kara bulutlar vadinin bir
tarafından diğer tarafına akıp gidiyordu... Salkım söyüdü dalları camın önüne doğru sarkmıştı Her dal bir yilandı
Önlerinde,kocman o çil yılan oluvermişti sanki... Siyeçten sarkıp camdan içeri girecekler...
Korktu,ürktü lanet şeytana dedi kend besmele okudu kendine cesaret verdi...

Hanı sen buraların bir parçasıydın,börtü böcek,yılan çılayan ...seni tanır,bilir...dokunmazlardı,pirleri gibiydin...
koruyucularydın...Korku nedir bilmezdin... yaz kış gece gündüz... otuz yıl... ne o şimdi korkuyor musun... neden,niçin,,,
şimdiye kadar hiç mi bir böcek öldürmedin,hiç olmazsa pek çok ,sinek,karınca öldürmüşsündür... bu da onlardan biri
işte... Sonra yılanı gören herkes öldürürmüş, öldürmek değil de
toprağa gömmemek günahmış öyle demezler mi... deyip kendini eleştiriyor,cesaretlendirmeye çalışıyor...Dışarı
çıkayım dedi, ne olur ne olmazdı,küreyi almak için eyildi... elini uzattı ürperdi,,, irkildi elini geri çekti... kürek , kürek
değildi, kocaman bir yilandı...Tövbe,tövbe dedi,dışarı fırladı...Uzaktan sesler geliyordu oraya yöneldi.
Şarapçılardı,hem de en çekilmezleri... kavga mı dersin, ateş yak ma mı dersin... naraları mı dersin... nedametten
nedametçiler... Telaşlıydı,heyacanlıydı... Hayyamiler geldiğimi görünce
"Geliyor!:" dediler,bakıştılar. İçlerinden biri gidelim,şunula uğraşmayalım!.." başkası;" durun ben onu kafaya
almasını bilirim!

Üçüncüsü;"Durumu,tutumu çok bozuk!.." dedi.

Beklemedikleri bir şey oldu,korkusunu çektikleri bekçi Coca dayıları onları kulubesinin önüne davet ediyor...

"Hayr ola , Mevlüt dayı hayırlı bir rüya mı gördün!... vs... ama kırmadılar toparlanıp kulübenin önünde çilingir
masalarını kurdular... " "Siz burada muhabbetinize devam edin... ben araziye bir dolaşıp geleyim!... dedi,motoruna
binip uzaklaştı ... Alemciler Coca dayılarındaki bu değişime akıl erdiremiyor,yorum üstüne yorumlarda
bulunuyorlardı... yok karısından sonra huyu bile değişmiş, şimdiye değin yaptıklarından pişmanlık duyar olmuş,yok
artık bekçiliği bırakacakmış yok ölümü yaklaşmış vs. vs... Bekçi Cocamız ise bu yanan vadide tur üstüne tur atıp
sakinleşmek isterken,bir yanda da onların kulubenin önünde olmalarıyla içeriye intikam peşinde olan
çillinin,yardımcılarının girmemiş olmasından emin olmak istiyordu...

Böyle böyle günler geçmişti ama her gün, korku dolu bir yıl,bir asırdı...

İ çindeki korku azalacağına giderek artıyor, kendini yutacak bir dev damıydı, korkulugünler artık.. Kulubenin
önünde,yılanın karnında çıkan, dağılan kurtçuklar,kocaman kocaman yılanlar,cingıraklı yılanlar,kara kara sarı
sarı,benekli yılanlar... Kaç kez gömüyü yaptığı çalılığın etrafını yakmış, kaynar sular ,zehirler dökmüştü de yine de o
görüntülerden, hyallerden kurtulamıyordu; kalan gövde ve dallar birer kara lıyilandılar.Hele salkım söyütte dillerini
uzatmış sarkmış, öonlerinde şahımaran olan, kurtçukların oluşturduğu intikam tuğayı,intikam ordusuydu, her dal bir
intikam fedaisiydi... hergün,her an onları görmekten bıkmış,bitmiş, tükenmişti... bir iki ay içinde, cılız bünyesi iyiden
iyiye incelmış,kurumuş... saçı,sakalı öyle ağarmıştı ki ... görenler ana ne oldu böyle Mevlüt dayı demekten kendilerini
alamzlardı. Kendis ise aynaya bakamıyor,ayna bile yilandı, iççi yılan doluydu...

Haziran sonlarıydı,sıcak bir yaz günüydü.Kulubsinin önündeydi,ikinci saatleriydi,çayını yudumluyordu.. Alaca

bulutlardan hafiften yağmur çiseliyordu... toprak kokusu kendisini sarstı...' istiyor, toprak beni istiyor... karım da bekliyor... Geliyorum kara toprak geliyorum... karnın hiç mi doymaz senin!..."

Çardağa serdiği keçenin üstüne uzandı... Mavi göğse serpilmiş morumsu,esmer,kurşuni bulutlara... bulutsuz kıskımda mavi göğün derinleklerine kaptırmıştı... Bir halk söylencesine takıldı,
Ne demiş yılan;"bende bu kuyruk acısı oldukça!... " ürperdi,aklından atmaya çalıştı...
Dalgındı gözlerini yere dikmiş kendi kendine " dur çayımı içiyim de!..."

Anca duyabildiğim sesinden sık sık olduğu gibi yine karısına dediğini
Anladım, yüzüne bakışından anlamış olacak ki:
" çağırıyor ! hayır ,hayır çayın zamanı değil... bak geliyor,geliyor kara belan!.." Hayal mi,gerçek mi!" dedim,
toparlanıp,etrafa baktığında,ne göreydim!.. benekli kara belanın ağzını açmış,dilini kamçı gibi titreterek,fışır,fışır... bana yaklaşmakta olduğunu görünce;
Korkumdan lal olmuşum dilim dönmüyor yanı başımdaki küreğe uzanamıyordum" dedi
meraklı bakışından anlamış olacak ki."Daha önce kaç kez karşılaştığımda yalvarmış peşimi bırakmasını söylemişim.
Bakben de senin gibi yalnızın iki yıldır" demiş yalvarmış
Kaçınmışım, meretin peşimi bırakacağı yok. Korkusu içime sinmiş!"

"Peki ne yapacaksın ne düşünüyorsun şimdi!"
" Gidecem gidecem zaten karı her gece beni çağırır durur!"
Nitekim birkaç ay sonra vefat ettiğini söylediler!
"Eşini çok severdi!" dediler.
Toprakları bol olsun!

Son
Haziran,2010
Elmadag

[alt_cizgi]

Bu yaşanmış bir olayın öyküsüdür. Yaşlı bekçi ile yılan arasındaki mücadelenin anlatımıdır. bun lazıdan önce iki kez üst üste verdim çok uzun olduğundan okuyucuya yormuş okumaktan kaldırmıştır. kendim bile tamamını okumakta zorlanıyorum. Bu

Bekçi Coca Dayı

Mevlüt Dayı anısına
(rahmet olsun)

Bekçi kulübesinde yalnız yaşıyordu. Bulunduğu yer bir vadiydi.

Vadinin ortasında bir dere, derenin iki tarafı ağaç, bahçeler bostanlar, çayır çimenlik. Yamaçlar meşelik, çalılık, otlakiye...

İlkbahar gelende kar sularıyla dere coşar ki... Uğultusu vadiye sığmaz, yamaçlara yansır, uzaklardan duyulur... Bazen deliliği tutar, yatağına sığmaz, taşar, koca vadi sular altında kalır... Mısırın Nil'i gibi..

Şubat ayından itibaren çimenler yeşermeye, ekinler gövermeye başlar... Toprak kabarır, ağaçlar dumura durur, güney yamaçları çiğdemler bürür, sarı, beyaz, maviş hercai çiçekler... Çiğdemleri papatyalar takip eder, çakır beyaz sarı beyaz desenli papatyalar... Onları gelincikler, menekşeler, çayır gülleri izler...

Nisan ayında meyve ağaçları çiçeğe bürünür... bahçeler çiçek demeti olur. Mayıs'ta kavaklar, ak serviler yapraklanır, pisi pisiler uçuşur...

Tüm vadi çiçek tozundan bulutumsu olur . çiçeklerin tozlaşması

döllenmesi doğanın gizemli gücü... Bağında, bostanında, bahçesinde çalışan, didinen insanlar kadınlı erkekli aile boyu... Dallarda yuva derdinde, eş arama derdinde, telaşında olan kuş ve kimi yuvada yavru civıltıları... vadi cennetten bir köşedir artık.

O, işte bu güzelim vadinin bir parçasıdır, otuz yıldır değişmeyen tek bekçisi.. burada yatar kalkar. Kuş çığlıklarıyla uyanır, çayını kor,

bir bardak çaydan sonra değneğini eline alır; görev alanı olan beş altı km. vadiyi dolaşır. Sabah turunu tamamlayıp kulübesine döner. Yine çayını demler, mevsimine, o günün havanın durumuna göre içerde, camın önünde, ya da dışarıda, balkonunda, salkım söğüdün serinliğinde kahvealtısını yapar. Yorgunsa biraz kestirir. Dinlendikten sonra yine görevi başına. Akşama değin. Otuz yıldan beri süren bir yaşam.

Akşamları bekar hanesinde, nealesini atıştırdıktan sonra, karyolanın üstünde uzanıp mevsimine göre kuş, kurbağa, cırcır böcekleri.., seslerini dinler, dinler... Efkarlanır, çoğu kez rakıdan bir iki bardak atar, bu da tek keyfidir Coca babanın. Böyle olsa da içmeye gelenleri sevmez. Hele içip de zırlı edene, ya da edenlere gıcık olur; değneğini çekip 'haydın bakalım, burayı terk edin!..' der, kovar. Direnenlerin üstüne hışımla yürür... Oysa bir yumrukluk canı var mübareğin. Ama

cürümüne bakılmayınız , ejderha kesilir..

Kişiler de genellikle tanıdık bildik gençlerden olduğundan ona direnmez, hatırını kırmaz, tersine bu disiplinine alışkın olduklarından sessizce toplanıp giderler. Bu titizlik halini severler de.

Otuz yıl içinde neler görmüş neler, neler yaşamamıştı ki. Anlatsa saatler değil günler sürer; oturup yazsa ciltler dolusu tutarmış. Onu böylesi diri tutan parçası olduğu bu doğa ve buradaki yaşamı olduğunu söylerdi hep. Hangi ağaçta hangi kuşun yuvası olduğunu, hangi çalı

altında hangi canlınin saklanma yeri, ini, yuvası olduğunu;

nerede yılan, nerede tilki, porsuk, kirpi olduğunu bekçi Coca emmiye sorun. Kimlerin çevrede hırsızlık yapar olduğunu bilir, kayıp olanı, çalınanı, eliyle koymuş gibi bulur, yakalar. Herkesin malını mülkünü

bağını bostanını kendi öz malıymış gibi sahiplenir korur. Su sırasını ayarlar, kimsenin sırasını kaptırmaz. Sıraya uymayanlara, başkasının bağına, bostanına izinsiz girenlere karşı kükremiş aslan, kaplan kesilir. Bunca uzun süre Çiftçi Mallarını Koruma Derneği tarafından görevinin devam ettirilmesi boşuna değil elbet!

Ufacık, tefecik, sevimli halinden dolayı 'Coca' demişler...

Coca; 'coca dayı' ona ikinci ad olmuş, öyle ki hemen herkes onu bu ikinci adıyla bilir; yiğit lakabıyla anılır olmuş, tıpkı bazı eserlerin yazarlarından önce anılıyor olmaları gibi. Ama saygıda kusur edilmez, etmezler; adıyla seslenir, adıyla anarlar. Bu da ona olan sevgi ve saygının kanıtı olmalı.

"Bu semte neden Kargalı denmiş!.." dedikte;

"Burada o kadar çok karga vardı ki... kargadan geçilmezdi, daha çok kara kargalar... vak vak bir çirkin sesleri var ki mübareklerin!"

"Şimdilerde pek karga yok!"

"Olmaz tabii başı boş kediler kuşlara göz açtırmıyor. Sade karga değil türlü türlü,cins cins kuş civıldardı.! O kadar güzel,o kadar değişik sesi olanlar vardı ki! Hele baharın ,marttan haziran sonlarına kadar."

Çevreye hüzünle bakınıp, şöyle kollarını açıp elini sallayarak;

"O cinsler, o türler, o sesler şimdi neredee... saatlerce kendimrden geçercesine dinler, bir hoş dinlenmiş mutlu olurum."

"Bu semte bekçi tutulmasının nedeni kargalar mı !?" dedim.

" Ne bileyim...sadece onlar değil elbet. İnsanın , insan topluluğunun olduğu yerde çeşitli sorunların olması kaçınılmazdır. Örneğin en başta su sırası başlı başına bir sorun oluyor yaz aylarında. Sonra sınır sorunu, mal davar zararı... derken bir düzenin olması gerekir. Bu her yerde böyledir..

Bura, bu semt, bu sulak vadi ilçe halkının can damarı,geçim kaynağıydı. Pek çok üzüm bağları vardı. pekmez , pestil yapılır,kurutulur..."

Dedi mendiliyleüzünü gözünü sildi, devamla;

"Şimdi fabrikalar var, herkes oralarda iş peşinde. Buraları kim ne yapsın! Bir bakıma kaderine terk edilmiş... Eskiden burası üç bölge,üçbekçilikti" Anlattı da anlattı Coca dayı...

Bu öykü kargalı denen semtin tutulmuş arazi bekçisiyle kulubesinin çatı adasında eski kendi deyimiyle dostu yılanın yine kulubenin siyeç arasındaolan kuş yuvasındaki yavrulara musallat oluşuyla başlayan gerilimli anların kendi ağz

Kendisiyle tanışalı on /on iki yıl oluyor...

İki yıl önce eşini kayıp etmişti..Şimdilerde tümünden yalnızdı..

Boynu bükük, dalgın... 'Ah! eder, derinden' ahlak 'çeker; 'her şey boşmuş!..' sesi titrer, gözlerini siler... Yine de görevden yana yerinde durmaz,duramaz.. Son zamanlarda eski model bir motosiklet almış,ona atlar çevreyi dolaşır, kendi değimiyle, 'kolaçan' eder döner...

Sorulduğunda ; " ben kariya,gel,burada kal.. derdim,demeye derdim de gelmez di, 'orada,ağaçlar arasında,kurdun kuşun, börtü böceğin içinde ne yapayım!..'derdi, rahmetli!... gelseydi belki daha yaşardı..."

"Sen eşinin yanında,hiç olmazsa akşamları evinde kalsaydın ya!:"

" Ben nasıl kalırdım! burası ne olur, buranın belalıları geceleri ava,tava çıkarlar. Sonra ben buradan ayrılırsam yaşayamam, ölürüm."

Dediği doğruydu,o, bu doğayla ruhen bütünleşmiş,bedenen uyum sağlamış... Bir ağacı sökün başka iklime götürün,tutmaz, kuruur. bir kuşu,bir yabaniyi kafesleyin...mutlu olmaz,dahası uğmaz, buz kitlesini yerinden sökün erir,akar...

O da böyleydi ve tüm bunların bilincinde olarak ;'buradan ayrılırsam yaşayamam !..'diyordu..

Ve bu kış çok sıkıntı yaşadı. Hastalanmış; hala terliyor,öksürüyor... yorgunluğu yüzünden,gözlerinden akıyordu.... Bir yandan zatürriyye, bir yandan yüksek tansiyon...

'Geceleri uyuyamıyorum, kabuslar görüyor,kalkıp çay,ıhlamur demliyor... sabahı bekliyorum... Bahar gelirse bir şeyciğim kalmaz..' diyor,diyor ama baharın da geleceği yoktu... kış da uzamış da uzanmıştı bu sene...

Kış uzadıkça,karamsar oluyor,

'kurtuluşum yok,yok artık... korkarım baharı göremeyeceğim... bir şey değil de burada bu kulübede ölürsem, kimselerin haberi bile olmayacak!.. Hastane, hastane dolaşılıyor gidiyor geliyorum... değişen bir şey yok...'

O, yani felek, yakama yapışmış gibi..."

der, korku ve endişelerini anlatır,öksürür,terini siler,ahlak çeker, bekçimiz Coca emmimiz.

Derken bahar gelmiş,karlar erimeye başlamış, görev alanı,Kargalı vadisi bahar suyu ile kendine gelmiş,kış uykusundan uyanmış; toprak mayalı ekmek gibi kabanmış, çimenler yeşermiş,papatyalar,sarılı,beyazlı çiğdemler belirmiş,tüm vadi bahar rengine bürünmüş... Kulubesinin hemen önünden akan, vadiyi vadi yapan dere, eriyip gelen kar ve yağmur sularıyla çağıl, çağıldı...Dallarda kuş cıvıltıları,çiçekten çiçeğe uçuşan arılar,kelebekler...Tilkiler,tavşancıklar... fingirdiyor. başı boş köpeklerle kovalamacadalar, vadide...

Sanki tüm doğa,doğanın tüm canlıları onun iyileşmesi için duada ve görevi başında olmasında sevinçlerini gösteriyor gibiydiler.

Neşesi gelmiş ,motoruna atlayıp sevdalısı olduğu vadinin kmlerce olan kargalı vadisini dolaşılıyor,dolaştıkça kendini daha iyi his eder.oluyor.... Çoktandır kendisini motorunun üstünde,kontrol gezisinde görünler, seviniyor, sarılıyor,'geçmiş olsun diyor,kimileri de haydı haydı kefeni yırtmışsın' deyip takılmaktan geri kalmazlardı.

Gerçekten onun yokluğu,tüm vadide belli oluyor; arklar yıkık,sular yolları bozmuş, hayyamiler çalı altlarını tutmuş, her taraf şarap ve rakı şişeleriyle dolmuş; kuşlar bile ya suskun,ya hüzünlü seslerle yakınır Cocalarını arar sorar gibiler...Neyse ki şimdilerde herşey eski güzel haline dönmekte , emektarları yine içlerinde,yanlarında,yanı başlarında görmenin mutluluğndalar...

Her şey iyiydi,güzeldi ama, kalbi dayanamaz olmuştu emektar ihtiyarın,, Üstelik iyiden iyiye zayıflamış,rüzgardan uçaacak,yuvarlanacak gibi...

Kışın zatüreyle,tansiyonla uğraşmış,bahara zar zor çıkabilmişken şimdi de kalbi sıkıştırıyor...

'Gidiciyim,artık, gidiciyim... toprak beni çekiyor!..

'Hele acele etme kendini korkutma...Sağlığına kavuşmuşken!..

Kokar ya, bahar toprağı...mayalı ekmek gibi kokar... " dedim ise de;

"Bu öylesi koku,öylesi kokma degil,bu çok değişik bir koku... Topra uzanasım,toprağa gömülesim, toprağı yiyeseim geliyor'...Diyor,gözünü toprağa dikip hüzünle bakıyor,bir avuç toprak alıp kokluyor, kokluyor... oh dedikçe,rahatlıyor...

"Rüyalarım, rüyalarım bile değişti... karım beni çağırıyor uyandıgımda rüya olduğuna hem seviniyor,hem üzülüyorum..."

"Rüyadır,hayıra yoralım da hayır olsun!.." diyoruz...

" hayara yoralım, yoralım da içim rahat değil kötü bir şeyler olacaktı korku endişesi var içimde" dedi . gözünü

kalmakta olduğu bekçi binasının kapı üstü siyec'ine dikerek:

“ mayısın sonları bir gündü. Uğursuz bir gün...

Güneş kızgın, bulutlar tedirgin, rüzgar bir diniyor,
bir fırtınalaşıyor

Çimenlerin, çiçeklerin kokusu ağırlaşmış ,boğucu,
kuşların ötüşü çığlık...

Yaz kış ,gece gündüz kalmakta olduğum bu kulubenin çatı altı
toprak kısmında yıllardır yuvalanmış, kendisiyle kavgasız,nizasız
geçinip giderlerken, yavrularına bile sevgiyle baktığım, dostum
bildiğim yılanın, ettiğine bakın!” Sesi titriyor dili pelteliyor
gözü siyeç'te, oraya çakılmış, ayıramıyor gibiydi.

“ Anlat hele ne oldu sana o dediğin gün ne oldu ki seni bunca sarmış!”

“ Sormayın, ah sormayın olan bana işte o gün oldu..

o uğursuz günden beri ölü gibiyim ölü can mı derler canlı ölü mü
derler işte öyleyim. Keşke karımın beni çağırdığı gece sabaha çıkmasaydım”
Merakımız ve endişemiz iyice arttı gözlerimizi baktığı yere çevirdik bir şey yok.
Gözümüz kulağımız onda anlatacağında, ihtiyar bekçi babada.

Devamı var bekleyiniz
bakalım sonu ne olacak bu
gerilimli günün saatleri ve
haftalarca süren gerilimin de
ötesinde yaşananlar

Bu yaşanmış bir gerçeğin anlatımıdır. Olayın Kahramanları yaşlı bekçi ile kuş yuvasındaki yavruları yemek isteyen yılan arasındaki gerilimli bir mücadelenin devamıdır. devamı ve son bölüm yarın

“ Yılan dedi, sözünü ettiğim o yılan varya kapının üstünde siyeç boşluğundaki kuşun yuvasına saldırıyordu, kuşun yuvasına doğru sarmaktaydı. yuvada bulunan yavruları yeme niyetindeydi belli ki. Henüz bir hafta, on günlük olan yavrular herşeyden habersiz,annelerinin geldiğini sanıp ciyak,viyak sesler çıkardıkları. yılanın iştahı kabarmış ,yuvaya iyice yaklaşmıştı. Dayanamadım, dayanacak gibi değildi” Telaş ve heyecandan iyice pelteleşen dilinden zorlukla anlayabildiğimizce; Yılan seslendiği, “ Git meret git...!” dediği, yılanın bu kez başını ona doğru çevirip gözlerini parlatıp dilini fırl fırl oynatıp ısıklı sesle tehditte bulunduğu... Belli ki çok kararlı, laf dinleyeceği, yalvarmadan anlayacağı yokmuş... Dili biraz anlaşılır olunca ; “Eline sopasını alıp, ona doğru sallayarak; “Git diyorum sana!” ac isen,bak, sütün tasta.. her günkü yrinde. Yoksa hamile misin, aş mı eriyorsun, dur sana et getireyim,taze ciğer almıştım!.” Deyip yalvardıysam da aldırığı yoktu... fışır fışırdı.. Yavrularsa anaları gelmiş,mamalarını getirmiş seinç ve çığığındalardı. Yavruların sesi onu iyice azıtıyordubelli ki. Yüreğim sızladı, içimden bir şeylerin koparıldığını sandım Dayanamadım, sopayı bırakıp küreği aldım elime... İş ciddiydi,meretin laftan sözden, iyilikten yalvarmadan anlayacağı yoktu. yuvaya girdi girecekti ki; “Bak arkadaş, çekil git şuradan... sana o yavruarı yedirmem!..’ Yılan mereti hala fişil fişil bir yuvaya,bir eski dostu olan bana dil çıkarıyor.. ki bir kıvrım daha yapmış olsa yuvaya girecek...

Tam bu sırada ana kuş belirmesin mi!...Ağzında bulunan yavru yiyeceklerini dökerek,çığlıklarla,yılana bir saldırır ki... Gücü yetse yiyecek,parçalayacak... Ama koca yılan başını ona doğrultup ,dilini titreştirip, bir ısıklı çalıp,bir sıvı püskürttü ki... Kuşçağız zar zor kurkuldu...Kurtulduğu gibi ağaçlıklara doğru çığlıklarla uzaklaştı... Tüylür ürpertici,yürek paralayıcı... otuz yıldır bu ralardayım, yaşım 76.. böylesini göreğim, varmış... Böylesi öyküleri çok dinlemiştim de inanasım gelmemişti... şimdi cap canlıca yaşıyordum.” Dedi sustu gözünü güzüme dikerek; “Yıllardan beri çatımız içinde yaşayanın yaptığına bakın “ ‘Yılanı koynumda beslemişim derler ya!.. dedi, kendi kendine. Konuşur gibi. -5- “Şimdi ne yapmalıydı...Düşünmeye zamanı yoktu.. Yılan belki de son hamlesini yapacağı anda Küreği havaya kaldırdım; “Bak arkadaş şunun şurasında yılların arkadaşısız, yıllarca sana,yavrularına dokunmadım... Şimdi ise, elimi kana bulatacaksın , beni kanlı katil edeceksin ; dost katili,kardeş katili... o yavrucağızları sana yedirmem,yediremem...’ Elimde kürekle zangır zangır titriyorum. Yılansa Fışılta,ısıklı... dili fırl,fırl... bir de sıvı püskürdü ki... yine de; “Bak arkadaş sana kıymak istemiyorum çekil git şuradan! Seni öldürmeye beni mecbur etme!. ‘Bana dokunma bin yaşa’ demişler... Şimdiye değin böylesi bir yaramazlık, bir saldırganlık etmediğin için sana ve yavrularına dokunmadım... Şahı maranın hatırı için, Hz. Süleymanın hatırı için çek git!..” diye yalvarmamı sürdürürken, inadı tutmuş yuvaya girdi girecek. Sabrım bitmiş,yapacağım bir şey, kayb edecek bir nefeslik zamanım kalmamıştı.

Zalim tam yuvanın gireşine başını sokacaktı ki,
Hala havada tutmuş olduğum küreği başına indirmek zorunda kaldım...
Muzurluğu inadı tutmuş olan meretin kellesi bir yana gövdesi bir yana...
Hala titreşen kuyruklu, kol kalılığında bir gövde...
Kürekle, hala titreşen gövdeye bir daha vurdum...
Ah! Ah!.. Vurmaz olaydım elim kırılırdı, gözlerim kör olaydı!..”
“ Ne oldu, n’olmuş yani!..”
“ Deme Hakim deme !”
“ Daha ne olacaktı daha ne görecektim ki!”
Meraktan ben de ölecek gibiydim!”
“ Hamileymiş yazık hamile!..
“ Karnından kurtçuklar dağıldı, canlı kıpır kıpır kurtçuklar!”
Dili dolaşmış dediği anlaşılmıyor titriyordu
Mendiliyle yüzünü gözünü sildi. Saklamaya çalışsa da ağlıyordu.

İçim sızladı... hem ona hem anlattığına.
“Ama yapacağın bir şey kalmamış, yalvarmış, yakarmış,sın”
“ Vallahi çok yalvarmış laf dinletememiştım “ dedi, devamla
“Göz göre göre yavruları ona yediremezdim,
ben orada dona kalmışken
ana kuş yanında bir kuş alayı ile geldiler,

Yaşlı arazi bekciyle kuş yuvasına musallat olduğğu için kürekle vurmak zorunda kaldığını belitmiş idik. Sonrasında acılarıyla başlayan bunalım ve erkek yılanla yaşanan gerilimli günler.Kalbi olanlar dikkat!..

Bekçiyle yılan çekişmesi
Gerilimli bir gerçek yaşanmışlık

kara kargalar,alacaları, serçeler
oralarda arada bir görülen kara kartal da gelmişti...
birkaç saniye içinde nasıl buluştu,nasıl yetiştiler, hayret !
gaklayıp,vaklayıp döndü,döndüler yere yaklaşp
yılanın yerdeki gövdesini ve yuvada gelen yavru seslerini -6-
duyunca dağılıp gittiler !”
“Ana kuşun yuvaya girişini girişini görmeliydiniz.
Bir çığlık bir çığlık... sevnç çığlığı...”
bu kez sevinçten ölecek kalbim duracak gibiydi “ dedi
Gözyaşlarını siliyordu. için için ağlıyordu yaşlı bekçi coca dayı.
“Buruk acılarla kalktım elarabasına atıp götürdüm.
100-150 m ötede bir çalının dibinde yer açtım gömdüm.
Yılanı öldürmek değil, gömmemek günah’ mış derler.”
Kendi kendine koşuyor gibiydi.

”Ben üzerine toprak atarken çalılıkta bir hışırtı...
kuru çörçöp çatır çutur kırılıyor...
’ Aman allah bu da neyin nesi !.. çilli mili kocaman bir yılan!
hem de saldırı halde...
Anladım eşi olmalıydı.
İşte şimdi başımın belada olduğunu anlamıştım.
Elimde kürek olduğu halde ona bulaşamazdım...
Titreyen dizlerimle, sürünürcesine uzaklaşıp geldim
kendimi kulubeye attım...
Kapıyı kapatıp, camları yoklayıp karyolada yatağa kendimi atıverdim...
Yürreğim göğüskafesini delecek,
Başım şapkayı fırlatacak...

Güçlülle uzanıp, tansiyon ilacından aldım,suyumu içtim...
Küreği yanıma aldım, uzandım...Hafif dalmış...
Yılanların üstünde yatmışmışışım...
Saldırıları, hışımla... hele o can düşmanım, bacağıma dolanmış,
başını kaldırmış,dilini sarkıtmış, gözleri yuvasından fırlamış...
Elimi küreğe attım... küreğin devrilmesiyle uyandım... Oh be!
Ter içindeydim, yüreğim küt küt atıyordu...
Kriz mi, rüyanın etkisi miydi...
kendisini dinledim, ağrım sızım yoktu
elini kolunu hareket ettirdim... herşey normaldi.
Rüyanın etkisi yle imiş deyip biraz rahatlamıştım”

Kalb krizi odlmadığına sevinecek oldum ama rüyanın tesirindeydim hala.
Yılanlar.. bundan sonra gezerken,uyurken hep yılanlarla mı uğrşacaktım,
Kabus içinde...
Nitekim öyle oldu.
Kendine olan da ondan oldu
bana olan da ondan oldu.

Çatımız içinde yavruarını görür.dokunmaz,dahası hem kedilerden,benzeri düşmanlarından korur,hem önlerine tasla
süt bırakırdım...
Aramızda böylesi bir dostluk varken..
“Kuş yuvasındaki yavrulara musallat olması yok mu!

Birakmayacağımi bilmeliydi. Yavrularını yıllarca koruduğumu bildiğine göre..!

Yine kendi kendine konuşuyor gibiydi dalgındı.

Bunları düşünürken, dalmış,yarı uyku,yarı hayel halde iken

Karım gelmiş, 'haydi kalk gidelim... artık buralarda kalamazsın.

Her taraf yılan dolu... bak bak,geliyor... geliyor işte... demesiyle fırlayarak uyandı...

Oh!.. rüyüymüş hayalmiş dedim ' besmele' çektim (söyledim)

Kara kara bulutlar vadinin bir tarafından diğer tarafına akıp gidiyordu...

Salkım söyüdün dalları camın önüne doğru sarkmıştı her dal bir yılanı

Kuşun yuvasına sarkan, camdan odama sarkmakta olan yılanlar

O yeşilim dalları kestim budadım

Evin (bekçi evi) karşısındaki çalılık yılan doluydu

kırık kuru dallar kocaman birer yilandılar..

Önlerinde o!..

çalılığı yaktım... kalanlar birer kara yılan oluevrmişlerdi..!"

" Lanet şeytana!" dedi besmele okudu kendine cesaret verdi...

"Hanı sen buraların bir parçasıydın,börtü böcek,yılan çılayan ...seni tanır,bilir...dokunmazlardı,pirleri gibiydin... koruyucularydın...

Korku nedir bilmezdin... yaz kış gece gündüz... otuz yıl...

Ne o, şimdi korkuyor musun. hiç mi böcek sinek,karınca ...

Bu da onlardan biri işte." deyip cesaretlendirmeye çalışıyorum...

" Evde evin içinde yatağın içinde hep o !!..

Dışarı çıkarken, ne olur ne olmaz deyip küreye elimi uzattığımda

irkililiyorum, kürek kürek değildi alaca bulaca çilli kocaman

yılan oluyor!.

İlkinde ölecektim!

Tövbe,tövbe dedim,dışarı fırladım.

Uzaktan sesler geliyordu oraya yöneldi. Şarapçılardı,hem de en çekilmezleri...

kavga mı dersin, ateş yak ma mı dersin... naraları mı dersin... nedametten nedametçiler... Telaşlıydı,heyacanlıydı...

Hayyamiler geldiğimi görünce

"Geliyor!" dediler,bakıştılar. İçlerinden biri gidelim,şunula uğraşmayalım!.." başkası;" durun ben onu kafaya almasını bilirim!

Üçüncüsü;"Durumu,tutumu çok bozuk!.." dedi.

Konuşmalarını duyuyor, hareketlerinden bakışlarından anlıyordum!" dedi.

Ama, beklemedikleri bir şey oldu,korkusunu çektikleri bekçi Coca dayıları onları kulubesinin önüne davet ediyor...

"Hayr ola , Mevlüt dayı hayırlı bir rüya mı gördün!... vs...

ama kırmadılar toparlanıp kulubenin önünde çilingir masalarını kurdular...

"Siz burada muhabbetinize devam edin... ben araziye bir dolaşip geleyim!...

dedim.

Motoruna binip uzaklaştı ... Alemciler Coca dayılarındaki bu değişime akıl erdiremiyor,yorum üstüne yorumlarda bulunuyorlardı...

yok karısından sonra huyu bile değişmiş, şimdiye değin yaptıklarından

pişmanlık duyar olmuş,yok artık bekçiliği bırakacakmış yok ölümü yaklaşmış vs. vs...

Bekçi Cocamız ise yaz sıcağında yanan vadide tur üstüne tur atıp

sakinleşmek isterken,bir yanda da onların kulubenin önünde olmalarıyla

içeriye onun ya da yardımcılarının girmemiş olmasından emin olmak istiyordu...

Böyle böyle günler geçmişti ama her gün, korku dolu bir yıl,bir asırdı...

İçindeki korku azalacağına giderek artıyor, kendini yutacak bir dev oluyordu. Kulubenin önünde,yılanın karnında

çıkan, dağılan kurtçuklar,kocaman kocaman yılanlar,cıngıraklı yılanlar,kara kara sarı sarı,benekli yılanlar

oluvermişlerdi artık gözlerinde Coca'nın

Kaç kez gömüyü yaptığı çalılığın etrafını yakmış, kaynar sular ,

zehirler dökmüştü de yine de o görüntülerden, hayallerden kurtulamıyordu;

Kurtçukların oluşturduğu intikam çetesi

her dal bir intikam fedaisiydi...

Yaktıkları birer kara yılan oluvermişledi. .

Hergün,her an onları görmekten bıkmış,bitmiş, tükenmişti...

Bir iki ay içinde, cılız bünyesi iyiden iyiye incelmış,kurumuş...

saçı,sakalı öyle ağarmıştı ki ...

Görenler ana "ne oldu böyle Mevlüt dayı !" demekten

kendilerini alamzlardı.

Kendis ise aynaya bakamıyor,ayna bile yılanı, içi yılan doluydu aynaların...

Kendisi öyle diyordu.
Haziran sonlarıydı,sıcak bir yaz günüydü.Kulubsinin
önündeydi,ikinci saatleriydi,çayını yudumluyordu..
Alaca bulutlardan hafiften yağmur çiseliyordu...
Toprak kokusu kendisini sarstı...
' İstiyor, toprak beni istiyor... karım da bekliyor...
Geliyorum kara toprak geliyorum...
karnın hiç mi doymaz senin!..." dedi.

Çardağa serdiği keçenin üstüne uzandı...
Mavi göğe serpilmiş morumsu, esmer, kurşuni bulutlara...
bulutsuz kıskımsında mavi göğün derinleklerine kaptırmıştı...
Bir halk söylencesine takıldı,
Ne demiş yılan;"bende bu kuyruk acısı oldukça!... "

Dalgındı gözlerini yere dikmiş kendi kendine
" Dur çayımı içiyim de!.."
Anca duyabildiğim sesinden sık sık olduğu gibi
yine karısına diyordu, belli ki.
yüzüne bakışından anlamış olacak ki:
" Çağırıyor ! hayır ,hayır çayın zamanı değil...
Bak geliyor,geliyor kara belan!.."
Hayal mi,gerçek mi!" dedim, toparlanıp,etrafa baktığımda,ne göreydim!..
benekli kara belanın ağzını açmış,dilini kamçı gibi titreterek,fışır,fışır...
bana yaklaşmakta olduğunu görünce;
Korkumdan lal olmuşum dilim dönmüyor yanı başımdaki küreğe
Uzanamıyordum. Kaç kez peşimi bırakmasını söylemişim.
Bak ben de senin gibi yalnızın iki yıldır" demiş, yalvarmış, kaçınmışım
Ne yapsam, ne desem peşimi bırakacağı yoktu. "
"Peki dedim ne yapacaksın ne düşünüyorsun şimdi!"
" Gidecem gidecem zaten karı her gece beni çağırır durur!" dedi.

Nitekim birkaç ay sonra vefat etiğini söylediler!
"Eşini çok severdi!" dediler.
Toprakları bol olsun!

Son
Haziran,2010
Elmadağ

Not1- Bu konuşma dertleşmeden sonra iznim bittiğinden ayrılmışım.
2- Öğrenir öğrenmez anlatıklarından en son anlatımı olan ve
beni çok etkileyen 17 sayfa tutarında
Okuyanlara okuyacak olanlara saygılarla
Omar Ağa Kurt ve Muhasebeci Poyraza sunulur.
Rahmetlini anlatımına saygılı davrandığıma tüm inancımla yemin ederim anlatımın onun anısına deftere yazdım.
Defter No 10

[alt_cizgi]

Digor'da göreve Başlamamın üçüncü haftası ve sonrası günler. Meslek anılarından yazı dizisinden

Digor'da göreve başlamanın üçüncü haftası
Yerel Seçim ve Sonrası Günler

Önceki yazılardan anlaşılacağı üzere .

Kasım ayı 18 zinde alkış rekorlu kurayla Digoru çekmiş

atama yazımı, maaş nakil belgemi almış,beş- altı gün yerel geleneklerimizden olan akraba davetlerinden sonra Kurban Bayramının 4. günü kara trenle Karsın yolunu tutmuş ertesigün karstan Digora dolmuşla gelmiş, tanışma ve göreve başlama yazının yazılmasıyla artık hukuken ve fiilen hakim statüsündeydim.

Ertesi gün makam odama yerleşmiş, aynı gün ilk tutuklama kararı vermiş olmanın heyecanını yaşamış , ikinci haftanın 2. günü sulh ceza duruşmasıyla iki tutuklu dosyada bir tahliye bir devam kararıyla kürsüde yirmi beş yıl sürecek kutsal meslek yolculuğu başlamış oluyordu.

Yine önceki yazılardan anlaşılacağı üzere yakında yerel seçimler olacaktı.

Seçim Hakimi kdemli arkadaşı Cengiz Bey idi.

Derken Aralık ayının 12 sinde seçim oldu.Sakin olaysız vukuatsız bir seçim. Yine aynı başkan Esat Bey kazandı.Sonuçların kesinleşmesinden sonra

Mazbatasını almaya geldi. Aynı haftanın cuma günü Kaymakam Celal Bey Savcı Sadi Bey Hakim Cengiz Bey birlikte kutlamaya gittik. Çay ikramında iken rakibi Çelikkaleli de geldi

İkisinin dostça tokalaşmadan öte sarılmaları doğrusu takdire değerdi

.Başkan Belediyenin yemekhanesinde pirinç pilav üstü hindi yoğurt vs ikramda bulundu

Hangisinin hangi partiden olduklarını özellikle belirtmek istemiyorum. Günlük anı defterimde var ise de.

Her ikisi de beyenimizi kazandıkları gibi sonraları da hep öyle o klasta olmuşlardır

Çelikkaleli pek gelmez lokale ise hiç gelmez

Esad Bey daireye de lokale de gelirdi. Çokça altmış altı (66) kağıt oyunu oynamışızdır. Yakışıklı foterli kibar saygılı tam bir protokol beyefendisi...

Keza Kaymakam Celal Bey de saygı duyduğum bir beyefendi idi. Tavla oynardık. Ben acemiyim. O usta. Ben çoğu kez bilerek işime geleni oynardım yani pulları işime gelen yere yerleştirirdim. Bilirdi ama bilmezden gelirdi.

Cengiz Beyin bir oyun gurubu vardı. Okeycilerdi. Bolca bira içilirdi masalarında.

Savcı sadi Bey lokale arada sıra gelirdi. Oyun oynamazdı.

Lokalde paralı oyun yanık kılıç oynayanlar da olurdu.

Yaşlı Mustafa amcaya deyinmeden anmadan yazmadan edememişim. Rus işgalinde birçok aile gibi onun baba dedeleri de kendi iç bölgelerine nakll edilmişler. Oradan kaçak yollardan yurda dönmelerini, Ermenilerin buradaki zulümlerini anlatırdı.. Yaşı 80 lerdeydi. Güzel bitlis tünüyle sigara bükerdi

Fazla uzattık! Aslında tamı tamına yazılacaek olsa bir günlük anlatım bile sayfeler tutar

Neyse Aralık ayı 20 sinde yani seçimden bir hafta sonra Hakim Cengiz Bey rapor alanak Ankaraya geldi.

Ben yalnız kaldım. Bu basit bir olay değil 5 mahkeme var. Her gün duruşma.

En zoru asliye Cezada tutuklu dosyalar. Sorumluluk ağır. Uyuyamadığım oluyordu.

Bereket Savcı Sadi Bey deneyimliydi. Yardımını çok gördüm.

Havada azıttı kış kışlığını göstermeye başladı.

Devam edecek göreceksiniz neler neler olacak

Meslek anılarından yazı dizisinin devamı olup 'Digor Akşamları II başlığını taşımakta. Kısmet olursa devam edecek!. Nokta!

Digor Akşamları -II

Bundan önceki yazıda takıldığımız memurlar lokalinde yaşanan bir olayı, olguyu ve Liseli öğretmenlerin davetleriyle misafirleri olduğumu belirtmiştim. Ordan devam ediyoruz anıların nakline.

Ev bahçe içinde etrafta tek ev yok 'in yok cin yok' dendiği gibi! Kurtlar göz açtırmıyor! Evimin olduğu yer mahalle ama dağın eteğinde. Tek ses rüzgar uğultusu ve bazen it bazen kurt ulumaları.. Ama kokmuyordum. Çünkü köyümde gereken nedenlerle hepsini görmüş ve yaşamışım.

Neyse biz dönelim hocaların konağına.ortada giriş holü. oraya açılan iki kapı. her odada iki bazen üç kişi kalırlarmış.Tuvalet dışarıda. Mutfak giriş holün bir kısmı.

Girişte soba, sobada yerli yakıt kokar yakıt yani tezek.

Girişte sağdaki odada bir masa donatmışlar ki ağızlara tad. Karstan balık bile getirmişler.

Alkol de var tabii misafir davet edip alkol olmasa olmazdır misafir davet masasının.

"Yediğiniz, içtiğiniz sizin olsun da!..." diyorsunuzdur. Gerisini anlatmak gerekirse:

Hocalardan biri müzik öğretmeni öyle inceden güzel sesiyle hak türküleriyle vallahi mest etti.

Biri resim öğretmeniymiş. Oracıkta bir portremi çizdi bir dergide bir resim gösterdiler ve resim hocası onu tuale işlemiş. Öyle ilginç bir resimdi ki ve hoca öyle başarılı tuale geçmişti ki hayranlımı saklayamadım tebrik ettim. Hem portremi hem o resmi bana hediye etme kibarlığında bulundu.

Hala saklıyorum. Özellikle tablo duvarlarımın süsüdür. Düşünülürse tam bir antika anı belgesidir o Çünkü yıl 1977 kasım ayı kırk küsur yıl oluyor, bu yazı tarihi itibarıyla.

Yedik içtik eğlendik coştuk derken saat 20 civarıydı gideceğim ama nasıl!

Dışarıda kar durmuş ama bir rüzgar çıkmış ki sormayın.. Nasıl savuruyor taze kepek karı...

Hocalardan ikisi giyindi kuşandılar. Bir köpek alışkınmış. yiyecek kııntıları felan verdiklerinden. Seslendiler. O da geldi. Bahçe ivinden yola çıkmak için diz boyunu geçen karı yara yara şehir içi yola çıktık. Orda da kar var ama hiç olmasa cadde belli. Uzatmayayım Benim mahalleye vardık

Dağın eteği olduğundan rüzgar uğultusu savruğu bayağı zorlandık. Aksilik orada da iki üç köpek yanımızdaki köpeye saldırmasınlar mı... Bereket evlerden birinde biri çıktı. köpekleri azarladırı..

Böylece evime beni bırakıp buyurun yuyurun zamanı değil deyip döndüler.

İşte Digorda bir akşamı da böyle yaşamış günlüğüme yaklaşık böyle yazmış olduğumu okumanıntatlı heyecanını yaşamaktayım.

Darısı herkese özellikle gençesile tavsiyemdirgünlük tutunuz... Nokta!

Devam edecek Takip edinizlütfen!

Meslekte ilk cinayet olayı bununla ilgili unutamadığım, okuyucunun da unutamayacağını düşündüğüm yaşanmış bir hikayesi bir anısı olancinayet ve sonrası...

Meslekte İlk Cinayet Olayı

Yıl 1977 / 30.12 günü akşam saatleri.

Daha önc belirttiğim gibi kdemli hakim Cengiz Bey yerel seçim işlemlini tamamladıktan sonra raporlu Ankara'ya gitmiş, tek hakim kalmıştım.

Düşünebiliyor musunuz meslekte ' gökçe baylık bir aylık' olarak koca ilçenin adalet terazisini tutuyor olacaktım. sorumluluğumun bilincindeydim. Bilmek zorundayım. Tek ben değil çoğu küçük ilçelerde durum böyleydi o zamanlar tabii.

20 sinden 29 na değin Asliye Ceza, Asliye Hukuk, Sulh Ceza , Sulh Hukuk duruşmalarıyla olaysız geçiştirdik. Asliye duruşmaları genellikle Avukatla takip edilenlerdir. Bilen biliyor. Avukatlar Karstan Sarıkamıştan geliyorlar. Böyle olunca dosyaları okumuş incelemiş dosyalara salonlara hasılı yargıya tam hakimiyeti sağlayacak durumda olmanız gerekiyor. Bu hususta deneyimli olan savcı Sadi Beyin çok yardımı, desteği olmuştur. ' yiğidi öldür hakkını yeme ' demişiz.

Uzatmayayım o hafta böyle geçmişken;

Yıl Başıdan bir gün öncesi olan 30 Aralık C.ertesi günü akşama doğru Jandarma Karakolunda Uzatmalı Ali Çavuş yanında pür kuşamlı iki jandarma eriyle evimde beni almaya geldiler.

" Yahu Ali Çavuş hayır mıdır! Bu ne telaş bu karda kışta!"

" Sormayın Hakim Bey!.. Bir cinayet olayı var ki ilçe kaynıyor!"

Telaşlanmışım: " Siyasi mi!" sesim titremiş!

" Hayır! Değil ama köylü şehirli çekişmesine dönüşebilir.

bir olay çıkacağından korkuyoruz.

Yolları tuttuk giriş çıkışlar kontrolümüzde!"

Rahatlamıştım derin oh! çekmişim!

Ali Çavuş bunları daha sonra bana anlatacaktır.

Uzatmayayım diz boyu karı yararak, çarşı kalabalığına girmeden ara sokaklar adliyeye varmış olduk. Hükümet konağı önü arı kovani gibiydi.

Savcı Bey;Olaya karışanların ifadelerini alıyordu.

Hazırlık işlemleri tamamlanınca dosya Sulh Ceza Hakimliğine geldi. Kaydı yapıldı.

Duruşma salonu hazırlandı.

Savcı Bey gelerek

"İfadeleri aldım. Uzatmadan kararını ver. Fezlekesini hazırlayıp hemen Karsa Baş Savcılığa sevk edelim." dedi.

" Tehlikeyi bir an önce başımızdan savalım!" demek istiyordu!

Haklıydı. Dışarı karanlık ve kalabalık!

Güvenlik; topu topu yirmi civarında jandarma. Polis teşkilatı yoktu henüz!

Devam edecek, takip ediniz !!

haki Şunun şurasında bir aylık bile olmaya

Kahveanede oynanan oyunda çay parası BEŞ LİRA ödemeyi ilerin sindiremezler, hile yaptılar deyip diğerleri köylerine giderlerken nizamiyenin önünde yetiŐip kapıŐırlar

Beş Lira Yüzünden

Yazımızın neresinde kalmıştık

Doğrusu ben de unuttum sayılır. Baheme gitmiş toprakla meyve ağaçlarını bakımı ilaçlanmıŐıyla uđraŐmanın keyifli yorgunluğuyla dönmüş oluyor.

nceki bölüme baktım Cinayet duruŐmasına başlamak zereymiŐim.

Evet meslekte ' cinayetle biten' sorgulama duruŐmasının heyecan ve huzursuzluğunu yaşıyorum.

" heyecanın neyse de huzursuzluğun neden!?" diyorsunuzdur.

Haklı olabilirsiniz de buradaki ortamı, kaynaŐan kalabalığı görmüş, yaşamış olsaydınız...! diyorum.

Savcılıkça yapılan sorgulamadan alınan ifade vs. den sonra dosya halinde geldi, benim bölümde gerekli kayıt iŐlemlerinin ikmali yapıldı. Savcı Bey gelmiş "ifadeleri aldım. incele kararını ver fezlekesini hazırlayıp..."

Yani bu sıkıntıda bir an önce... olaylar patlak vermeden vs. demek istiyordu. Bu bir talimat değil. duyulan görülen endiŐenin yansımasydı.

Uzatmayayım okudum. Gerekli notlarımı aldım

Sadece tutuklanmasđ istenenlerin ilk savunma anlatımların dinledim. Kendilerinin de duyacakları sesle katibe yazdırdım.

Dosyasđ incelendi: GEREđĐ DÜŞÜNÜLDÜ.

.....

.....

Tutuklanmalarına.

mzekkerelerinin yazılmasına, yakınlarına vs

Tamamlanmasđ için dosyanın.....

İtiraz yolu açık olmak üzere karar verildi!..

Devamđ yarın

Kavganın sebebi beş lira

Tarlafla Bir l Bir ağır yarala

iki hafif yaralı

Yarın tüm bunları zet ve isim vermeden anıyı yeniymiŐ gibi yaşamış olacam.

'Her Şeyin ilki unutulmuyor ' derler

Ve evime gidişim, kapı kedi köpek korkum vs en keyifli bölüm yarın ya kısmet demiş ata binmiŐ giderken gelin hanımın dediği gibi

Başlığı: Beş Lira yüzünde Hikayesi yazı metninde olduğu gibi.. Ders alınacak ibreti alem nahoş bir olay!.. Nokta!!

Meslek Anıları dizine devam dedik Bu gün meslek günlerimin unutulmazlarım arasında yer almış olan bölümün yine özetini yazmak, anımsamak istiyoru.

Başlığımız Beş Lira yüzünden çıkan tartışma ve sonrası.

Efendim tarafların anlatımlarına dönönecek olursak okuyucunun merakını düşünerek

Bir köyden ilçeye inmiş olanlardan üç delikanlı bir kahveanede önceden tanışmakta oldukları ilçe delikanlılarıyla kağıt oyunu oynarlar.

Oyun ilçe delikanlılarında kalır haliyle çay vs masa masrafı tutarı olan BEŞ LİRA' ödemek durumunda olurlar. Öderler ama köylü delikanlıların hile yaptığı itirazında bulunur ağız dalaşması olur. Oradakilerin araya girmeleriyle ayrılırlar.

Köylüler köy yollarını tutarlar.

Diğerleri yani oyun mağlupları peşlerini düşerler. Askeri sınır bölüğünün nizamiye kapısında yetişirler

Bundan sonrası nizamiye kapısındaki nöbetçi mehmetcikten dinleyelim.

Arkadan gelenlerin yetişmesiyle bir ağız münakaşası başladı hile yaptınız sözlerini anlayabiliyordum

Diğerler yalvarmaya başladılar. Bırakın yolumuza gidelim Kar kış karanlık dediklerini de anlayabiliyordum.

Buna rağmen arkadan geldiklerini söylediklerimden ikisi (ki kısa boylulardı) yalvaranlardan orta boylu zayıfça olana saldırdılar sen hile yaptın deyip tekme tokat yumrukluyorlardı. Dayak yiyenin yanındaki uzun boylusu ayırmaya çalıştı. Ama kavgaya girmeyen uzun boylu yakışıklı ona yumruk attı kapıştılar. diğerleri hile yaptığını söyleyeni hala hırpalıyorlardı.

Bunun üzerine köylü uzun boylu dediğim yolun kenarındaki çit çeperden bir sırık bilek kalınlığında alıp onlara döndü

Diğer tarafın uzun boylusu önüne atlayıp vurmak ya da durdurmak istedi.

Fakat dayak yiyen ilk denç yerdeydi

İşte onu yerde görünce elindekiyle engel olmaya çalışana salladı.. Sallamasıyla boynundan darbe alan yeri yıkıldı..

Diğer ikisi onun başına geldiler.

Sopayı vuran geldi nizamiyeye sığındı. Jandarmaya arandı. Teslim oldu.

Yaralı da sağlık ocağına kaldırıldı.

Bu olay unutamadığım çok ibret verici bir vukuat olduğundan yazma gereği duyuyorum.

Amacım kimseye haklı ya da haksız diyecek değilim. Ben okumuş olduğum anlatımı anlatıyorum. Nitekim söylenti de böyleydi

Haklıyı haksızı elbetteki yargılandıkları ağır ceza mahkemesi dosyanda belirlenmiştir.

O aşamayı ne sordum ne merak ettim.

Bu nedenlerle tam kırk senelik bir olayı sadece ibreti alem bacbindan veriyorum

Evet Beş Lira yüzünden ölüm ve ağır yaralamayla biten kavga.

Ders alınacak bir olay doiyorum

"Hırs gelir göz kararır!.." denmiş!

Devamı yarın Sokmağın durumu eve gidişim Evde bekaranemde!..

Başlık: 'Karar sonrası sokak ve bekar evim' bölümü Hikayesi Dışarısı kalabalıktı ama olaysızdağılmışlardı. Bekarevimde bir kediyle köpekkovalamacı larından yaşadığım endişelisaniyeler! Nokta!

Sokağın Durumu ve
Bekar evim

Nizamiye nöbetçisi mehmetçiğin anlatımına itibarla: bundan önceki yazıdan anlaşılacağı üzere şehirlilerden bir ölü, köylülerden bir ağır yaralı olayda her iki tarafta da ikişer tutuklukarardan sonra Evime gidecem. Ama sokak hala kalabalık. Birtarafta köydengelenler ve illi çavuş öyle diyordu. Ne olur ne olmaz arkadan ara sokaklardan beni evime bıraktıp döndüler.

Önce tüpümü yakıtım, çayımı koydum.Sobamı tutuşturdum .

Bekar masama nevalemi yerleştiren. Dış kapım bir çarpmayla arkasındaki duvara çarpacak şekilde açıldı!

'Ey vah!' dedim içimden.Endişem ölü taraftarları: ' hem ölümüz olsun hem iki tutuklumuz!.." demiş olabilirlerdi. Bir de olayların eksik olmadığı yılları yaşıyorduk. Gerçi kapının çarpmasından sonra her hangi bir ses çıkmamıştı. Ama yine de endişeyle, gayri ihtiyari elimde ekmek bıçağı, odamın kapısını aralayıp baktım

Odamın kapısının açılmasıyla ara bölüm aydınlandı.

Bir kedi odunların üstünde saldırı pozunda ' mav mav!'

kapının arasında başını uzatmış bir köpek hırlıyor

Hayret ve lanetlik

Daha önceki yazı bölümlerinde belirttiğim gibi kapı emaneten duruyor gibiydi. arkadan bir dayak olmadan rüzgardan açılıyordu. Yetmiyormuş gibi altta koca bir yarık olan sözüm ona bir kapı.

Sahibi Almanyadaymış Yaşlı kaynanası kirayı alıyordu.

kapının tamirini yaptırmak istiyorum ama usta nerede...

İşte böyle!

Kedi alışık... köpek saldırınca can havlıyla kapıya çakparak içeride kurtulma çaresini bulmuş.

Beni görünce köpek kaçtı.

İşte meslek anılarımdan unutamadığım "en!" nim.

Toplumun sakince dağıldığını ertesi gün söylediler Bu korku bana yetti...sa

Devam edecek

Ancak meslek anılarına biraz ara vererek ! Noktalı virgül

Yine Meslek anılarından Adı Sanık Suat'ın Dramı. Hikayesi. Yazı metninde olduğu gibidir. Suat 16 yaşında. 9 kardeşli bir aile. Baba işsiz. Ara işleri, bulursa! Yaşıtları okulda Suat ya sokakta ya ceza evinde. Hasılı kısaca S

Yine meslek anılarından
Yer bu kez Elbistan (düzeltme Elazığ)

Sanık Suat'ın Dramı

" Yine mi sen Suat, ah Suat!"

" Çözün, açın ellerini !"
çözülüyor demir halkalar,
yanlarında sallanıyor kolları.
" Hanı tövbe demiştin!. sözün bu mu!"
Mahçup yere bakıyor çocuk!
" Bu işin sonu yok oğlum, yok!
Bak büyüdün, artık"

Suat da biliyor, biliyor ama!..
Dosyasında;
Adı : Suat Yaşı : 16-17
Suçu : çalmak Sabıkası: kabarık
Adam olmayacak bu çocuk, adam...
diyesi geliyor insanın!
İnceliyorum dış görünümünü dökük giyimini
ince yıpranmış bedenini!
Anlıyorum suçlarının hali nedenini!

Soruyorum, sormaz olaydım!
Kendi anlatıyla;
Altı yaşında anadan yetim, altı kalbur altı!
Baba işsiz!. Ara işleri kuyu falan bulursa!
Baba yine evlenir! Üç de üvey anadan!..

Yaşıtları okula Suat sokağa!
Soruldu; tahliye olunca;
' Bilemiyordu nereye, kime gidesiydi!"
Bu da kendi ağlamaklı ifadesiydi.

Dura dura; yutkuna yutkuna anlattı,
anlattı Suat!
Anlattıkça sıska bedeni gevşedi
başı, boynu sağ omuzuna eğildi
kopmuş, cansız gibiydi sıska boynu!

Bakışları öyle derin öyle ışsızdı ki!..
El kaldırdı ne diyecek idiyse
Dinleyecek halde değildim !.

" Sus dedim sus artık"
Sustu! boynu hala omuzu üstünde!
" Eğme boynunu eğme öyle no'lursun!"
Bu anlattıklarının yalan olduğunu söyle
no'lursun! diyorum içimden.
Yüzüne bir daha bakıyorum,
" Sefil çocuk, okul çağında sokağa

atılmış çocuk! Hüzünlü bakışları içime
bir kurşun gibi akan çocuk!
öyle derin öyle hüzünlü bakma
İçimde cehennemlik ateşler yakma!"

Son sözünü soruyorum;
" Bana bir iş !" diyor!
" Tamam, diyorum tamam!.."

Düşünüyorum da;
A aynı A
B aynı B
'Tamam' olan ne!

[italik][alt_cizgi]

Öykünün adı. 'Analar Ağlamasın' hikayesi yazı metninde belirtildiği gibi Çocukluğumda öleen atın yaşam ya da ölüdranı diyorum

Analar Ağlamasın (ölmesin)

Doru bir atımız vardı
ne severdik canım atı
Leylaydı adı Leyla mı leylaydı

koyu vişneydi rengi
yola çıkanda dört kanatlıydı sanki
olur olmaz otu yemezdi
nazlıydı canım nazlı
yattığı görülmemişti
kapı sesi ayak sesi duyunca
fırlar ayağa kalkardı
hep tetikte nöbette
his eder gibiydi kendini
küheylanlığındanmış bu özellik

O yıl ilk yavrusunu doğurmuştu
mayısın sonları haziran başlarıydı sanırım
doğumdan sonra hastaydı nedense
köy dağ köyü ilçede bile veterinerin olmadığıllardı
eli kolu bağlı çaresiz bekleniyordu

kişniyor yavrusunu kokluyor
bakıyor, bakınıyordu hüzünlü hüzünlü
ve ağlıyordu ana ana
ne acılı anlardı
hele kadınlan ağlaşıyorlardı

yavru kalkmış ayağa dolanıyor etrafında ananın
boynunu uzatıp emiyorda yavru yavru
ana durgundu kötü sonu biliyor gibiydi
etrafında olanlardan bir çare umar gibi
bakıyordu ama ne bakış ne bakış
yağmur yağmurdu gözleri

Ve bir haftalıkken yetim kalmıştıyavru
ot yiyemez ekmeğ aş yiyemez
dolanıp dolanıp
ölü ananın memelerine memelerine yapışıyor
kişniyor kişniyor daha doğrusu ağlıyor
ağlıyordu yetim yetim yavru yavru!!!
Hele kadınlar, ana yürekli kadınlarımız
hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor dövünüyor yolunuyorlardı
Büyüklerse bakmaya yürekleri yetmez
kaçınıp gizli gizli ağlıyorlardı!!!

Bu ne bir şiir ne hayali bir öyküdür
bu çocukluğumda yaşanmış hir acı gerçektir.
Bende öyle iz bırakmış ki elim kalem tutanda
yazdığım belgelediğim bir hayat dramıdır! Diyebilirim!

Unutamadığım bir anı anıların yürek yakan
ağlatan gizli gizli gözyaşı döküren yanıdır!!!

No'lur söyleyin ana yüreği olmayan feleğe analar ölmesin!!!

Analar ağlamasın ağlaşmasın analar analar !!!

Geceleri yıldızlarla süsleyen moraran şafakla
dağ doruklarında güneş doğuran analar!!!

Nokta!

Söz sizde, siz okurlarda

[alt_cizgi]

Yazının adı: Makam odam Botanik oda Hikayesi Ankaranın Elmadağ ilçesinde 1993/Eylül 2000 arası görevde bulundum.25 yıllık meslek günlerimin, yıllarımın en güzelini yaşamamanın mutluluğumun itirafındayım. Tüm Elmadağlılara selam v

Çiçeklerle Konuşma Dili
Botanik Oda

Mevsim sonbahar. kelebek ömrü gibi kısa olsa da güzeldir günleri sonbaharın.

Hava serin, bulutsuz maviş gök, özlenen göz gibi hayal gibi derin.

Hafta sonu olmasına karşın dairede odamdayım.

Değil mi ki bedenem olmadığım anlar ruhen buradayımdır hep!

Şimdi hem cismen hem duyguleyin (Madden ve manaen) burada olmamanın keyfini yaşıyorum!

Önce camı açtım odayı havalandırdım.

Çiçeklerimden sevdiklerim, okşadıklarım oldu. elim dokununca desim duyulunca

Renklerinin birden kendilerine özgü renklerinin parladığını, boynu bükük olanların dirildiğini görmenin his etmenin hazzını düşünün biliyor musunuz

Varın siz onu hayal ededurun, ben masama oturayım hele!

Önce birikmiş imzalıkları gözden geçirdim.

Sonra haftanın duruşma dosyalarını okudum inceledim gerekli notlarımı aldım!

Artık sıra çiçeklerindi. küçük radyomu açtım.Bir yandan türkülerini dinlerken

bir yanda da çiçeklerimin yanına varıp her birinin halını hatırını soruyor dertlerini

şikayetlerini dinliyorum. kuruyan, kurumakta olan dalları makaslıyorum. Dökülen yaprakları topluyorum. Su

isteyenlere su veriyorum. Çocuklar gibi altını ıslatanlara, altını kokutanlara ayrı ayrı

yapılması gerekeni yapıyorum. Örneğin ıslatanlara su vermiyorum, kokutanların toprağını yeniliyorum..

Böyle böyle zamanla aramızda bir konuşma anlaşma iletişim bağı oluştu..

Örneğin ben sanat müziğini severim onların da severek dinlediklerini his etme duygusu yok mu! Hele nihanent makamından " Güneşin battığı yerden gözlerin doğuyor gecelerime! Gözlerin doğuyor... "

Ya da " Akşam oldu hüznümlendim ben yine..." Zeki Müren Rah. liden Bülent Hanımdan dinlerlerken

renklerinin nasıl parladığını aşkına, hasretine kavuşmuşsun gözleri gibi ışıldadıklarını his etmenin hazzı, duyumu yok mu!

İşte o anların en mutlu insanıyım.

Bina nöbetçisi Mevlüt çay getirdi sağ olsun bu hizmeti hürmeti hep yapar da davul sesi duyunca dayanamaz sıvışır. Kızdığım zaman da "Siz varken buraya kim gelir ne olur ki " der gülerken, beni de güldürür kaytarıkçı Mevlüt! Çok amir gördüm sizin gibisini görmedim bu çiçeklerin güzelliğine hele"

" Haydi haydi yağ yakma !" der çiçeklerime dönerim

Benden ilgi görmez ya da soğuk davrandığımı algılar renkleri matlaşır, boyunları eğilir!..

Küsmüşlüklerini kırıncılıklarını his ediyorum. İnanın tüm bunları görüyor, yaşıyorum

Bezen şarkılar maniler mırıldanırım da sesimin çirkinliğine rağmen keyiflendiklerini algılarım

B kaynaşmamızı kırların dolusu çiçeklerle gak gak vak vak! İli kargalarla doğanın kaynaşmasına benzetip kendi kendime güldüğüm olur

Hele bir de " Çiçek anaları, bakım anaları Nebiye Hanımın ilgisi anaç sevgisi

birde çiçeklerle baş başa kalınca maniler söylemesi yok mu imrenmekten kendimi alamam!.

Dahası topraklarını saksılarını yeniler, sularının mutlaka oda sıcaklığında olmasına özen gösterir öyle ki bana stemlendiği bile olur!

Onun kusurunu görünce ben de ona " Üvey ana oldun üvey ana!" derim, derim de mahzunlaşır ağlamaklı olur..

İşte bunca ilgi sevgi olunca doğa da karşılığını veriyor. Nankör olmadığını gösteriyor.

İBakın, sardunyam koyu kırmızı morumsu güzelim çiçekleriyle bir gelinlik içinde süslenmiş

sarmaşığım duvarları tavanı tutmuş, mum çiçeğim sarmal dallar uzatmış koku damlalarını biriktiriyor, şişkin gözeneklerinden belli...

Hasılı çiçeklerim bu ilgi ve sevginin karşılığını fazlasıyla karşılıyor bize sunuyorlar

Nitekim görenleri imrendiren hayret ettiriceisine aralık ocak şubat yanı kış aylarında

hem her tarafın kar ve buzla kaplı olduğu bu yörede burcu burcu çiçekleriyle odamı

evet makam odamı bir botanik oda olarak süslemenin güzelliğini sunar!

Bizi başta emektar hizmetli genç yaşında dul kalmış yuvasını dağıtmayan bir anaç olan Nebiye Hanımın ışıldayan

gözlerindeki güzelliği görmek de ayrı bir mutluluk benim için!!!

Elmadağ/ Ankara

1995-96-97 yılları

Bunların gerçekliğini merak edenler için:

a) defterim yazılı kanıttır

b) Avukatlar Mustafa ve Muzaffer beyleri arayıp sorabilirle! Nokta!!!

neşelerine seviniyo

Yazı başlığı " Grizu Faciası!" Öyküsü 1990 yılı şubatında bir maden ocağında meydana gelen Grizu patlaması faciasında yazmış olduğum uzun anı yazısından kısa bir kesit

" Grizu Faciası!.."
- Basın -

" Grizu faciasında hayatını yitirenlerden Muharrem Baba beş gün önce nişanlanmıştı.

..... babasız büyümüşü. Altı nüfuslu aileye bakıyordu. Korkunç facia hem Muharrem'in mutlu yuva hayalini yok etmiş hem bakmakta olduğu ailenin geleceğini... !!!"
Hürriyet 10.02.1990 / Elazığ

MİLLİ MATEM OLDULAR

Bir kalabalık, bir kalabalık ki!..Bir soğuk bir soğuk ki! dondurucu kuru ayaza rağmen. İçeride daracık bir odada bir kaç arkadaşıyla bazen sarmaş dolaş ağlaşma mı gülüşmemi belli olmayan sesler arasında Muharrem'in sesini tanıdı babası. Bir onlara baktı bir sağa sola bakındı kızdı:

" Çocukları bırakmış bu saatlerde buralardasın!"

Muharem gözlerini kaçırdı. Yutkundular, diyemedi ne diyecek idiyse.

Babası çocukları, anasını en çok da küçük oğlu Mehmet'i sordu.

" İyiler baba hepsi iyiler! "

"Dün Mehmet'in karnesini imzaladım. Hep pek iyi maşallah Baba " dedi,

Babasının bakışından dahasını merak etmekte olduğunu anladı.

" Mehmet'e ayakkabı,, anama kına alacaktım aylıklara az kaldı!"

Babasının gözü Muharrem'in parmağındaki yüzüğe takıldı:

" Ooo! Nişanlanmışsın da maşallah!"

Muharem utandı, başını önüne eğdi.

Babası" Düğün ne zaman Nişana çağırmadın düğüne inşallah!"

Muharrem'e sarıldı!.. kokladı!..

"Oh evlat kokusu toprak kokusuna karışmış " dedi.

"Haydi haydi toparlanın burada daracık bu yerde..!"

Muharrem yine yutkundular. babasını üzmemek istemiyordu belliki!

Babası " Dışarıda onca kalabalık ne diyorlar ne yapıyorlar ne yapmak istiyorlar!"

" Bizi ziii..!" dedi sustu yine diyemedi.

Babası " Anan da merakta kalmıştır çocuklar da..Hele nişanlın! Sahi düğün ne zaman düğün!..."

Muharrem artık dayanamadı; derinden gelen ölü sesi gibi bir sesle:

" Sorma baba sorma ne düğünü ne bayramı...!" yorgun bitkin sesiyle olanı biteni anlattı anlattı!!

Gözlerini babasına dikmiş babasından bir umar bekliyor gibiydi .

Oysa kendisi çocukken ölmüştü, babası madende!

Oğlunun ölü gözünü andıran gözüne bakmaya dayanamadı:

"Yardımcınız...!"gerisini tamamlayamadan;

" Haydi ben gidiyorum siz de rutubet kokan duvarları çökecek gibi olan bu yerde durmayın

ananın kına'sını, Mehmet'in ayakkabısını unutmayasın!" diyor, devamla duyulur duyulmaz sesiyle

" (.....) sizi bekliyorum !!!" görünmez olmuştu ki!!!

Muharrem'in dalmış kendinden geçmiş halinden endişelenen kader zedelerden birinin dürtmesiyle kendine geldi, ürperdi ;

" Tövbe tövbe! rüya mı hayal mi! " söylenmesini işitebilen arkadaşlarıyla bakıştı sarıldı ağlaştı ağlaştılar yığılıp yana yana koyun koyuna öylece sonsuza değin olmak üzere kalakaldılar!!!

Kurtarılanlar grizu zede oldular, ne olacak ne işe yarayacak ise!!

onlar'sa: altmış sekiz kişi 68 can ocak umudu, hayatlarının baharında!!..

Tam üçyüz onaltı (316) metre yerin altında ocak denen kömür dehlizinde!!!

Ola ola

Milli Matem oldular

Adı ' Şirin' türü öykü hikayesi yazı metninde olduğu gibidir. Emekli öğretmen Bekir Beyler aile dostumuz kafes kuşları vardı. ' şirin' diyorlardı. Birgün açık camdan pır uçuş o uçuş olmuş

Şirin
(Öğkü)
-Bekir Hoca'ya-

Bekir Hoca emekli öğretmendi. İkramiyesiyle bir daire alıp; Ankara'ya yakın olması nedeniyle Hasanoğlan Beldesine yerleşmişti. Hanımı da öğretmendi, hala görevdeydi. Hoca günlük gazetelerini okuduktan sonra, en çok, muhabbet kuşuyla zaman geçiriyordu. Bir süre yabancılık çektilerse de alıştılar birbirlerine. 'Şirin' adını vermişlerdi. Eğitimciydi; "kahveane kültürüm yok!" der, gitmez, sevmezdi. 'Hem harcanan zamana; hem o kirli, dumanlı, isli pisli havaya!..' derdi. Şirinle eğlenmesi yetiyordu, hocaya. Konuşuyor, yemini, suyunu veriyor, temizliğini yapıyor... Bir de komşu, hemşehri, aile dostlarınının 5- 6 yaşlarındaki oğulları, Burak'ları vardı ki... ikisiyle eğlenmek, vakit geçirmek her şeye bedeldi, hoca için... Bir kış böyle geçmiş ve bahar gelmişti... Güzel, güneşli bir bahar günü; Şirin, camdan bakıyor; ağaçları, uzayıp giden kırları görüyor... baktıkça canı gidiyordu gibiydi... Bu eve geleli nerdeyse bir yıl olmuştu. Küçüktü; tüyleri yeni biten sarı çiçekler gibiydi. Kendisini kuşçudan alan bu adamın emekli bir öğretmen olduğunu zamanla anlayabildi. Üniversitede okuyan kızı, lisede okuyan oğlu olan... Eğitimci bir aile içindeydi; halinden memnundu! Hepsini çok seviyordu! Onlar da kendisini seviyor, adeta paylaşamıyorlardı.. Apartman dairesiydi evleri. Komşuların çoğu da kendisine alışmış; kendisi de ona ve onlara... Adı "Şirindi". Gel şirin, git şirin! Şirin; adı gibi şirindi! Burak'ın kendisini kıskandığı bile oluyordu. Çocuğun kıskanmaya hakkı vardı. Herkes onunla ilgileniyor, onu seviyor... Hemen hepsinin maskotu, eğlencesi, sevgilisiydi sanki. Omuzlarına, başlarına, sırtlarına konuyor, saçlarını gagalıyor, didikliyor... Hele hocanın çıplak kafasına konup gagasıyla "tık! tık!.." vurmaya bayılıyordu, adeta. Çiçeklere, ahizelere, kitaplığa konar, oralarda kanat çırpıp, güzel sesiyle "cik! cik!.." ötmesiyle; evin kızı: "Ne var, tamirat mı... azıcık da sen yap!..." deyince; hoca hemen müdahale eder: "kızıma laf yok, o daha çok küçük ablası..." der, arka çıkardı. Apartman içinde katları dolaşır, hangi kapıyı açık bulursa oraya girer "pır, pır!.." kanat çırpıp ordan oraya dolaşmaya, herkesin peşinde koşmasına bayılıyor gibiydi. Tüm bunlar çocukluk çağı sevgisi, neşesi ve mutluluğuydu!.. Hepsini iyi, güzeldi de artık büyümüşü... Buluş çağına, ergenlik çağına gelmişti... dışarıya çıkmak, kırlarda, ağaçlarda uçmak, dolaşmak, arkadaş edinmek istiyordu... Kafeste hep yalnız kalmıştı. Kendisine bir eş, bir arkadaş bile getirmemişlerdi. Sevmek, sevilmek, sevişmek istiyordu... Her sevginin ayrı bir çağı, ayrı bir yeri vardı. Hele bu yaşlarda, doğanın muştuladığı; karşı cinse duyulan sevgi... Anne olma güdüsü, arzusu!.. Hiçbir şey, hiçbir duygu onun yerini alamazdı... İşte şimdi onun özlemini duyuyor, onun dayanılmaz hasret ateşi içindeydi... Dışardan gelen sesleri duydukça içi gıdıklanıyor,

bir hoş oluyordu. Kendi cinslerini ancak görebiliyor, seslerini ancak uzaklardan işitebiliyordu. Kendi dilini bile doğru dürüst öğrenememişti. Ötmediği, dışarıdan gelen seslere cevap vermediği ondandı. Evdekilerin öğrettiği bir iki kelime ile insan dilini konuşuyor gibi herkesi güldürüp, eğlendiriyordu. İyi hoşta hem cinsleriyle konuşamıyor, sevinçlerini dünyalarını paylaşamıyordu.

Hocanın evde olmadığı günler, sabahaları herkes işine, okuluna gidiyor; kapıyı üstüne kilitliyor; akşamları açıyorlardı. Akşamları evdekiler; girip çıkan komşular, oturmaya gelen misafirler hep kendisi ile oynayıp sevme duygularını tatmin ediyorlardı. Ama onu, onun iç dünyasını anlayan yoktu. O hep bir özlem duygusu içindeydi. Bazen kendince kuş dilince onu söylüyor, onu anlatıyordu da; evdekiler anlamadıkları için: "ne güzel ötüyor" diyor; gülüyor, seviniyorlardı.

Oysa, o, hep içindeki özlemleri şarkı edip, ezgi edip söylüyor, söyleniyordu!.. Gözü hep dışarıda, kulağı hep dışardan gelecek hem cinslerinin sesindeydi. Ergenlik çağına girdiği bu günlerde ise sırf gözü kulağı değil; gönlü de dışarıdaydı.

-1-

İşte bu gün, mayısın ortaları ağaçların çiçeğe büründüğü, akasyaların kokusunun çevreyi sardığı, kuş civıltılarının sarhoş ettiği bu güzel bahar günü; bir fırsatını bulup "pırrrr!.." Ağaçlarda kendisini çağırın seslere... hem cinslerinin yanına...

Ömrün çok kısa...

Bir lalenin açılıp solması; bir kelebeğin ömrü misali...

"Bir varmış; bir yokmuş!.." misali olduğunu biliyor gibiydi.

İlk kez kanatlı olduğunu anlamış; kanat olmanın tadını çıkarıyor olmalıydı!..

Vakit akşamdı.

Şirin ortalarda yoktu!..

Evdekiler, komşular koştu, koştu!.. ağaçlarda, bahçelerde,.. yoktu. Karanlık basmış, kuşların sesleri, civıltıları kesilmiş!..

Şirin hala ortalarda yoktu!.. Akşam evde tam bir matem vardı.

Beri yaündan:

'Ama olsundu; şirin ağaç dallarında, yeşil yapraklar arasında, hem cinslerinin yanında; belki bir de sevgili bulmuştur, mutludur; keyfine diyece olmamalı.' Düşünce ve tesellisindeydiler...

Sabah ışırtı olmaz, hoca, evlerinin 150-200 metre kadar ötesinde bulunan dere boyu ağaçlığa koştu. Çok umutluydu; Şirin fazla uzaklara gitmiş olamazdı. Gece boyu şen şakrak kuş seslerinden, şirinin orada, ağaçlıkta, hem cinsleri arasında olduğuna emindi. Özlemini giderdiğini "belki de nişan ya da düğün şenliği yapmakta olduklarını" düşünerek ayrıca, keyiflenmişti de hoca...

Hoca ağaçlığa yaklaşmıştı ki; bir av tüfeği sesi duydu;

"bamm!...ğuşş!.." Vadi sallandı, inledi... kuşlar ürküp; çığlık çığlığa uçtu!..

Hoca irkildi, içi sızladı... Yaklaştı, yaklaştı... ne görsünü!..

Eski öğrencilerinden biriydi, ağaçlıktaki ve dalında asılı av tüfeği; elinde, kanlar içinde başları sallanan 3-4 kuşçağız!.. Ürperti ve tiksintiyle baktı, baktı!..

Ah bakmaz olaydı, görmez olaydı!

İçlerinde sarı bir çığdeme benzeyen Şirin'n başı sallanıyordu...

Bu görüntüler emekli öğretmeni çok üzmüş, üzmekten öte

perişan ve ağlamaklı etmişti.

"Bu kuşların etine mi ihtiyacın vardı, sadist ruhunu mu tatmin ediyorsun" dedi, çıkıştı. Gözleri yaşarmış, dudakları, eli, ayağı titriyordu.

Eski öğrencisi: "hocam, bir ben miyim; beni mi gördünüz!..

dediyse de hocası sözünü kesti;

"Allah hepinizin belasını versin!.. Çevrede canlı bırakmadınız...

Nesillerini tükettiniz, nesillerini... Size bunu mu öğrettik... Yazıklar olsun!!...

yazık!.." diyerek azarladı.

Bir iki adım yaklaştı, sağ elini ona doğru uzatarak:

"Şu hale bakın, şu hale!.. Vahşet!.. sabah sabah,

vahşet!.."

Avcı, kanlar içinde başları sallanan kuşları kast ettiğini

anlamıştı, utandı, yere bakındı... O da ağlamaklıydı.., titrek dudakları sarında sarsıla sarsıla:
"Hocam, dedi, tövbe olsun, tövbeler!.. hocam!..."
Elindekileri çimenliğe bıraktı;
Av tüfeğini dereye doğru fırlattı.
"Tövbe!.." derken içindeki günahı arınmak,kurtulmak;
elini kandan temizlemek istercesine silmiş, avucunu açmış bakıyor,
bakıyordu; eğildi, bir avuç toprak aldı ellerini uvdu,ovdu!..
Hoca, çimenlikler üzerine bırakılan kimi ölü, kimi henüz
yaralı kuşlara yaklaştı, hıçkıra, hıçkıra "Şirin!.. Şirin!.." diyor, inliyordu!
Güneş dağları,yamaçları... tutmuştu..
Ağaçlıkta kuşlar cıvı cıvıladı... Matemli bir cıvıltı,bir
ağıttı sanki!
Evdekiler balkondan bakıyor, hala umutla el
allıyorlardı!..
Mustafa
1995
Elmadağ / Ankara

Bu öykü: "Göller Yöresi Edebiyatçılar Derneği"yarışmasında
Zuri Özel Ödülüne layık görülmüştür. Başkan Melahat Hanımın imzasıyla.

Adı İşsizin Türküsü Hikayesi Askerliğini Kıbrısta yapmış asker dönüşü iş ararken tavasut üzere gittiğibir patron ile arasında geçmiş olanı anlatmış hem gülmüş hem üzülmüşük O arkadaşiki al önce trafik kazasında mavta!!

Adı İşsizin türküsü hikayesi Gerçekten askerdegelmiş yeni evliişsiz bir tanıdığın iş istediği patron denen zat-ı muhteremin kendisinden iş isteyene çalışmak lazım dediğini anlatmıştı da hem gülmüş hem üzülmüşük . Bu anı o y

kızgınlık hırçınlık yalvarı sesleriydi
' Ha! Şubat ya! ben iş derdinde
onlar aşk derdinde aşk çekişişsizin Türküsü

Evinde çıktı bezgindi
dükkanlar yeni yeni açılıyordu
elindeki kağıda kim bilir kaçınıcı kezdir
bakıyordu ki, manav satılmış efendi
"Sabahın köründe sana iş mi hazırlamışlar...!"
" manav bozuntusu geveze! iş verdin de
çalışmadık mı!' dedi içinden ters ters baktı
boynunu büktü devam etti, dalgın ve kırgındı

Kedi sesleriyle kendine geldi.
Öyle acayıp seslerdi ki mesinde!..
ne mutlu onlara
' Elimi değiremiyorum eline değil ki tenine!..
yazık bana!!' demekten kendini alamadı!
Bir kedi olmayı öyle istiyordu ki bu anda...
Uyuyamamıştı, uykusuzdu huzursuzdu bir bardak
çay bile içmemiş, içememişti sabah sabah
Ayaklarını zorlayarak tüm bunlara katlanarak
sora sora kağıtta yazılı adresi buldu
Girişte sekreterin yanına vardı yazıyı verdi
'beş dakika otur şöyle!' dedi, telefonuna döndü.
Adamcağız gösterilen koltuğa kendini atıverdi
dışarıso soğuk sabahın keskin ayazı
oda cıvacık koltuk rahat bastı mı rehavet
Esnedi mesnedi direndiyse de yenildi uyuyakaldı
Ne kadar kaç dakika uyuya bilmiş bilemiyor
karısının " kalk, kalk " demesi ve dürtmesiyle
gözünü açtığıında sekreter hanımı başında görünce utandı
" Haydı dededi, patron bekliyor" kapıyı gösterdi
Çift meşinli kale kapisından içeri girdi Patron bir şeylerle
uğraşiyor pozlarında yüzüne bakmıyordu
Ayakta bekliyordu yorgundu bitkindi!
Nihayet başını kaldırıp bizimkini baştan aşağı süzdü,
inceledi!.. Neyin nesi ise!..

" Adın neydi !

'Memiş!'

' Ne iş yaparsın !' dedi gözü Memişin ellerindeydi.
Bizimki de ellerine baktı sağa sola oynattı elleri aynı elleriydi
uzun ince parmaklarını gösterir gibi

' Ne iş buyurursanız efendim!..'

Patron masanın üstündeki prosundan çıkardı çakmağından yükselen
koni alevinden yaktı... Bu sırada köpüklü mis kokulu kahvesi de gelmişti..
Bir kahvesinden ' üffp!!' çekti.. bir prosundan üfledi Arkasına yaslanıp

" Çalışmak lazım Memişşş Çalışmak çalışşş!"

Memiş ellerini gösterip

" kazma kürek taş söker gül fidan diker
Beşparmak Geçidinde mavzer tutar
ne yapmaz ne iş tutmaz ki bu eller, ellerimmm!!"
Duyulur duyulmaz mırıltıyla söylenirken;
Kahve ve pro kokusuyla başı döndü! oralar silikleşiyordu
gözü kararmış ayakta durmaya direndiyse daha fazla
dayanamadı dakikalardır ayakta bekletildiği patron masası
önüne yığılıverdi !..

Adı zülşirin masalı hikayesi çocukluğumdadınlemiş olduğum masallardansekiz on nunuyazmışım. yani azda olsa masal derilmeciyim. bu masal tamamenkendieserindir.çevresindedişlanmış bir kızcağı vardı.dışlanınca başının çaresine bakmak zorunda kalm

Zül şirin masalı

Bir zamanlar; deli dolu sevimli, sevecen;
On altı, on yedilerinde, dolunay güzelliğinde,gülecen, sevbenili
Ferhat'ın Şirin'i denli şirin... Bir o kadar da
rahat, yüreğindeki sıcaklığı hareketlerine yansıyan; bu haliyle
tabuları yıkmak için yaratılmış gibiydi...
buna karşın; ele avuca gelmez, tüyüne dokundurmaz;
vahşi bir kediden farkı olmayan; utopik bir sevgilim vardı,
bir zamanlar.. Görünce çocuklaşır, mutlu olur;
göremeyince, hüzünlenirdim. Sevildiğini bilir, hep sevmek isterdi..
Bunca güzel, bunca hoppa akıllı olur da yerinde durur muydu,
durdururlar mıydı...gelenek, alışılmış genç kız davranışlarını
zorladığı için çevresince; mitolojiye göre tüm kötülüklerin anası sayılan
Pandora ve kutsal kitaplara göre de Ademi baştan çıkarıp göksel alemde,
yer yüzüne atılmasına sebep olan Hava anamız gibi; günah keçisi,
uğursuzlardan sayılıp; dışlanmış... dayanamayıp; kayıplara karışmış!..

Aramaya çıkıyoruz

Hayalimle, düşündük ki;
"Tüm günahların anası, o, olamazdı.
Prametos'un, Adem'in suç ortaklıkları yok muydu...
Sonuçta günah denen şey ; yere zamana ve kişiye göre değişen
izafi ' bir değer yargısı değil midir!..
Aht ettik, yeminler ettik; arayacaktık onu, buluncaya değin...
Tabana kuvvet, dize derman, gönülden fermanla;
"EğİN, dedik, dağlar, aşkın önünde boyun eğİN...!"
Çıktık yola...

Rüya alemi:

Yaya yapıldak, rüzgarın önünde dağ dere demeden devam ederken;
davul dümbelekli bir düğün alayına karışmış olduk...
Alı,pullu, püsküllü ufak tefek düğüncülerdi...
Bir dağı aşarken, kayalığın orada bir rüzgar, bir fırtına...
Derken yükselen hortumla, yüzü duvaklı gelin , atıyla birlikte toz duman içinde uçup,
mavi göğün derinliklerinde kayıp olmasın mı...
Düğüncülerden de kimseler kalmamıştı,
Hayalimle ikimiz , dağ başında kalakalmıştık...
Meğer; masallarda anlatılan perilerin düğün alayı imiş...

O dur budur, oraya

'Perili Kayalar' denmesi dilek yeri olarak bilinmesi ondanmış...
Geceye kalmıştık, ateş yakıp , ayın doğmasını bekliyoruz.
Ay doğunca dua edip, dilekte bulunması, gelenektenmiş.
Beklerken, uyuya kalmışız ...
Masal bu ya...

Peri :

Perili Kayalarda ayın doğmasını beklerken uyumuşuz..
Bir peri kızıyla karşılaşmışız;

"Ben , diyor, Perili Kayalarda, rüzgarın, hortumuyla havalanıp kayıplara karışan gelin periyim... uyuyakaldınız, ama; dileğiniz bana ulaştı... Aşkınızın perilerle kayıplara karıştığını, aramakta olduğunuzu biliyorum... onun yerini söyleyemem... Sizi, aşkı, uğruna Kaf Dağına sürgün edilenlin yanına götüreyim... Demesiyle;

Kafdağı:

'İnadımız, muradımızdır' deyip hayalim ile, sığınıp aşk perisinin kanadına , ak bulutlarla, kara bulutlar arasında süzüle,büzüle varmışız, bir dağa, ki ; ne dağ...

Orada sisler, dumanlar içinde, bir elinde ateşten bir parça olan birine, kartalların saldırmakta olduğunu; etrafı sarılmış, zor durumda olduğunu gördük... Derken Olimpos Dağında ne kadar tanrı, tanrıça varsa yardımına geldiler... onu kurtarıp; ateşi alıp yer yüzüne indiler...

Hayalimle kalakalmıştık...perimiz yine imdadımıza yetişti;

Yitiğimizi tanıyan bilen yokmuş...

Buranın Kaf Dağı, elinde ateş olanın da Prometaos olduğunu;

Kimilerine göre; Pandora'ya olan aşkı için; ateş tanrısından ateşi çalması,;

kimilerine göre de; aşkı Pandora için; Yüce Zeus tarafından Kaf Dağından

ateşi getirmesi şart koştuğu içinmiş, dedi..

Kartallar bizi de ateş almaya gelmiş sanıp saldırıya geçtiler.. başımızda fır dolanıyor,

sorti dalışları yapıyor, kanat çırpıp ,gıcır, gıcır yırtıcı sesler çıkarıyorlardı ki;

perimizin, araya girmesiyle; bizi kartallar kıralı Yüce Mujgur'un dumanlar içinde

yükselen haşın, kocaman bir kayanın doruğundaki makamına tırmandık..

Başlığı Zülşirin Masalı Hikayesi Çevresince dışlanan bir kız varmış Dışlandığı horlandığı için başının çaresine bakmak zorunda kalmış! kayıplara karışmış!u hayat öğküsünü masallaştırayım böylece masal anlatımdenemiş oluyorum!Nokta!

Zülşirin masalı

Bir zamanlar; deli dolu sevimli, sevecen;
On altı, on yedilerinde, dolunay güzelliğinde,gülecen, sevbenili
Ferhat'ın Şirin'i denli şirin... Bir o kadar da
rahat, yüreğindeki sıcaklığı hareketlerine yansıyan; bu haliyle
tabuları yıkmak için yaradılmış gibiydi...
buna karşın; ele avuca gelmez, tüyüne dokunduramaz;
vahşi bir kediden farkı olmayan; utopik bir sevgilim vardı,
bir zamanlar.. Görünce çocuklaşır, mutlu olur;
göremeyince, hüzünlenirdim. Sevildiğini bilir, hep sevmek isterdi..
Bunca güzel, bunca hoppa akıllı olur da yerinde durur muydu,
durdururlar mıydı...gelenek, alışılmış genç kız davranışlarını
zorladığı için çevresince; mitolojiye göre tüm kötülüklerin anası sayılan
Pandora ve kutsal kitaplara göre de Ademi baştan çıkarıp göksel alemde,
yer yüzüne atılmasına sebep olan Hava anamız gibi; günah keçisi,
uğursuzlardan sayılıp; dışlanmış... dayanamayıp; kayıplara karışmış!..

Aramaya çıkıyoruz

Hayalimle, düşündük ki;
"Tüm günahların anası, o, olamazdı.
Prametos'un, Adem'in suç ortaklıkları yok muydu...
Sonuçta günah denen şey ; yere zamana ve kişiye göre değişen
izafi ' bir değer yargısı değil midir!..
Aht ettik, yeminler ettik; arayacaktık onu, buluncaya değin...
Tabana kuvvet, dize derman, gönülden fermanla;
"EğİN, dedik, dağlar, aşkın önünde boyun eğİN...!"
Çıktık yola...

Rüya alemi:

Yaya yapıldak, rüzgarın önünde dağ dere demeden devam ederken;
davul dümbelekli bir düğün alayına karışmış olduk...
Alı,pullu, püsküllü ufak tefek düğüncülerdi...
Bir dağı aşarken, kayalığın orada bir rüzgar, bir fırtına...
Derken yükselen hortumla, yüzü duvaklı gelin , atıyla birlikte toz duman içinde uçup,
mavi göğün derinliklerinde kayıp olmasını mı...
Düğüncülerden de kimseler kalmamıştı,
Hayalimle ikimiz , dağ başında kalakalmıştık...
Meğer; masallarda anlatılan perilerin düğün alayı imiş...

O dur budur, oraya

'Perili Kayalar' denmesi dilek yeri olarak bilinmesi ondanmış...
Geceye kalmıştık, ateş yakıp , ayın doğmasını bekliyoruz.
Ay doğunca dua edip, dilekte bulunması, gelenektenmiş.
Beklerken, uyuya kalmışız ...
Masal bu ya...

Peri :

Perili Kayalarda ayın doğmasını beklerken uyumuşuz..
Bir peri kızıyla karşılaşmışız;
"Ben , diyor, Perili Kayalarda, rüzgarın, hortumuyla havalanıp

kayıplara karışan gelin periyim... uyuyakaldınız, ama;
dileğiniz bana ulaştı... Aşkınızın perilerle kayıplara karıştığını,
aramakta olduğunuzu biliyorum... onun yerini söyleyemem...
Sizi, aşkı, uğruna Kaf Dağına sürgün edilenlin yanına götüreyim...
Demesiyle;

Kafdağı:

'İnadımız, muradımızdır' deyip hayalim ile, sığınıp aşk perisinin
kanadına , ak bulutlarla, kara bulutlar arasında süzüle,büzüle
varmışız, bir dağa, ki ; ne dağ...

Orada sisler, dumanlar içinde, bir elinde ateşten bir parça olan birine,
kartalların saldırmakta olduğunu; etrafı sarılmış, zor durumda olduğunu gördük...

Derken Olimpos Dağında ne kadar tanrı, tanrıça varsa yardımına geldiler...
onu kurtarıp; ateşi alıp yer yüzüne indiler...

Hayalimle kalakalmıştık...perimiz yine imdadımıza yetişti;

Yitiğimizi tanıyan bilen yokmuş...

Buranın Kaf Dağı, elinde ateş olanın da Prometaos olduğunu;

Kimilerine göre; Pandora'ya olan aşkı için; ateş tanrısından ateşi çalması,;

kimilerine göre de; aşkı Pandora için; Yüce Zeus tarafından Kaf Dağından

ateşi getirmesi şart koştuğu içinmiş, dedi..

Kartallar bizi de ateş almaya gelmiş sanıp saldırıya geçtiler.. başımızda fır dolanıyor,

sorti dalışları yapıyor, kanat çırpıp ,gıcır, gıcır yırtıcı sesler çıkarıyorlardı ki;

perimizin, araya girmesiyle; bizi kartallar kıralı Yüce Mujgur'un dumanlar içinde

yükselen haşın, kocaman bir kayanın doruğundaki makamına tırmandık..

Başlık Eşimin Tayini Hikayesi yazı metninde olduğu gibidir

Meslek Anıları dizisine devam

Ankara'dan Digor'a aile boyu göç

Nerde kalmıştık!

1979 Kasımı 17 sinde meslek kurası çekmiş ben en mahrum yerlerden birini çekmiş alkış rekoru kırmış... atama yazımı, vs almış akrabalarır arasında davetlerde bulunmuş en çokta gençlerle olan davetler çok neşeli geçmiş... Kurban Bayramının dördüncü günü kara trenle berrevan olmuş ertesi gün Digor ilçesinde göreve başlamış... bir gün sonra da makam odama yerleşmiş ziyaretçileri makamımda kabul etmiş... En başta İlçe Kaymakamı Celal Bey Belediye Başkanı Esad beyler demiştik.

Aralık 11 de genel ve yerel seçimler olmuş... Seçimi takiben kdemli hakim Cengiz bey Ankaraya gitmiş ben gökçe baylık bir aylık ilçenin adli sorumluluğuyla başbaşa kalmış... Döküntü bir eve yerleşmiş...

Günler sabah daire, akşam lokal, sonra ev.. günler böyle ... kar kış yaman..

Derken yılbaşı akşamından önceki günün akşam saatlerinde bir hiç yüzünden işlenen ölümle ve ağır yaralamayla bitem acı olayı yaşamış olmanın şansızlığını da belirtmiş olmalıyım.

Giriş biraz uzun oldu ama geçmiş günlerin bölümlerin özeti oldu, okuyucuyu sıkmadığımı sanırım!

1978 Evet yeni bir yıla girmiş meslekte birden ikinci yılı yaşıyor, kdemlenmiş sayılıyorum.

Cengiz Bey ayın onunda geldi. Hal hatır.. Ben Ankarayı, O Digorda olup bitenleri soruyor sohbet ediyoruz.

Elbet en başta o menfur olayı anlatıyorum. Öyle heyecanla anlatıyor muşum ki...

Arkadaş yine eski nasihatını tekrarlama gereği duymuşolmalı...

Olaya üzülüyordu. Ölen gence özellikle... "Yazık diyordu yazık çok da efendi bir delikanlıydı nasıl böyel bir hata yapmış... Yazık!.. pisi pisine!.." adıyla sanıyla babasıyla vs tanıyormuş..

Uzatmayayım bu kez ben Ankaraya gittim eşimin tayini işiyle uğraştık. Sağ olsunlar. Brokrasi çıkmazına, mevzuat ana saçına dolamadan tayinine karar verildi. Yazımızı aldık evi yükledik.

İki kızım biri Deniz dört , Şeniz iki yaşlarında. Hanımın kardeşi 7-8 yaşlarında Aliekber...

çocuklara bakan ablam Zeynep olmak üzere.. Şubatın ortaları güneşli bir kış günü yine Ankara Garında Doğu Postası Kara trendeyiz... Divriği'de işleri olan amca oğlu Ali (seyip) ve kardeşim İbrahim de olmak üzere bir kompartman dolusuyuz.

Yolculuğumuz gayet neşeli devam ediyor Kayserinin oralarda çocuklar uyuyakaldılar. Ali ile İbrahim şakalaşiyor atışıyor çöküşüyor... çocukluğumuz beraber geçmiş aynı çocukluk günlerini yaşıyor gibiler haylaz keratalar.

Ertesi gün sabah saatlerinde onlar indiler. Biz aile boyu devam. Vara vara kuşluk vakti deriz ya öylene yakın saatler Erzincan'dayız...

Güneşlik... Camımız güneşten yana. Hanım nevaleleri açtı. Çoluk çocuk kapış kapışıyoruz. Neşemiz yerinde Tren bomboş gibi hanıma " bak bize koca tren tahsis edilmiş..." O susuyor biraz gülümser gibi..

Ben devamla" olacak bu kadar değil mi bugüne bugün koca hakim ailesi.." diyorum..

Biz bu keyifteyken postamız suyunu almış olmalı uflayarak puflayarak yol almaya başladı..

Erzincan ovasından uzaklaşıp Tercana doğru tırmandıkça ne güneş ne kar erimesi. Tam tersi bir tipi fırtına kar saruğu dışarıyı görmek ne mümkün..

AZ önceki güzellikler gel keyfimler gitmiş yerini bir yeis moral bozukluğu almıştı ki...

Hanım ağlıyor" bu kış mevsimi zorun neydi.. Bahara kalsaydık... Şimdi ne olacak bu kışta kıyamette..."

Benim keyfim hala yerinde çünkü mevsim kıştır kış kışlığını yapacak... Sonra hep böyle devam edecek değil ya düşüncesiyle

Eli kulağa attım;

"Erzincana vardım ne güzel bağlar

Erzuruma vardım dumanlı dağlar

Elleri koynunda bir gelin ağlar..!"

Ben böyle dedkçe ablam gülüyor, hanım küplere biniyor..

Nitekim Erzurum Pasinler Hasankale vs kar var ama tipi fırtına yok...

Böyle böyle gece saat sıfır bir civarı bize tahsisli trenimiz görevini tamamlamış bizi sağ selamet Karsa getirmiş oluyordu.

İndik!

Her taraf buz ' yer demir gök bakır' misali

Çocuklar uykulu kucağımızdalar valizler yerde.

Taksiciler trenin gelişini bekliyorlarmış.

Ben yine hanıma "bak arabamızı da hazırlamışlar!" diyor güldürmek moral vermek isterken,

el iřaretimle bir taksi bize yanařtı, genç sűrűcű indi, valizleri bagaja attı.

Çoluk ocuk arabaya yerleştik.

"Aman gűzűm dedim aman çocukların halini gűrűyorsun.

Sıcak kaloriferli bir otele.."

Nitekim űyle oldu Sıcacık bir otele yerleřtik.

Gűrevlilere "ocuklar için sűt temini műmkűn mű!"

"Olmaz mı abi,!"

Gitmiř evinde sıcacık sűt getirmiř

yavrular içip uykuya daldılar ki

İřte Unutamadıđım gűzelliklerdi tűm bunlar

Hele oteldeki gűrevli gencin delikanlılıđı...

Daha sonra Kars'a geldiğimde genellikle uğrardım.

Devam edecek

Başlığı ' Kartallar kırala Muzgurun Sarayında" Türü Masal Hikayesi Çevresince dışlandığı için kayıplara karıştığı söylenen Zülfü'yü aramaya çıkıyoruz

Zülfü Şirin Masalının devamı

[Kartallar Kralı Mujgurun Sarayı

Nerede kalmıştık!

Ha,hayalim ile yitiğimizi ararken bir de peri kızıyla tanışık olduk. Başımız darda kalınca imdadımıza yetişen bir peri kızı!.

Masal bu ya!

Kafdağında ateşi almakta olan prometusa saldıran kartallar, bizim de ateş almaya geldiğimiz sanıp saldırmışlardı. Hayalimle ben Kafdağında zor durumdayken peri kızı yetişmiş kurtarmış ancak kartallar bizi krallarına götürmeleri gerektiğinde direttiler. Önümüze düşüp krallarının uçumlu kayaların zirvesinde bulunan sarayına gidiyor, kayalıklardan tepeye tırmanıyorduk! noktasında kalmıştık.

Masal kitabımda öyle kayıtlı!.. Uzatmayalım!

Efendim zirveye tırmanıyoruz ama gelin bize sorun. Uçurumlar bir yandan rüzgar uğultusu bir yandan..Her kayanın oyuğunda bir iki nöbetçi kara kartal akbaba kara atmaca saldırıları hepsinden beter.Peri kızının araya girmesiyle vara vara varmış olduk zirvedeki Saraya.

Saray dersek öyle ahım şahım bir saray değil.

Kral Mujgurun masif bir kayanın üstünde köşkü var. Köşkün etrafı Muhafızlarla korunmada! Her birini ayrı ayrı görevleri varmış Ölü yiyeceklerden başka yerde bulabildikleri her canlıdan bilgiler. mesela fare, yılan, tavuk, körpe kuzu vs ne bulmuşlarsa Kralın baş yaverinde toplanan bilgiler Krala sunuluyormuş.Neyse!

Efendime diyeyim de ne diyeyim!

Kral yüksek masif kaya üstündeki köşküne kurulmuş.

Kocaman kanatları arasında küçük bir kafa, uzunca gagalar,çukurlaşmış göz oyuklarıyla haşin bir görünümü... Şöyle kanatları altında ayaklarını uzatıp, kılıç gibi üç parmaklı tırnaklarıyla kanatlarını kabartıp gıcırdatmasıyla daha da ürkütücüydü Kral Mujgur!

Biz makam köşkünün salon yerindeyiz.

Sarayın kollukçuları yani güvenlik görevlileri bizi soydular. Aman allah bizi Mujgura akşam aşı mı yapacaklar ne yapacaklarrr!! korkusuyla titrerken, yardımcımız yetişti onlara olanı biteni yitiğimizi aramakta olduğumuzu Kafdağında sizinkilerce yakalanıp gerildiğimizi. Görevlilerin yanıldıklarını,bizim ateşi değil yitiğimizi aramakta olduğumuzu anlattı.. Kral dinledi, dinledi

Tam salacağı zaman perimiz yitiğimizi sordu. Burada olup olmadığını görüp görmediklerini .

Baş yaver çıktı " koca insanla ne işimiz ola ki !!" dedi krala baktı..

Kral Mujgur gözlerini ağartıp, sertçe, " salın gitsinler.!". Emrini verdi. Bizi giydirip kapı dışarı ettiler, orada da diğer korumacıların sert hayın bakışları arasında düşe kalka indik...

İndik ama yitiğimizi bulamadık. yerini de bilmiyoruz. şimdi ne yapcaz. nereye gidecez der hayalimle düşünür, tartışırken bir yılanın yavrularına basmak üzereymişiz! Ana yılanın saldırısına uğramayalım mı!

Hayaaa!!! dert üstüne dert saldırı ütüne saldırı..

Yine perimiz yetişti.

Ana yılanı bağırdı." Bak, dedi , yavrularına ölmez otu yediriyorsun. O ölmez otunu Hekim Doktordan (Lokmanı Hekim) çalmışsınız. Doktor Uyurken mi köprüden geçerken mi kapıp kaçmışsınız!." Demesiyle diğer yılanlar da ayaklanmasınlar mı...Periyle tartışa tartışa bizi yılanlar kralı Şah-ı Marana götürmelerine karar verildi.

Şah-ı Maranın yurdu yedi kat yerin altındaymış

in allah in boğucu nemli ölü kokularından geçilmeyen katmanlardan bin bir zahmetle iniyoruz.

Perimiz " siz inin sıkıştığınızda yetişirim!" dedi, kayıplara karıştı.

Masal bu ya dedemiştik ya!

Şah-ı Maranın yedi kat yer altındaki yılanlar yurdunun dağ eteğinde billur suların aktığı bir dere kenarındaki makamının yolundayız!..

Bu kadarı yeter yorulmuşsunuzdur.

Daha bir çok maceralı bölüm var ki!

Aman kaçırmayın derim.

Üye Em. HAKİM bilge dededen masallar!

Masal sevmezseniz bile bundan sonraki bölümleri okuyunca

" daha daha yok mu bilge dede!" diyeceğinizi iddia ediyorum!

Bu da böylesi bir yorum! Nokta!!

Başlığı: 8 Mart "Dünya Emekçi Kadınları Anma Günü" Tarihçesi : 1857 Yılında ABD de bir kısım emekçi kadının anılmaması.

Dünya Emekçi Kadınları Anma Günü]

8 Mart 1857 Yılında ABD nin bilmem ne kentinde, bir kısım kadının sosyal haklarını, emeklerinin karşılığını çalışma koşullarının düzeltilmesinde direnmeleri üzerine artık dişlerini göstermeye başlamış olan vahşi kapitalizmin hişmasına uğramış hayatlarından olmuş oldukları günün "o günün ve o emekçilerin" anılması, hatırlanması günü olarak kabul edilmiş.

Kimlerce olmuş ise güzel de olmuş bence.

Veee! ve yine bence, bence değil, kadir bilir bu toplumca (muzurları muarızları hariç elbet) tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınları Anma Gününde mutlaka ve mutlaka anılması gerekenlerin başında hem de en başında geleni bizim Türkan Saylanımızdır! Lemi cimi yok!

O Hocalar Hocası Türkan Hanım ki:

Herkesin ürktüğü semtine yaklaşmaktan korktuğu ürperdiği Cüzam denen haslalığa yakalanmış dışlanmış neredeyse bir 'cüzamlılar Vadisine' atılmaları istenen çaresizlerin yanında, içlerinde olmuş. Dermansız sanılandertlerine derman olmak uğruna yıllarını vermiş.. Hem o zavallıların umudu olmuş hem illetin yayılmamasına olan katkısı nasıl unutulur! Nasıl unutulabilir akli vicdanı olan insan! İnsanım diyen, diye bilenler.

Cüzzam hastalığını yapan Hansen basili denen mikrop imiş. Buluşu yapan bilimcicin adıyla anılır olup 'Hansen Basili ' olarak sağlık literetöründeki yerini almış bulunuyor.

Milleti, milliyeti cinsi cibiliyeti ne olursa olsun saygıyla anıyorum1

Tüm insanlığa olan bu büyük hizmetinden dolayı tüm dünyaca saygınlığı, resmi gayrı resmi yazı ve kitaplarda yerini almış,almakta saygıyla anılmaktadır şüphesiz!..

Peki biz ne yapmışız Hocalar Hocası Türkan hocamıza:

O Hoca ki yukarıda değinildiği bibi saygıyla anılmasını gerektiren ne yapmamış idi ki!..

Tüm bunlara karşın biz ne yaptık:

O yaşına, Kanser iletiyle muzdarip olduğu halde

kendi sağlığını değil uğruna ömrünü vermiş olduğu cüzamlı hastalarının dertleriyle uğraşmaktan başka

Ne yapmıştı ki Kimin kaşın gözün üstünde, kimin tavuğuna kişş kimin atına bilmem ne demişti ki..

Evinde alıp nezarnetlere, kodeslere sürüklüyorduk... Yazıklar olsun! Demekten ne yapılabir ki!

Belki soracak birileri sorulacak dem-i devran olabilir! Kim bilir!

Bunu bilemiyorsak bile inancımızla biliyoruz ki ilahi adalet tecelli eder.. Orada af olmazmış madem!

" Dedesi koruk yemiş de torunun diş kamaşmışsss! demişler ya bilgiler bilgisi atalarımız!...

Tüm inancımınla ben de inanıyorum.

Ama dileğim torunlarının değil kendileri o igllete cüzama yakalanalar da Türkan Hocaların ahını çektiklerini bileler arayıp devasını bulamayalar!

Yetkim olsa: Türkan Saylan Hocalar Hocası insan gibi insan...

İnsanlığa olan o örnek hizmetiniden dolayı heykelini değil

Kocaman bir anıtını yapar tüm eserlerini belgelerini resim foto, nor reçete vs orada toplardım.

Tıpkı Nazım Hikmet'in kültür Sarayı gibi!..

Yararından başka kime ne zararı olur ki!!!

Başlık : Şah-ı Maran Sarayında Türü masal Hikayesi çevresince dışlandığı için kayıplara karışan zlküfü arama masalı

Şah-ı Maran Sarayında

Önceki bölümden anımsanacağı üzere yitiğimizi ararken Kafdağında tartalların saldırısını uğramış kralları yujgurun kayalar zircesindeki sarayına götürülmüş idik. Oradan kurtulup inince bu keş yılanların saldırısına maruz kalmış soluğu yedi kat yerin dibinde Şah-ı Maranın makamını yolunu tutmuş olduğumuz noktada kalmış idik Bir dağ eteğinde bir ırmak kenarında kayalık bir yerdeymiş makamı.

Yol boyu koruma görevlisi eses ler tarafından sorguya çekildiysek de bizi götüren muhafızların başı ne diyor idiye yollar açılıyordu.. gide gide bir akşam vakti saraya varmış olduk. Dışarısi karanlık olduğu halde sarayın içi güneşlik gibi aydınlıktı.. Merakettik kolluk başına sorduk.

"Gizlidir!" dedi . İsrarımız üzerine" Bir kısmı yılanın gözü yoktur. Aydınlığı sağlayan taşları var. Bu aydınlık o taşlardandır!" dedi. parmağını dudağına götürüp sus işareti yaptı.

Şah kocaman bir kayanın oyduğunda kıvrılmış, Gövdesi körük gibi inip şişiyordu. Belliki uyuyormuş!

Eşi olduğu anlaşılan kibar narin görünümlü sırsı grımsipul pul parlak renkli hatunu yaklaşıp uyardı.

Biz koruyucular arasında titreyerek bekletiliyoruz!bb

Şah uyanıp şöyle bir geriniş gerneti çatallı dilini yaylı gibi sağa sola sallayıp

kendi dilerince bir şeyler söylüyordu ama biz anlamadığımız için telaşlandık titriyoruz!

İşte tam sıkıştığımız bunaldığımız perimiz canımıza yetişti.

Bizim bakışlarımızdan endişemizi anlamış olan perimizin bize aktardığına göre: Şah suçumuzu soruyormuş muhafız başıdan.

Muhafız başı benim dediğimi yani L Lokmanı hekimin bulduğu ölmezlik otunu yılanların çaldığı söyleniyormuş diye şaha izahattabulmuş.

Şah yine dilini sağa sola sallayarak mırıltılı fişiltılı sesler çıkarıyor bize ve perimize ters ters bakıyor! Muhafız da bir şeyler mırıldanıyor! Perimiz de anlamadığımız dilden konuştu bir şeyler anlattı, anlattı!

Perimiz konuşmalarını bize tercüme eoyordu.

Şah perimize böyle diyormuşsun kanıtın var mı! Yoksa iftiradan hepinizi su yılanı yapıp ırmağa atacağını söylüyormuş

Perimiz de her yıl deri değiştirip ömürlerini enilediklerine inanılıyor öyle değil mi" yanıtını vermiş

Şah" İnsanları akıllı bilirdik! daha doğrusu tüm canlı yaratığın en akıllısı olduklarına inanırladım! Meğer hiç de öyle değilermiş! Öyle olsalardı, bu uyduruk söze inanmazlardı!

Başlık: 'İlahi su kuşu' Türü: anı Hikayesi : metinden anlaşılacağı üzere bir meslektaş arkadaşın uğurlama (veda) yemeği anısı! Nokt

İlahi Su Kuşu
- Sn Ali Velioğlu'na-

Değerli dostlar sn. konuklar
Buraya bu güzelim bahçeye gelişi nedenimiz bildiğiniz gibi
Arkadaşımız meslektaşımız ilçe başsavcımız Ali Velioğlu'nun
Afyon iline atanmaması nedeniyle bir kez daha bir arada olmanın
dedik, davetimize icabet etmenizden dolayı hoş geldiniz diyor
teşekkür ediyorum tertip komitesi arkadaşlarım adına
Onu uğurlamak, ondan ayrılmak için değil daha çok beraber
olmanın güzelliğini yaşamış olmaktır amaçlarımız!

Bilindiği gibi nedeni ne olursa olsun ,üst makama terfiyen olsa bile
nakillerin yani ayrılıkların hüznü bir yanı olmaktadır hep. adı üstünde ayrılık
yendiği ,içildiği alışıldığı yerde dostlardan çevreden fizikmen olsa da
yürekte bir burukluğu olduğunda bir gerçektir:

Ancak bu güzelim mekanda, bu güzelim sonbahar günü hüznünden deyim
güzel anılardan, dostluklardan hizmetlerden söz edelim istiyorum
Güzel olan, güzel denen her şey insanla güzeldir
Bu güzelim mekanın terk edilmişliğini düşünelim
' Cennet Bahçesi' denen bu güzelim yerin terk edilmiş halini düşünelim
Her şeyin, her güzelliğin ölçüsü insandır dedik

Ancak bulunduğu yeri mekanı makamı güzel kılan İnsan neşeli güle yüz hoş sohbet
en başta kendisiyle barışık olan insandır İşte o insanlardan biri , bence örn biri

onuruna toplanmış olduğumuz meslektaşımız İlçe Başsavcımız Ali Velioğludur,

Bir bayram ziyareti nedeniyle gittiğimiz Ceza evinde tutuklu ve hükümlülere
kader kurbanı olan sizler artık devletin şeref ve haysiyetine emanetsiniz !" sözleri
İnanın tüylerimi ürpertmiş ağlamaklı etmişti Nitekim gözlerini silen mahkumları görmüştüm

Yer darlığından kaynaklanan arşiv sorunu vardı hemen her adliyede olduğu gibi.
Ceketini sıyırıp Mahzene inip tozlanmış dosyaları emanet eşyaların düzene koyup kayıtlarını
yenilemesi başlı başına takdiri gerektiren hizmetlerindendir.
" Sezarın hakkını sezara mı diyelim " yiyidin hakkını ' mı diyelim...

Görevlerinde insan toplum devlet dengesini bilen Geniş yorumuyla çağdaş düşünen
Kültürel alanda, beşeri ilişkilerde kendisinden Çok şey öğrendiğimi içtenlikle belirtirim.
Arkadaşlar arasında geçim ve ahenk bakımından da Ali Bey bir tanedir!
Canınız mı sıkıldı, içiniz mi daraldı Gidin Ali Beye Mehtap gibi yüzünüzde,
güneş gibi içinizde Hele güzelim karadeniz şivesiyle
" İLAHİ SU KUŞU!" deyimini hiç ama unutmayacağım güzelliklerindendir Ali Beyin!!

Neşesinin daim olması dileği ile!
İlahi su kuşu nun onuruna!..

Hepinize teşekkürler!!!

Başlık: Sebe Diyarında Türü Masal Hikayesi Zülşirin masılının devamı olup yiğitemiz olan zülşirini ararken perimiz bizi sebe diyarına götürmüşöldü. Belkis Hatunla Hz Süleymanınevlilik hazırlıkları varmış! Masal bu ya!!

Sebe Diyarında

Yitiğimizi olsa olsa Belkis Hatunun Düğün hazırlığı kalabalığında bulabiliriz umuduyla perimizin peşine düşüp soluğu Sebe(Saba) diyarında aldık. Bakalım nelerle karşılaşacağız!! İşte en önemlilerinden davetliler arasında bulunan Zaloğlu Rüstem ile Herkülün Güreş gösterimi.. O çağın kralları kraliçeleri zalimleri alimleri davetlilermiş ! Kimler kimler yokmuş ki !

Uzatmayalım meşhur Espandos Kalesinde!.. Merdivenli basamaklar hınca hınç dolu..

İşte arena:

Herkül ile Raloğlu Rüstemin güreşleri;

Herkül,

Stadı dolduran on binlerce seyircinin alkışları arasında;
elleri üstünde küreği tutmuş olarak güreş minderine çıktı...

Rakibini üç kez; "Rüstem!" diye seslendi...

Onlarca bilki yüzlercesi boy gösterince Herkül şaşkın şaşkın bakırırken baş hekem

"Zaloğlu Rüstem!" namıyla seslenmesini bildirmesiyle;

Herkül, "Zaloğlu Rüstem !.." deyince , stadın çift kanatlı kapısı kırk haramilerin kapısı gibi açılmaya başladı

Tüm gözler oraya kilitlenmişti...

Herkül, kükredi; kapının arkasına mı saklanıyorsun! felan dmeждан okuyordu ki;

Toprak yarıldı,

Stad sallandı..nefesler kesilmişti...

Herkül de korkudan titredi ise de belli etmeme gayretiyle;

" Haydı, çıksana; yoksa korkuyor musun!.." demesiyle;

Stadın da; "haydı!.. haydı!.." nidaları yükselince;

yer yarıldı, yarılan yerden, yarı beline değin çıkan nurani yüzlü biri

"Ne var Herkül! " davudi bir seslenişti

Alkışlar naralar "Zal! Zal! Zal!!! nidalarıyla stad sallanıyordu adeta!

Herkülü korku sarmıştı titriyordu ama belli etmemeye gayret ederek

yine meydana okuyunca, Zal çıkmaya çalıştı sağa sola zorlardı

çık çık geniş bir omuzdan göbeyine değin çıkabildi! daha fazla

çıkamıyordu... Herkül " Ne o korkuyor musun! İşte meydan haydı!"

Seyirciler de haydı haydı çık çık nidalarıyla oraları çınlatıyorlardı

Yarı beline kadar toprakta kalmış olan Rüstem, o haliyle;

" Herkül, yiğdim, dedi, sen beni,adını,namını almış olduğun

Atenanın Zeustan olma oğlu Heraklas'tan sor..."

Herkül;"Sorarım da, sen hele bir meydana çık da..."

Zaloğlu bir kez daha çıkmaya zorlanınca oralar sallandı! herkesi bir korku bir panik" a

"Ey vah! dedi, zal ey vah!.. toprak yaşlanmış, zapt edemiyor, bağışla yiğidim!"

dedi kucacağını açtı!..

Herkül, havada tutmuş olduğu küreği indirdi... Başıyla saygı selamı vererek

Zaloğlu'nun yanına gitti! tokalaşp kucak kucağa sarıldılar!

Koca stad alkıştan, yıkılacak gibiydi...

Ölümsüz Aşklar Aşklar

Ayrı bir bölümde, el deymedik, göz görmedik güzellikteki

çiçekler arasında, kablumbağalar sırtlarındaki mumlarla

aydınlatılan özel bölüme kabul edildik...

Güzelliği ve adaleti dillere destan olan

Melike Belkis Hatunun düğünü olur da, aşkları destanlaşmış olan

ölümsüz aşıklar davet edilmedik olur mu!..

İşte görebildiklerimizi

Mecnun ile Leyla, Kerem ile Aslı Han, Ferhat ile Şirin...

her biri kendi güller arasındaki yuvalarındalar...

Yanlarına vardık her birine ayrı ayrı aşkı sorduk;

Mecnun: aşkı ben yaratmadım, aşkbeni yarattı...

Ben aşkın bedenleşmiş haliyim...

Koca Yunus ne demiş:

“Bir ben var bende, benden içeru...”

Kerem: Benim aşk ateşimin külünden aşk gülleri yeşerecektir, sonsuzluğa değin...

Ferhat: Aşkımın adı Şirin;

Aşkı kendinden şirin...

Dağları delen ben değilim içimdekidir...

Fuzuli; Leyla ile Mecnun’nu ben yaratmadım onların aşkı beni yarattı...

Zerrelerden kainata değin her şeyi var eden aşktır...

Kına Merasimi:

“Melikemiz, Hz. Süleyman ile izdivaç eylediler;

Kır gün kırk gece düğün şenliği ve eğlencesi sürdü, yarın;

Kudüs’e gelin gidiyor...” dedi ve

bizi gülistan bahçesinde akşam alemine davet etti...

alem ki ne alem!...

Her millet, her kabile kendi giysileriyle, kendi geleneklerince, gönüllerince eğlenirken;

Kına merasimi için ince, narin nedimelerin ,

Yüreğe işleyen şarkılarıyla allı, pullu duvaklı gelinin etrafında halka oluşturup salına, salına:

“..... Elini batır ane, bu gece koynunda yatır ane..”

Şarkı eşliğinde hazırlanan kınayı gelinin eline ayak tırnaklarına sürmeyle merasim devam ederken;

Çeşitli çiçek kokuları, kuş ve yaz böceklerinin aşkışka çağrı sesleriyle oralar bam başka bir alemdi...

Burada bu merasim devam ederken; diyed bir bölümde;

Düğünün şenlik ve eğlenceleri arasında çeşitli yarışmalar da oluyordu. Bunlardan biri de:

Burak Atı,

Emir ayar ve

ufo arasında koşu yarıştı...

Hayalim ben de katılayımdedi ve yaşmada birinci oldu

Devler diyarı:

Reis mujgur;emir verdi;bir kartalın peşine takılıp,

Kendimizi, yanan suyun,yani ateşin saklı olduğu

Devler Diyarında bulduk.

Dünyanın eksenini belirleyen güçlerin odaklandığı

Buradan çıkarılan yanıcı maviş su kanallarla dünyaya

dağıtılmakta...Bu kanallara el uzatmak ölümümü getirir;

borularda su yerine kan akar olur...

Birer çıkar kanalı olan bu şatolar arasında hem rekabet,

hem ortaklık vardır.. Bunlardan en etkili,yetkili, muhteşem olan;

beyaz granitten imal , her gün zezem suyu ile yıkanır gibi bakımlı,

atomla korumalı uzsuz,bucaksız bir saray...

Diğer kanalların da bağlı olduğu, en büyük kanalla beslenen

beyaz şato saray...

Uz atmamız: Şatolarda masalların unutulmazlarından olan devler yaşar;

Devlerin en büyüğü, haliyle, büyük şato sarayında yaşıyor...

Çarşı pazarlarını, bataklık hanelerini, insanların alınıp satıldığı arenaları gezdik dolaştık

Dönen dolaplara, ayak oyunlarına akıl erdiremedik..

Masal devam edecek

Başlık Hayali sevgiliye. Türü Mektup Hikayesi Bir sonbaharın güzel bir günün güneşin batım ufkunda dolunayın kandil gibi orta yerdı bulutların ve mavi göğün morumsu ve turuncu renk tonlarıyla boyanmış gibi olduğu anıydıgünün!

38-

- Hayali sevgiliye-
Sevgilim!..

Seni tanıdığım o yaz sonu mevsiminden beri öyle mutluyum ki...

Yeniden doğmuş gibiyim mi desem, tabiat ananın ilk aşk tilsimini üflediği nevroz suyunun damarlara yürüdüğü ondörtlük onbeşlik günlerin heyecanını yaşıyorum mu desem.. içimden yıldırım kıvılcımları akıyor mu desem,kaplıca ılıkığında bir akıntı var mı desem... bahar dereleri gibi tüm kılcal damarlarımla çağlıyorum mu desem !.. şu mu desem mu bu desem doğru söylüyorum,içimden gelerek,içimin taşkınılığıyla söylüyorum her ne diyor isem!

Öyle anlarım oluyor ki o mevsimden beri.. seni içimden... hayır,hayır seni,ben, endimi de sen his ettiğim anlarım oluyor... Ben bir elmaymışım,sen elmanın içindeki çekirdek!.. ya da sen elma ben içindeki çekirdekmişim... Elma çekirdeksiz,çekirdek elmasız olmadığı gibi... (gerçi şimdilerde genleriyle oynamış,çekirdeksizini de üretmişler ya!..) elma mı çekirdekten,çekirdek mi elmadan!... gel de çık içinden... Her ikisi birbirinin sebebi ve sonucudur der bilimciler... İşte aynen öyle ikimiz de birbirimizin tamamlayıcısıyız... Ben sensiz,seni bensiz... düşünemiyorum... düşünmek de istemiyorum!

Her neyse!... Felsefeyi bir yana bırakalım da!... Anlatmak istediğim,ve seninin de inanmanı istediğim, seni, öylesine bir tutkuyla sevdiğimdir ki! O yaz günlerinden beri her dolunaylı günlerde seni anımsar, o güzelim günleri yad etmekle mutlu olur,çocukça heyecanlar duyar;dönüş bileti olmayan tatlı hayaller kurar... sabahı bulur,dolunayı yollar... güheşle yeni bir güne başlar... yine o yaz günlerini yaşamanın umuduyla avunur, avunma değil, inancıyla seni arıyorum... bulamayınca işte bu satırları karalıyorum!..

Bu duygularım sana ayan olsun... senden tek isteğim her dolunaylı günlerde beni anasın,o güzel yaz günlerini anımsayıp mutlu olasın!..

Hoşça kal savgilim!

Senden çok hayalini,hayalinden çok seni sevnin!..

Xxx

Başlık: İlk Teftiş Türü anı (hatıra) Hikayesi: Yazı metninde yazılı olduğu gibi meslekte ilk teftiş, bir Av. isteminin reddi, keşif günü belirlenmesi!.. vs... Nokta!

geldi...Meslek anılarından dizisine devam

İlyk Teftiş

1-

1978 iki yılda bir yapılan normal adli denetim yılımız imiş.
Bekliyoruz! bendeki heyecanı anlatamam.

O günler bir sabah şu dizeleri yazmışım;

Mevsim bahar, aylardan mayıs
Sabah güneşi pırıl pırıl
Selvi dallarında kuşlar cıvııl cıl
Yaş yirmi dokuz yürek kıpır kıpır!!

Salonda salon dolusu insan
Biraz sonra duruşma başlayacak
Önümde takavutluk bir masa
Masanın üstünde yırtık döküntü
Yarı yaşımda bir dosya
Kapım çalınıyor tık, tık!
Mübaşir efendi giriyor içeri
Ben seni, beklüyordum oysa!

Kim bilir ne hayallere dalmışım!

2-

Gerçekten defalarca keşfine gidilmiş yapılamamış...
Yargıtaydan bozularak dönmüş, yırtılmış yıpranmış yaşlanmış bir dosya..
Kafaya koymuşum kimselerin yapamadığını yapacak çözemediği kör düğümü çözecektim.
Bu amaç ve nedenle dosyayı okumuş notlarımı almışım.
Salonu dolduranların çoğu da o dosyanın taraflarıymış... Duruşma salonunda yerlerini aldılar.
Yaşlı bir Avukat taraf köylerden birinin vekaletnamesini verdi!
Okudum! Şaşım! Bir ona bir dosyaya bakıyorum hayret!
Aynı Avukat yıllardan beri diğer köyün aynı dosyada vekilliğini yapmış! Öyle mi! Yaz oğlum” Gereği Düşünüldü
Avukatlık Kanununun ... Md.si uyarınca istemin reddine, huzurdan çıkarılmasına!...
O yaşıyla başıyla bu hatayı neden yapmıştı !Beni meslekte yeni, toy görmüş olmasından olmalıydı..
Onun kös kös çıkışı, karşı taraftarların kıs kıs gülmeleri!..
Unutulmayacak bir an bir olaydı. Keşfe karar verildi.

3-

Haziran ortaları bir sabah geldiğimde hizmetlimiz
Nezir Efendi müjdeledi. Başkatip Mülazım Bey telaşlıydı.
“Müfettiş Bey geldi, odanıza aldık !” dedi !
Gençtendi, kibardı !.. Hal hatır edildi..
“Sabayı yaksalar..!” dedi.
Gengiz Bey için “ Bu sabah gitmiş galiba !”
“ Evet kız kardeşinin nişanı varmış da!”
Meğer çarşıda belediyenin önünde Başkan Esad Beyle
Karşılaşmışlar çay içmişler bizleri sorması üzerine Reis Bey
Cengiz Beyin bu sabah az önce gittiğini söylemiş!
Ben de haberim olmadığı halde doğrulamışım.
“Yazısını yazacağız” dedim. Oysa Cengiz Bey üç dört gün önce gitmişti.
Teftişimiz iyi gidiyordu! Kaymakam Bey, Reis bey hoş geldine geldiler.
Müfettiş Bey de ziyaretlerine gitti haliyle.
Denetim bitiminde bir beraberlik yemeği dedik, mazet bilirtti Karsta toplanacaklarmış! Teşekkür eti! Uğurladık!

4-

Temmuz ayında Cengiz Beyin Konya Yunağa Savcı Sadi Beyin Çanakkale Yeniceye tayin telleri geldi.. Mütavazi bir veda yemeği ile uğurladık meslekte ilk gözağrısı arkadaşları.

Bir gün sonra Mehmet Emin Seçkin hakim olarak Önal Aydoğmuş savcı telleri
Ben artık kdemli hakimdim. İlçede üç- dört kişiden biriydim !

O yıl içinde Kaymakam Celal Bey de atanıp gittiler. Yerine Ramazan Urgancıolu geldiler:

5-

Unutamadığım bir keşif meşhur

Bayram kom keşfi:

Yıkarıda sözünü ettiğim dosyanın keşfi!

Meslekte yeniyim idealistim. kör düğümü çözecektim ya!

Bakalım çözebilecek miyim!..

Devan edecek!

Başlık madde- mana Türü Deneme Hikayesi. Babam Paşo Ağa torunu Yusuf oğlu Rıza Efendi 1902 doğumlu. Eski yazıyı okumuş. Bize yeni yazıyı öğreten ilk hocamız 'm' için'mim' 'n ' için 'nun' ef gafderdi. Batın ilmi, ilm-i le

Bu bir denemedir

26-

Madde- Mana

Madde nedir; mana nedir
Kalp (yürek) nedir; gönül nedir
Kanun nedir; hukuk nedir
Beyin nedir; akıl nedir

Birinciler elle tutulur,gözle görülür somut nesnelerdir
İkinciler; elle tutulmaz,gözle görülmez olgular, soyutumsu kavramlardır.

Madde;

Bilindiği gibi tabiatta, var olduğu bilimce kanıtlanmış, 103 yada o civarda elementlerin karışımıyla elle tutulur,gözle görülür hale gelmiş cisimlerdir.

Elementlerin kendileri vardır ama elle tutulmayan,gözle görülmeyen atom denen parçacıklar (parti küller) dir .Atom denen bu zerrecikler de, nötron proton,elektron lardan oluştuğunu bilim söylüyor.
Eski bilgelerin,batını (görünmez) alem, mana dedikleri bu olsa gerek.

Mana:

İşte elle tutup gözle gördüğümüz maddenin elle tutulmaz,gözle görülmez var oldukları etkileriyle kendilerini kanıtlamış olan soyutumsu olgulardır... başka anlatımla maddenin etkinliği, yetkinliği olmaları nedeniyle maddenin manası var oluş nedenleridir. Eflatunun dediği gibi bu haliyle ;
"görünen (zahiri= görüntü) madde gölge olup, gerçek olan görünmeyen (görebilemediğimiz) dir.
Kısaca görünen madde görünmeyen manadır Asıl olan manadır. Çünkü maddenin oluşumu göremediğimiz o fenomenlerdir.

İşte Peder rahmetlinin dediği '

Hep İsmet Hocayla o konuları konuşur, tartışırlardı. Hoca akrabadan olup Yıldızeli Köy Öğretmen okulu mezunuydu kültürlü öğretmenlerimizdendi.

Bbir gün yine tartışmalarında İsmet Hoca ;

" Peki Rıza amca madde mi önce vardı, mana mı!"

"Mana önce vardı hoca mana...Maddi alem var olmadan mana alemi vardı...Hocayı çok sever hep İnönü derdi İsmet Hocaya

Biz bir şey anlamıyorduk elbet!

" Bravo, bildin... mana aleminin karşılığı bugün bilim hücre diyor, önce hücre oluşmakta demesiyle bir nevi birbirlerinin bilgisini ölçerlermiş diyeyorum şimdi!

İşte Rahmetli Pederin dediği ilm-i Ledun-i buymuş meğer Veee boş değilmiş pederimiz"

Kalp:

Kalbimiz de bir cisimdir. Etten,damarlardan oluşmuş bir et parçasıdır.

Gönül ise,onun manasıdır. Görünür halin görünmez icraatıdır. Kalp denen somut cisim,gönül denen gizemli gücü saklayan dış yapıdır!..

.../...

27

-

Kanun (kanunlar); Kanunlar da diğerlerinde olduğu gibi elle tutulur gözle görülür, yazılı kurallardır.

Hukuk; Bu kuralların temeli gelenekler örf ve adetler,diğer sosyal ilişkiler,doğuştan gelen,temel yaşam haklarıdır..
Kısaca kanun made; hukuk manadır.

Beyin:
Beyin madde,akıl manadır. Akılsız beyin olur da:beyinsiz akıl olmaz.
Kalb olmadan gönül olmaz, Yani kalb madde gönül denen bir duyum bir algı olup maddenin ifadesi olan manadır!
Yani; atom çekirdeğinin içindeki sinerjidir.
Görülüyor ki doğada var olan canlı cansız her varlığın temeli atomdenene parçacığdır. O parçacık maddedir. Onun içindeki fenomenler ektileriyle biline bilen partikürler manayı oluşturmaktadır.
Doğanın sırrı gizemi mana denen o paçracıklarda saklıdır!

Az felsefe yapalım dedik,alınma öyle!..
Anlamayana değil; anlayana var benden selam söyle!..
Çaycuma
Xxx

Başlık .İdealist Türü Söyleşi Hikayesi. Rapor istemiştim. Doktor Veremem ayrıcalık yapamam demesiyle başlayansöyleşi!"

İdealist

İdeal: ülkü, hedef

İdealist : ülkücü

İdealizm : varlığı fikre dayandıran felsefi görüş.

Gerçeği değil ideali esas alan. Ülkücü.

Ülkü: Amaç edinilen ulaşılmak istenen şey. İdeal. Mefkure.

Ülkücü : Bir ülkü'ye bağlanmış olan İdealist.

T. Dil Kurumu Sözlüğü !

Hakimlikte Ağustos 2000 de 57 yaşımda isteğimle emekli oldum
Nisan 2001 den 2011 Ocak beşe değin noterlik görevinde bulundum.
Bilindiği gibi Noterlik de kamu hizmetlerindedir. Yaş sınırı 65 dir.
İlk görev yerim Cide /Kastamonu. Noterlikte hep bekar kaldım
Eşimin memuriyeti nedeniyle .

Yazımın daha iyi anlaşılması, ya da daha iyi anlatabilmem için bu girişgahı yapmam gerekiyordu.

Sanırım, sanırım değil defterimdeki kayda göre, 2003 yılı mayıs ayı, ahmak islatan türünden yağmurlu bir gündü. İki- üç ay ara vermeden gitmeden kalınca sıkılıyordum. Bu durumlarda " tebdil-i mekanda ferahlık!" olur deyiminde belirtildiği gibi on günlük rapor alıp Ankara'ya evime gitme düşüncesiyle, Cide Devlet Hastanesine vardım. Hem rapor almak hem noterlik eski hizmetlisini görmek bir bir taşla iki kuş düşüncesindeyim!

Doktorların, doktorlar odasında olduklarını söylediler.

Odalarına girip bakınırken, gençten biri ilgilendi;

" Buyur! Bir şey mi!.."

" Bir doktora bakmıştım!"

" Kime!"

" Fark etmez kim olursa!"

Kalktı " Gel !" dedi. Odasına geçmiş olduk!

" Buyur! Ne vardı!.."

" Rapor rica edecektim!"

" Veremem! ayrıcalık yapamam!" demesiyle moralim bozuldu, yüzüm ekşimiş olarak " canın sağ olsun... canınnn!" dedim, döndüm odasından çıktım, bizim hizmetliyi soruyordum...

Bugün gelmemiş! Miskin adımlarla tik tak , tik tak yürüyordum.

Arkamdan gelmekteydi.

Dışarı çıktım. Hala yağıyordu, kesilmesini bekliyordum. Doktor da geldi.

" Alındınız değil mi!!"

"-----"

" Üzülmüşsünüz belli!!" kendisi daha üzgündü!

" Hem üzüldüm hem üzülmedim!" dedim gülümsedim!

Bu kez o, sessiz yüzüme bakıyor ne demek istediğimi anladım.

" Rapor vermediğiniz için değil de realizm ile idealizmi karıştırdınız, gülümsedim. İdealizm için realizmi harcadığınız için üzüldüm.

İdealist olduğunuz için ise sevindim"

" Nasıl yani!!"

Haklıydı. Gencecikti. Benim bu felsefi yorum ve farisi arabi kelimeleri ve bunlarla anlatmak istediğimi nereden bilecekti.

" Bakın!11" dedim,

" odama buyursaydınız!!"dedi canıma minnetti.

Yitiğimi görebilirdim. Odasına vardık.

"Bakın genç kardeşim. realistik dediğim gerçeklik, somut olan gerçek olandır. Her yerde, herkes için ne ise odur.

İdealistlik dediğim, yapmak istediğiniz işi, icraatı, hizmeti en iyi en kusursuz yapmak isteğidir,

Bu anda bu uygulamanızla gerçeği yani olanı, olması gerekene feda etmiş...
"..... pirince giderken bulgurdan olmuş" oldunuz ona üzüldüm.
Kendinize göre en iyisini yapma arzusunda olma yani idealistliği amaç edinmiş olmanıza da sevindim.
Gençsin. İdealist olacaksın elbet. Ancak gerçeği de görmezden gelmemelisiniz.
İdeal, erişilmek istenen ama hiç bir zaman erişilemeğendir.
Eriştiğin her noktadan, vardığın her ufuktan yeni yeni ufuklar gibi... yıldızların da ötesinde olandır , yani!"

Bakışlarından ne demek istediğimi, raporla ilgisinin ne olduğunu sormak istediğini anlıyordum
." Bakın! Doktorum! Ben üç yıldır burada noter'im. Bekar kalıyorum. Sıkılmaya başladım. Ankara'ya evime gitmem gerekiyor!"
" İyi ama siz söylemediniz ki!"
" Güzel! Güzel de sormadınız! Ben rapor der demez... veremem... demiştiniz. ayrıcalığı siz söylemiştiniz!" " dedim,kızardı.
" Hayır, üzölmeyiniz!.Hastalarınıza derdini sorununu sormalısınız değil mi! dedim devamla;
" Şimdi, gerçekten bu değşime ihtiyacım var!"
" Haa!psikolojik yani!
" Adı nedeni her ne ise!
Aksi halde bunalımım hastalığa dönüşecek! sonuç da ne olmuş olacak Somut olguyu gerçeği, ideale feda etkiş ve idealinize de en büyük kötölüğü yapmış olacak,
"... Pirince giderken bulgurdan" olmuş olacaksınız..
Sonra unutmayın ki ; gerçek var olandır. Herkes içindir.
Oysa idealizm izafidir. Herkesin idealden anladığı beklentisi kendine göredir. Veee Zamana yere koşullara göre de değışkendir!
Sanırım üçüncü çayları yudumluuyorduk!

"Kusura bakma hocam hemen!"
" Hayır hayır! hem kusur yok, hem artık bu gün bu koşullarda olmaz!!!"
Beni uğurladı! Gençti kibardı.
Dışarıda hala yağmur..

Mayıs 2003 / Cide

Başlık: Bayram Kom Destanı. Türü Anı Hikayesi: Yazı metninde yazılı olduğu gibidir! Nokta!!

Meslek Anılarından (Digor!)

Bayram Kom Destanı

Digor Karsın sınır ilçelerinden, sanırım en küçüğü. Tarihçesi: Bir köy iken 1950 lerde Millet Vekili İsmail Hakkı Alaca'nın siyasi gayretiyle ilçe olmuş. Hayırlı olsun! olsun da ola ola bir sınır bölüğü olmuş. O da iyi! İyi de bir köyü ilçe, ilçeyi il yapmak siyasi amaçlı değişimler olup alt yapı üst yapılanmaları da tamamlanmalı, zamanla olsa da. Ama! Örneğin

Cide'nin ve bir çok köyünün önemli ve acil SU sorununa acıyarak tanık olmuşumdur.

İkinci önemli sorunu köyler arası sınır ve alan sorunları.Yani kadastro çalışmaları, idari yönden köy sınırları sorunu..

Bilindiği gibi 1878 Osmanlı Rus savaşı ('93 Harbi) ndan Kurtuluş Savşımız döneminde Ankara ile Moskova arasındaki anlaşma ile tekrar alınmamıza kadar işgalde kalmıştır.

Bunun sonucu olarak hem köyler arası sınırlar hem şahıslara ait tapusuz taşınmazlarda belirsizlik ve ihtilaflar devam etmekte idi 1970-80 lerde..

Örneğin bir keşfe gitmiş idik. Tarafların iddialarına diyeceğimiz yok. Onu çözmekle uğraşırken yerel bilir kişi seilen kişi "Aslında burası bizimdir. " demesin mi!!!.

veee En önemlilerinden Alem Köyü ile Hisarcık köyleri arasında Bayram Kom denen binlerce dönümlük alan üzerindeki ihtilaf devam etmekte idi!. O kadar büyük bir sorun ki anlatamam! Anlatılması başlı başına bir roman konusu alacak denli kapsamlı.

İşgalli yerler hakkında özel bir yasa çıkarılmış ama ihtilafı çözmeye yetmemekte olduğu görülmüştür.

Bunun da iki nedeni olduğu kanaatindeyim.

-- İtiraf edeyim ki yeni mezun olan bizlerin çözebileceği sorunlardan olmayan yönü

-- Köyler arası sınır (idari) ve tapulama (kadastro) tamamlanmamış olması...

Şimdilerde inşallah giderilmişlerdir. Su sorunu ve yer yurt mülkiyet sorunu!

Mesela: Bundan önceki yazımda belirtmiş olduğum keşfe gidildi, yani iki tarafın ayrı ayrı tumuş oldukları arabalar bir de bizim mahkeme heyeti olarak tutmuş olduğumuz araçla keşif yeri olan Bayram Kom denen alana vardık. Vardık mama , neyin keşfini , neyin tesbitini yapacaksınız. Nereden başlayıp hangi belgeyi esas alacaksınız. Her iki taraf ve Av.ları " ora deği...I oradan deği...I şuradan der çekişir bağrışır hırtlaşır... Müdahale edip susturmak zorunda kalıyoruz...Oradan oraya bir hayli taşındık, dolaştık yorulduk. Hele katibim Ramazan elinde koca hantal daktilo ile dolaşılıyor... Düşünebiliyor musunuz. Çocuk dayanamadı. İsyan etti.. İsyanı ağıttı elbette! Binlerce dönümlük bir alan Bayram Kom denen, meret yer! Digor'da görev yapıp da ceremesini çekmeyen olmamıştır.

Unutamamışlardır, benim gibi...

Hepimiz yorulmuşuz. Yetmiyormuş gibi taraf muhtarları sivrileri ve Av.larının çekişmeleri kapışacak gibi hırlaşmaları... Dahası!..

Aman Allahım her iki köy tarafında siperlenmiş yüzlerce görünen kelle ve karartı. Veee! hala gelmekte olanlar!.

Av.ları ve muhtarları çağırıp huzuruma aldım. Çıkışarcasına

"No'luyor! Savaş alanına mı geldik! Bu ne hal! Bu şartlarda keşif değil tutanak dahi tutamam!

Dairede, tutanağımızı, bu görünümü belirtir yazar imzalarız! "

Onlar da görüyorlardı elbet! Endişeli olduklarını görüyordum.Bu nedenle bu çıkışmama hiç bir itirazları olmadı...

Böylece kendi arabamıza atlayıp soluğu dairede aldık!

Böylece ' Kimsenin çözemediği düğümü çözeceğim' dediğim kör düğümü çözememiş oldum

Oldum ama! Daha sonraları, her iki tarafın muhtar ve Av.ları o gün çok iyi bir karar verdiğimi. Çıkışarak tarafları susturduğumu... Böylece çıkmak patlamak üzere olan büyük bir olayı önlemiş olduğumu söylemişlerdir!

Gerçekten durum öyleydi! Veee gerçekten tam yerinde karar vermiştim.

Daha sonraki duruşmada mazeretlerin kabulüne vs. deyip ben de uzattım!

İtarafımdır. Yıllar sonraki deneyimin olsaydı;

a) kadastro çalışmaları b) Köy sınınameeiri için (idarece)

c) dosyanın dondurulmasına (geçici olarak işlem den kaldırılmasına) karar verirdim!

İşte bitmeyen Bayramkom destanı!!!

Başlık 1 Postacı 2- Dağdakardakalıyoruz Türü AnıHikayesi metinde yazılı olduğu gibi!!! Noktaaa!!!

Meslek Anılarından - iki örnek -

1-
Postacı

-Mehmet Emin'e-
Yıl 1978
Mevsim sonbahar
Kars/Digor

Sonbaharın sonları kar yağışlı bir kış günü!
Kış günü ama ne kış, ne kış!Anlatamam.Yerde topuk boyu kar. Bir de rüzgar!
Yerdeki kepek karı bir oyana bir bu yana savuruyor.Öyle savuruyor ki! Kar fırtınası
içinde kalıyoruz.
Bilindiği gibi eski kışlar şimdinin kışlarına benzemeyen kışlardı. On ikinci ayın ortalarından
Mart ortalarına değin her taraf beyaz bir örtü ile örtülü olurdu

İşte sonbaharın sonları savurgan karlı kışın kış gibi olduğu bir gündü...
Alaca köyünden dönüyoruz. Solumuz Dumanlı Dağı.Sağımız Alem köyü... Köy kar savruğundahayal meyalgörüyorsunuz.
Köpek seslerinden anlıyoruz bulunduğumuz yeri. Düzlükteki yetmiyormuş gibi
dağdakini de savuruyor ki ' göz gözü görmez' oluyor. O koşullar içinde aracımız olan dolmuşla bata çıka.. yol
alıyoruz.. İleride bir karartı...Kimimiz bir adama, kimimiz bir hayvana benzetiyoruz. Merak içinde vara vara vardık ki,
ne görsek, beğenirsiniz .İnanasınız gelmez.Biz de inanamıyorduk ama işte karşımızda soğukta büzüşmüş kar
savruğunda bunalmış bir adam..Sirtında meşin çantasıyla bir postacı,postacı dersem de Köy dağıtıcısı bir maliyeci.
Tanıdığımız bildiğimiz Hasan!
"Aman Hasan, yaman Hasan!..Bu ne hal!"
Hemen arabaya alıyoruz.
Bu kar da kışta, kıyamette!.."
Konuşacak halde değil!Öyle bunalmış öyle yorulmuş iyice küçülmüş bizim maskot Hasan!
"Ölümüne mi susadın be Hasann!"

.....
Ses yok konuşamıyor...
Elini ayaklarını ovduk, ovduk biraz biraz kendine geldi.
Nevalemizden yedirdik...
Derken ağzı açıldı
" Bir kaç icralık evrak vardı da!"
" Haa! Görev aşkı!"
" Görev aşkı değil mecburiyet.İcralık işler acil.."
Neyse Uzatmayalım biraz daha yol alırken bir karartı daha görünür oldu!
" kim ola! Bu karda kışta! Akli olan...!" felan filan yorum ve benzetmelerle
biz yaklaştıkça karartı uzaklaşıyor..
Derken dereye yakım kayalıklar arasına sapıp gözden kaybldu!...
"Gördün mü Hasan seni bekliyormuş!"
"Tu hayvanı kısmetinde nettik!
" Haydı postu yırttın..!Daha neler, neler takılmalar, nükteler, şakalar
gül
meler gülüşmelerle ilçeye varmış olduk Karanlık basmış,akşam ezanı okunuyordu.

-2-
Kardan Dağda kalıyoruz

Efendim 1979 şubat ortaları kar yağışlı
bir gün Karstan Digora dönüyoruz.Yola çıkmadan;
" Aman etmeyin çıkmayın gitmeyin!"diyenler olduysa da dolmuşçu;
" Arabanın altı yüksek!Çıkar! Dinlemez!"deyip duruyordu
Merkezde kar
hava yumuşar lapa lapa yağın eriyip gidiyor. Dağı da öyle sandık.
"Haydı, ya şans !" Deyip dolmuşa doluştuk! Düzlüğü geçtik dğa da
hayli tırmandık Tırmandıkça kar yağışı yoğunlaşıyor, yerde nerdeyse

diz boyu kar!..Bir iki virajı zar zor dönüp biraz daha yükselince dolmuş saplanıp kaldı.Tüm uğraşmalarımıza çabalarımıza rağmen badanaj yapıyor acı acı bağılıyor!"

"çıkamam, gidemem zorlamayın!" der gibiydi .Gibi değil öyleydi.

Umudumuz kesilince' haydı dönelim ' dedik. Dedik ama araba nasıl dönecek!

Ondan da umudumuz kesilince konuştuk tartıştık Önümüz akşam, bulunduğumuz yer koca dağın yarısı... Yolculardan biri astsubay imiş!

" Ben gideyim kara yolları şefliğine varayım,Durumu anlatayım!

Bir makine gönderteğim vs."dedi.

"Peki "dedik!Yolcu arkadaş Kars'a dönüyor, biz dolmuşta gahi binerek gahi inerek gahi kar topu atışarak kendi kendimize moral ve güç vermeye çalışıyoruz.

Karanlık bastı basacak Ne gelen ne giden..

Üşümeye başladık.Dolmuşçunun ispiertosu varmış bir kabın içinde dolmuşta yakıyoruz ama bu kez dolmuşun havası bozuluyor, boğulacak oluyoruz. !

Bekle allah bekle ! Baktık olacak gibi değil;

"Haydı tabana kuvvet yüzün aşağı yumuşak diz boyu karı yara yara Vardık Karsa

Bizzat kendim gittim Kara Yolları Şefliğine, kendimi tanıttım, durumu anlattım.

Sitemde bulunacaktım güya!" sordum!

"Tövbe dediler tövbe ne gelen oldu ne telefon felan.. Arayan soran olmad, olsaydı durur muyduk! Haydı geçmiş olsun! İyi ki beklememişsiniz." demesinler mi!

Kanım kurudu hayretler içinde kaldım.

"Bir insan bu kadar duyarsız ruhsuz olabilir mi ""diyordum!

"Haklısın dediler çay peynir zeytin ekmek ikram ettiler!!.

O gece Kara yolları Misafirhanesinde kaldım!

İşte bu da benim bir kış maceram!

Unutamadığım mesleki anılardan!!

Digor'da görevli olmasaydım!!!

Başlık':Kablumbağa' Türü: Günlük Mizah!. Hikayesi: Günlerdir Tv.. lerde izlenen Afganistan'da insan ve insanlık dramaları.. Ve yol üstünde evi sırtında bir Afganlıyı anımsatan kablumbağanın düşündürdükleri

Eski notlardan mizahi anı

Kablumbağa ve Afganlı

Bugün;

17 Eylül 2001 Salı ve burası, doğa harikası saklı cennetlik Cide Evden çıktım bir ev göçü yükleniyordu.. Göçmen kuşlardan memurlardanbiri olmalı.. Esmer bulutlardan dökülen ince gözyaşı damlaları. Hayalimde hala Afgan da yaşanan insan ve insanlık dramaları vs. vs. Sabah kuşluk vakti saatları... Atatürk Caddesi üzerinde bir kablumbğa.

Asvalt kenarında evini yüklenmiş giden...

yaşlı mı, genç mi! bilemediğim!

Arabalar geçince korkup başını kabuğunun içine çeken, büzüşüp olduğu yerde kalan..

Ses uzaklaşınca yine başını uzatıp yol alan.. Yine sesler, yine büzüşmeler!

Titremeler! Belli ki korkuyor, canım, zavallicağız!

Beni de bir merak bir endişe ürperti sarmış oldu.

Başında ayrılamıyor, onun o korkulu hallerini ben de yaşıyordum.

Onun da beni sezinlediğini çekişen hareketlerinden anlıyordum.

Her anlayışa göre bir şeyler anlatmak istiyordu.

Dayanamadım, sordum;

- Kimsin!! Dedi,

-Afganlıyım

-Eş mi arıyorsun, iş mi! hayal mi düş mü!

- Bu gürültüler birer uçak; birer bomba dedi, devamla

- Ben çaresiz, kimsesiz göçebe bir Afganlıyam!

- Ne oluyor dedim oralarda!

- Ne olmuyor ki!.. İnsan ve insanlık draması adına..

Yetmiyormuş gibi üç bin dört bin yıllık devasa Buda

taş yontmalarını bombalıyorlar.. İçler acısı yürekler sızısı..

- Tv. lerde izlemiştım dedim ağlamaklıydım!

Utandım yüzümü çevirdim dağa, dedim

- Böyle buyurmuş bir yandan kara cahalet bir yandan Coni Ağa!

Konuşacağımızı konuşmuştuk. Uçakları, göçleri, akli kaçakları..

Onlara değilse de kablumbağaya yetsin gücüm bari deyip aldım

bir bahçeye salıverdim!

- Haydı dedim git aşkına..

Afganlım ağlatma beni allaşkına!..

Başlık: Bir Şakacık Sınavı Türü: Mizah Hikayesi: Mizahi, esprili, güldürü skeç türü yazıları, fıkramsı anlatımları severim. Metinde yazılı olduğu gibi bir anda yiğenlerime takılayım dedim, sordum. sonunda mizahi bir anlatım oldu. Ka

Bir şakacık sınavı
(Muzipliğim)

50-

Bazen insanın muzipliği tutar ya;

Geçenler biz iki üç arkadaş bir çay ocağı önünde oturmuş çay içerken okulları dağılmış olacak ki; oradan geçmekte olan öğrencilerden, masamıza bakmakta olan birine seslendim; çocukcağz elindeki kitapları sol koluyla bağrına basarak yaklaştı, soran gözlerle baktı;

-kaçıncı sınıftasın güzel çocuk!

-Yedinci dedi, amca!

-Oniki, onüç olmalısın!.

-Evet, dedi ve gözlerini gözlerime dikti. Hayr ola dercesine!.

-Peki, sana bir şey soracam; geçenler yiğenime sordum, bocaladı, uğraştı uğraştı verdiği cevaplara 'olmadı, olmadı!..' diyordum...

Onun küçüğü gülüyordu, o ise ağladı...!

Yandaki masalardan yaşlı biri, bardağı elinde kalakalmış;

-O ne biçim soruymuş birini güldürmüş, diğerini ağlatmış

Merakını çekmiş olacak ki gözleri bizdeydi.

Çocuk da: 'eee !..' der gibiydi.

-Bak koçum, üç kere yedinin yarısının arkasına bir sıfır korsak kaç olur!?

Çocukcağz afalladı 'Ne, ne!..'

Soruyu yineledim...

Başını önüne eğdi; dudakları kıpır kıpırdı... Boş gözlerle bakıyor...

Hala gözü kulağı bizde olan meraklı yere bakıyor, kafasını kaşıyordu

Üç dörtsaniye geçmişti ki, dayanamayıp, hem gülüyor, hem bize bakarak;

-Yahu, ne meret soruymuş; sahiden, hem güldürecek, hem ağlatacak cinstenmiş, dedi, hala gülüyordu...

Hepimiz gülüştük...

Çocuğun hem meraklarını gidereyim, hem çocuğa bir şey öğretmiş olayım diye... Matematiksel çözümünü izah ettim...

-Haydi güle güle; başarılar evlat ,diyerek kalktım yanağından öperek uğurladım... Çünkü; mahcup durumdaydı...

Bu da böyle bir muzipliğimdi!..

Xxx

Başlık Redd-i Hakim Türü anı Hikayesi Metinde yazılı olduğu üzere mesleğin cilvelerinden olan beğenilmeyen ya da işlerine gelmeyen kararlarından dolayı Haekimin Red edilmesi durumuyla ilk kez karşılaşmıştım, çok üzülmiştim. An

Meslek anılarından / Digor

Reddi-Hakim

Ağır yaralamalı bir olayın duruşmasında tahliye kararı vermediğim için

Tutuklu sanığın Av. Tarafından red edildim,

Meslekte ilk kez red ediliyordum. Yasadaki adıyla Redd-i Hakim talebine maruz kalıyordum.

Öyle üzülmiş öyle sıkılmıştım ki anlatamam.

' Damdan düşenin derdini damdan düşen bilir!' dendiği gibi, anca onu yaşamış olan meslektaşlar bilir.

Yerimde duramıyordum, burnumdan soluyordum. Çok sevdiğim idealist duygu ve düşüncelerle sarıldığım yüreğimi, benliğimi verdiğimi sandığım meslekten soğumuş, yıkılmış, içime kapanmış., kimseyle konuşmuyor, konuşmak istemiyordum .

Sabaha kadar uyuyamamıştım. Öyle bir hal, öyle nahoş bir durum olmuştu ki;

Şöyle ki; Cengiz Bey gitmiş Mehmet Emin Bey gelmişti.

Haliyle kdemli hakim ben idim. Benim hakkımda, yani Redd-i Hakim istemi hakkında kdemsiz hakim karar verebilecek mi, veremiyecek mi.

İkinci halde dosyanın Kars'a gitmesi gerekiyor olacaktı.

Kendim hakkında mendim karar veremiyordum haliyle!

O celsede diğer dosyalara bakmaya yasal engel olmadığından, o moral bozukluğuyla günün duruşması tamamlandı.

Red talebi o dosyanın ara kararından sonra yani tahliye isteklerinin reddinden dolayı olduğundan.

Av.tın yazılı Redd-i Hakim dilekçesini dosyasıyla birlikte inceleyeceğek makama gönderilecek

Ama Karsa mı, göndermeli, kdemsiz meslektaş mı incelemeli!..

Deneğimli Savcı Sadi Yoldaş " ilçede görevli olan bizler arasındaki astlık üstlük değil

olan sanece görev bölümüdür, haliyle Sulh Mahkemeler hakim bakmalıdır" dedi de o sıkıntıdan bizi kurtarmış oldu..

Av.tın gerekçesi şu idi: dört beş tanıkları dinlenmiş, iki tanıkları kalmış idi.

Kendisi Av.lık mantığı ve savunma beklentisi oluşmuş olacak ki diğer iki tanığa gerek olmadığını söylemiş, Duruşma hakimi olarak uygun görmüş, ancak

mağdurun kafadan aldığı darptan oluştuğu belirtilen yara

geçici rapor, çelişkili anlatımlar vs. itibarıyla

Gereği Düşünüldü:

Tahliye isteminin reddine

Kesin raporun beklenmesine

Diğer eksikliklerin tamamlanmasına

Duruşmanın.....bırakılmasına vs. karar verildi..

Demişiz!

" Vay siz misiniz iki tanığınızı dinlemediniz

Tahliye istğimizi ret etmeniz ...

Güvenimiz kalmadığından...vs. Gerekçeli dilekçesini dayatmasın mı!

Oralar yıkıldı da ben altında kalmış gibi oldum öldüm öldüm dirildim!.. Soğuk soğuk terler içinde kalıyordum..

İşte ilk red olayı, yasal olgusuyla karşılaşmanın üstümdeki yıkıntısı, tahribatını hala anımsadıkça (ki kaleme almış, anı defterime yazmışım!)

Hem haksız yere maruz kalmış olmaktan

Hem bu olgunun da mesleğin cilvelerinden olmasına karşın

(ki zamanla buna da alışılıyor),

o denli üzülüşlüğüme acırım. Acımaktayım!

Sen bin yaşa emi Sn. Okul arkadaşım Av.

Sonrası mı...

Gerekirse sonrasını da sonra!!

Başlık Yırm YY. anılardan Türü Anı Hikayesi Metinde yazılı olduğu gibi, Lileli yıllarımızdı.1965-66 Eylülü olmalı.. Geceydi Uyuyamıyordum. Çıktım! Fuatla karşılaştım. Dışarıda kalmış. Bize geldik. O zamanlar öyleydi insanların bir

Yarım YY.lık Bir Anı
" Ruhuna El Fatiha!
- Garibanım-

Kırkını verelim ' oldu, son sözü vebalini sorumluluğunu da bana yükledi adı saklı, sevgi sultanına da selam ve saygılarımla! Nokt!!!.

Evet yarım asırlık kardeşesine arkadaşım sırdaşım Sn. Rah. Fuat'ı anmaktan, elim kalem tuttuğunca yazmaktan kendimi alamayacağım, anılar benidürtüklüyor!

İşte masum aşkın masallar perisi mesajımı alır almaz aramış... buluşmuş... dertleşmiş... olduğumu yazmış idim. Bugün, bu an içimden beni dürtükleyen, dahası daha dün akşam olmuş gibi güzlerimin önünde canlanan anılardan birini siz yekmeğini lokmasını paylaşan, paylaştıran tanıdık bildik dosllarına sesleniyorum: O mübarek adamdan incinen biri varsa iş bu sayfama yazsınlar. Rah.den hakkı alacağı kalmış olanlar varsa ya da öyle sananlar olursa bile helaletmelerini,, yarınlarda da sizlere hepimize o hak helaliğinin kısmet olması dileği ile...

Ne deyecek ne yazacaktım nereden nereye gelmişim!!

Haa! Daha dün akşam olmuş gibi liseli yıllarımızda ki 1965-66 olmalı Eylülün ilk günleri bir günün gecesi uyuyamıyorum, o yana dön bu yana dön... Olmuyor! Gözlerim uyku meleklerini kovuyor. Yüreğim kalk kalk der gibi vurup duruyor! Hafif dalacak gibi oluyorum, gözlerimin önünde Fuat canlanıyor!... Hayırdır!. Başına bir iş kaza bela gelmemiştir inşallah! dilekleriye giyiğndim çıktım. Ay ışıklı Eylülün ilk günleri güzel bir geceydi... Saimekadın Cami altı mahallesinde oturuyoruz. Hatip Çayının üstü henüz kapanmamıştı. Palamutlu kocaman meşe ağaçlarıyla gençlerin oyun ve eylence yeri olan bir bahçe vardı. Orayı dereyi geçtim.Bahçeler üstünden gelen toprak yoldan biri geliyordu.. Oyalandım bekledim. Hayalim hala ondaydı. Gele gele taa kendisiydi gelen!.. Sarmaş dolaş!..

Okulların açılmasına bir kaç gün vardı.Gelmiş! Amcası oğlu Ali'nin evi kitliymiş! Nasıl olsa evdedir düşüncesiyle çıkıp gelmiş!...

Bize gittik! Ağabeylerimde kalıyordum.O zamanlar öyleydi. Onu da yani Fuat'ı da en az beni sevdikleri gibi severlerdi, sonuna kadar da öyle kaldı... Rah. bizimkilerce evden biri bilindi...

Daha nice anılar var yazılmıy bekleyen! İnşallahh!

Başlık Neşeli olmak güneş gibidir. Türü Anı. Hikayesi Öyrencilik yıllarımdı. Yaz tatilinde köyümde baba evinde, ana yanında olduğum bir günün yaşanmışlığını kaleme alınma halidir! Nokta!

Neşeli olmak güneş gibidir

Yıllar önceydi;

Delikanlılık ya da gençlik yıllarımdı.Liseli ya da Üniversiteliydim.

Köyümde baba evindeyim.Ocakta büyük bulgur ,kazanı dolusu ayran kaynatılıp çökelik olacak.

Ablam Zeynep uzun saplı karıştırıcıyla o yana bu yana evirdi,çeviriyor.

Yorulmuş olmalı durdu.Bacadan kurum girmesin diye teneke kapağı ağzına kapadı,kazanın altına tezek,odun kırıntılarını attı.

Ocağın yanındaki oturağa oturdu, sigarasını yaktı!

70 lerinde yaşlı anam taş sekinin üstünde kuzu yününden yapılmış keçeğe uzanmış,başını halı yastığa dayamış,uyukluyor. kendi değimiyle şekerleme:

Ben kapı ağzında,ağaç sandalyeye oturmuş,o zamanlar çok gözde, hemen her gencin elinde olan Ahmet Arif in

"Hasretinden Prangalar Eskittim" şiir kitabını okumaktayım.

Çiçek yengem ev işleriyle uğraşıyor, kap - kaçak gidiyor geliyor.

"Buraların haline bak,kız oturmuş sigara tütürüyor" dedi.

Ablam lafın kendine olduğunu anladı, alındı;

"Ne yapayım Kazanın başındayım!" dedi, sigarasını çırptı.

Sinekler sıcaktan kaçmış,avlunun serin havasında uçuşuyor

.Sanki helikopterler sorti yapıyordu.

Fırsat buldukça oraya bura konuyor, yapışıyor,meretler.

Yengem oraları hafifçe suladı.Güzel bir toprak kokusu sardı.

Anam derin bir uykudan uyanıyormuş gibi esnedi,battaniyeyi toplarken, eliyle sinekleri kişelerken.

"Kör olasıcalar gözümüzü oyacaklar"..

"Buralar böyle olursa"dedi.Yengem ablama dokunduruyordu yine!

" İyi iyi!". sinekleri ben mi çağırdım!" dedi, alıngan sesiyle.

"" Bari davet edeydin, ne gerek , buraların hali yetiyor!" dedi,

Bir yandan da tozutmadan yavaştan süpürüyordu avluyu..

"Süpür kızım süpür,atana rahmet. sen de olmasan..."dedi keyifli keyifli...

O sırada hayvan yüküyle yonca taşımakta olan kardeşim İbrahim

geldi. elindeki yük ipini direğe çakılı demire astı!

Anama koştu, battaniyeyi katladı, anaya sarıldı,

" Nasılsın anigo! dedi, ellerini tuttu Ne güzel tombul, tombul !" dedi

ellerini, elma kırmızısı dediği yanaklarından öptü

Bana baktı:

" Ne yaptın abe bitmedi mi, devamla, amma da meraklı bir kitapmış"

" Bitti mi oğlum,dedi, anam, bitti mi!"

" Bitti anigom bitti!!"

"Kaç bağdı, yetecek mi kışa!.."

" Ne bileyim yedi yüz, sekiz yüz... Yeter ana yeter!"

Ablama koştu,kucakladı,omuzuna aldı.

"Keçi satıyorum keçi...alan yok mu?" deyip avlunun içinden birkaç tur attı.

Ablam çırpınıyor;

"Bırak beni..bırak!" diyor,gülüyor, tepiniyor, onun saçlarını yoluyor!.

Bir kaç tur attıktan sonra ablamı anamın yanına keçenin üstüne bıraktı;

"Al ana al, senin uyuz keçini kim alır" anam gülmekten kendinden geçmiş

"Ablam uyuz sensin,uyuz..!" dedi",somurttu. Anam;

"kalk kız kalk, bir çay koy!" dedi.

Ablamın canına minnetti,keyfi gelmişti.O ev damına doğru giderken anam;

"Ah yavrum " dedi kardeşime bakarak;

" Güneş gibisin yavrum güneş, ne zaman gelsen evi şenlendiriyorsun,
sabah beri burada ne ses vardı ne soluk!"
Bu da banaydı! Kızardım, kitabı bıraktım.
" Dokunmayın remzi okuyor!" dedi, ablam. Babam kızdığı zaman öyle derdi!
Kardeşim bana arka çıktı, hep olduğu gibi destekledi.
" Öyle deme ana onun görevi okumak! Herkesin görevi yapacağı iş belli!"
" Ah biz de okumuş olsaydık!" dedi:
Ablam çayları getirmişti bile!
Çayımı içerken düşünüyordum. Şu sonuca vardım ki
Neşeli olmak, kitap okumaktan da iyi bir meziyetti demek ki..
Kıskanmış, imrenmişim.

Başlık Guguk Kuşu (Bahar Kuşu) Türü Çocuklar için masal. Hikayesi Masalın kendisi, yani yazılı metin!

Çocuklar için Masal

Guguk Kuşu
(Bahar Kuşu)

Sevgili çocuklar size güzel bir masal anlatacağım! Buna halk söglencesi de diye biliriz. Çocukluğumda anamın dizi dibinde oturup en az üç kez terarlatarak dinlemişimdir. Her anlatışında aynı merakla dinlemiş aynı heyecanı duymuşumdur. Dahası gözlerimin yaşardığını da söyleyip itiraf etmeliyim! Şizin de aynı merakla okuyacağınıza inanıyorum.Fazla uzattım kusuruma bakmayın. " Uzatma masalcı dede deyin isterseniz!"

Güzel çocuklar: her oyunun, her yazının kuralları olduğu gibi masal anlatımının da kuralları var elbet! Kurallara uymak geleneğe saygı ve anlatım güzelliğini bozmamaktır, derim.

İşte şimdi başlıyoruz:

Efendim derler ki bir varmış, bir yoğumuş bir dağ köyünde anneleri ölmüş, üvey anne yanında, yanında değil, elinde kalmış biri kız, biri oğlan iki yetim kardeş varmış! (Üvey annelerden özürle!..)

Mevsim yine böyle bahar aylarındanmış. Hanı her söz zamanında söylenirmiş, derler ya. Neyse, bir bahar günü sabahı üvey anne çocukların eline kazma ve bir torba vererek

" Haydi gidin kenger edin getirin,! Demiş. Bu bahar mevsiminde dağlık yerlerde toprağın altındaki kökler filiz sürer topraktan çıkar! İşte o filizlerden kazmayla hafif eşeleyip filizini koparıp alınırmissiz !

İşte iki kardeş evden çıkıp köyün de uzağındaki kır bayır dolaşip kenger kesip toplamaya başlamışlar! Kız kardeş büyük olduğundan kazmayı kendisi almış, boş olan torbayı da oğlan kardeşinin eline vermişiz! Başlamışlar ora senin, bura benim, kızcağız kazıyıp, koparıp kardeşine verdiği kengerleri kardeşi de torbaya atarak dolaşa dolaşa akşam etmişler. Abla kız kardeşine

:"Akşam oldu!.. Karanlığa kalmadan dönelim gidelim!" demişiz!

Oğlanın da canına minnetmiş! Acıkmiş, yorulmuş yavrucağız...

Ablası torbayı istemiş, kardeş uzatıp vermişiz!

Abla kız, torbaya bakmışiz ki ne baksın! Torbada tek bir kenger yokmuş.

Meğer torbanın altı delikmişiz! Oğlanın üstten attığı aşağıdan düşüyormuşiz!

Kuruyup kalmış, kızcağız!

Kardeşine çıkışmış; " Gözün kör müydü, niye dikkat etmedin Şimdi gidip ne diyeceğiz! "

Demişiz gözleri kararmışiz, o kızgınlıkla elindeki kazma ile kardeşinin kafasına vurmasını mı!... Vurmasıyla oğlan kardeş yığılıp kalmışiz!

Bu kez; abla kız " Ah ben ne yaptım, ah ben ne yaptım !!" demişiz, ağlamış çırpınmış, dövünmüş ellerini göğe açıp:

" ALLAH'ım ALLAH'ım!... Beni bir kuş yap, her bahar, bu kırlarda sonsuza kadar kardeşimin başında ağlayayım"

demişiz!

Dileği kabul olmuşiz! Bir kuş olmuşiz!

İşte her bahar ayında kırlarda, duyduğumuz, gerçekten bir ağıdı andıran içli duygulu ;

"Bubo,bubo !" sesi aslında, Guguk Kuşunun kardeşine ağıdır, derler, anadoluda!

Yaa! gördünüz mü çocuklar!

Güzel bir masal, masal değil de doğayla uyumlu bir halk söglencesi oluşmuş.dilden dile, sonsuza değin!

Not Milyonlarca üvey anne vardır, elbet!

Hepsinden özür diliyorum.

Uyduran ben değilim!

Aslı gibi anlatmasam ihanet olur, tahribat olur! Diye düşünüyorum!

Başlık: Digor'da Aşk. (Yaşanmış) Türü Öykü Hikayesi. Yazı metninde yazılı olduğu gibidir.Yalanı yanlış anlatanlara. Nokta!

Didor'da Aşk
(Yaşanmış)

Digor! Ah acı tatlı türlü anılarıyla unutumadığım,
meslekte ilk görev yerim olan Digor!
Hanı 17 Kasım 1977 de kura çekiyle alkış rekoru kırdığım
bir hafta boyunca o heyecanı yaşadığım, davetlerde bulunduğum renkli günler
Görevde ilk tutuklama kararıyla yaşadığım buruk heyecan
Makam odama yerleşmem ziyaretçiler trafiği
İlk cinayet olayı ve sonrası korktuğum anlar
İlk teftiş heyecanı , kitap dalına yazdığım ilk özlem şiiri
Şubat '78 de ailece Kars'a tren yolculuğunda eşim ağlarken söylendiğim
“ Erzincana vardım ne güzel bağlar
Erzuzuruma vardım dumanlı dağlar
Elleri koynunda bir gelin ağlar!” anılarının yer aldığı bölümler vardı ya!
Keza görev süresince yaşamış olduğum daha nice anılardan kesitler yazmıştım ya!
İşte şimdi de Digorda yaşanmış olduğu anlatılan bir aşk öyküsünü anlatayım istiyorum.
Digor Karsın küçük sınır ilçelerimizdendir. Kuzeyden Ermenistan ile sınırimızı oluşturan Arpa Çayı ile Erzurum Aşkale
tarafından giden Aras nehrinin buluşup birleştiği üçgen ağzı alanı içinde bulunur. Öyle ki; Digora bağlı Halıkışlak köyü
tam iki suyun birleştiği makas
ağzında bulunur.
Öyle bir yer öyle bir köy ki anlatmaya kelime bulamıyorum, kelime dağarcığım yetersiz
kalıyor dersem abartmış olmam.Şubatta meyve ağaçları çiçek açar mı açar.. Nerde açar bir
Akdeniz sahillerinde bir de Halıkışlak köyümüzde ve civarı su boylarında.
Karadağlar ailesinin mal mülk bölüşümü keşfindemiz.
Daha çok sahil alanındaki bahçe ağırlıklı taşınmazların ölçümü biçimi yapıldı yazıldı çizildi imzalandı. Dosyalar
kaldırıldı.
Yemek hazırlamışlar. Yesek mi yemesek mi!
Her iki taraf ve vekilleri. “Görev ayrı, misafirlik ayrı. Şimdi sadece Tanrı misafirisiniz.
Bu bizim geleneğimizdendir. Irmağın ötesinden biri gelmiş olsa da ikramda bulunuruz.Kabul etmezseniz hem
geleneğimizi, hem soframızı, ekmeğimizi ...” diyor ısrar ediyorlardı.
Dedikleri doğruydu. Allah için söylüyorum Digoron tüm köylerinde bu hasleti görmüşüzdür.
“ Görev ayrı, bu ayrı... Soframızı ..” gerisi sofraya ekmeğe saygımdan okuyanın anlayışına bırakıyorum.
İşti Halıkışlak köyümüzde Karadağlar ailesinin yemeklerindeyiz. Yenenin içilenin söylenmesi ayıp olur ya!
Neysel!
Şunu da belirtmem anlatacağım aşk hikayesi için şart, gerekli.
Arpaçay'ın ötesi o zamanlar sovyetlere bağlı Ermenistan, bu yakası bizim Halıkışlak köyümüz
Çay bahar ayları taşar köyümüzün çayır bahçe bostanı basar.
Yaz aylarında su azalır çekilir orta yerde adacıklar oluşmuş
Irmak üzerinden geçiş için demir ve kalaslardan bir köprü varmış. Köprünün o başında onların bu başında da bizim
nöbetçi kulubelerimiz varmış.
Keşif sırasında görmüş bir çok anılar anlatmışlardı. Bu anılardan biri de bir aşk hikayesiydi. Haliyle merak uyandıran
da buydu.
Merak bu ya sordum, anlattılar.
Çayın bu tarafında bağında bahçesinde çalışan bir delikanlımız
çayın karşı yakasında bulunan genç kız bakışlılar. Bakışmayla başlayan bu ilgi iki genç arasında bir tutkuya, bir
sevdaya dönüşür. Öyle ki suyun çok olduğu zamanlar bizim delikanlı yüzer geçermiş sevgilisiyle buluşmuş.Genç kızın
belki ana annesi olacn yaşlı bir kadın
farkında olup hep göz yumar dahaşı gözcülük edermiş!..
Öyle günler olmuş ki bizimki ırmağın kenarında ayrılmaz olmuş.
Kız da fırsat buldukça işaretlerirmiş Dahası yaz aylarında ırmağın içinde oluşan adacıklarda buluşur sarmaş dolaş
seviştikleri de olurmuş.
İki sevdalıyı birleştirmeye yolunu ararlarken işaretle kızın bu tarafa geçmesini bildirirler. Kız yaşlı kadını söylemiş olmalı
ki Yaşlı kadın “Olur!” Ama yakalarlarsa öldürürler işareti yapmış.
Ertesi gün, daha ertesi günler, kız görünmez olmuş:

Yaşlı kadın içerilere götürdüler işereti yapıp duruyormuşş!
Bizim delikanlı deli divaneye dönmüş iki de bir yüzer karşıya geçer gizli gizli bakınır aranır yıkık sefil dönermiş...
O ara askere alınmış: Bir kaç ay sonra kız karşı sahilde gönür, işaretlerle sorar dururmuş..
Bizimkiler de işaretle askere gittiğini bildirmişler.
Kız dayanamamış kendini nehrin azgın suyuna vurmuş...Cesedi bizim tarafa vurmuş.
Bizimkiler sessizce oracıkta defn etmiş üstüne de bir anıt taş dikmiş İkinin adını taşa oyarak muratlarına erdirmişler..." demişlerdi. Gözlerim yaşarmıştı. Şimdiki gibi!
Doğrusuyla eğrisiyle mealen böyle anlatmışlardı.

Başlık Döl Düşümü (koüyunlarda yavrulama= doğurma) Türü Anı Öyküsü yazı metninde olduğu gibidir.Nokta!

Döl Düşümü

Bilenlerin bildiği, bilmeyenlerin de öğrenmiş olacağı gibi Anadolu insanının geçim kaynağı tarımdan çok malcılıktır. " mal canın yongasıdır!" demişiz. Malcılık değince de akla sığırdan çok koyun gelir.

Koyunun doğurmasına ' kuzlama' yani doğurdu değil, kuzladı (= kuzuladı) dendiğini de çoğunun köy kökenli olduklarını düşündüğüm okurlarım bilir.

" Şimdi nereden geldi aklına be mübarek diyecek olursanız!"

Canlarım, köyümü, yani köydeki ağabeyimi aradım. Hal hatırdan sonra, ineğin kuzladığını söyledi, Yine bilgiçlik gibi algılanmasın da; inekler dokuz, koyunlar altı ayda doğururlar.

Neyse, uzatmadan:

Efendim bu ayda koyun ağılına gider en az üç- beş, bazen daha fazla kuzunun kimi ayakta, kimi ayakta durmaya çalışan, kimi anasını emmek için anasının memesine arayan kuzular... Yavrularının başında meleyen, yalayıp kurutmaya çalışan koyunlarla dolu ağıllı günler gözümün önünde canlandı.

Hem mevsimi olduğundan hem aklıma düşmüş yüreğimi sızlatmış iken yazayım dedim.

Yine bilenlerin bildiği gibi; koyunun insanımızın yaşamında yeri ve önemi öyle büyük ki

Bu nedenle koyunun yaşamına girdiğinden beri kimi merasim, kimi şenlik ve eğlence türünde

olan gelenekleşmiş ritüelleri oluşmuş ki bunlardan şimdilik Koç Katımı merasimini anlatayım istiyorum.

Koç Katımı

Anadolu coğrafyasında koç katımı Kasım ayıdır. (İlk hafta)

Her yıl Eylül ayından itibaren koçlar koyun sürüsünden ayırırız. Koyunlar kış ortasında kuzlamasınlar diye. Öyle ya kış ortasında bir sürü kuzuya nasıl bakılsın!. Tecrübe bu çözümü bulmuş. Uzatmadan gelelim koç katımı merasimine. Evet bu yerel özel bir merasim niteliğindedir.

Kararlaştırılan gün ki, genellikle perşembe günü olur, sabah erkenden hazırlıklar başlar. Koçlar boyanır. desenli, süslü boyamalar. Kimin daha güzel olacak gizli haz duygularıyla özene bezene boya vurulur.

Herkes, her kadın kendi gücüne becerisine göre yemekler hazırlar. Tereyağlı bulgur pilavı başta olmak üzere koyurtmaç, ballı keşkek, helva bg ler.

Giysilerin en güzelleri elde ne varsa giyilir..

Kuşluk vakti sürülerin bulunduğu alana ki genellikle tuzlanın yani sürünün tuzlanacağı yerdir, oraya doğru yola çıkılır.

En önde yaşlı kadınlar, onların arkasında genç kadın gelin genç kızlar onların arkasında gençler delikanlılar..

ortalarında kınalı koçlar... Boyunlarında havlu, yün çorap elma ayva bg. ler le

keza koçların sırtlarına da döllerini yani kuzular dişi olsun diye küçük kız çocuklarını bindirilir...

Diğer çocuklar konvoyun sağında solunda olurlar genellikle. Köyde düğün var ise davul zurna eşliğinde düğün alayı gibi sürülerin beklemekte olduğu merasim yerine varılır.

Çobanlar gerek koçların boynundaki hediyelerini gerek elden verilen hediyelerini öperek alırlar.

Yaşlı kadınların ellerini öperek hazırlamış oldukları yerde oturulur.

Koçlar sürülere her sürünün koçu kendi sürüsüne katılır

Koçlarla koyunlar haşır neşir olurlarken kalabalık da yerini almakta olur.

Oturmanın da bir adabı, düzeni disiplini vardır. her kes , her gurup ikaza azara gerek olmadan yerini alır. Şöyle ki, yaşlı kadınlar başta yerlerini alır, köyden giden yaşlı amcalarla onlar, elbet çobanlar onlarla bir arada.

Gençler ayrı çocuklar ayrı ayrı öbekleşirler. Genç kadınlar ve kızlar hizmetteler. Önce çocuklara verilir. Çocuklar dağılıp maya başlarlar. (Kendilerine göre oyun alemlerine.)

Sonra yaşlılara tepsilerle kaşık çalatal tertipli düzenli ikramları yapılır hizmetleri görülürken bir yandan da gençlerin servisi başlar.

Ziyafet faslı bittikten sonra davul zurna eşliğinde halay çekilir, semah dönülür...

Sürüler tuzlanmış olarak, suya inerken, toplanma başlar, kap kakak... sonra çevrenin temizliği!

Derken öylen sonu duruma göre ikinci vakti aynı düzen ve disiplinle köye dönüş başlar.

Ne yazık ki şimdilerde ne sürüler kaldı ne gelenekler.

Hiç olmazsa kitaplarda, kaynaklarda yazılı belge olarak kalmış olsun diyorum!

Bir Sarhoşla Bir Gece Söyleşmesi

Geceydi

hava soğuk, yer kar ve buzdu
ana cadde ışıklı ara sokak zifirdi
köşe başında dökük çöp bidonları
Üşüşmüş çekişen didişen kediler

' Hey!' dedi, biri , dondum
soğuktan değil korkudan elbet
Biri geliyordu sağa, sola yay çizerek
Yaklaştı, yaklaştı 'hey dedi yine!'
"Ne var! dedim.. daireden...!"

" Haaa! siz!.. tanıdınız mı, beni!"
Lal olmuşum dilim dönmez olmuş

" Bennn, ben var ya dedi ben (.....)
" Ha sen misin bildim, bildim!"

" Yarın dedi, benim de..."
" tamam dedim, tamammm!"
" Bu gece vakti... ..!yani!"
" ne sandın ya!"

sendeleye, sallana zifir sokağa saptı
kediler kaçıştı...

Yoluma devam ederken, kendi kendime;
"Hey! dedim bre hey!..
ben böyle gece yarlarına dek çalışsam
okuyup yazsam
gecenin halısını, kilimini
mehtap, mehtap
yıldız yıldız dukumasam
sen böyle
gece yarlarına değin içmezsin, bulut olup
yıldızların üstünde gezemezsin...

Yadırgamıyorum
zira sen bunun inceliğini sezemezsin...

Seze bildiğin gün
işte o gün
şişeyi dibe vurmazsın
basıp yerde bir karıncayı ezmezsin!"

Eski notlardan
Mavi Güvercine Kitabımdan Sf. 57 (ekleriyle)

Günce Yayınları
ISBN 975-7033-09-X

Başlık: Kirvelik. Türü MAKALE hikayesi.Sosyolog ve araştırmacı olmadığımından kirvelik denen sosyal olgunun (kurum, oluşum) sadece kendi köyümdeki uygulama ilişki ve rütüellerine kısaca değinmek isteminden ibarettir! Nokta!

Başlık: Kirvelik Türü, MAKALE Hikayesi Köyümün, çevre köylerimizin dahası doğu kültürünün sosyal kurumlarından olan kirvelik sosyal olgusuna kısacık değinmek istiyorum!

Bendeniz bir sosyolog bir araştırmacı olmadığımından sadece kendi köyümdeki haliyle anlam ve sonuçlarıyla özetlemek istiyorum.Kirvelik nedir. Kirvelik dar anlamıyla sünnet olacak çocuğun sünnet anında yanında olan, bir aksiliğin olmaması için çocuğun tutulmasıyla sünnetin sağlıklı olmasını sağlayan kısaca çocuğu tutmuş olan kişiye kirve denmekte.Kirve sünnet anında çocuğu tutan kişidir.

Kısa anlatımıyla, dar anlamıyla bu, budur.

Bu, budur ama, bu denli basit, sıradan bir tutma eylemi değildir elbette!.

Çocuk tarafıyla, çocuğu tutmuş olan arasında oluşan sosyal olgu, oluşum ise kirvelik denen sosyal ve geleneksel kurumu oluşturmaktadır.

Kısaca ve tekraren: sünnet anında çocuğu tutan artık kirvedir

İki aile arasında oluşan ise kirveli'k'tir. Sosyal kurum niteliğinde olan bu oluşum, kaynaşım'dır.

Usul açısından: kirvelik nasıl oluşturulur. Bunun da oturmuş kuralları vardır, elbette. Yani sünnet anında orada bulunanlardan rast gele birinin çocuğu tutması eylemi değildir.

Çocuk tarafı, çocuğun sünnetine karar verildikten sonra, kiminle kirvelik kirve olmak istiyor ise:

ona hediyelerle gidilir, teklif edilir, karşı taraf kabul ederse (ki genellikle önceden nabız yoklaması yapılmıştır) her iki taraf hazırlıklara başlar. Hazırlık dediğimiz nedir, karşılıklı hediyelerdir. Bunun da başta geleni kirve olacak kişi sünnet olacak çocuğa sünnet giysisi almaktır.

Bundan başka, sünnetli çocuğun sünnet yatağına götürmek, sağlığıyla ilgilenmek bu amaçla uğramalarıyla devam eden bir nevi bir akrabalık yakınlığına dönüşür ve sosyal amacın ilk adımları atılmış olunur.

Böylece oluşan kirvelik ilişkisinin diğer ilişkilerine gelince:

a) sosyal ilişkiler. Yukarıda belirtildiği gibi bir nevi bir akrabalık bağı kurulmuş olduğundan

uzun süreli karşılıklı sevgi ve saygı, büyüklerine hürmet... günlük yardımlaşmalar, çocuğun okul çağındaki ilgi ve alaka destek vs. !

Bunlardan en önemli sonuçlarından biri sünnet olan çocuk kirvesinin kızıyla torunuyla dahi evlenemez. En önemli kurallarındandır.

b) Siyasal amaç açısından kirvelik.komşular arasındaki bazı sürtüşmelerde birbirlerine arka çıkma, destek oldukları olmuş, örneği görülmüştür. Bir konu hakkında taraflardan biri dargın olduğu bir başkasıyla barışması için hatırdan dolayı aracı olunması istenir.

Örneğin oğlan tarafı hatta zaman süreci içinde büyümüş olan oğlanın başka birileriyle kırgınlığı, dargınlığı varsa barışmaları için kirve olanı hatta zaman süreci içinde o ailenin ileri geleni aracı olur, ya da aracı olması istenir! bg.ler Daha bir çok alanda bu sosyal etkinlik kullanılır.Bunlar da sıkça görülmüş olan haller ve örneklerdir.

c) olumsuz sonuçları:İtiraf edeyim ki , zaman süreci içinde bir çok geleneğin, hatta giderek

sosyal kurum niteliğini almış haliyle bir çıkar tek taraflı faydalanma aracı olarak kullanıldığı da görülmüş yaşanmış gerçeklerden olmuştur.

Öyle ki, arada fiilen bir sünnet olmadığı halde, sözden ibaret olan hatta sadece niyette kalmış olmasına karşın ' kirve de kirve !' demelerle faydalanma aracı olarak kullanıldığı

bu saygın sosyal kurumun bu suretle istismar edildiği de olmuştur

Elbette ki , bu özel ikili oyun kurumun tamamını bozmuş değildir.

MAKALE denen bir konu hakkındaki fikir ve düşünce belirtme yazısının gereği olarak!

Özelin genele, genelin sosyal yapısının biraz gevşemesine neden olmuş olsa da, sosyal yapı inanç ve amaçlarıyla yine de varlığını korumuş ve korumakta olduğunu da belirtmek isterim! Nokta!!

Bir Sarhoşla Gece Söyleşmesi Türü Söyleşi Hikayesi Yazı metninde olduğu gibi Elmadağda görevliyken bir kış günü ertesi günün dosyalarını inceler hazırlanırken geç saatlere kadar kalmışım. Evime giderken karşılaştığım bir sarho

Bir Sarhoşla Bir Gece Söyleşmesi

Geceydi
hava soğuk, yer kar ve buzdu
ana cadde ışıklı ara sokak zifirdi
köşe başında dökük çöp bidonları
Üşüşmüş çekişen didişen kediler

Düşe kalka tepeden İstasyon Mah. inmiştim.
İş Bankasıyla Ziraat Bankası kavşağında bira hane
yani bir iki meyhane olduğunu bildiğim yerde;

'Hey!' dedi, bir ses , dondum
soğuktan değil korkudan elbet
Biri geliyor sağa, sola yay çizerek
Yaklaştı, yaklaştı
'heyyy !!' dedi yine!
"Ne var!" diye bildim.

" Haaa! siz mi!."
Sesimden tanımış olmalı
" Kimsin, bir şey mi!"
" Benimmm, ben var ya dedi, ben!"
" Haaa! sen misin bildim!",dedim
devamlı müşterilerimizdendi, hem de belalılarından
" bu ne halin, bu gece!! " dedim çıkışırcasına!
" Bu benim her gün, her geceki halim" dedi.
Bakışından anlamıştım

" Daireden, dedim daireden!"
" Haaa !! anladım! dedi, devamlı
" Yarın benim,!"dedi,
sözünü kestim, sertçe
" tamam dedim, tamammm!"
Boşanma dosyaları vardı!
Yine gevelemekteydi
Çıkıştım,
" Bu gece vakti, bu karda kışta! Haeydi evine (...)
Boynunu büktü, eğildi, sağ eline sol göğsüne basılarak
saygılı ve sessizce sendeleye, sallana zifir sokağa saptı
kediler kaçıştı...

Yoluma devam ederken, kendi kendime;
"Hey! dedim bre hey!..
ben böyle gece yarılara dek çalışmasam
okuyup yazmasam
gecenin halısını, kilimini
mehtap, mehtap
yıldız yıldız dukumasam
sen böyle
gece yarılara değin içemezsin, bulut olup
yıldızların üstünde gezemezsin...

Yadırgamıyorum

zira sen bunun inceliğini sezemezsin...

Seze bildiğin gün
işte o gün

şişeyi dibe vurmazsın
basıp yerde bir karıncayı ezmezsin
boşanmaya neden olmazsın!"
diye, diye binamızın (Adil ağa) önüne gelmişim!
Eski notlardan

Mavi Güvercine Kitabımdan Sf. 57 (ekleriyle)

Günce Yayınları
ISBN 975-70-10

İki sevi yani gizemli kısacık özlü sözlü dizelerden oluşan iki sunu şiirciği.Dizeleri okuyunuz! Nokta!

İki Sevi Şiirciği

1-

Yan Gönül Bu Gece

-Ayla'ya-

Argavunlu türkücünün dediği gibi

Bir ay doğdu akşamdan, geceden..."

Doğan ay mı hayal mi düş mü

Ayça hale olmuş mavi gökte

Dağ deniz doğa ışıldadı aydınlığında

İlkbaharı sonbahar sandı da gönül

kanat çırpıtı ışınlarına yıldızların

tutuşup yüreğinden yandı, gönül bu gece

Bir dolunay doğdu bu gün dünyama

pembe tül mor şafak yanan gül içinde

batım ufkunda güneş yunuyordu suda bu gece

Eskilerin dediği gibi; "... gönül asude!"

Yan keremin ateşiyle yan deli gönül bu gece!

Mayıs 2010/ Bandırma

2-

' Bir Selam Sal Sabah Olsun

- Gökharman'a-

Yıllar nice yıllar geçti aradan

Bir haber iletmedin bırakıp gittiğin Amerika'dan

Unutturmadı seni yüce yaradan ne gelir elden

Anımsayacak olursan ey güzel , senin benden bir şiircik

Benim ise senden söz verdiğin bir öpücük alacağım kaldı

Cennet Bahçesi * denen anılarımızın saklı olduğu o yerde

Mevsimler hep bahardı/yazdı, kadehler damıtık şerbet baldı

kötü haberi verdin ' haftaya gidiyorum!' dedin

Hareket etti ayrılık treni beynimde hasret sireni çaldı

Kadehler bitti umut kuşu boynunu büktü

kaysı ağacı yaprağını döktü, gecenin hüznü çöktü

İşte böyle başladı böyle bitti o güzelim aylar, yıllar

Mazinin gizemli koynunda hayal tölüyle örtünüp kaldı

Gökharmanı'm, ,ya gel gönlüme dermanım ol

Ya esmer başkandan alacağın ölüm fermanım ol!

İhsanını istemem sözünde durman yeter bana

Kıvırcık Ali'nin söylediği türküda dendiği gibi;

" Bir selam sal, sabah olsun!"

2010/ Bandırma

* Elmadağ ilçesini geçinde (19 Km.) bahçeli bir restorant

İki Sevi Şiirciği

1-

Yan Gönül Bu Gece

-Ayla'ya-

Argavunlu türkücünün dediği gibi

Bir ay doğdu akşamdan, geceden..."

Doğan ay mı hayal mi düş mü

Ayça hale olmuş mavi gökte

Dağ deniz doğa ışıldadı aydınlığında

İlkbaharı sonbahar sandı da gönül

kanat çırpıtı ışınlarına yıldızların

tutuşup yüreğinden yandı, gönül bu gece

Bir dolunay doğdu bu gün dünyama

pembe tül mor şafak yanan gül içinde

batım ufkunda güneş yunuyordu suda bu gece

Eskilerin dediği gibi; "... gönül asude!"

Yan keremin ateşiyle yan deli gönül bu gece!

Mayıs 2010/ Bandırma

2-

' Bir Selam Sal Sabah Olsun

- Gökharman'a-

Yıllar nice yıllar geçti aradan

Bir haber iletmedin bırakıp gittiğin Amerika'dan

Unutturmadı seni yüce yaradan ne gelir elden

Anımsayacak olursan ey güzel , senin benden bir şiircik

Benim ise senden söz verdiğin bir öpücük alacağım kaldı

Cennet Bahçesi * denen anılarımızın saklı olduğu o yerde

Mevsimler hep bahardı/yazdı, kadehler damıtık şerbet baldı

kötü haberi verdin ' haftaya gidiyorum!' dedin

Hareket etti ayrılık treni beynimde hasret sireni çaldı

Kadehler bitti umut kuşu boynunu büktü

kaysı ağacı yaprağını döktü, gecenin hüznü çöktü

İşte böyle başladı böyle bitti o güzelim aylar, yıllar

Mazinin gizemli koynunda hayal tölüyle örtünüp kaldı

Gökharmanı'm, ,ya gel gönlüme dermanım ol

Ya esmer başkandan alacağın ölüm fermanım ol!

İhsanını istemem sözünde durman yeter bana

Kıvırcık Ali'nin söylediği türküde dendiği gibi;

" Bir selam sal, sabah olsun!"

2010/ Bandırma

* Elmadağ ilçesini geçinde (19 Km.) bahçeli bir resteorant

Öf ki ne öf Mizah Hikayesi Yazılış tarihi olan 2010 bölgeimiz ve dünyamızın her yanında yaşanan savaş ve sorunlar bir yandan sigarayla olan savaşımım biryandan olmak üzere bir geceninsıkıntının dizelere dönüşmesi! Nokta!

Sigara üzerine öz eleştirimdir

Sigara senen sarı saçlı
Dilberin nefesini içe çekmenin
tadına doyum olmuyor

Sigara denen sarı saçlı dilbere alışmaya görsün gönül
Onun nefesini içe çekmenin tadına doyum olmuyor
Ya kederden ya neşeden der nefesini içimize çekeriz
Hasılı her şey bir bahane, değil mi ki dilberin nefesini
içe çekmek gibi ne denecek şahane
Of ki ne of!

Düşünceler kurtçuk gibi oyup durur içini insanın
uyku firariydi dayanamadım kalktım gecenin bilmem kaçında
aldım eline tükenmez kalemı açtım sarı yapraklı defteri
başladım dökmeye, döktürmeye içimdekileri

Bir yandan da elim hep paketteymiş
çizit yak, çizit yak!. öyle kaptırmışım ki
memleketin ve dünyanın tüm sorunlarını
kör düğümlerini ben çözmeli imişim gibi !..

Ezan sesiyle kendime gelmişim kllük dolmuş,
paket gitmiş yarı olmuş bre, bre neymişim meğer
tabutumu da sipariş vermeliyim dedim içimden
böyle devamedecek olursam diyordum eyer

Yına canım çekti yine elim gitmiş pakete
varsın olsun, şu sarı saçlı beyaz donlu
kırk yıllık sevgiliyi terk emek olur mu hiç
bir değil uğruna bin kez ölmeyi dedim değer

Güneş doğmuş!.. odanın içi gri kurşuni
dumandan görülmez kokusundan durulmaz
camı açtım baca gibi duman savruldu
kuşlar kaçıştı dumandan kokudan elbet

Geber dedim oğlum Mustafa bu akılla
bir değil bin kez geberiyorsun zaten!

Öf! dedim !
ölümümü düşündüm
Ölümlerin ve korkuların kol gezdiği
daha nice sorunların girdabında
kör düğümlerin sarmalında olan
günümüz dünyasını düşündüm!..

İçmeye bahane mi yok dedim.
Sonuncuyu da üfledim
Öf ki ne öfff!!

Başlık 12 Eylül 1980 Cuma Sayı: 17103 Mükerrer sayılı T. C. Resmi Gazete. Arşivimde mevcut. Ve bizzat içinde bulunduğum tanık olduğum anılardan sadece bir kesittir! Nokta!

12 Eylül 1980 Cuma !..
Kasvetli bir sonbahar sabahı!
Tv.yi açtım davudi bir ses sık sık;
MGK bildirisi duyurusunu okuyordu.
“ Dikkat dikkat! Türk Silahlı Kuvvetleri ülke yönetimine
bütünüyle el koymuştur!
Parlamento ve hükümet feshedilmiştir
Yurt dışına çıkışlar yasaklanmıştır
Saat 05 den itibaren ikinci bir emre kadar sokmağa çıkma
yasağı konulmuştur!
Duruşma vardı, keşif vardı, varsın olsun.
Bunlardan ne çıkar ki,
Paşalarımızın gönlü görülsündü yeter ki!

Kasım ayındayız. Bölge komutanı Kars Valisi ilçeye gelmişler
kaymakamlıktalardı, Bizi de çağırdılar. Neyin nesi ise!
Belki Paşa hazretlerinin bir hayırlı buyrukları vardır dedik

Çıktık hoş geldiniz dedik. Biraz huzur ve aşayıştan demli
nutuk ziyafetinden sonra Lise binasının tamir ve onarımına
bakmaya gidilecekmiş. Kaymakamma uyduk biz de takıldık.
Binayı gezdiler gördüler
Beraber dönüyoruz. Onlar yani sadece kaymakam ile paşa
en az 30-40 adım önde, bizler iki hakim, bir savcı, lise
müdürü, Belediye başkanı bir arada onları takiben
yol üstünde olan sınır bölüğü nizamiyesinden askeri alana
geçmişiz. Kırk elli adım gitmiştik. Onlar bölük komutanlığı
binasına girdiler. Dönüp bakmadılar. Öyle olunca ben
“dönelim arkadaşlar!” dedim, birbirimizin yüzüne bakarken
bölüğün tanıdık üst teymeni de bize doğru geliyordu.
Dönüş adımlarımız yavaşlattık, üstteymen bize yetiştii.
Suratı kızarmış, mos mor mahçup bir ses tonuyla
“Arkadaşlar, beni çok zor bir durumdan kurtarmış oldunuz!”
“Hayr ola!” dedik!
“Vallahi paşa siviller gelmesinler! Emrini verdi!”
demesiyle hepimiz şoke olduk, ceryana tutulmuş gibiydik!
“ Canı sağ olsun paşa hazretlerinin !! “ dedik, kös kös döndük!
Meğer davar kesilmiş dem varmış vs. Yine bölük kaynaklı
duyumlarımızdandı.
Aralık ayı ortaları, Dağpınar (Pazarcık)Beldesinde Jandarma Kara Kolu
binasının hizmete açılması varmış;
Kaymakam bizi de aldı, sağ olsun, olsun ama!
Denen yere vardık. Paşa Hz.leri de oradalarmış!
Başka bir askeri aeraçla bizim ilçe jandarmasının uzatmalısı
bir kaç askerle geldiler.Kaymakam bizi takdim etti, ama, etmez olaydı.
Paşa yüzümüze bakmadı... Hemen uzatmalı Ali Çavuşu yanına
çağırıldı hem de ismen seslendi..
Ali Çavuş gelip bir selam çaktı ki...
Artık paşa hazretleri için Ali çavuş da Ali Çavuş!
Savcıymış hakimlermiş... Sıfırdık sıfır!
Ocak sonları 1978
Kar yağışlı bir kış günü.

İlçenin etrafı askerle kuşatılmış...

İlçemiz düşman devletlerce işgal edilmiş olsaydı
elimizde geldiğinde, gücümüz yettiğinde karşı korduk!

Şimdi kime ne diyecek idik!

Paşa elinde dürbün sağa sola emirler yağdırıyor.

Evler bir bir aranıyor! Benim evim de aranacakmış.

Kaymakam " uygun olmaz vs " demiş, diyesiymiş!

Topladılar mı İlçe Milli Eğitim Müdürü Asım Beyi,

Lise Müdürü Mehmet Beyi hemen tüm birim müdürlerini

Tam 18 kişiyi alıp götürdüler, askeri cemselerle!

Kimileri haftalarca, kimileri aylarca günahsız yere nezeretlerde,

rezaletler, sıkıntılar içinde kalmış doldular..Her birinin en az

o paşa haz.leri kadar vatan sever olmadıklarını kim iddia edebilir,

neye dayanarak.

Sade orada değil yurt genelinde beş yüz binden fazla insan bu çarkın

dişlileri arasında ezildi un ufak oldu... Olan memlekete

T.C.tine oldu, elbet!

Tarih böyle kayd etti, böyle yazacaktır, mutlaka!

Sonuç olarak:

Odumuza, a dan z ye değin askeri gücümüze birlik ve

dirliymize olan hizmet anlayışına güvenim ve saygım sonsuzdur.

Ancak o gücü kendi şahsi emelleri için kullanılmasını tarih af etmiyor!

Af etti mi!?

Etmedi!

İşte mesleki anılar açısından yaşamış olduğum;

12 Eylülü günlerimden bir kesit!

Not: Sn Editör yazımda sakıncalı bir yön görüyorsanız lütfen yayınlamayınız! saygılar!

Başlık Atama Türü Makale. Hikayesi :'' Düşünüyorum o halde varım !'' demiş benim gibi akıldanenin biri. Ben de var olduğumu göstermek için olacak makale denen düşünce yazısıyla kendimi kanıtlamış olayım dedim sanırım. Ne ya

Ata'ya

Atam, kalk!

Kalk da bak nereden nereye gelmişiz!

Enkaz üzerine kurduğun vatanın durumunu:

'' Hayatta en hakiki ilim bilimdir!'' diyordun.

İlimin, bilimin kapısı okul, içeriği eğitimidir.

Okulsuz köyümüz kalmadı, gerçi köy de kalmadı ya!

Okuldan yana ilkiyle, ortasıyla tekniği ile, yükseği ile ağ gibi örülmüş göreceksin.

'' Toplumların şah damarı!'' dediğin eğitim kurumlarımız, sa'atsal etkinliklerimiz yanında yolsuz, ışısız, telefonsuz köyümüz kasabamız şehrimiz çağdaş boyutlarda şükürler olsun.

Bankalarımız, şirketlerimiz, üretim, dış satım, turizm hizmetleriyle yurt dışına açılır,

milli gelir kaynaklarımızın ulaştığı düzeyi görünce sevineceğine inanıyorum.

Ne güzel değil mi Atam!

Tüm bu açılım ve ilerlemelere hizmet ve gayretleriyle katkıda bulunan tüm hükümetlere, kurum, kuruluş, ve girişimcilere minnetdarlığımı arz etmek isterim!

İyi de Atam:

Dünya küresi iki bin Km. Hızla dönüyor.

Biz bir şeyler yaptık da elinoğlu yerinde mi sayıyor:

Elinoğlu dediğim devletler, şirketler, kurum ve kuruluşlar arasında da aynı hızla hatta dahasıyla alabildiğine bir yarış olduğu da o denli bir gerçek. Bu baş döndürücü hızlı değişimde, bazı konularda bir hayli gerilerde olduğumuzu da kabul etmeliyiz.

Örneyin otomobil, beyaz eşya, bilgisayar, inetnet bg.lerde ellerin ham pazarı gibiyiz.

Daha acısı seksen sonlarından itibaren özelleştirmeyle, hazır tüketmedeyiz.

'Hazıra dağ dayanmaz ' demiş atalarımız. Gerçi oralardan alınanlar başka hizmet

ya da ihtiyaçlara dönüştürülmektedir, kuşkusuz!

Ama buna da atalarımız ' koyundan kıprkıp keçiyeye bağ etmek' demişler.

Bunlardan da kötüsü cumhuriyet öncesi iki yüz yıllık ve sonrası şunca yıllıt süreç içinde, siyasette bir türlü amaç olan çağdaşlığı yakalayamadık, dengeyi kuramadık, suyu durultamadık. Darbe üstüne darbelere maruz kaldık. Her hamlede en az elli yıllık bocalamalar yaşadık, yaşıyoruz.

27 Mayısla üç devlet adamımızı

12 Martla misilleme kabilinde üç genci yedik!

12 Eylülle tabiri mazur görülsün nerdeyse yerle yeksan olduk!

Mart ve Eylül vatanı kurtarıcı (!!) darbelerle yüz bin insanımızı devletin

paslı dişli çarkları arasında ezdik, canlarından bezdirdik, sağlıklarından ettik!

Tüm bunların altında yatanın arkasında, kapı ardında kimlerin olduğunu tarih yazacak ve yazmada. ' Görülen köy' misali!

Hiç kimseler alınmasın, darılmasın, diyenlere gazaba gelmesinler!

Atamla dertleşiyorum.

Başarılarımızı belirttiğim gibi başarısızlıklarımızı da belirtmem gerekiyor, takdir edersiniz ki..

Devam edecek!

Makale Bir muhtarlık seçimi Hikayesi Yazı metninde belirtildiği gibidir Siyasetin bir satranç oyunu olduğudur özet olarak

Bir Muhtarlık Seçimi

Çocuktum (11-12) . Köyümüz 50-55 haneydi. Kabile büyükleri, ileri gelenleri evleri geziyorlar odalarda toplanıyorlar. Duvar diplerinde öbek öbektiler. Muhtalık seçimi varmış meğer.

Ve muhtarlık görevini kendilerine verilmiş göksel bir hak gören bizim kabile adayımıza karşı. yukarı mahallenin yoksulları da aday gösteriyorlarmış. Hem de bizkilere kafa tutan birini..

Saltanatımız sarsılacacağa benziyordu. Olacak iş miydi.

Ne yapıp yapmalı saltanatın sarsıntısı belli ettirmemeli, mühür-ü süleyman el değiştirmemeliydi.

En ileri gelenlerimiz muhtarlık tercihi kimden yana olacağı belli olmayan lardan olan babamla konuşmalarından tüm bunları dinliyor belliyor, çocuk aklımın bir yerine yazmışım..

Onların sözcüsü böyle diyor, babamı iknaya çalışıyor, örnekler veriyor.

Babam karşı çıkıyor ' şimdikiye kadar...' diyor o da değişik örnekler veriyordu.

Dayım elindeki listeyi açtı oyların sayımını dökümünü yapıyor, denge berabere görünüyor olmalı ki ısrar ediyorlar ,babamı birinci azalığa yazmışlarmış.

vs. Oy renkleri belli olmayan iki aza adayını söyleyince. Ben:

“ İyi ama, dayı, onların okur yazarlığı yok ki!” dememe:

“ Sen çocuksun, bu işlere aklın ermez!”

“ Nasıl ermez işte bir imza bile..!”

“Yavrum okumuş olsalar da ne değişecek. Daha öncekiler çok mu biliyorlardı !” vs.

“ şu, şu...! dururken!” dedim.

“ Onlar nasıl olsa bizim. Karşı çıktıklarının şu kadar oyları var...”

demişti.

Büyüğünce:

Vatandaşlardan biri A partisine girmek istiyor.

Siyaseten kabul görmüyor.

Vatandaş B partisine müracaat edince genel başka”Sırtında bir küfe oy ile gelmiş aman kaçırmayın...!” talimatı vermişti. Nimetini de görmüştü.

Dayımımın ne demek istediğini yani, siyasetin bir satranç yunu olduğunu kim iyi oynarsa onun kazanmakta olduğunun değişmeğen kural olduğudur:

BAŞLIK. BOZKIR AKŞAMLARI. TÜRÜ ANI. HİKAYESİ YILLAR SONRA 2017 TEMMUZUNDA KÖYÜME GİTMİŞTİM. BİR AKŞAM BİR TEPECİKTE SIRTÜSTÜ UZANMIŞ DİNLENİRKEN OLUŞAN DİZELERDİR. nOKTA!

BOZKIR AKŞAMLARI

BOZKIR!.. BOZKIRLAR!..
SONSUZLUĞU EN GÜZEL ONLAR ANLATIR
BOZ TOPRAKLARLA MAVİ GÖĞÜN UFUKLARDA
BULUŞUP BİRLEŞTİĞİ BOZKIRLAR

HAMURUMUZUN YOĞRULDUĞU
RUHUMUZUN İMBİKLENDİĞİ
YÜCELİK UFUK ÇİZGİSİNDE EREYİP
SONSUZLUĞUN ANLAMINDA BİRLEŞİP
BÜTÜNLEŞTİĞİ BOZKIR

AKŞAM OLANDA KARANLIKLA KUCAKLAŞIR
LARCİVET TÜLÜYLE ÖRTÜNÜR
YILDIZLAR SERPİLİR
SESSİZLİK VAKTİDİR
SESSİZLİĞİN SONSUZLUKLA BULUŞTUĞU
VUSLAT ANIDIR AKŞAMLARI BOZKIRIN

SONHSUZLUKTAN PAYINA DÜŞENİ
ALMA ANIDIR MEHTAPTAN YILDIZLARDAN
UYUYAN BÖRTÜ BÖCEK TÜM GÜZELLERDEN
GÖNÜL MUHABBETİ VAKTI ZAMANIDIR
AKŞAMLARI BOZKIRIN

BEN BİR BOZKIR ÇOCUĞUYUM
KARA TOPRAKTA İNADINA AÇAN
KURAKLIKTA ÖRSELENE ÖRSELENE
SARARAN SOLAN DALLARI KURUSA DA
KÖKÜNDE YEŞİLLİĞİN, CANLILİĞİN
HER DEM SAKLI OLDUĞU
BİR BOZKIR ÇOCUĞUYUM

AYRIK OTUNUN KADERİNDEN
KADER YAZILMIŞ
ÇİZİK ÇİZİK ALNIMA
ELİMİN DAMARLARINDA,NASIRINDA
EĞRİ BÜYRÜ KAĞNI YOLLARI
KAĞNI CICIRTILARIYLA
BOZKIR AKŞAMLARI

ANILAR GEÇİYOR GÖNLÜMDEN
ANILAR BIRAKMAK İSTİYORUM
ANILAR FİLİZLİNİP YILDIZLARA DOKUNUYOR
YILDIZLAR, YILDIZLAR
SİVAS ELİNİN 'YILDIZELİ'SİNDE
IŞIL IŞIL TOPRAĞA DÖKÜLÜYOR YILDIZLAR
BOZKIR AKŞAMLARINDA

UZANMIŞIM SIRTÜSTÜ
KÖYÜMÜN RAKIMI İKİ BİNLERDE OLAN
DAĞLARININ BİRİNİN SIRTINDA
YILDIZLARI SAYIYOR,

YILDIZLARI DÜŞÜNÜYORUM
YILDIZLAR EN GÜZEL
BOZKIRLARDA GÖRÜLÜR

İŞTE BUNLARI GÖRDÜM
BUNLARI, YANİ EN GÜZEL YILDIZLARI
LARCİVET GÖĞÜN SÜSÜ YALDIZI
ÇOCUKLUĞUMUN YILDIZLARI
BOZKIR AKŞAMLARINDA

BATIM UFKUNUN HEMEN UCUNDA
YANIP YANIP SÖNEN ÇOBAN YILDIZI
BİR TAVAYA BENZEYEN KÜÇÜKAYI
BÜYÜKAYI ÜLGER TOPLULUĞU
SAMANYOLU ADINI BİLMEDİĞİM DAHA NİCESİ
BOZKIR AKŞAMLARINDA

YILDIZLAR, YILDIZLAR
ALIP SONSUZLUĞA GÖTÜREN
GİZEMİ ÇÖZÜLMEDİK YILDIZLAR
KİRİSTAL IŞIĞINDAN ÜRPERDİĞİM
KUTUPYILDIZIM, KERVANKIRANIM

ALDANMIŞ DA KERVANCI BAŞI
YOLA ÇIKARMIŞ KERVANI
TUTULMUŞ, YAKALANMIŞLAR KARA KIŞA
YEM OLMUŞLAR DERLER KURDA KUŞA

UZAENMIŞIM SIRTÜSTÜ
TÜM BUNLARI DAHA NİCE
ÇOCUKLUK ANILARINI DÜŞÜNE DÜŞÜNE
KÖYÜMÜN BİR YAZ AKŞAMINDA

YILDIZLAR EN GÜZEL
BOZKIRLARDA GÖRÜLÜR
TEMMUZ 2017 KÖYÜM/
AVŞARCIK

12 Martlı anılarımdan bir kesit Anı Hikayesi yazı metninde olduğu gibidir. Nokta

12 Mart 1971 Darbesi
Anılarımdan bir kesit

Hukuk Fakültesinde öğrenciyim. Öğrenci Yurdunda kalıyorum. Yurt boşaltıldı. Gidecek yerim, bulacak imkanım yok. Şimdiki İbni Sina Hastanesinin İnşaatı Devam ediyor. Ağabeyim bekçiydi bekçi barakasında kalıyordu.. Ona sığındım. Denk gelirse vekil öğretmenlik , seyyar çorap satıyorum. Hayat devam ediyor . Mayısın ilk günleriydi. Fakülte okuma salonunda ders çalışmış, çıkmış kaldığım yere gidecektim.. Binanın etrafı kuşatılmış gibi asker cadde boyu her 40-50 metre arayla mavzerli asker... Öyle ürpertici ki... Düşman işgalindeyiz hisediyor insan: Hele de gençsiniz, Hukuk eğitimi alıyorsunuz.Duygularınız galebe çalıyor.. Bu duygu ve heyecanla bir sigara yakacak oldum. O zamanlar çok gözde olan kırmızı uçlu samsunu yaktım öyle bir çekmişim ki... Başım dönmüş, gözlerim kararmış.. Yıkılmamak için telefon direğine tutunmuşum. Koltuğumun altındaki kitaplar yola saçıldı.

Yakınımda olan iki devriye görevlisi mavzerli mehmetçik koşup yakaladılar. Orada geçmekte olanlardan yaşlı bir kadın durumu anlamış olmalı ki beni bırakmaları için yalvardıysa da bırakmadılar.. Alıp Yurdun önünde beklemekte olan toplama ekibine götürdüler. Kim olduğunu bilmediğim ellerinden öpesim gelen yaşlı bayan kitaplarımı toplamış arkamızdan gelmişti.. Orada iki üç cemse etraf ta en az 20-30 silahlı asker ... Başlarında üç yıldızlı bir subay, yüzbaşı olmalı, selam çakıp beni teslim ettiler. Suçumu sordu " Şüphelilerden... bizi görünce telaşlandı kaçacak oldu vs" Kimliğimi istedi, verdim. Elindeki listeye baktı, telsizle bir yerlere sordu.. Bana döndü, bakışıyla sormuş oldu.. Olup biteni anlattım, sigara paketimi gösterdim. Kadın da kitaplarımı uzattı. Subay ona da sordu. "Tanımam, bilmem...Sakin, sakın yürüyordu... Sigara yakınca sasıldı..." deyince subay ona " haydı sen git !" dedi. Bir müddet sonra da bana, " Haydı git, gitte sigara da içme..." dedi. İşte 12 Mart anılarımdan bir kesit!.. O eli öpülesi hanımefendiyi hep merak etmişimdir. Belli ki anaçtı! İrazca Analardandı! Ya da tersi! Kim bilir!..

Başlık:'KARINCA YUTAN ADAM!' Türü öykü hikayesi: yıl 2004... Cide! Zemherinin onu. Her taraf kar ve buz. Kealmakta olduğum Sabri Ustanın Banka yani sobalı evinde kar kışlı günlerde evde karınca, hemde nasıl. Kazma kürek

KARINCA YUTAN ADAM

2001-2004 arası Cide'de noter olarak bulunmuştum..

Kış ortası günler bekarhanemde karıncalar dolaşiyor.

“Beni yalnız bırakmıyorlar... berekettir , hayırdır vs. diyor;

Önemsemiyorum, sevindiğim bile oluyor.

Masamda dolaşanlara:

“ Sürüden ayrı mı kaldın

-yolunu mu şaşırıdan

-masanın üstüne nasıl çıktın

-sana nasıl yardımcı olurum “ vs. diyor;

Sabah sabah konuşacak bir canlı bulmuş,konuşmanın keyfini yaşıyorum...

İnanın öyle keyifli, öyle mutluyum ki Bir yandan konuşacak, takılacak bir

canlı bulmuş olmanın keyfi;

Bir yandan da; kendi kendime konuşuyorum...

Duyan ' kafayı yemiş!' derler diyor, kendime kendim gülüyorum.

Midem ağrıyor, kaç gündür. Sobanın önünde bulunan güğümden, her sabah bazan gece

olduğu gibi, doldurup bir bardak ılık sudan içtim... 'Ohhh!'

İsmail usta gelecek, noterlikte soba bacası onarılacak.

“ Adamcağız soğukta gelecek, bir çay koyayım...

Bu boruları da çırptırsam mı...!”

Kalktım, sobaya, baktım gece attığım kütük ateşi henüz sönmemiş!

Etrafına bıraktığım odunlardan bir iki parça attım.

Balkona çıktım, henüz güneş karlı dağlardaydı.Hava bulutsuz ayaz...

Sokaklar tenha...Yükselen tek tük baca dumanı, çöp dökenler,

Bidon etrafında kedilerden başka ... uzaklardan gelen araba çalıştırma vırıltı sesleri...

'Bartın, Kastamonu yolcu dolmuşları olmalı '

“ Bu ayazda gelecek adamcağız... Ne yapsın ekmek parası..” diyerekten,

içeri giriyorum. Soba tutuşmuş.

“ Oh !” diyorum, mutfak tarafına geçiyorum.

Ne göreğim, benim karacık dostlarım dolmuş... Kap kacakta, set üstünde koşuşturanlar... Alah alah bu da neyin nesi, bu kış günü...,

Bunun hayrı da bereketi de batsın... Her taraf batmış. İstila.. Bereket değil felaket...

Bereket felaket her neyse de kaynağı nedir bu karda kışta yerdin gelemezler, gökten inmiş olamazlar ya!..

Kervan yollarını izliyorum. Hayret, hayret ki ne hayret kazma kürek bel tırpan ellerine ne geçmiş ise ganimete

koşuşturan çapulcular mı desem.. benim kacık kuracık dostlarımın kervan izlerini izlerken soba tarafındaen gelmekte

olduklarını anlıyom, takibe devam ediyorum evet askeri üslerinin yada iş ve işçi bulma kurum merkezlerinin soba

yanındaki kütük parçaları olduğunu tesbit etmiş oluyorum..

“Tamam diyorum, tamam!”

Ormanlık yerlerde gezintimi yaparken gördüğüm devrik kuru, çürük kütük parçalarından getirip sobanın etrafına

sosa ile duvar arasındaki boşluğa istif ediyorum..

Kütükler ısınınca kabuklar arasına sığınıp kış uykusunda olanlar dirilip etrafta kol açan etmiş, ganimeti mutfakta

bulmuş oluyorlar... Akın akın oraya mutfaka...

Sobanın etrafındakileri balkona atıyorum..

Oh!..

Şimdi usta gelir... Soba kıvamında, içeri sıcak gelsin.

Çaydanlığı alıyorum, güğümden hazır ılık sudan çaydanlığa aktarırken ne görsem...

Suyunyüzü karınca ölüsü.. kimileri hala canlı kenarlara tırmanıp kurtulmaya çalışıyorlar...

Donup kalıyorum.. "Aman Alah' ım sen olmayan aklımı koruyansın!"
En az üç beş günden beri ben bu sudaen bardak bardak içiyor ya!!!..
Az sonra usta geliyor.
Boynuna sarılarak, " usta, usta,, ne oldu biliyor musun İsmail usta!"
Adam çağız şaşkın ağzı açık...lal!..
" Usta, İsmail usta ; ben var ya ben bir rekor kırmışım bir rekor bir ilk...
Belki de dünyada bir ilk!... diyor gülmekten bayılacak gibiyim..
" Ne rekoru, ne ilki... Hayır ola!"

" Ben var ya, ben , kaç günden beridir karınca yutuyorumşum karınca...!"
Şaşkın bakışlarından anlıyorum.
Olup biteni anlatıyor, gösteriyorum..
Hem gülüyor hem 'hayret hayret.!'
Kahve altı masasına oturuyoruz..
Masada tabaklarda hala dolaşanlar var!..
.İsmail usta " balkona kütüklerin üstüne biraz kemik parçası koy!
mutfağı temizleyelim.. Hepsi oraya toplanır...!" diyor!
" Soba.." diyorum.
" Burodaki tamirat bitince...soba da sönmüş soğumuş olur"
Tüm işler bitti... Öylen yemeğini dışarıda yedik...
Ücretini verdim.
" Ben kimmişim!!!"
Utandı, kızardı, ağzı açık...lal!..
" Ben var ya ben KARINCA YUTAN ADAMIM!!! "

10.012004 C.tesi
CİDE

14 Mart Çanakkale'nin geçilmezliğini, kanın içilmezliğini bilemediler. Bilmiş oldular Hikayesi Metinde belirtildiği gibidir! Nokta!!

14 Mart
Çanakkale'nin geçilmezliğini
kanın içilmezliğini bilemediler

Onlar yoksul bir toplumun fakir insanları Anzaklardı
Sömürgeci kemirgen EMPERYALİZM denen gözü ac
canavarın lokmalarıydı.
Bizimle, gönderildiklere yerle bir alıp veremedikleri yoktu.
Emperyalizmin kendi evlatlarına kıymadıkları ölümle re
gönderildiklerini dahi bilecek durumda değillerdi.
Yoksullardı, actılar, uryandılar!!
Tek dertleri, amaçları yokluktan, yoksunluktan kurtulmaktı.
Bu uğurda sürülen her yere her belaya gözleri kapalı
gözetimlerinden başka çareleri seçenekleri yoktu.

Okyanuslarda köpek balıklarına yem olmaktan başka
İşte ha Hint ha Atlas köpekbalıkları ne fark ederdi ki
yerdeki karıncası tükenmeden son ferdi olduğu müddetçe
Çanakkale'nin geçilmezliğini, kanın içilmezliğini
saldırının nedenini niçinin bilmeden yığın gelip
Çanakkale girdabında, iki ateş arasında kalıp yandılar
Ha deyince hasta adam lokmayı yutacaklarını sandılar!!

Tek tek!.. toplu toplu!.. tam 250 bin'i evet
tam iki yüz elli bini vuruldular; vurulup vurulup düştüler
düşüp düşüp gömüldüler; gömülüp gömülüp toprağımızda
toprak oldular. Kendi topraklarından uzak topraklarda

Kabir topraklarında biten kendi topraklarına hasret
boyunları bükük birer çiçek, hasret hasret kokan
yaprak oldular.. Yeşeren çiçeklerimizle koklaşıp
Tüm insanlığın en büyük kara savaşının
İnsanlığa ve insanlık tarihine unutulmaz
ibdet adidesi olup sonsuzluğa değin topraklarımızda
Gelibolu sırtlarında yatmaktalar!..
Kimler: Anzakların fakir fukara yoksulları
Emperyalizmin kurbanlık koçları!
14-15 . 03 . 2004/ Cide

Günümüzde sokaklarda ağzı bez korumalı insanlar öyle çoğaldı ki!

Makale

Ey Yüce Yaradan verdiğin beyin denen gizemli güçle geliştirdiğimiz mikrofobik bulgularla erişebildiğimiz Geliştirdiğimiz astrolojik icatlarla çıktığımız uzay yolculuğunda binlerce ışık yıllık uzaklıklara ulaşıyor s eni arıyoruz, saklandığın kozmozun içinde Eistein (ayınştay) dediğine göre uzaklaştıkça yaklaşıyormuşuz!

Ey yüceler yücesi, bizden bunca uzaklarda mısın Oysa biz seni içimizde bilirdik. Şah damarımızdan daha yakınımızda, kalbimizi senin evin bilirdirdik1 Kalbimizi, beynimizi içten ve dıştan tüm anatomimizi inceledik herbirinin görevlerini anlamaya, sorunlarını çözmeye çalışıyor, seni aramaya devam ediyoruz. Bilimden derinleştikçe, ilminin şifresinin saklı olduğu düşününülen, genin genetiğin haritasını çıkardık. Sanatını gördük.

Eski bilgiler 'Enal Hak!' demişler "Hak ademdedir ! demişler, "insan kainatın küçük bir nüvesi (örneği) demişler.. Acaba dunu mu demek istemişlerdi. Canlarına mal olan! Neyse! O konulara dalmayalım. Çıkamaz sokağa sapmışoluruz.

Bilimde bunca yol aldık, ilminde bunca derinleştik... bazı nusubetlerle biz insanoğlunun başı dertte . Dünlerde veba, koleraa, ince hastalık(verem) den bugünlerde kanser... illetinden...Nedir bu çektiğimiz. Bunca zor mu önlemek.Konu önemli ve karmaşık. Öncelikle; mikropmudur, virus mudur niye var ediyorsun, canımızı alması için ona can veriyorsun. Bırak verdiğin emanetle bir çımar ömrünce yaşayalım. Acaba ne var ki orada... Geçinip gidiyoruz işte, şurada. Sen var ettin, koşulları oluşunca can denen etkinlik oluştu.

İlimde bilimde bunca yol kat etmiş olan insanoğlu nerede!/ Nerede olacak. Bir birini tek tek toplu toplumlarınöldürmek, yoketmek için balistik, kimyavi, fizikiöldürücüler icadıyla uğraşmakta... Evet; biz insanlar, biz insanoğlu birbirimizin ezraili olmuşuz. Tanrım, ezrailine gerek kalmadı. Onunun görevini kendimiz icra ediyoruz. Bu nedenle onu gönderme, Sağlık işlerine bakan tabibini gönder.

İnsanoğlunun elinde iki ayna var hangisi işine geliyorsa ona bakıyor.

Meslek anılarından. Digor'a veda. Hikayesi yazı metninde olduğu gibidir. Lütfen okuyunuz! Nokta!!

Meslek Anılarından

Digor'a veda

17 Kasım 1977 Ankara ! Yüksek Hakimler Kurulu binasında alkış rekoruyla başlayan Digor macerası işte 1981 şubatında tamamlanıyor. İki, bilemedik iki buçuk yıl kalınması gereken bu ilk görev yerinde dört buçuk yıl kalmış olarak...

“ kadiya mülk değil” dendiği gibi.

Biraz daha önlere gidecek olursam; Karar name hazırlığı olduğu belli olan günlerdi, Kurul üyelerinden Kars Selim'li Mehmet Bey'den destek istemiştim. Hepsi bu kadar. Atanma teli'm, üç gün sonra da yazı'm gelmiş oluyordu. Yine ilk kez duymuş olduğum Balıkesir'in DURSUNBEY ilçesi, dönemi başlamış oluyordu.

Mevsim kış, her taraf kar . Bir yandan evi toplama, bir yandan nakliye aracı bulma telaşı. Bir yandan da veda ziyaretleri... İtiraf edeyim ki evi toplama sıkıntısı hanımın üstüne kalmıştır. Sade Digor'da değil, daha önceki ve daha sonraki ev taşımalarında bu sıkıntıya yüzde seksen kadıncağız katlanmıştır. Dişi arslan'ım benim! Uzatmayayım;

Ben de kamyon temin ettim. Av. A. Alaca , Av. M. Alınak gayret ve ilgileriyle, Bursa'dan Kars'a mobilya getirmiş olan bir kamyon geldi. Bundan başka ziyaretler. Zaten çoğu hükümet binasındalar. Sağ olsun arkadaşlar bir veda yemeği günü düşünmüşler. PTT. Yanında küçük bir çorbacı yerinde bir akşam bir arada olduk. Başta Kaymakam G. V. Kişioğlu, Belediye Başkanı Esad Bey ve amir, memur, esnaftan üç beş kişi... Dört yıl önce bir yılbaşı öncesi beş lira yüzünden çıkan kavgada hayatını kaybeden gencin babası da gelmiş ti. Onun gelmiş olması beni çok etkilemişti. Nedense!!

O daracık yere nasıl sığmıştık!!..

Hayret!!

Savcı Deniz Bey'in açılış konuşmasından sonra Kaymakam Bey, B. Başkanı Hakim M. Emin Beyler klasik övgü, veda duygusu, yeni görev yeri başarı dilekleri vs. konuşmalarından sonra, yemek faslı başlamış oldu.

Kafalar ısınınca türküler oyunlar bile oluyordu. o daracık yerde. Dışarı taşmalar, sobanın üstüne çıkmalar... yumuşak bir hava vardı. Bu da şansımıza yorumlanıyordu. Çok güzel, neşeli, içtenlikli bir ortam oluşmuştu... Kaymakamın özellikle ısrarı üzerine ben de halayın başına geçtim.türkü söyledim.

Veda konuşmamı yaptım. Adını vermek istemediğim şahsın, biraz da mey'in, dem'in etkisiyle olacak duygusal konuşmuş, elimde olmayarak ağlamaklı olmuşum... Yine müthiş bir alkış tufanı ile kendime gelmiştim.

İşte böylece Digor macerası acı tatlı anılarıyla tamamlanıyor, Doğudan batıya bir uçuşla, meslek hayatı yolculuğu yeni bir iklime kanat, kulaç, gönül açıyordu. Dursunbey'de buluşmak üzere... hoşça kalınız!!

Nokta!!

başlık Filistin- İsrail. Türü Makale. Hikayesi.1948 den beri İsrail'in işgalcivesaldırğanlığı ile tırmanarak devameden en son bir hafta önceki saldırıları üzerine bir kaç sözden ibarettir! Nokta!

Filistin- İsrail

Köken olarak aynı soydan olup olmadıkları bir yana, coğrafi yerleşim yeri olarak, M.Ö,si yüz yıllardan beri aynı coğrafyada yaşamakta oldukları kitaplarda yazılı.. İsrail oğullarının Babil Sürgünleri, Romalılarca sürülmeleri olsa da. Bazı kaynaklara göre Filistinliler daha eski yerlilerimış. Bazı kaynaklara göre Kutsal Yehova Kenan eli denen bu yerleri torunlarına vaad etmiş vs. Bunlar da bir yana, Günümüzdeki sorunlarına gelince:

Kendilerine vaad edildiğini iddia ettikleri (Kenan Eli) denen buralardan tarihi ve sosyolojik nedenlerle dünyanın dört bir yerine dağılmışlar. Belki bir kaç küçük yerleşim yerlerinde kendi hallerinde yaşamakta olan bir uvuç misali kalmışlar iken:
2. Dünya Savaşı yıllarında Almanya'da Adolf Hitlerin yapmış olduğu kıyım ve zulme karşılık; başta ABD olmak üzere, batı alemi günah çıkarırcasına , kalanlarına Filistin topraklarında yer verip yerleşimlerine destek oldular. Yıl 1948.. Batıyı arkasına almış olan Yahudiler her taraftan akın akın gelip yerleşip çoğaldılar. "Dağdan gelenin bağdakini kovması " yavuz kiracının ev sahibin den alacaklı çıkması.." gibi... Aldılar da aldılar... Hem de vura vura kira kira... Tüm dünyanın gözleri önünde... Araplar, ABD ye yaranma, yani yalakalık...

BM ise ABD nin karşı çıkmalarıyla... Seyirci kalmışlardır. Tek Suriye İsraille kafa tutuyordu. O da 1967-68 lerde Golan Tepelerini kaptırdı. Golan Tepeleri Devletler Hukukunda halen Suriye'nin topraklarından ise de fiilen İsrail'in işgalindedir. 28 Nisan 2016 da Başbakan B.Natayahu BK,nu Golan tesislerinde yapmış 'Buralar sonsuza kadar İsrailin olarak kalacaktır' demekten çekinmemiştir. Niye çekinsin ki! Kimden korkacak ki!! Hem arkasında ABD var hem kendisine arada bir kafa tutan Suriye kendi canının derdine düşmüş... Fırsat, bu fırsattı...

ABD Suriye'nin bölünmesini , kuvetten düşmesini istiyordu. Hatta İşit, mişit ne iduyü belli olmayan paralı, cennet vadli saldırıganları silahlandırıp çullandırıyor. Eksik olmayalım biz de bu amaçla elimizden geleni esirgemiyorduk. Hem de fazlasıyla..

Yine bu fırsatı kaçırmadan Kudüs'ü Başkent ilan etmeleri, karşı çıkan protestocu kitleye amansız saldırıları... Aynı amacım hamleleridir. İsrailin çekindiği biraz da Türkiye idi. Ancak o korkuyu atlatmış bulunuyorlar.

Neyse!...
Sonuç olanlar göz gözönünde
Beterin de ayak sesleri gelmekte!!!

19 Mayıs! Makale!. Meclis başkanı, yani o'nun yoktan var ettiği, öldü, ölecek denen, dahası mondrosla paylaşılmış memleketi kurtamış kurmuş olduğu Kurumun Başındaki Zatin beyanda O'nun adını anmamış olmasına bir kez daha tanık

19 Mayıs !!!..

1919 İstanbul başkent yani pay-ı taht işgal altında.

Kimler tarafından başta İngilizler olmak üzere batının

' ... tek dişi kalmış canavar...!' ları tarafından(!)

-- nasıl!... Yenerek mi!

-- Hayır! Mondros Anlaşmasıyla!

-- Kim!.. Kimler!.. Hangi iradeyle!

-- Padişah hazretlerinin kerhen olsa da iraye-i saniyeleriyle

yetkilendirilen heyeti tarafından

-- Kimler! Onlar...!

-- Kimlerse kimler bugünkü kimilerinin onlardan ne farkı var ki-- Nasıl yani!...

ima ettikleriniz olsalardı ; ya da bugün aynı akibete maruz kalsasak (Allah korusun)

aynısını mı yaparlar...

-- Bilemem de kendi tutum, davranış sözleri ve bu önemli tarihi dönemeç,

bu milletin, paylaşılmış olan bu toprakların zilletten kurtuluş sene-i devriyesindeki

sözüm ona bildirisinde onun adını anmayan zihniyetten başka ne beklenir ki!..

diye düşünmekten kendini alamıyor insan...!!

-- Mondros dediniz, paylaşım dediniz, Pay-ı Tahtın işgali dediniz...! dediniz de!

Sonuç nasıl oldu...!!

-- Nasıl olacak! Çanakkale Kartalı belirttiğim bu perişan tablo karşısında

kanatlarını gıcırdattı... Padişah hazretlerinin İşgalcilerin Saltanat Makamı olan

Dolmabahcenin önündeki işgalci güçlerin savaş gemilerine meyus, dalgın bakışları karşısında içi sızlamış”

“ ... Üzülmeiniz!.. Geldikleri gibi giderler!" yürekliliğini dile getirmiş.. Aldığı icazet

iradesiyle İstanbul'dan kanat açıp Samsun sahilene konmuş...

Oradan bir güneş gibi misak-ı milli dediği(bölünmezlik) ilkesiyle

Yurdun üstüne bir güneş gibi doğmuştur. Mevki, makam, sonsuz gibi yetkileri

bir yana

canını kellesini koltuğu altına alarak kurtuluş direniş uyanış ateşini, meşalesini

yakmıştır...

Bir yandan Baş işgalci, bölüşümcü emperyalist dediğimiz saldırganların baskıları, tehditleri...

bir yandan yine acz içinde kalmış hazretlerin iradeleriyle içte başlayan soysuzluğun

örnekleri olan başkaldırlara rağmen birliği beraberliği milli şuuru oluşturup

öncülüğünü yaparak...

23 Nisan!!... 1920...

İstanbul'dan açılan kartal kanadı, Samsun'da Bir Güneş gibi doğup dağları taşları

aydınlata aydınlata Kuşluk vakti gelmiş olduğu yer Ankara...

Güneş artık öylen ışığını, sıcaklığını tün dünyaya yaymaya başladığı gün olmuştur.

--Ne oldu da bunca içlendin... satırlarınızdan yüreğinizin kan izleri görülüyor,

okunuyor...

-- Daha ne olsun! O sarı, çakır gözlü kartalın, hiç bir liderin başaramayacağını

başarmış.

Paylaşılmış yok olmuş... öldü, ölecek dedikleri hasta adamı ;

“ ... Tek dişi kalmış canavarın...!" elinden kurtarmış

23 Nisan 1920 de Millet adına karar merci-i olacak olan Meclisin açılışını

dünyaya duyurmuş... İstanbullu'n dağıtılan Millet Meclisinin dağılmış üyelerini

davet etmiş... Böylece Mondros Sözleşmesini tanımadıklarını kanıtlamış tarihin

çöp sepetine atmışlardır. Atmışlardır, ama, hala o çöplüğü karıştırmada olduklarını da

unutmamalı derim!

Böylece yoktan var etme iradesiyle ölmüş ölecek hastayı diriltecek

yaşatacak olan

Kurumun başında bulunan bir zatcığın bu günün kellekücesini bildirirken O sarı
çakır gözlü karlı, düşmanların dahi imrendiği, yüz yılda bir çıkar dediği
tarihe, ve bir milletin türkiyeliyim diyen geçmiş ve geleceğin ruhunda benliğinde
yani bugünün 80 milyonun gönlünde yer etmiş OLÜAN'ın adını anmamış olması beni
incitmiş ve milyonları üzmüş kırmış lanetletmiştir....(Beyanını!)

Bir avuç ne akla hizmet ettikleri anlaşılmayan,kendilerini zihniyetlerini
CENNET' endekli gören Fetto ve fettohcular hariç elbet!

Bu zihniyet zaten " Gençliğe Sesleniş!" inden bildirilmiş, üstün zekanın verisi
olduğunun kanıtıdır!

O dese, ansa ne olur, anmasa ne olur!
Olsa olsa... Söyledeklerin7in teşçili olur!

Çocuk Destanı (bildirisi I-II) İnsanoğlu varoluğundan berikapışması büyükve çok ölümlü savaşimler... Olan daha çok çocuklara oluyor. Çocukların dilinden o meajı vermek istemişimdir! Nokta!!

Çocuk Destanı
- Şirazi'ye -

Ben bir çocuğum!
Neresinde, hangi kıtasında
hangi ikliminde olursa olsun kürenin
gülüp oynamaktan başka bir dileği yok minik yüreğimin

Türlü ayakoyunları kandırmacalar, köşe kapmacalar bilmeyiz
çiçekleri, kuşları, kuzuları kedi yavrularını sever
kavgalardan korkar, kandan ürperir irkilir ağlarız
arkadaşlarımızla dalaşsak da barışır güler oynarız
bilgisayarımız, bezden bebeğimiz vs. olsun isteriz
evimizde kucağını açmış bizi bekleyen annemiz
babamız sıcakık çayımız çormamız... olsun isteriz
sizlerden fazla bir şeyler istemiyoruz, yeter ki
bizi babasız boynu bükük sersefil komayınız
kanla, kinle besleyip birer cellat yetiştirmeyiniz
ne ekerseniz, onu biçersiz rüzgar ekerseniz
tipi fırtına kasırğa... daha beterini biçersiniz
muslukta ne akıtırsanız bardakla onu içersiniz
gül kokusu yerine kan kokusuyla büyütürseniz
kurt töresince yetiştirir, alıştırırsanız
birer kuzu olmamızı bekleyemezsiniz
hep söylersiniz geleceğin büyükleriymişiz ya!
Ey büyükler büyük bildiklerimiz gelin
içinizdeki kinlere, hırslara tırıslara son verin
bizi babasız, analarımızı yavrusuz bırakmayınız
geleceğin vebali, günahı boynunuzda kement
sırtınızda çkarakan çıbanı olmasın!

.....
.....

Çocuk Destanı II
(Manifesto)

Sadi-i Şirazi'ye

Ya Sadi-i Şirazi (Şirazlı Sadi)
1003 Şiraz- 10893 Bağdat dönemin
ünlü fıkıh bilginlerinden. Niözamiye Medresesinde ders verdi.
Eserleri arasında Kitabü't-Tenbih'ten başka Bostan ve Gülistan'ı
çok tutulmuş, beğenilmiş bir çok dile çevrilmiş!
Ey Üstad!
Kitaplarında ne güzel sözler deyimler söylemişsin.
Sevgi aşılamağ istemişsin, bu gönül dostluğunla insanlığın gönlünde

yer etmiş taht kurmuşsun. Kalemine, yüreğine sağlık. Bencileyin de hak etmişsin şüpheli olmasın. Bu satırları Siz Üstadıma sunmakla boy ölçüşmeye kalkıştığımı değil, Size, sevgi dolu enginliğimize olan saygımdan olduğunu kabul buyurunuz.

Diyeceğim, size iletmek istediğim, onca sevginize, tüm insanlığa olan mesaj ve iletinize rağmen, aradan bin yıl geçmiş olmasına rağmen insanlığın insanca dostça bir arada yaşama, paylaşma kültürüne erişemedikleridir. Tam tersine geri fiteste gidişlere tanık oluyoruz.

Siz Bostan'la insanlığı bir bostana benzetmiş; bostancının bostanındaki sarmısağı soğanı kavunu karpuzu koparmaya kıyamadığını, kıyamayacağını, Gülistan ile de insanlığı bir gül bahçesine benzetmiş , bahçivanın bahçesindeki gülleri, laleleri karanfilleri koparmaya kıymadığını, kıyamacağını güzel öykü ve benzetmelerle anlatmak istemişsiniz..

Ama aradan geçen on asırlık zaman sürecine rağmen insanlığın gelmiş olduğu noktayı Size arz etmek istiyorum.

Anlatacaklarım, anlatamayacaklarımın yanında denizde bir damla bile olamaz . Sakın üzülmeyiniz!.. Biz milyonlarca dünya dolusu çocuk zaten yeterince ağlıyoruz. Ağlamaya gücümüz, nefesimiz, gözyaşımız yetecek olursa... Üstadım, tüm dünyalı çocuklar adına hepimizin dert ve sorunu benzer olduğundan ben arz edeyim.

Büyükler, büyük bildiklerimiz “ Dünyayı parsel, parsel etmişler!” Yetmiyormuş gibi kavgaları, dalaşmaları, ölmeleri, öldürmeleri bitmiyor. Neyi paylaşmıyorlarsa... Paylaşılacak bir şey var ise oturup konuşarak sorunu çözeceklerine kapışıyorlar. Sn. Devletlüler kapışınca babalarımızı, abilerimizi alıp götürüyorlar. Nereye, ölüme.. ölmeye, öldürmeye... Ölenin de öldürenin de çocukları olan bizler babasız, desteksiz; yetim sefil yoksul boynu bükük kalıyoruz. Dahası başkalarının kölesi, esiri oluyoruz.

Dahası aç ilaçsız kalıyoruz. Acılıktan, ilaçsızlıktan ölenlerimizin sayısı milyonlarla konuşuluyor. Hele son yüz yıl içinde... Dahası ölüm, öldürülme, daha iğrenç zulümlerin korkusuyla yerimizden yurdumuzdan oluyoruz. Kaçıyoruz. Yollarda telef oluyoruz. Akdeniz bizim ölüm kalım gölümüz olmuş...

Afrikalıyım, Latinliyim, Ortadoğuluyum, Afganlıyım... hangisini sayayım. Hepimizin hali içler acısı...

Anlayacağınız günümüz dünyasının insanlığı, Gününüzün insanlığına benzemiyor. Sosyal, siyasal, dinsel kinsel nedenlerle gittikçe daha gaddar, daha zalimane olmuş ve olmaya da devam edilmekte. Ne bostan o bostan, ne bostancı o bostancı; ne gülistan o gülistan ne bahçivan o bahçivan günümüz dünyasında. Tüm, bu anlattıklarım, anlatamadıklarımıyanında denizde damla bile olamaz!... Her şeye rağmen üzülme, ağlama. Üstadım, ağlama!

24 Haziran seçimleri nedeni ile şahsi düşüncemdir.

24 Haziran 2018 tarihinde Türkiye'miz önemli bir seçim sürecini yaşamış oldu. Memleketimize hayırlı ve uğurlu olması dileği ile. Diyorum ki : Yarışmayı kaybeden kaybetmiş sayılmaz. Seçim çalışmaları döneminde gösterilen performans, önerilen, vaat edilen görüşlerin kazanan ve iktidar ehline de yol gösterici, ışık tutucu olacağı, olması gerektiği kanaati ile kaybedenin, kaybetmiş sayılmayacağı düşüncesindeyim. Çünkü el elden akıl akıldan üstündür. Her el her düşüncenin yeni ufuklara açılacağı açılması gerektiği sosyal hayatın gerçeklerindedir. Kazanan kazanmıştır. Ancak kazanmışlık kişiyi sarhoş etmemeli . Her şeyi ben bilirim, yaptığım önerdiğim her şeyin en güzeli en doğrusu olduğu yanılığısına düşmemeli. Muhalefetin hatta taraftarı olanların görüşleri de kendine ışık tutmalı. Yeni atılımlar yeni icraatlar yapmasında yol gösterici olmalı. İktidar sahibi yapmakta olduğu hizmetlerini tamamlamalı. Yapılan her eserin memleket için bir kazanç olduğu bir gerçektir. Her ne kadar karşı çıkılsa da bu böyledir. Ancak iktidar sahibi beyan ettiği herkesi eşit görme sözünde durmalı, işlem ve icraatlarının temelinde bu yani vaat ettiği birlik ve beraberlik ve düzen, uyum, barış, kardeşlik, esenlik ilkeleri şiar edinilmeli. Geçmişe değil geleceğe kanat açmalı.

Bu cümleden olarak en başta yargı, yasama, yürütme üçlü erkin çağdaş hukuk düzenlerinde kabul edildiği gibi özerk olmalı. Siyasetin gölgesi üstlerinde olmamalı. Her kurum her birim yasalarda düzenlenen ve ön görülen görevlerini herhangi bir etki ve baskı altında olmaksızın icra etmeli. Bu ilkenin sağlıklı yürümesi çıkarılacak yasaların şahıs ve saltanat düzenine hizmet amaçlı değil toplumun ihtiyaçlarına, beklentilerine çağın sosyal siyasal ve kültürel akış ve gelişimine uyumlu olmalı. Keyfi değil gereklilik akıl, hukuk hak ilkeleri ile donanımlı olmalı. Kısaca kazanan kazanmıştır hayırlı ve uğurlu olsun ancak muhalefetin ve akademisyenlerin aydınların yazar çizerlerin görüşlerine saygı duymalı, benimsenmeyen görüşlerden dolayı kimseler sorgulanmamalı. Sevgi ve saygılarımla NOT: özellikle eğitim, bilim, fen, sanat, meslek ağırlıklı olmalıdır. Yargı tam bağımsız olmalıdır.

SKEÇ

Yıllar önceydi.

Bir gün yedinci sınıfta okuyan kuzenlerimden erene sana bir soru soracam,bilirsen sana harçlık verecem dedim.Sor amca dedi;

üçgenin alanını sordum bilemedi.Peki dedim ikinci soruyu sorayım,*üç kere yedi nin yarısının arkasına bir sıfır koyarsak kaç olur?

Uğraştı,düşündü taşındı ...yüz on dedi,olmadı dedim..yüz on beş,yüz elli dedi,olmadı diyince küçük kardeşi güldü.

Küçük kardeşi gülünce hem soruları bilmediği için ,hem kardeşinin gülmesinden alındı ağlamaklı oldu.

Orada bizi dinlemekte olan amca zadelerden Hasan (Gubane) güldü,ve "o ne biçim soruymuş birisini ağlattı,birisini güldürdü" dedi.Bu kez soruyu ona yönelttim;

Mektep yüzü görmemiş,yetmiş yaşındaki adam Hasan emmi nereden bilsin..

'He ya sahi de, birisini ağlatacak,birisini güldürecek kadar varmış meret!' dedi gülüştük.

Kuzen yeğene harçlık verdim,verdim ama o bunu az görmüş olacak ki ;

"Sorduğu sorulara bak,verdiği paraya bak koca hakimim" diyor kendi kendine söylenip gidiyormuş.

Halen Erencan ı gördükçe bunu anımsar güleriz.

bu bir masal denemesidir türü masal adı zül şirin masaeli

Zül şirin masalı

Bir zamanlar; deli dolu sevimli, sevecen;
On altı, on yedilerinde, dolunay güzelliğinde,güleceken, sevbenili
Ferhat'ın Şirin'i denli şirin... Bir o kadar da
rahat, yüreğindeki sıcaklığı hareketlerine yansıyan; bu haliyle
tabuları yıkmak için yaratılmış gibiydi...
buna karşın; ele avuca gelmez, tüyüne dokunduramaz;
vahşi bir kediden farkı olmayan; utopik bir sevgilim vardı,
bir zamanlar.. Görünce çocuklaşır, mutlu olur;
göremeyince, hüzünlenirdim. Sevildiğini bilir, hep seilmek isterdi..
Bunca güzel, bunca hoppa akıllı olur da yerinde durur muydu,
durdururlar mıydı...gelenek, alışılmış genç kız davranışlarını
zorladığı için çevresince; mitolojiye göre tüm kötülüklerin anası sayılan
Pandora ve kutsal kitaplara göre de Ademi baştan çıkarıp göksel alemde,
yer yüzüne atılmasına sebep olan Hava anamız gibi; günah keçisi,
uğursuzlardan sayılıp; dışlanmış... dayanamayıp; kayıplara karışmış!..

Aramaya çıkıyoruz

Hayalimle, düşündük ki;
"Tüm günahların anası, o, olamazdı.
Prametos'un, Adem'in suç ortaklıkları yok muydu...
Sonuçta günah denen şey ; yere zamana ve kişiye göre değişen
izafi ' bir değer yargısı değil midir!..
Aht ettik, yeminler ettik; arayacaktık onu, buluncaya değin...
Tabana kuvvet, dize derman, gönülden fermanla;
"EğİN, dedik, dağlar, aşkın önünde boyun eğİN...!"
Çıktık yola...

Rüya alemi:

Yaya yapıldak, rüzgarın önünde dağ dere demeden devam ederken;
davul dümbelekli bir düğün alayına karışmış olduk...
Alı,pullu, püsküllü ufak tefek düğüncülerdi...
Bir dağı aşarken, kayalığın orada bir rüzgar, bir fırtına...
Derken yükselen hortumla, yüzü duvaklı gelin , atıyla birlikte toz duman içinde uçup,
mavi göğün derinliklerinde kayıp olmasın mı...
Düğüncülerden de kimseler kalmamıştı,
Hayalimle ikimiz , dağ başında kalakalmıştık...
Meğer; masalarda anlatılan perilerin düğün alayı imiş...

O dur budur, oraya

'Perili Kayalar' denmesi dilek yeri olarak bilinmesi ondanmış...
Geceye kalmıştık, ateş yakıp , ayın doğmasını bekliyoruz.
Ay doğunca dua edip, dilekte bulunması, gelenektenmiş.
Beklerken, uyuya kalmışız ...
Masal bu ya...

Peri :

Perili Kayalarda ayın doğmasını beklerken uyumuşuz..
Bir peri kızıyla karşılaşmışız;
"Ben , diyor, Perili Kayalarda, rüzgarın, hortumuyla havalanıp

kayıplara karışan gelin periyim... uyuyakaldınız, ama;
dileğiniz bana ulaştı... Aşkınızın perilerle kayıplara karıştığını,
aramakta olduğunuzu biliyorum... onun yerini söyleyemem...
Sizi, aşkı, uğruna Kaf Dağına sürgün edilenlin yanına götüreyim...
Demesiyle;

Kafdağı:

'İnadımız, muradımızdır' deyip hayalim ile, sığınıp aşk perisinin
kanadına, ak bulutlarla, kara bulutlar arasında süzüle, büzüle
varmışız, bir dağa, ki; ne dağ...

Orada sisler, dumanlar içinde, bir elinde ateşten bir parça olan birine,
kartalların saldırmakta olduğunu; etrafı sarılmış, zor durumda olduğunu gördük...
Derken Olimpos Dağında ne kadar tanrı, tanrıça varsa yardımına geldiler...
onu kurtarıp; ateşi alıp yer yüzüne indiler...

Hayalimle kalakalmıştık...perimiz yine imdadımıza yetişti;
Yitiğimizi tanıyan bilen yokmuş...

Buranın Kaf Dağı, elinde ateş olanın da Prometaos olduğunu;
Kimilerine göre; Pandora'ya olan aşkı için; ateş tanrısından ateşi çalması;;
kimilerine göre de; aşkı Pandora için; Yüce Zeus tarafından Kaf Dağından
ateşi getirmesi şart koştuğu içinmiş, dedi..

Kartallar bizi de ateş almaya gelmiş sanıp saldırıya geçtiler.. başımızda fır dolanıyor,
sorti dalışları yapıyor, kanat çırpıp ,gıcır, gıcır yırtıcı sesler çıkarıyorlardı ki;
perimizin, araya girmesiyle; bizi kartallar kıralı Yüce Mujgur'un dumanlar içinde
yükselen haşın, kocaman bir kayanın doruğundaki makamına tırmandık..

Saba Diyarı:

Belkıs Hatun

güzelliği ve adaletiyle efsaneleşmiş,

Saba ülkesinin Melikesi;

Belkıs Hatun'a götüreyim...

Yitiğinizi olsa, olsa orada bulabilirsiniz..

Melike Sultan Hz. Süleyman ile evleniyorlar.

Düğün törenleri devam ediyor...

İN cin, kurt kuş,

Kanatlı, kanatsız karıncalar...

tanıdık tanımadık; bilindik, bilinmedik herkes davetli...

orada ölümsüz aşkların, unutulmaz aşıklaıyla tanışır,

kaynaşsınız...

Haydı, yumun gözlerinizi!" demesiyle;

Kanatlanmışız, bulutların üstünde, mavi göğün

katmanları arasındaymışız...

Mavi göğün katmanları arasında,

Bulutlar üstünde varmışız,

Saba ülkesinin merkezine...

Her taraf bayraklarla, çiçeklerle süslenmiş...

Caddeler gül suyu ile yıkanmış...

Çarşı Pazar düğün bayram şenliğinde...

Şehrin orta yerinde;

Güneşte yanar, döner ışıltılı

gök mavisi safir akik çerçevesiyle,

kristal camdan, zezem suyu ile yıkanmış temizlikte

Göz kamaştırıcı, gönül alıcı,

Arı kovanı gibi insan kaynayan bir saray...

Yanı başında, türlü çiçek kokularıyla,

çeşit, çeşit meyve ağaçlarıyla süslü bir bahçe...

Bahçeye dalıverdık, bahçivanın kulubesine vardık;

Şehirde bayram havasının nedeni;

meğer ;

Melikenin kına günü şenliği imiş....

Hız. Süleyman:
Belkıs Hatun

Tarihin kayd ettiği en önemli kutsal kenti;
Üç büyük göksel inançlı dinin doğduğu
Kuruluğu belli olmayan, bilindiği kadarıyla
Hız. Süleymanın başkentliğini yapmış;
Bu özelliğinden, güzelliğinden dolayı
Tarih boyu pek çok el değiştirmiş
Uğrunda bir o kadar kan akmış kent, Kudüs!..

Düğün merasimi
Bir merasim ki ne merasim!
Anlatmaya ne dil döner, ne kelime yeter!..
Kentın tüm caddeleri, yolları, gül suyu ile
Kevser suyu zembemle yıkanmış,
Türlü, türlü kokularıyla, bin bir çeşit çiçekle süslenmiş...

Davetliler:
Hız. Tin,melike Hatunla izdivaç merasimi olur da
O davetlilerin kimler olduğu sorulur mu!..
Başta mecnun, Kerem, Ferhat ve sevgilileri de
yanlarında olmak üze;
Karıncalardan, kuşlardan, cinlerden,perilerden
Aşk tanrıçalarından, krallardan, kraliçelerden
Sazcılardan, sözcülerden, alimlerden, bilgilerden
kimler , kim yoktu ki...
her canlı kendi cinsleriyle,düzenli geçiş törenlerini,
çeşitli oyunlar, göstrijler, yarışmalar izliyordu..
Hız.ret hazinesini, ambarlarını, kilerlerini tüm varını yoğunu
esirgememiş gibiydi... doğrusu kim esirgerdi ki!..
Yemelerin, içmelerin eğlencelerin, gösterilerin yıllarca,
çağlarca anlatılması dahi az gelirdi...

Herkül ile Raloğlu Rüstemin güreşleri;

Herkül,
Stadı dolduran on binlerce seyircinin alkışları arasında;
elleri üstünde küreği tutmuş olarak güreş minderine çıktı...
Rakibini üç kez; "Rüstem!" adıyla seslendi...
Meydana çıkan kimse olmayınca...
Şeref localarından birinde, ağ sakallı,yaşlı bir piri fani;
"Zaloğlu Rüstem!" namıyla seslenmesini bildirmesiyle;
Herkül, "Zaloğlu Rüstem !.." deyince , stadın kapılarından
biri gıcirtılarla açılır oldu...
Tüm gözler oraya kilitlenmişti...
Herkül, kükredi; meydan okuyordu ki;
Toprak yarıldı,
Stad sallandı..nefesler kesilmişti...
Herkül de korkudan titredi ise de belli etmeme gayretiyle;
" Haydı, çıksana; yoksa korkuyor musun!.." demesiyle;
Stattan da; "haydı!.. haydı!.." nidaları yükselince;
Rüstem, yarılan yerden, yarı beline değin çıktı..

daha fazla çıkamıyordu...
seyirci neyin ne olduğunu bilmediği için
“ Haydı, haydı!..” bağrıışmalarıyla stad sallanıyordu ki;
Yarı beline kadar toprakta kalmış olan Rüstem, o haliyle;
“ Herkül, yiğdim, dedi, sen beni,adını,namını almış olduğun
Heraklas’tan sor...”
Herkül;“Sorarım da, sen hele bir meydana çık da...”
Seyirciden de yine“Çık,çık!...” lar yükselirken; a
“Ey vah! dedi, toprak yaşlanmış, zapt edemiyor, bağışla yiğidim!”
Herkül, havada tutmuş olduğu küreği indirdi...
Zaloğlu Rüstem’i saygıyla selamladı; yanına gitti;
Tokalaşp,kucaklaştılar...
Koca stad alkıştan, yıkılacak gibiydi...

Ölümsüz Aşklar Aşklar

Ayrı bir bölümde, el deymedik, göz görmedik güzellikteki
çiçekler arasında, kablumbağalar sırtlarındaki mumlarla
aydınlatılan özel bölüme kabul edildik...
Güzelliği ve adaleti dillere destan olan
Melike Belkis Hatunun düğünü olur da, aşkları destanlaşmış olan
ölümsüz aşklar davet edilmedik olur mu!..
İşte görebildiklerimuzden;
Mecnun ile Leyla, Kerem ile Aslı Han, Ferhat ile Şirin...
her biri kendi güller arasındaki yuvalarındalar...
Yanlarına vardık her birine ayrı ayrı aşkı sorduk;
Mecnun: aşkı ben yaratmadım, aşkbeni yarattı...
Ben aşkın bedenleşmiş haliyim...
Koca Yunus ne demiş:
“Bir ben var bende, benden içeru...”
Kerem: Benim aşk ateşimin külünden aşk gülleri yeşerecektir, sonsuzluğa değin...
Ferhat: Aşkımın adı Şirin;
Aşkı kendinden şirin...
Dağları delen ben değilim içimdekidir...
Fuzuli; Leyla ile Mecnun’nu ben yaratmadım onların aşkı beni yarattı...
Zerreden kainata değin her şeyi var eden aşktır...

Kına Merasimi:

“Melikemiz, Hz. Süleyman ile izdivaç eylediler;
Kır gün kırk gece düğün şenliği ve eğlencesi sürdü, yarın;
Kudüs’e gelin gidiyor...” dedi ve
bizi gülistan bahçesinde akşam alemine davet etti...

alem ki ne alem!...

Her millet, her kabile kendi giysileriyle, kendi geleneklerince, gönüllerince eğlenirken;
Kına merasimi için ince, narin nedimelerin ,
Yüreğe işleyen şarkılarıyla allı, pullu duvaklı gelinin etrafında halka oluşturup salına, salına:
“..... Elini batır ane, bu gece koynunda yatır ane..”
Şarkı eşliyinde hazırlanan kınayı gelinin eline ayak tırnaklarına sürmeyle merasim devam ederken;
Çeşitli çiçek kokuları, kuş ve yaz böceklerinin aşkşka çağrı sesleriyle oralar bam başka bir alemde...
Burada bu merasim devam ederken; diyed bir bölümde;

Düğünün şenlik ve eğlenceleri arasında çeşitli yarışmalar da oluyordu. Bunlardan biri de:
Burak Atı,
Emir ayar ve
ufo arasında koşu yarıştı...
Hayalim ben de katılıyım dedi ve yarışmada birinci oldu

Devler diyarı:

Reis mujgur;emir verdi;bir kartalın peşine takılıp,
Kendimizi, yanan suyun,yani ateşin saklı olduğu
Devler Diyarında bulduk.
Dünyanın eksenini belirleyen güçlerin odaklandığı
Buradan çıkarılan yanıcı maviş su kanallarla dünyaya
dağıtılmakta...Bu kanallara el uzatmak ölümümü getirir;
borularda su yerine kan akar olur...
Birer çıkar kanalı olan bu şatolar arasında hem rekabet,
hem ortaklık vardır.. Bunlardan en etkili,yetkili, muhteşem olan;
beyaz granitten imal , her gün zezem suyu ile yıkanır gibi bakımlı,
atomla korumalı uzsuz,bucaksız bir saray...
Diğer kanalların da bağlı olduğu, en büyük kanalla beslenen
beyaz şato saray...
Uzatomayalım: Şatolarda masalların unutulmazlarından olan devler yaşar;
Devlerin en büyüğü, haliyle, büyük şato sarayında yaşıyor...
Çarşı pazarlarını, bataklık hanelerini,insanların alınıp satıldığı arenaları gezdik dolaştık
Dönen dolaplara, ayak oyunlarına akıl erdiremedik..

Ateş Havzası :

Zebaniler bizi öyle bir yere bırakmışlardı ki;
Kafdağı'nın başka köşesi olan, yanan maviş suyun
saklı olduğu havzaya götürmüş olmasın mı!...

Bir tarafta oranın kadim,iç içe, boy boy insanları
diğer tarafta ne idiği belli olmayan, kan içen yabani,
leşçi canavarlar...
Ecüc/ mecüc'lerin teşvik ve desteği ile saldırıyor...
Her taraf kan revan ve talan içinde...
Çocuk çocuk dört bir tarafa panik içinde göç dalgası...
Ölüm ve zulüm kol geziyor...insanlar can derdinde...

Dünya seyirciydi...
Orada insanlar, öldürülüyor;
dünyada insanlık ölüydü...
masalların iyi huylu, zorda, darda olanlara;
'kılı kıla, teli tele çalıp ' yardım eden arabı nerede!!!...

Hayali aşkım Zül Şirin!

Hayali sevgilim;
Seni aramaktan ne bıkmış usandım, ne de yorulmuş...
Çevrenin alışılmış kapalı yaşam çevresince dışlanmaya
katlanamayıp, kayıplara karışmış olduğunu duyunca;
hayalim ile aramaya çıkmıştık...
Yolda Periler düğün alayına karışmış olduk.
Bir dağ aşarken kayalıkların orada bir rüzgar fırtınası koptu ki...
Gelinini, atıyla hortumlanıp, toz duman içinde, yuttu; düğün alayı da
ortalıkta yok olmuştu.
Oraya Gelin Kayası dendiğini,duymuştum. Gelenek gereği, dilekte
bulunmak için, ay doğumunu beklerken uyuya kalmışız..

Rüyada;
Peri kızı gelin, yanımıza geldi. Seni bulmamız için bize yardımcı olacağını
Söyleyip, önümüze düştü; ak bulutlarla, kara bulutlar arasında süzüle,
büzüle yol alırken, kendimizi, Kaf Dağında bulmuş olduk...
Oradaki maceradan sonra Belkis Hatunun sarayındaydık.
Belkis Hatunun Sultan Süleyman ile düğünü varmış...
o şenliği görüp yaşadık..
Oradan da unutulmaz aşk uğruna ömür ve can verenler diyarında nefes aldık...
Onların dünyalarını da görüp yaşadıktan sonra devler diyarına ve ateş havzasına...
Derken daha nice, nice iklimlerde, zamanlarda gezip dolaştık...
Daha da aramaya devam edebilirim... Usanmadım, yorulmadım, ama sinin gözlerini yollarda koymamak, yormamak,
için;
Masalımsı bir anlatımla, kendimi sana anlatmak istedim...
Zül Şirin'im, dinle;
Bir varımış, bir yoğumuş; derler ki çok, çok eski zamanlarda;
Çocuğu olmayan bir kadıncağız vaermiş. O zamanlar, hastane, doktor...
olmadığından, memlekette ocak, hacı hoca bırakmamışlar, bir netice alamamışlar.
Her akşam olduğu gibi, bir akşam yine dualarla,dileklerle, adak vaadiyle yatmışlar.
Dileği tutmuş olacak ki; o ece, rüyasında , evlerinin içine ay doğmuş şavkıyla, evin içi
gündüz gibiymiş... ve o güzellikte bir oğlan çocuğu varmış... çocuk bacadan süzülen ayın ışığıyla oynar, güreşir, yıkılır;
güler,gülücüklerle evi şenlendirirmiş..
O sevinçle, o heyecanla uyanmış;
"Allah'ım böylesi bir çocuğum olursa..." deyip dilekte, adak vaadinde bulunmuş...
Gel zaman, git zaman derken; vakit erdikte; ayın şavkı güzelliğinde bir oğulcuğu
oluvermiş..
Doğduğundan itibaren, rüyasında gördüğü gibi ayın ışığıyla oynar, güreşir gibi
kucaklar güler, evin içinde sevinç kaynağıymış..
Günler haftalar geçtikçe yavrucağız daha da merak salmış aya güneşe.
Odasını değiştirmişler, çocukcağız ağlayıp, sızlamaya başlamış... dahası zayıflıyormuş... Bakmışlar ki olacak gibi değil
yavrucağız eriyip tükenecek...
Yine odasına almışlar; yavrucağız yine neşesine kavuşmuş...
İyi de öyle bir hal almış ki; geceleri ay, gündüzün güneş ışığıyla oynar, güler,... başka oyuncaklara, yanına getirilen
çocuklara bakmaz... varı yoğu ayın, güneşin evin içine süzülen ışıklarıyla oynamakmış...

Bu da aylarca sürünce, anayı babayı bir endişedir almış.
Ne yapsınlar da çocuğu o alışkanlıktan vaz geçirsinlerdi...
Bu kez buna bir çare için baş vurmadıkları. Çocuğu götürmedikleri yer kalmamış.. hepsinde elleri boş dönerlermiş..
Yine birgün, dileklerle, dualarla, hayallerle yatmış... v e rüyasını görmüş;
Rüyasında ;" Hanı sen bir çocuğum olursa kesip kurban ederim, yeter ki bir çocuğum olsun, demiştin ya... sen
sözünde durmadın... tek çare o..."^
Kadıncağız bu kez, telaşla,heyecanla uyanmış... çocuğun odasına koşmuş...
Çocuk mışıl, mışıl uyuyor, hem de gülücükler sunuyormuş..
Evin içinde yine ay ışığı varmış.. elini göğşe açıp dualarda, yalvarılarda bulunmuş;
Şimdi ne yapsındı; sabaha dek uyuyamamış...
Zül Şirin'im, hayali sevgilim;
İşte, o ay, ay ışığı sensin.
Aya kurbanlık adanan o bahtsız çocuk benim...
Söyle,şimdi ne yapmal!...

bu bir masal denemesidir ZÜL ŞİRİN MASALI'nın devamıdır

Ölümsüz Aşklar Aşıklar

Ayrı bir bölümde, el deymedik, göz görmedik güzellikteki çiçekler arasında, kablumbağalar sırtlarındaki mumlarla aydınlatılan özel bölüme kabul edildik...
Güzelliği ve adaleti dillere destan olan Melike Belkıs Hatunun düğünü olur da, aşkları destanlaşmış olan ölümsüz aşklar davet edilmedik olur mu!..
İşte görebildiklerimizi;
Mecnun ile Leyla, Kerem ile Aslı Han, Ferhat ile Şirin...
her biri kendi güller arasındaki yuvalarındalar...
Yanlarına vardık her birine ayrı ayrı aşkı sorduk;
Mecnun: aşkı ben yaratmadım, aşkbeni yarattı...
Ben aşkın bedenleşmiş haliyim...
Koca Yunus ne demiş:
“Bir ben var bende, benden içeru...”
Kerem: Benim aşk ateşimin külünden aşk gülleri yeşerecektir, sonsuzluğa değin...
Ferhat: Aşkımın adı Şirin;
Aşkı kendinden şirin...
Dağları delen ben değilim içimdekidir...
Fuzuli; Leyla ile Mecnun’nu ben yaratmadım onların aşkı beni yarattı...
Zerreden kainata değin her şeyi var eden aşktır...

Kına Merasimi:

“Melikemiz, Hz. Süleyman ile izdivaç eylediler;
Kır gün kırk gece düğün şenliği ve eğlencesi sürdü, yarın;
Kudüs’e gelin gidiyor...” dedi ve
bizi gülistan bahçesinde akşam alemine davet etti...

alem ki ne alem!...

Her millet, her kabile kendi giysileriyle, kendi geleneklerince, gönüllerince eğlenirken;
Kına merasimi için ince, narin nedimelerin ,
Yüreğe işleyen şarkılarıyla allı, pullu duvaklı gelinin etrafında halka oluşturup salına, salına:
“..... Elini batır ane, bu gece koynunda yatır ane..”
Şarkı eşliğinde hazırlanan kınayı gelinin eline ayak tırnaklarına sürmeyle merasim devam ederken;
Çeşitli çiçek kokuları, kuş ve yaz böceklerinin aşkşka çağrı sesleriyle oralar bam başka bir alemde...
Burada bu merasim devam ederken; diyed bir bölümde;

Düğünün şenlik ve eğlenceleri arasında çeşitli yarışmalar da oluyordu. Bunlardan biri de:

Burak Atı,
Emir ayar ve
ufo arasında koşu yarışıydı...
Hayalim ben de katılıyım dedi ve yaşmada birinci oldu

Devler diyarı:

Reis mujgur;emir verdi;bir kartalın peşine takılıp,
Kendimizi, yanan suyun,yani ateşin saklı olduğu
Devler Diyarında bulduk.
Dünyanın eksenini belirleyen güçlerin odaklandığı
Buradan çıkarılan yanıcı maviş su kanallarla dünyaya
dağıtılmakta...Bu kanallara el uzatmak ölümümü getirir;

borularda su yerine kan akar olur...

Birer çıkar kanalı olan bu Şatolar arasında hem rekabet,
hem ortaklık vardır.. Bunlardan en etkili,yetkili, muhteşem olan;
beyaz granitten imal , her gün zezem suyu ile yıkanır gibi bakımlı,
atomla korumalı uzuz,bucaksız bir saray...

Diğer kanalların da bağlı olduğu, en büyük kanalla beslenen
beyaz Şato saray...

Uzatmayalım: Şatolarda masalların unutulmazlarından olan devler yaşar;

Devlerin en büyüğü, haliyle, büyük Şato sarayında yaşıyor...

arŐı pazarlarını, batac hanelerini,insanların alınıp satıldığı arenaları gezdik dolaştık

Dönen dolaplara, ayak oyunlarına akıl erdiremedik..

Başlık Durum Analizi İçerik yazı metninde dir! Nüokta

[alt_cizgi]Durum Analizi

Ankara/ Mamak Abidinpaşa semti, Nato Yolu Caddesi üzerinde bulunan Sağlık Ocağı karşısında bir binanın önünde polis arabası, polisler toplanmış bir kalabalık görünce, bir şeyler olmuş olduğu belliydi. Sorup öğrendik ki birileri bu binadaki evlerden birinin zilini çalmış kendilerini emniyetten geldiklerini söyleyip içeri alınınca yaşlı karı kocaya; “ Hakkınızda ihbar var Feytocu'ymuşsunuz, yardım ediyormuşsunuz...Vs... den sonra:

150 bin Lira verirsiniz isminizi silip kapatacağız...

Yoksa sizi hemen götürmek zorunda kalacağız... “vs... deyip. Bir kısmı nakit bir kısmı altun olmak üzere dediklerini almışlar...

Neden sonra akılları başlarına gelmiş olacak ki İlçe Em. Amirliğine gitmişlermiş...

Kalabalık ondanmış...

Oradaki kaheanelerden birinde oturmuş o soygun olayını konuşurken, oturanlardan biri kendisinin de benzeri bir durumla karşılaştığını telefonla arandığını, benzeri bir ithamda bulduklarını...Telefonu kapatıp Em. Amirliğe gidip durumu anlattığını...

Başka bir arkadaş: 12 Eylül sonrası kimin kime karnı ağrımış ise onu solcu militan yada yatakçıları olduğunu ihbarında bulunur... Nitekim köyünde bu tür işlerle ilgisi olmadığı gibi akıllı da ermeyen biri ihbar üzerine yıllarca tutuklu kalmıştı... dedi.

Bir başkası:

“Daha sonra PKK.ci olduğu ihbarları...

Günümüzde de işte böyle hayali Feytocoluk tehdidiyle soyguncu çetelerin olduğu karanlık günleri yaşıyoruz!” dediler...

İlk arkadaş, bakışlarımızdan anlamış olacak ki:

Emniyette:

“ Bugünler öyle çok ihbarlar, yakınmalar alıyoruz ki...”

Devamla “parayı kaptırıp geliyorlar...

Araştırmaya araştırıyoruz ama vatandaşımız da biraz uyanık olmalı değil mi!..” dendiğini anlattı...

Abbasilerde Berkiler olayı, Hitler döneminde yahudiler dramı

yaşanmış tarihi gerçekler olduğu gibi

Anlatılanlar ve benzeri yüzlercesi de bizim yaşamış olduğumuz ve yaşadığımız acı gerçeklerimizdir.

Gelelim olayların ve olguların analizine:

Analizi analitiği ne olacak ki:

Görülün köy klavuz istemez...

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir...

Atalar sözü niteliğindeki veciz deyimlerle anlatılmak istendiği gibi:

Eskiler bir yana:

Son elli yıldan beri Devlt-i Ali hep kendisine bir düşman, bir öcü yaratıp onun gölgesinde toplumu uyutmak peşinde sürüklemek suretiyle:

- yarattığı öcüye karşı bir savaş ilanı ve politikası

- Bunun doğal olmayan ama tüm çirkinliğine değin, devletin büyüklüğüne yakışmayan gaspçı örgütlenmelere devlet değil,devletin başında bulunanlar sırf işgal ettikleri makaların sağladığı nan-ı nimet ve ferah-ı saltanat uğruna tutarsız siyasetleriyle çanak tutmuş olurlar...

Dünlerde yaşanmış olanların da,

bugün yaşanmakta olanların analizi de analitiği de

budur!
Nokta!!

Başlık Durum Analizi İçerik dün ve bugünümüz gördüklerim,. bildiklerim hakkındaki düşüncemden ibarettir! Nokta

Durum Analizi

Ankara/ Mamak Abidinpaşa semti, Nato Yolu Caddesi üzerinde bulunan Sağlık Ocağı karşısında bir binanın önünde polis arabası, polisler toplanmış bir kalabalık görünce, bir şeyler olmuş olduğu belliydi. Sorup öğrendik ki birileri bu binadaki evlerden birinin zilini çalmış kendilerini emniyetten geldiklerini söyleyip içeri alınınca yaşlı karrı kocaya;

“Hakkınızda ihbar var Feytocu'ymuşsunuz, yardım ediyormuşsunuz...Vs... den sonra:

150 bin Lira verirseniz isminizi silip kapatacağız...

Yoksa sizi hemen götürmek zorunda kalacağız... “vs... deyip.

Bir kısmı nakit bir kısmı altın olmak üzere dediklerini almışlar...

Neden sonra akılları başlarına gelmiş olacak ki İlçe Em. Amirliğine gitmişlermiş...

Kalabalık ondanmış...

Oradaki kaheanelerden birinde oturmuş o soygun olayını konuşurken, oturanlardan biri kendisinin de benzeri bir durumla karşılaştığını telefonla arandığını, benzeri bir ithamda bulduklarını...Telefonu kapatıp

Em. Amirliğe gidip

durumu anlattığını...

Başka bir arkadaş: 12 Eylül sonrası kimin kime karnı ağrımış ise onu solcu militan yada yatakcıları olduğunu ihbarında bulunur... Nitekim köyünde bu tür işlerle ilgisi olmadığı gibi akli da ermeyen biri ihbar üzerine yıllarca tutuklu kalmıştı... dedi.

Bir başkası:

“Daha sonra PKK.ci olduğu ihbarları...

Günümüzde de işte böyle hayali Feytocoluk tehdidiyle soyguncu çetelerin oluştuğu karanlık günleri yaşıyoruz!” dediler...

İlk arkadaş, bakışlarımızdan anlamış olacak ki:

Emniyette:

“Bugünler öyle çok ihbarlar, yakınmalar alıyoruz ki...”

Devamla “parayı kaptırıp geliyorlar...

Araştırmaya araştırıyoruz ama vatandaşımız da biraz uyanık olmalı değil mi!..” dendiğini anlattı...

Abbasilerde Berkiler olayı, Hitler döneminde yahudiler dramı

yaşanmış tarihi gerçekler olduğu gibi

Anlatılanlar ve benzeri yüzlercesi de bizim yaşamış olduğ ve yaşakda olduğumuz acı gerçeklerimizdir.

Gelelim olayların ve olguların analizine:

Analizi analitiği ne olacak ki:

Görülün köy klavuz istemez...

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidi... atalar sözü niteliğindeki deyimlerle anlatılmak istendiği gibi:

Eskiler bir yana:

Son elli yıldan beri Devlt-i Ali hep kendisine

bir düşman, bir öcü yaratıp onun gölgesinde toplumu uyutmak peşinde sürüklemek suretiyle:

- yarattığı öcüye karşı bir savaş ilanı ve politikası
- Bunun doğal olmayan ama tüm çirkinliğine değin, kaçınılmaz çirkin, devletin büyüklüğüne yakışmayan gaspçı örgütlenmelere devlet değil,letin başında bulunanların sırf işgal ettikleri makaların sağladığı nan-ı nimet ve ferağı saltanat uğruna kendi tutarsız siyasetleriyle çanak tutmuş olurlar...

Dünlerde yaşanmış olanların da,
bugün yaşanmakta olanların analizi de analitiğı de budur!
Nokta!!

RTÜK ü Göreve Çağırıyoruz

RTÜK ü Göreve Çağırıyoruz
30-01-1999

Bir müddet önce yayınlanan,üstelik canlı yayınlanan vede o günden beri konuşulagelen görüntülerden dolayı göreve çağırıyoruz.

Siyasi içerikli yada siyasilerden birinin konuşmalarından yada davranışlarından dolayı zülfü yare dokunan sözlerden dolayı tv kanallarını yayına kapatan sayın kurul;

Milyonların gözü önünde kadını yatırıp bacaklarını diktirip üstüne çöken bay sunucunun görüntüleri karşısında acaba neredeler?

Bay sunucu zaten sabıkalıdır,onu yayına çıkararak,ona program yaptıran kanal yöneticileri zaten suçlu,zaten suç ortağı güçlülerdir.

Toplumu,kitleleri uyur sanıyorlar.Kimse uyumuyor,herkes "Orospuya oruspu demekten utanıyor,ama utanmayanlar varmış.

Biz toplum olarak onlara iş verdik,geçimlerini sağlayacak imkanları,teminatları verdikte onlar yok biz bu yolu,bu yaşamı tercih ediyoruz,bu yaşamı daha çok seviyoruz mu dediler?

Ama bu dengesizlere,bu densizlere,bu sorumsuz,bu saygısızlara ne demeli.

Ne demek bu,canlı yayında milyonlar ve milyonlarca insanın gözü önünde çıplak denecek kıyafetteki genç ve güzel kadını yatır,tam bacakları arasına girecek,bilmem ne yapacak görünümünü ver,sonra bacakları arasından sıyrıl,göğsüne çök...bu ne demek?

Daha sonra dün reyting için deyi ver.

Mazeret,suçtan daha çirkin,degil mi?

1-Kanal yayıncıları ve yöneticileri,bu sabıkalının aslında seks zaafını tatmin için bunu yaptığını,programı bu çirkin arzusuna kullandığını bilmelilerdir.

Eger bilmiyorlarsa bilsinler.Onu yayından uzaklaştırsınlar,aksi halde onun o çirkin arzularına hizmet etmiş olacak,bunu kabul etmiş olacaktırlar.Bunu böyle bilsinler.

2-Bu sabıkalının bundan 5 yıl önce sarf ettiği çok çirkin bir söz ile Alevi kitleye hakaret etmiş,büyük bir tepki görmüştü.Kanalın binasına saldırdılar,camlar kırılmıştı.Tüm bunlara sebebiyet verdiği için adı geçen programdan uzaklaştırıldı.

Şimdi yine sahnede.

Unutturuldu,sahneye çıkarıldı.Başka adam yokmuş gibi.

İşte Alevi kitleye sesleniyorum;

Bu adamın programını izlemeyiniz.

Bunu programı çıkırtı mı başka kanal açınız,böylece tepkinizi göstermiş,cezasını vermiş oluruz.Aksi halde onun sarf ettiği o çirkin lafı,o çirkin yakıştırmayı kabul etmiş olursunuz.Bunu böyle bilesiniz.

3-Alevi olmayan kitle,sizde bu adamın programı çıkınca kanal değiştiriniz.Böylece reyting için nasıl davranması gerektiğini ona öğretilmiş olacaksınız.

Aksi halde sizde onun o çirkinliklerini kabullenmiş,benimsemiş,ondan yeni marifetlerini görmek istemiş olacaksınız.Onun destekçisi olmuş olacaksınız,kültür seviyenizin bu olduğunu,eğlence anlayışınızın bu olduğunu kabul etmiş olacaksınız.

Siz de bunu böyle bilesiniz.

4-Ey sayın Rtük çüleri;

Sizde aklınızı başınıza devşiriniz,bu sabıkalıyı daha önce o çok çirkin,o yakışık olmayan,o tamamen bir kitleye hakaret,toplumu ikiye bölücü,düşman kamplara,bölücü sözünden dolayı cezasız bıraktınız,ona prim ona taviz verdiniz.Onu bu hale bu güne getirdiniz.

Siyasi içerikli bir söz söylene,zülfü yare dokunan bir program yayınlansa hemen şahlanıp kanalı kapatıyorsunuz..İyi hoşta buna ne demeli?Bu çirkin hareket,bu seks pozisyonu çok mu hoşunuza gidiyor.Umarım ki yakında başarılı program ödülü alır.Peki o hoş degilse,çirkinse siz neredesiniz?

Bir toplumun ahlakı,ahlak yapısının sağlamlığı siyasi yapısından daha önemlidir.Bir toplumu ayakta tutan ne siyaset ne ekonomidir.

O sadece ahlak yapısıdır.

Başka anlatımla;

Bir toplum için ekonomik bozulma yada siyasal dejenereden daha tehlikeli olan ahlak dejeneresidir.

Bütün sosyal bilimciler bunu böyle kabul ederler.

O halde,yani toplumumuzun yapısı,temeli ve geleceği için hepsinden ve her şeyden daha önemli olan ahlak yapısının temelini sarsan,dejenere eden bu davranışa ceza vermeyecek misiniz?Doğrusu merak ediyor,meraktan öte şaşıyorum.

Toplum için bu denli olduğu önemli olduğu belirtilen ahlak,hukuk gibi temel ilkelerin korunmasının garantisi ise bu amaçla kurulmuş olan kurumlardır.

kısaca ve sonuç olarak başta rtük olmak üzere tüm bu grupları,kitleleri,resmi kurumları göreve çağırıyorum.

Toplumların gelecegi için dün böyle olduğu gibi bugün de böyledir,yarında böyle olacaktır,olmalıdır.
Aksi halde bu toplumun,bu devletin geleceğine dinamit koymuş,yada dinamit koymuş olanların eline fitil ve kibrit
vermiş olacaklarını,tarihin kendilerini affetmeyeceğini inandığımı bilmelerini istiyorum.
NOT:YAZININ YAZILIŞ TARİHİ YUKARIDA BELİRTİLEN OLAYLAR NEDENİYLEDİR

RUHU ÇALINMIŞ BİR ÖLÜYDÜM,DIRILDİM DEDİ

Haziran sonları,alaca bulutlardan inceden yağmurun çiselendiği bir yaz akşamı...

Bahçe evimde konteynır önünde çardakta divan üstüne uzanmış,yağmurun ve kuşların vadiyi dolduran seslerini dinlerken hayallere kaptırmışım,kendimden geçercesine.

Romantiklik bu ya..

Biri gülen,diğeri gülmeyen iki perim varmış.Gülenim uysal,duygusal ay ile güneşle ladesi olan,diriye öldüren,ölüyü dirilten güzel perim,ruhumu alarak kayıplara karışmış.Gülmeyeniyle kalakalmışım,somurtkanlığına,dikenlerin verdiği acıya dayanamayıp gülperimi aramaya çıkmışım hayal bu ya..

Beş kıta,yedi iklim gezmiş aramaktan yorulmuşken...

Belkıs hatunun melikesi olduğu saba şehrinde,bir elinde baston diğerinde fener olduğu halde" adam arıyorum adam" diye söylene söylene dolaşan ağarmış uzamış saçıyla yaşlı birini görünce;

"Tam benlik,beni anlayacak piri faninin biri" düşüncesiyle yanına vardım,selam verip selam aldım.

Kendisinin tanınmış filozof Diyojen olduğunu bildim.

Kim olduğumu değil,neyi kimi aradığımı,istegimi sordu.Olup biteni anlattım.

Kolay dedi mübarek,gülümseyen nurani yüzü,ışıldayan gözleriyle bakınarak;

o önde,ben arkada daldık kalabalığa,o cadde bu cadde derken ağaçlık bir yere varmışız.

Yeşil yapraklarla dökülen ince yağmurun sesi,kuşların civıltarı yavrularına konuşma,uçma,korunmalarını öğretiyorlar dedi üstadı üstad.Kuytulardan bir bülbül sesi öyle içli,duygulu öyle dokunaklıydı ki..

O da senin gibi sevgilisini arıyor,yada yalvarıyor aşk ve hasretlik şarkıları terennüm ediyor,dedi bilğeler bilğesi.Benim heyecanımı anlayan,yitiğimizin izini sorma merakında olduğumu sezinleyen üstad fenerini göge doğru sallayarak; bak dedi,bak bulutlar arasında fırsat buldukça görünen dolunay gülümsüyor,göz kırıyor.

sana mesajı var,demesiyle heyecandan ölecek gibiydim.

Ne demek istediğinin merakı içinde olduğumu bilip;

"Sen yitiğinin senin ruhunu da alarak kayıplara karışan sevgilinin,ayla güneşle ladesli demiştin ya...İşte orada dolunayla gönül sohbetindeler,onun yansımasıyla ayın ışığını daha parlak olduğunu görmüyor,anlamıyor musun? heyecandan mutluluktan çıldırabilirdim.

Ben bu haldeyken konuklarımın sesiyle dönüş moduna geçip kendime gelerek konuklarımı karşılamadaydım ki ne göreyim;

Aman Allahım gelen tanıdık,bildik Diyojen..yanında da iki peri.

Perilerden biri hayalimdeki gül perimim ta kendisiydi.Minyotik,yeni açılacak gonca bir gül.

diyojenin dediği,bulutlar arasında dolunayla konuşan,yitiğim gülperim.,yere inmiş işte yanımdaydı.

Diyojen,somurtkan esmer periyle bahçenin meyve dallarına kapılıp uzaklaştılar.

hayalimdeki periyle sohbeta daldık.

Az önceki rüyamı anlattım,yitiğimi,diyojeni,diyojenin anlattığını...derken sesleriyle rüya yada hayal alemi modundan çıkıp kendilerini görünce işte diyojenin dediği buydu.

Yitiğim olan perim gökten inmiş işte yanıbaşımdaydı.

Ah dedi içinden ah.

Nedenini sordum?

Ruhum çalınmış bir ölüydüm,dirildim dedi.

Gerçek miydi? hala hayal alemimiydi,hala merak ederim.

HAZİRAN 2014 BAHÇE

Berberin boy aynasında

BERBERİN BOY AYNASINDA

Günümüzde çoğu insan traş olmaz.

Kimileri “sünnetten” deyip kısa yoldan zahmetsizce dolaşmayı yeğlemekte, kimileri “traşla kim uğraşacak, hele her gün traş neymiş?” deyip dervişler misali gezmeye, kimileri evinde sakal traşı olmaz, berberden çıkmaz..

Kimi insan ise günlük sakal traşı olur, sabah kalkınca ilk iş traştır. Bunu insan gibi yaşamamanın bir gereği görür.

Ben işte bu üçüncü gruptayım. 'kılda keramet yoktur, olsaydı en büyük keramet sahibi keçiler olurdu 'diyenlerdenim.

Yoldan gelmiştim (Ankara'dan), yorgundum. Uyku üzerimde bir uyku tulumu gibiydi, yatıp dinlenmeye zamanım yoktu. Ama iki günlük sakalla gitmem gereken yerlere gidemez, uğramam gereken yerlere uğrayamazdım.

Bu duygularla şehrin en merkezi yerinde, parkın yanındaki bir kuaföre girdim.. Karşı duvarda boydan boya bir manzara fotoğrafı .Öyle çekilmiş ki.. kayalık, ağaçlık bir vadi.. Kayalıktan kalkmış bir kartal, ağaçlıkta alçakta uçmakta olan bir güvercin.

Sağda bekleme sandalyeleri. Solda boydan boya ayna.. Aynaların önünde üç traşlık yer. En sondaki gence düştüm.

Berber;

'Önce saç yıkaalım ' dedi.

Belli ki terden, tozdan buna gereksinim duymuştu.

'Olur' dedim.

Ilık su, bol sabun köpükle saçım, başım ovula ovula hamur gibi olmuşum. Uykum biraz kaçmıştı.

Ensem, faullerimi kırıştırıp düzene koyduktan sonra sıcak kurutma makinesiyle kuruladı. İyice gevşemiştım. Uyku zorlamaya başlamıştı, direniyordum.

Köyümde şelale deresindeydim sanki. Tıpkı duvardaki manzarada olduğu gibi bir vadi. Çocukluğumun geçtiği Şelale vadisi.

Aklıma çeşitli anılar, kartallar, güvercinler, keklikler arasındaki savaşlar, öyküler, olaylar getirerek uykumu yenmeye uğraşıyordum. Uyku ile aramızda kıyasıya bir mücadele, bir savaşım başlamıştı.

Genç usta sakal için havluları değiştirdi. Bir ucunu yakamın bir tarafına yerleştirdi. Diğer ucu çaprazlama diğer tarafa yerleştirdi, yaslan dedi. Eliyle yardım ederek kafamı koltuğun üst tarafındaki yumuşak çıkıntıya doğru yerleştirdi. O kadar rahattı ki belkide bana öyle gelmişti.

Ah bıraksalar da şimdi böylece bir uyusam. Ama bırakmazlar ki, olmazdı ki..

Ilık suyla, arko sabunuyla yüzümü köpürtmüş, yumuşak fırçayla ovuyorda ovuyordu.

Uykuya karşı direniyordum. Gözlerimi aynaya dikmiş, kendime bakıyordum. Noel baba gibiydim, kendi kendime gülümsedim. Bu kez bir yerimi kestireceğim dedim içimden.

Kayalıktan kalkmış olan kartal, güvercine doğru süzüldü, süzüldü.. güvercinin kurtuluşu yoktu.

Kartal aman vermeden havada kaptı onu. Kayalığa doğru süzüldü, güvercin kartalın pençeleri arasında

çırpınıyordu. Kartal neresinden tuttuysa güvercin çığlık attı. Dayanamadım kartala çıktım;

Heyyy!

Bağırıtımla uyandım.

Ne göreyim, genç çirak dudakımı yan ucundan çizitmiş kan akıyordu.

Acemi, kanı kesmek için losyon sürmüştü.

Losyonun yaraya verdiği acı ile çığlık atmış, birkaç saniyelik uykumdan uyanmışım..

Bıçak altında, berberin boy aynasında. 1998 yılı Eylülünde Tokat'ta

KÜSEN KÖPEK

KÜSEN KÖPEK

Haziran ortalarıydı.

Beklemekten usanmış,çarşı ile demirci arasında gelip gitmekten yorulmuştu.

Nihayet ikinci saatleri tamirci "muhtar tamam" demişti.

Muhtar bezgin ve yorgun sordu;

"Borcumuz?"

Muhtar birazını ödedi.

"Kalanı eski hesaba"dedi..

Usta istemeyerek;

Peki dedi,dedi ama boynunu da büktü.

Muhtar farkına vardı,borcunun hayli biriktiğini biliyordu.Çünkü tamire gelmediği,mazota gelmediği,parça ismarlamadığı hafta yoktu.

"Kangallılar başıma bu hurdayı saldınız,hergün buradayım,hergün tamirdeyim".

Usta alındı;

"Alırken bana mı sordun",dedi çıkışircasına.

Muhtarın oğlu Irmak dayanamadı;

"Sana mı danışacaktık?"

Usta,ustalık bir yanıtla onları bağladı,yumuşaktan...

"Ne kadar bilersen bil yine de bir bilene danış" demişler oğlum,dedi.

Muhtar;

Bir dahaki sefere dedi,oğluna döndü;

"Yürü,gidelim akşam oldu" dedi.

Irmak traktörün direksiyonuna geçti,kontak anahtarını taktı çevirdi.

Motor "garr" "gırr" ederek çalıştı,harekete hazırdı.

"Haydi baba bin" dedi.

Hareket ettiler,köyelerine doğru yol alıyorlardı.Köyleri Divriği'ye bağlı(Avşarcık) Kangalın 45 km doğusundaydı.

Köyelerinin dağları görünüyordu.Kangal ovasında arpalar sararmış,kırarmış..ekinler hala yeşildi.

Yol boyunca çayırlarını,yoncalarını biçenler vardı.

Koyun sürüleri salınmaya başlanmıştı.

Baba-oğul derin hülyalara,düşüncelere dalmışlardı.

Muhtar köyün sürülerini gördükçe,çan çingirak seslerini duydukça onca koyununu verip bu hurda traktörü aldığını,bunun tamirine döktükleri paraları düşündükçe içi burkuluyor,içinden bişeylerin koparılıp aldığını hissediyor,yılanlar,akrepler sokmuşcasına yüreği sızlıyordu.

Irmak liseyi bitirmiş,bir yüksek okula girememişti.Bir ay sonra askere gidecekti.Almanca bir kızla bir ay önce tanışmıştı.Onunla evlenmesi isteniyordu.Kızı seviyormuydu,sevmiyormuydu kendisi bile bilemiyordu.Duygularından emim değildi.

İşte o da bunları düşünüyordu.İkisi ayrı düşünce dünyalarında ,ayrı duygu denizlerinde eski kırık,su alır bir tekneyle yol alıyor gibiydiler.

Yollarına aniden bir koyun sürüsü çıktı.Acı bir frenle durdular.Bir köpek kendilerine havladı,saldıracak gibi olduysada çoban onu azarladı.Yollarına devam ettiler.

Bu kez koyunlarıyla birlikte verdikleri köpeklerini düşünüyorlardı.

Ama ne köpekti? Halis kangal ırkı,saf kan..bunun gibi himbılın teki değildi.

Onun zamanında köyde kurdun koyun aldığı görülmemiş,duyulmamıştı.Dağlarda kurdun nesli tükenmişti sanki.Sırf kendilerini değil,akrabalarını bile tanır,diğer komşulardan ayırt ederdi.Korur kollardı.

Irmak;

"Baba köpeği niye verdin?vermeseydin olmaz mıydı?"

Muhtar;

"Oğlum koyunsuz köpek kapıda tutulmaz,hele bu kangal köpeği" ise..

Irmak;

Ne olurdu?hiçbişey olmazdı.

"Çok şey olurdu,elin davarına gider,boğuşur,boğdururlar.Dövüş çıkar,kapıları dolaşır ekmek verirler.Salaklaşır yani.."

Koyunları verip traktör aldıkları çiftliğe yaklaşmışlardı.

Irmak;

"Koyun sürüsünün yanına,eve,iyi niyetli kötü niyetle gelenleri bile bilirdi."

Muhtar;

"Gece köye yabancı koymazdı.Benden de,bekçiden de köyü daha iyi korurdu."

Irmak;

"Bence onu vermemeliydin,o bir sürü koyuna bedeldi.Sen adama iki sürü koyun vermiş oldun.Geçenler çarşıda karşılaştık da,ağanın ağzı kulaklarına deyiordu.

Hep köpekten söz ediyordu.Anlata anlata bitiremiyorlardı.Traktörü satsak yine o kadar koyun alabiliriz,ama öyle bir köpek bulamayız,alamayız..

Tam çiftliğin çitlerine yaklaşmışlardı.Ark boyu ağaçlar,söğüt,kavak,iğde..salkım söğütler sarkmış,kavaklarda tüycükler uçuşuyor.iğdeler çiçek açmıştı.Bir iğde kokusu içlerini sardı,bu güzel iğde kokusuyla birden oraları sevdiler,içleri kaynadı.

Irmak;
-"Baba uğrasak mı?"

Muhtar;
"Haydi uğrayalım",dedi.

Irmak traktörü iyice yavaşlattı.Virajı aldı,toprak yoldan kavaklar,söğütler,iğdeler arasında çiftlik evine doğru yol alıyordu.

Evin az beri tarafında köpeği gördüler.Heyecanlandılar,yürekleri ağızlarına geldi.

Köpek ön iki ayağı öne doğru,arka iki ayağı karnı altında yerdeydi.Yönü tam yolaydı,yani göz göze geldiler.

Traktör yavaş yavaş ilerliyordu.

İyice yaklaşmışlardı.

30-40 metre anca kalmıştı.Traktör durdu,muhtar indi köpeğe seslendi.

"Çapar,çapar" köpek yavaştan kalktı.

Baba oğul heyecandan ölecek gibiydiler,köpeğin kalkıp yanlarına geleceğini,üstlerine atılıp kuyruk sallayıp boyunlarına atılacağını sanıyor,düşünüyorlardı.

Oysa çaparları hiçte öyle davranmamış,kuyruk salamamış,yağcılık yapmamıştı.Kendisini bu sıcak ovaya atan vefasız eski sahibine sitemini,tepkisini,isyanını göstermişti.Kalkıp bu sefer arkasını onlara dönerek yine aynı şekilde yere çömelmişti.

Muhtar;
Payımızı,dersimizi aldık,haydi dönelim,gidelim dedi..
Ağlıyordu.

İki Öykü 1Bu dünya öyle bir ...2 Anaç Kuş Yılan Kartal Savaşı Hikayesi Eski notlardan. 2. Öykü gerçektir... Nokta!!

1-

BU DÜNYA

Bu dünya öyle bir
Hane-i yağma dünyası ki
Bir ucu Alaska, bir ucu Mançurya
Ortada Mozart dinletisiyle Viyana
Parsel parsel bölmüş pazarlamışlar
Altıyla üstüyle dünyayı
Yiyen yiyene
Yetmiyormuş gibi
Ben az,sen çok yedin diyen diyene
Dinler, şovenler bahane
Paylaşım savaşları berdevam
Şanane!!!
İşte insanlık alemi!

2-

aNAÇ KUŞ İLE YILAN

Ağacın dalında yapraklar arasında
Kuş yuvası yuvada iki üç yavrusu
Ağzında nevaleyle geldi anaç kuş
Ağaca tırmanmakto olan bir yılan

Gökte kara kara kurnuni bulutlar

14-

Yerde telaşlı sarıca tüylü bir kedi
Yılan tırmanır,kedi yırtınır saldırır
Çilli yılan dilini yaylandırı püskürür
Anaç geri çekilir can havliyle çaresiz
Yavrular yuvada kötü halden habersiz

15-

Anaç kuşun çığlığını duymuş olacak
Kanat çırparak uçup geldi bir kartal
Yerde kedi, havada kıcı kanatlı kartal
Ağacın gövdesinde yılan yuvada
Felaketi sezmiş gibi ciyak ciyak yavrular

16-

Arasında başladı nefes kesen amansız
Ölümcül bir savaş, tüm savaşlarımızı
Gölgede bırakan delice bir savaş
Zoru gördü yılaniniyor yavaş yavaş
Yerde sinmiş siperde bekliyor kedi.

17-
Nerden çıktıysa çıka geldi bir köpek
Köpek saldırdı yılanı bekleyen kediye
Kedi kaçtı tırmandı başka ağaca
Yılan otların, çalıların arasına aktı

18-
Kartal havada dolandı yavuları gördü
Bu kez: anaç kuşla kartal arasında
Başlamasın mı ölümüne bir çekişme
Kaptırmam yavruları çığığıyla saldırıyor

19-
Av tüfeğini kartala doğrulttu bekçi Coca
“ Bu yaptığına senin kalleşlik derler!” dedi
Kanat çığrıp vadiye aşağı uzaklaştı kartal
Yaralı mıydı !Galiba! Acırım ! bedi yaşlı adam

20-
Yavruları kanadı altınaaldı anaç kuş
Sütü zaten yok, ağzı şimdilik boştu
Ama olsundu!!!

Bir gemideyiz dümeni pusulası kimin elinde
Rotası kimin emrinde olduğu bilinmeyen
Haritadaki coğrafyadaki yeri koordinatları
Belli olmayan emperyalin gölü koca deryada

20-
Ne ucuz ne ucuz! Ne san ne saman
kimin nazarında kimin evladı ucuz
Tarih boyle böyle olagelmiş her zaman
Ne dertten ne kederden unutamadığım
Bu veciz söz de rahmetlik pederden
Bu dizeler de anılara kanıt olsun

İşte hayvanlar işte insanlar alemi!
Habil ile kabil kardeşlerden beri
Doğa aleminin iki üyesinin hali...
Eski notlardan
1998 / Elmadağ
Düzeltilerek

//

Türü Makale Başlık Ben kim şair olmak kim. Hikayesi Eski notlanran 1998/ Elmadağ Defter no 14 Nokta

M a k a l e

Ben kim şair olmak kim

- Kardeşim İsmail'e-

Ben kim şair yazmak kim, ben kim şair olmak kim
Ne sözgü ozanım, ne sazıcı aşığım, ne bal ne arıyım
Ne çakır diken ne gül dalıyım, karda kışta girdaplarda
Kalmazsam kendi halimce yazım yolunda bir yolcuym
Doğa aşığıym kör yılanım ışığımlı arıyorum...

Şiir: sözcüklerden dizeler, dizelerden bütün oluşur.
Yani düşüncenin duygu ağırlıklı anlatımıdır. Şiir.
Sözcükler bir kehribar tesbihi danelerinin uyumlu ahenkli
birimleridir.Buldukları yere göre yüklendikleri görevleri
olan halkalarıdır zincirin.Şiire müzikallik şiiriyet verens
sözcükler arasındaki bu uyumdur, şüphesiz.

Nasıl ki maddenin en küçük yapı taşları atomcuklarsa
şairin en küçük yapı taşları da, -tesbih danelerinde olduğu
gibi- sözcüklerdir. Şiirin gücünü güzelliğini kalıcılığını
sağlayan aktörleridir sözcükler, yani kelimeler.
Dizelerin, haliyle, şiirin hamuru mayası, tadı tuzu...
Hamuru ne denli kıvamında olursa ekmeğin de
o denli kaliteli olacağı gibi..

Şair: şairlik için tüm bunlar gereklidir ama yeterli değildir
Sözcüklere sayılan bu nitelikleri yükleyecek olan, odur,
Bir aracın yönünü rotasını hızını idare edecek olan gibi..
Sözcükler amaca, verilmek istenen mesaja göre seçilir.
Seçmesini bilmek, Kısaca,şairlik için gerekli bir ayrıcalıktır.

Şiir mi Şair mi: dersiniz;
Şiiri, Kısaca,şiire(manzumeye)musikallik veren
Sözcüklr arasındaki uyumdur,ahenktir.,demiştik.
Şair ise: şairlik için yine bunlar yetmez.

Devamı yarı
Lütfen takip ediniz

başlık Dursunbey Hikayesi meslekianılardan dizisinin devamı olup ikinci görev yeri Balıkesir / Dursunbey

İkinci görev yeri Dursunbey

Meslek anıları yazı dizimine uzun süre

Ara vermiş oldum. Bu arada sitemizde

Yazılarım devam etti elbet. Bir yıllık süre içinde toplam iki yüze yakın

yazım yer almış oldu. Genel tabloya baktığımda en çok okunanlarımın

Başında meslek anılarından ' Sanık Suat'ın Dramı' nın beş yüzden fazla

okurla ilk sırada, hakimlikte ' İlk Teftiş' yazımın dört yüzden fazla

okuyucuyla yine üst sıralarda yer almış olduklarını görünce, okura ,

okurun tercihine saygıyla... Ara vermiş olduğum söz knusu anılara devam

etmek üzere bir hafta önce söz vermiştiğimi anımsıyorum.

Uzatma aydın havası olsun diyorum kendi kendime.

İşte başlıyorum.

Nerede kalmıştık: ilk görev yerim olan' Digor'a Veda' demiştik.

Yerleşmiş, sıkça kullanılan bir halk değimimiz var,

" Söz yanı konuyla ilgili söz öncekinin zaman dilimi olarak aynı vakitte,

aynı saatlerde açılır' mış deriz ya!

Yine öyle diyerek başlamam anlatacağıma daha güzeldaha keyif verici

olacağını düşünüyorum... Amma da uzun bir giriş oldu... Canınızı

sıkmamışımdır değil mi arifan okurlarım.

Digor'da dört yıl dört ay kaldıktan sonra 1981 Ocak ayında tayin

telim gelmiş, evin toplanması vs hazırlıklar, ziyaretler veda yemeği felan

derken, İnegöl'den Kars'a yük getirmiş olan bir kamyon temil edilmişti.

Sanırım Av.Mahmut Alınak Bey ilgilenmiş, Kars'dan Digora göndermişti...

Yoksa aylarca beklemek zorunda kalabilirdik. O zamanın şartlarıyla öyleydi...

Bu minval üzere yeni görev yerimiz olan Balıkesir'in Dursunbey ilçesine

Yolculuk başlamış oldu.

Şubatın ilk günleriydi. Bir de kar kış vardı ki anlatamam...

Çoluk çocuk aile boyu Digordan Kars'a belediyenin bir aracıyla gelmişiz.

Belediye başkanı Esat Bey kibar yakışıklı, iyi niyetli, iyi dost.

Sağ ise selametlik, değilse rahmetler diliyerek saygıyla yad ediyorum.

Keza Av. Mahmut Beye de saygılarımı sunuyorum. (Eski Parlamenter)

Telefonum 0505 660 20 55 ararsanız mutlu olurum..

Anıları yad eder geçmişti getir dört buçuk yıllık günleri canlı canlı yaşamış

oluruz...

Kars'tan kara trenle Ankara'ya. Bir gün kardeşim İbrahimde

kaldıktan sonra yine trenle Dursunbey'e...

İmir ekspresiyle akşam saatlerinde Ankara'dan hareketle,

saha karşı katar görevlileri ' Yaklaştık hazır olun' dediler.

Biz (hanımla ben) hazırız, tetikteyiz. Çocuklar uyuyorlar...

Devamı yarın! İnşallah!

Lütfen takip ediniz. Çok keyif alacaksınız. Buna eminim!..

İlk kez duymuş ilk kez görmüş olacağımız...

Bu heyecanı beraber yaşyalım derim!!..

Not Orayı öneren Yüksek Hakimler Kurulu Üyelerinden

Mehmet beyi de saygı ve şükranla anıyorum...

19.01.2019/ Ankara

DURSUNBEY MESLEKİ ANILARI

İkiinci görev yeri Dursunbey

Meslek anıları yazı dizinine uzun süre

Ara vermiş oldum. Bu arada sitemizde

Yazılarım devam etti elbet. Bir yıllık süre içinde toplam iki yüze yakın

yazım yer almış oldu. Genel tabloya baktığımda en çok okunanlarımın

Başında meslek anılarından ' Sanık Suat'ın Dramı' nın beş yüzden fazla

okurla ilk sırada, hakimlikte ' İlk Teftiş' yazımın dört yüzden fazla

okuyucuyla yine üst sıralarda yer almış olduklarını görünce, okura ,

okurun tercihinine saygıyla... Ara vermiş olduğum söz knusu anılara devam

etmek üzere bir hafta önce söz vermiştiğimi anımsıyorum.

Uzatma aydın havası olsun diyorum kendi kendime.

İşte başlıyorum.

Nerede kalmıştık: ilk görev yerim olan' Digor'a Veda' demiştik.

Yerleşmiş, sıkça kullanılan bir halk değimimiz var,

" Söz yanı konuyla ilgili söz öncekinin zaman dilimi olarak aynı vakitte,

aynı saatlerde açılır' mış deriz ya!

Yine öyle diyerek başlamam anlatacağıma daha güzeldaha keyif verici

olacağını düşünüyorum... Amma da uzun bir giriş oldu... Canınızı

sıkmamışımdır değil mi arifan okurlarım.

Digor'da dört yıl dört ay kaldıktan sonra 1981 Ocak ayında tayin

telim gelmiş, evin toplanması vs hazırlıklar, ziyaretler veda yemeği felan

derken, İnegöl'den Kars'a yük getirmiş olan bir kamyon temil edilmişti.

Sanırım Av.Mahmut Alınak Bey ilgilenmiş, Kars'dan Digora göndermişti...

Yoksa aylarca beklemek zorunda kalabilirdik. O zamanın şartlarıyla öyleydi...

Bu minval üzere yeni görev yerimiz olan Balıkesir'in Dursunbey ilçesine

Yolculuk başlamış oldu.

Şubatın ilk günleriydi. Bir de kar kış vardı ki anlatamam...

Çoluk çocuk aile boyu Digordan Kars'a belediyenin bir aracıyla gelmişiz.

Belediye başkanı Esat Bey kibar yakışıklı, iyi niyetli, iyi dost.

Sağ ise selametlik, değilse rahmetler diliyerek saygıyla yad ediyorum.

Keza Av. Mahmut Beye de saygılarımı sunuyorum. (Eski Parlamenter)

Telefonum 0505 660 20 55 ararsanız mutlu olurum..

Anıları yad eder geçmişî getir dört buçuk yıllık günleri canlı canlı yaşamış

oluruz...

Kars'tan kara trenle Ankara'ya. Bir gün kardeşim İbrahimde

kaldıktan sonra yine trenle Dursunbey'e...

İmir ekspresiyle akşam saatlerinde Ankara'dan hareketle,

saha karşı katar görevlileri ' Yaklaştık hazır olun' dediler.

Biz (hanımla ben) hazırız, tetikteyiz. Çocuklar uyuyorlar...

Devamı yarın! İnşallah!

Lütfen takip ediniz. Çok keyif alacaksınız. Buna eminim!..

İlk kez duymuş ilk kez görmüş olacağımız...

Bu heyecanı beraber yaşyalım derim!!..

Not Orayı öneren Yüksek Hakimler Kurulu Üyelerinden

Mehmet beyi de saygı ve şükranla anıyorum...

19.01.2019/ Ankara

Başlık Şair Şairlik hikayesisohtbet sırasında arkadaşlar şair nedir, şairlik n+edir demelri üzerine konu hakkındaki düşüncelerimin kaleme alınması... Nokta !

Makale
Ben kim Şair Olmak Kim
(devamla)

Şair; şair denmesi için;
Sözcüklerinde ahenk uyum
dizelerinde şiiriyet
bütününde lirizm olması gerekir demiştik, ama;
şairlik için bunların dahi yeterli olamacacağını
düşünüyorum.
Şairlik, şiir yazma beceri ve bilgi birikimin
üst düzeyi olan bilinçtir.
Bilgiler arasındaki ilgiyle,bir yorumda
Bir sentezde bulanmaktır, yani.

.....
Sözcüklerdeki edebi ve bedii söylem ve anlam
Güzelliği yanında, felsefi, sosyal, siyasal konularla
“ Toplum için sanatla, sanat için sanat” ekollerini
Arasında ahengi sağlamalı...
Ayrıca yaraya erhem sürmesei yanında gerektiğinde
tuz dökmesinin sonuçlarına göyüs gerebilmeli...
Başka anlatımla yerine göre ana yürekli, yerine göre
Baba bilekli olmalı, olabilmeli şair denmesi için...

İkinci yenilikçilerin benimsediği “imge” olmalı.
Ama imge hem uyumlu hem kolay anlaşılır olmalı, diyorum.
Ve diyorum ki; hamur ne denli kıvamında olursa ekmeğin de
o denli kaliteli, olacağı gibi.

.....
Dahası: Nasıl ki maddenin atomcuğu enerjiye
dönüşürorsa (Atom bombası); Sözcüklere yüklediği
mana da şairin kendi fikri atomudur. Analizi halinde
Kıtadan kıtaya yağmur bulutu, ufuktan ufuğa
gökkuşağı olmalı. Tüm bunların, hele sosyal siyasal
konuların yıldızlarca uzağındayım..
Aşk şiirlerini eveleyip geveleyip duruyorum...
Nedim-i şeyda dan öncesi gibi...

Dedik ya;
Ben kim şiir yazmak kim
Ben kim şair olmak kim.
Ben doğada kör bir yılanım...
Işık taşımı arıyorum...

Belirtmeye çalıştığım nedenlerle

her söz dizeleriyle uğraşanlara,
başta ben olmak üzere "ŞAİR!" demekle
hak edenlerin hakkını yemiş haksızlık etmiş oluruz,
diye düşünüyorum. Hoş görüle.
HERKESİ TENZİH EDERİM SÖZÜM KENDİMEDİR!!!
- SON-
Eski notlardan düzeltilerek
Defter no;14 / Elmadağ 1998

ANILARDAN BİR ANI...HİKAYESİ YAZI METNİNDE BELİRTİLDİĞİ GİBİDİR NOKTA

ANI

(ANI ÖYKÜ)

-İslam Amcanın Anısına-

1963 yazı

Ortaokul sondayım.Ankara Atatürk Orman Çiftliğinde 3.sınıf bir lokantada çalışıyordum.

Lokantamız daha çok birahane yada meyhanemsi bir yerdi.

Şef garsonumuz İslam Amca,patronumuzun iyi adamı.Bizimki patron olmadan garsonmuş,İslam Amca yine şefleriymiş.

Bu nedenle zaman zaman akşamları beraber içer,demlenir,şakalaşırlardı.

İslam amca sanırım pomakmış.

Güzel,hoş bir şivesi vardı.

Patron;"Pamuk amca" derdi.

Biz"şef" derdik.

"Pamuk,pamuk amca" patronun imtiyazlarındandı.

İslam amcamız sanırım altmışlarındaydı.

1.60 boy,Kilosu yerinde,saçı ağarmış hep asker traşı gezerdi.

Hoş sohbetti.Ne bana ne kimseye kızdığını görmedim.

Bizi işe kızdırtmak için hathut etmez,tam tersine yumuşar,şakalaşırdı.Örneğindiğer arkadaş hüseyine" sevgilin var mı lan?" der takılır,özel yakınlık gösterir,gönlümüze hükmeder,bizi şevkle çalıştırtmasını bilirdi.Koca yaz tatilinin nasıl geçtiğinin farkında olmadan.

İyice hatırlıyorum;

Eylülün ilk günleriydi.Çünkü okulların açılış günleri yaklaşmış,içimi heyecan sarmıştı.İş yerinde de artık hep okul konuşuluyordu.

Evet,eylül ün ilk günlerinden güzel bir sonbahar günüydü.

Şefimizin oğlu askere gidecekmış.

Efkarlıydı.

Hem patronla demleniyor,hem akşam servisini idare ediyor hem bizimle ilgileniyordu.

Büfedden içkileri alırken bana da bardak veriyordu.

Önce biraz nazlandıysam da dayanamadım,atıştırtmaya başlamıştım.

Derken Leylalık olmuşum,çakırkeyifim.

Tecrübeli kurt amcamız durumu anlamış..Patrondan izin almış..Bol kesen haftalığımyı kasadan verdi ki ...

Büfedeki yarım bardağımızı da içtikten sonra;

"Haydi bakalım,sabah servisine hazırlıklı ol" dedi.

Çiftlikte minibüse bindim,Ulusta Stad otelinin yanında indim.

Eski Meclisin önündeki yoldan ulus meydanına,heykelin oraya doğru yürüyorum.Ama ne yürüyüş,ne yürüyüş..

Göbeği geçtim,anafartalara doğru..demekki tam heykelin hizasındaıyım,Sümerbank tarafından yani karşı taraftan da birisi aynı yöne yürüyor..Adam öyle yalpa vuruyor,öyle tuhaf hareketler yapıyorki..

Tarmanların önündeki durağa doğru yaklaşıyorum.Adama baktıkça öyle gülüyor,öyle gülüyorum ki..gülmekten düşmemek,yığılmamak için kendimi zor tutuyorum.

Durağa yaklaştıkça duraktakilerin de kahkahalarla gülmekte olduklarını gördüm.Bunun üzerine daha da keyiflendim.Gülme krizi tutmuş gibi gülüyor,gülüyorum.

Adamcağız da beriye geçti,kalabalıkla o da gülüyordu...Benden önce kalabalığın içine vardı.

Kalabalıktan kahkahalar daha da canlanmıştı.Derken ben de oraya vardım,baktım o da katıla katıla gülüyor.

Ve herkesin gözü bende.Anladımki ben adamcağıza gülerken,adamcağız ve duraktakiler de bana gülüyorlarmış.

Baktım ben daha leylalığım.

İçlerinden biri "iyisin delikanlı iyisin"

Kızardım,sustum..

Dut yemiş bülbüldüm.

Tam 35 yıl sonra Çiftlikte birahanedede patronumuz Nuri Beyle karşılaşıyoruz.

Bu anıyı anlatıyorum.

Anımsadıkça hala gülerim.

Gelde gülme..

Köyümün halleri öyküsüyazımetnindeoldğugibidir. Nokta!

Bizim köyün malleri

Bilindiği gibi Osmanlı İmparatorluk döneminde ilk nüfus sayımı II Sultan Mahmut zamanında 1827 de yapılmıştır.

Bu kayıtlarda yer alan örneğin dedemin dedesi Halil onun oğlu Paşa (elimizde mevcut kayıtlar) Yine o kayıtlarda köy olarak AVŞARCIK isimi almış olduğuna göre, kuruluşu daha öncelere dayanmakta.

Ancak civar köylerin daha eski yerleşim yerleri oldukları da aynı kayıtlarla ve baba, dedelerimizin anlattıklarıyla bilinmektedir.

Demek ki köyümüzün köy olarak oluşumu 1700 lerin sonlarıyla 1800 başları olduğu, hala kullanılan el değiştiren taşınmaz, semt isimleri anlaşılakta. Yine kayıtlardan ve dahadün imişgibi bilindiği üzere Yöremiz iki ağanın mülkü imiş.

Kangal'da kangal ağları,

Divriğide Osman Bey...

Köyümüzün olduğu yer Osman Beyin yayla yeri...

Ağıl harabeleri duruyor.

İlk kez bizimkiler Dersim /Ovacık tarafından iki üç çadır halinde gelmiş, ağılın yanında konaklamışlar. Çobanla kaynaşmış olacak ki yerleşip kalmışlar.

Daha sonra Malatya tarafından gelenler de onların yanında yer edinmişler yüz yıldan fazla orada,kalmışlar.

Ev harabereriyle, anlatılananılarlasabittir.

Daha sonra yani bu iki boyun yerleşiminden sonra

Zaman zaman gelip yerleşenlerle köy büyümüş...

Buraya kadar duyduklarım, okuduklarım...

Günümün durumuna gelince.

74 yaşımda olduğumdan tanık olduğum bir şeyler olacak elbet!

1950 lerde bizim köy 56 haneydi.

Aşağı mahalle Osman Beyin çay kenarında bulunan ağılın bitişine yerleşenler, aşağı mahall.

Daha sonra gelenler de yukarılara yerleştikleri için Yukarı Mahalle denmiş ,

Aşağı mahalle 18-20, yukarı mahalle 38-40 haneydi 1950 lerde.

Aşağıdakiler yani ilk yerleşenler sulu yerleri, sürüleri, çiftçileri, Çobanlarıyla varlıklı, diğerleri ekonomik olarak haylıca farkla daha zayıf durumda oldukları hala sürtüşmelere neden olan gerçeklerindendir köyümün.Günümün gerçeği.

Aşağı mahallenin ileri gelenleri olduğu gibi yukarı mahallenin de hatırı sayılanı oluşmuştu.

Köye en son gelen aile kısa zamanda, ilerlemiş... Yukarı mahallenin fakirfukarası etrafında toplanır olmuştu...

Böylece iki mahalle arasında bazen gizliden bazen açıktan çekişmeler başlamış olduğu hissediliyordu.

Yukarıda belirtildiği gibi Aşağı mahalle hane ve nüfusça azınlıkta olmakla beraber, köyün ilk yerleşenleri... Tuzu kuru olanlar, çoğunlukta olmalarına karşın çoğu çok yoksullardan oluşuyordu... Çekişmeler gittikçe keskinleşiyordu.

Bir birlerini karalamalar, suçlamalar... Kedi köpek yüzünde Dolaşmalar olduğ da oluyordu.

Yukarı mahallenin sivrilen aile büyüğü, yaman adamdı..

Komşu köy ağıllarından tenekeyle tereyağ, peynir...
götürülçed satarmış..,
Ama doğru ama yanlış... Bu söylentiler olunca...
Aşağı mahallenin ilerigelenleri,
“Yapma... Ayıptır... Köyümüze yakışmaz... Deyince:
O ağzını açar .. Zehir zemberek...
Bunlar “seni köye kabul etmekle hata etmişiz...
Bizi pişman ettin..
Dedikçe
O daha da ileri gider söver, sayar... bir ana avrat demediği kalırdı..
Onun saldırısınakarşın: “ Seni adam sanmıştık... saldırılarında,
hakaretlerinle kendi karakterini... sütünü, mayanı ortya koymuş
oluyorsun... Başka bir araştırmaya gerek kalmıyor...”
Dedikleri oluyordu...
Sonunda onu hırpaladılar... Arka çıkanı olmadı...
Köyü terk etmek zorunda kaldılar...

KIŞ GÜNÜ BAHAR (Meslek anılarından)Lütfen okuyunuz... Platonik aşkı, sevgi denen duyguya inanıyorsanıç okuyun.KENDİNİZİ;ANILARINIZI Görmek istiyorsanız okuyunuuuunnn!!!

Bir kış günü bir bahar sohbeti

Yerde kar!..

Gökde sis ve duman!..

İçimde dayanılmaz bir özlem

Duygumun derinliğini hasretlik çeken

Umutsuz bekleyişlerde kalan bilir anca

Kemikleriniz sızlasın ölümsüz aşk

Neferleri Keremler, Ferhatlar

Çöllerin çilekeşi Mecnun, mecnunlar

Ayanınız olsun geleceğim demişti

gelmedi, gözüm yollarda

Karlar eriyor ben eriyorum

Kuşlar ötüşüyor aşk manileri

Terennüm ediyor olmalılar

İçim dolu bahar bulutu gözlerim

Ağlamak istiyorum, ağlamak!..

Duruşmam bugün geç bitti

Yemeğe gidemedim odamdayım

Erimekte olan kar, akan sular ve

Kuşlar dallar dolusu bahar kuşları

Aldı başını gidiyor hayal kuşlarım

Esmer bulutlar dağılacak güneş

Göz kırpacak,ay ışıldayacakmış

Öyle diyorlarhayal perilerim

Bahar kuşları aşk kuşlarım

Dağlarındayım köyümün

Bir yaz gecesinde, yıldızlar

Vıldır vıldır ak yıldızlar

Dilek kandili dolunay

Işıl ışıl kar,kar altında

Yeşeren kardelenler

Öyle diyor hayal perilerim

Dağlarımın bahar aşkı kuşlarım

Mübaşir efendi geliyor gidiyor

Dosyalar kağıtlar getiriyor götürüyor

Bir şeyler sorup, sorup duruyor

Sanki ben buradaymışım

Ben buradaymışım sanki

Karşı bacadan bir duman yükseliyor

Süzülüyor, süzülüyor sis içinde eriyor

Yaşlı bir adam bastonuna dayanarak

Yanından geçenlere bakıyor,bakıyor

Kim bilir neler, neler hayalliyordur

Gözüm onda aklım kim bilir nerelerde

Gözlerimin önünde bir görüntü
Güneşten bir hüzme sızıyor
Sisten bir tüle bürünmüş ay
görünüyor, benim hilalay'ım
"Hayal mi , o mu! "
"O, o!.." geldi işte .
Gözlerim yanılmamış
İnanasım gelmiyor

Şimdi o sis içindeyim
Kendimi arıyorum
Kimim,neyim, nerdeyim
Keremin Aslıyı, Ferhatın Şirini
Mecnunun Leylayı gördüklerinde
Bu denli mi heyecanlanmışlardı acaba

Yerimde duramıyorum
Ateş gibi yanıyor yüzüm
Keremin ateşindeyim
Yüreğim bahar göğü
Gümbür, gümbür
Patlayacak patlayamıyor
Yağacak yağamıyor

Ay yaklaşıyor
Yaklaştıkça güneş oluyor
Ilık okşayıcı bahar güneşi
Çıkıp salonda karşılıyorum
Tebessümle selamlıyor

Odama giriyoruz tek ikimiz
Henüz kimseler yok
Sarılmak koklamak istiyorum
" Olmaz, olmaz!.." diyor

"Ah Leyla, Leylaa!!"

Paltosunu tutuyorum
Teşekkür ediyor
Deniz anası yosun kokusu içime sınıyor
Aman allahım bana ne oluyor
Deli divane miyim, neyim
esriyen duygumun frenine basıyorum
Dilimi yutmuş lal olmuşum
"Otur!" bile diyemiyorum

Her şey sis içinde
Paltosunu asıp döndüğümde
Koltukta camın önünde
sinerjisi çarpıyor beni
Şakaklarımda alnımda ter,
Yanaklarım kızarmış kor ateş
" Ne o hasta mısınız!"
Alık alık bakıyorum
" Başım! diyorum Başım!.."

Geçip koltuğuma yığılıyorum
Evet, başımın içi bir volkanik

Halimi anlamış olacak ki
Masamdaki sigaraya uzandı
Bir kendine bir bana tuttu
Öyle bir çekiş çekmişim ki
Tütünden ve kadınsı kokusundan
Başım dönüyor gözlerim kararıyor

Kısık sesi ve yalancık öksürüyü ile
Kendime gelmiş toparlanmışım
Öyle bir iç çekişim olmuş ki
Keremi yakan "ah!"ı ne ola ki
Tutuşup yanmadığıma şaşarım
Çaycının düğmesine basmışım
"İki az şekerli" diyoruz

" Seni tanıdığım
Güller arasında yürümekte olduğun
Hilal ay'lı o sonbahar günü
Akşamından beri hayalim ilesin
Güller sen, hilalay sen hep
Sen oluveriyorsun
Mutluyum, on beşlerimdeyim..."

" Ben de diyor, ben de mutluyum
Sevdiğim için, beni sevdiğin için
Ozan duygularına esin olduğum,
Dizelerinde yaşamış olacağım için..."

" Ay yenilendiğince sevdiğimsin
Elim eline değmeyecek hep böyle
Anan sütü gibi kalacaksın" diyorum

Kahveler geliyor, dumanlar yenileniyor
Sohbetimiz devam edip gidiyor
Anlatırken hep ellerini sallıyor.
Elleri uzun parmaklı elleri
Şimşir ağacından yontulmuş gibi
"Çok güzeler diyorum ellerin"

" Aslında ellerimi sevmiyorum
Onları güzel gören senin gözlerin"

" Doğrudur, dedim, seven sevilenin
kusurunu görmez! " Derler.
Ama gerçekten uzunca parmaklarıyla
Ellerin güzel,romalı güzellerinki gibi"
Ellerine baktı gülümsedi...

Uzandım boş olan sol elini avuçlarım
Arasına aldım, baktım, okşadım
Öptüm anlıma götürdüm...
" Hanı dedi, elin değmeyecekti elime"
Gülüştük!

başlık anamın anısına öyküsü metinde yazılı olduğu gibi... Nokta!.

ANNEM (ANAM)

Anamın Anısına

-Ölümünün 28.yılı-

I-

Osmanlı kızı (1)

Cumhuriyet gelini anam

Harpler kıtlıklar görmüş

Mutluluklar acılar yaşamış

Kıt kanaat geçinmeyi yaşam hali bilmiş

Çocukluğunda okula başlamış

'Hab-ı Umumi çıkınca babası emmileri

Götürülünce her şey alt üst olmuş;

İki köyde evleri taşınmazları olan

Bağcılar iken (ki hala o adla anılırlar)

Varlıktan, yoksulluğa düşmüş çok

Darlıklar, sıkıntılar çekmişler

Mal mülk el değiştirir olmuş

"M için mim, N için nun

" elif üstün e, elif ötürü..."

.....

Hala anımsadıklarıydı anacığımın

II-

Ermeniler için:"Onlar gidince

buraların bereketi kalmadı

ustalardı, zanaatçılardı

deyirmenci, nalbant, kalaycı

demirci... hep onlardandı.."

Koçgiri için: "çok büyük katliama uğramışlar

Kurtulanlar dağılıp oraya buraya sığınyor

kimileri dileniyor... çok acılar çekmişler..."

Daha neler neler derdi. Canlı taerihimizd..i

Çok da güzel masal ve mesel ler anlatırdı

Masalçı anamızdı...

-Hala anımsadığım kaleme aldıklarım var -(4)

III-

Yoksulluktan varlıklı eve gelin olmuş

Paşo Ağanın gelini, Paşo Ağanın!..

Yoksullara yardımını esirgemez...

Bu nedenle herkes tarafından sevilir

Köyün fatiş gelini (2)

Fatiş anası (3) ve

Fatiş ebesi ydi '91 yılına değin!

IV-

İçi sevgi dolu bir göl, iki gözeli pınadı.

Yüreği geniş gölgesinde bilen bilmeyen

Nicesinin barındığı ulu bir çınardı

19002 de doğmuş 2000'e on kalaya değin..

Bir asırlık anıtsal bir çağdı tarihti

Bilgeydi, yanmış sönmüş bir yanardağdı

Tam dokuz ankit o gölde büyüdü

O kutsal bereket pınarını sağdı...

V-

Köyün alt başında çay kenarında üç

dünümlük sulağımız var
bir köşesi bostan yeri ydi pancar
patates havuç vs...ekilirdi.

Dört- beş yaşlarımızda yaşitlarımızla
kenardan dereye akan suya sidik
yarışındayız.

Anam görmüş, çapayı bırakıp geldi
“ Yapmayın çocuklar yapmayın
Suyu kirletmeyin, içenler olur
Az önce daldaki yuvayı taşılıyordunuz.”

Başka günler, yerde taş sökmeyin
altında böcekler vardır
Orası onların evidir yuvasıdır...
Bizim nasıl evlerimiz varsa...
Daha neler, neler demiş, anlayacağımız
kavrayacağımız dille nasihatlerde
telkinlerde bulunuyordu.

VI-

O zamanlar düşünemediğimi
şimdilerde düşünebiliyorum ki
bir bilgeymiş has anadolu hak
kültürüyle aşılı bir meyve
ağacıymış meğer benim anam...
Eski notlardan/Düzeltilerek

(1) Hala Sultan Aziz, Sultan Reşat

(2) yirmili otuzlu yıllar

(3) kırklı ellili yıllar

(4) - Deli kardeşin marifeti

- Sarı İnek ve iki yetim

- Yılan kemiği

-Kedi ve fareler

.....

uğur mumcu anıldı

Uğur Mumcu anıldı

-Basın-

24 Ocak!..

“Ey milletim unutma beni! “

Unutulacak gibi değilsin(iz) ki!..

Ben de derim ki ey milletim!

Bir mum daha söndü , söndürüldü

.....ve derim ki:

Bir mumdur iki mumdur üç mumdur
dört beş sekiz on bu kaçınıcı mumdur
bu ne şen düğündür ekabir takımı ve
elleri kınalı cellat taifesiyle şen ola
kanlı düğün(ler) şen ola(!) Olmaz ola!
20-30 yıl içinde en az yüz kanlı düyün!
Gordiondaki çözüldü çözülmüyor bizdeki kör düyüm

Vur uğursuz, vur, Uğur’una aydınına bu memleketin
Vur kim olursa olsun ne olursa olsun hizmeti etiketi
Vur davulcu vur tüm dünya duysun bu ünümüzü
Vur davulcu vur duyur aleme bu kanlı düğünümüzü
Vur zulüm vur hançeri vur derinden olsun derinden
Vur korkma duymaz sağırdır kulağı sağırlığı derindendir
Vur dinin imanın saptırılmış kör ebelik inancın için vur
Vur korkma vur dokunulmaz fermanın var zira derinden
Vur korkma adalet dersen körelmiş bir yanı kılıcının
Vur korkma bozulmuş kantarın ayarı mihengi terazinin
Vur korkma emniyettesin korunman derindendir senin
Vur korkma, kime ne denmiş ki sana ne disin varsa biri
Vur vuramazsan kurtulamazsın şifre buyuruğu olan o illetin
Vur karanlığın üstüne doğacak. güneşin beynine yüreğine
Vur, nasıl olsa yavrusunu yemeye alışmış kedi misali (!!!)

Dur gavurun oğlu uşağı munzur meczup illetten yana tekin
Yeterse yetsin artık içtiğin kanı, yediğin etidir kadim ve
Halim, salim nice tanrılar tanrıçalar yarmış onları da aşmış
Sabır taşını çatlatmayın kaynayan sütünü taşırmayın
Kanı içilmekle eti yenmekle bitmez bir kiler sanmayın
Uyarmayın uyuyan uysal ana yürekli, baba bilekli ejderi!..

.....
Durun işaret, şirret buyuran akideciler, naneciler
....ciler, ciler, bilmem daha neci ciler!

Durun, duyun:

“Korkma(m) sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak”
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak”

.....
N0t. Yazı metninde geçen adalet emniyet gibi kavramlar
Devletimizin kurumları değil, kamu oyunun olaylar karşısındaki
Tutumu karısındaki etkisi ve tepkisi dir anlatılmak istenen
Derinlik kelimesi de devletimizin göcü ve gölgesinin büyüklüğüdür.
Dedikodusu yapılanla hiç bir ilgisini düşünmüş değilim. Nokta

Hoca Efendiye Mektup -II-

Hoca
Efendiye

Mektup -II-

Hocam;

Çok akıllı olmalısınız, demiştik ya;
Büyüyen, kıtalara yayılan işlerinizin buradan
(yurdunuzdan) idare edilemeyeceğini düşünüp,
günümüz dünyasının patronu, ağa babasının
çiftliklerinden birinde bir malikaneye yerleştirildiniz.
Aşağısı kurtaramazdı, yakışık almazdı düşüncesiyle olacak
Örgüt ağınızın idaresi, doğrusu anca oradan ifa edilebilirdi.
Nasıl olsa tebaanızın ileri gelenleri,devlet erkine varıncaya değin
İlgilerini esirgemiyorlar, eksik olmasınlar. Basın kaleşörleri
Başta olmak üzere, duyanlar, merak edenler akın akın elinizi
öpmeye icazet almaya... el öpmeye gelenleriniz olacaktı elbet.
Her neyse de;

Hocam

Siz, bizi özlememiş olsanız da, biz sizi zat-ı alinizi özler olduk.
Defalarca davet ettik,icabet buyurmadınız. Ağa babaya gönder
gelsin özledik dedik. 'Olmaz ! Zinhar olmaz' dedi,diyor.
Takas makas dendi olmadı . Ağababa alacağını aldı vereceğini, yani alacağımızı
Vermedi, vermiyor. Oy alıyor...

Hocam, akıllısınız, boşuna demiyorum;

Akıllı olduğundan gideceğiniz yeri de iyi hesaplamışsınız doğrusu.
Ulaşmak istediğiniz bütünleşmekistediğiniz, imrendiğiniz onca kardeş
devletten birine değilde, bugünün dünyasının patronuna, ağababasına
gittiniz. Yani sığındınız.
Büyük ağa sizde ne gibi bir keramet görmüş ola ki, 'vermem de
Vermem' diyor. Gücümüz yetmiyor ki kulağını çeksek...

Peki zat-ı aliniz neden davetimizi kabul buyurmazlar.

Bir endişeleri mi, suçluluk korkusu mu, güvensizlikleri mi!
Meşhur bilge SORATES'i bilirsiniz. (Gerçi sanmam da)
Adamları " götürelim" yani kaçırıp adaletli görmedikleri cezadan
kurtamak isterler. Kabul etmez, " Hayır, der karar adil olmasa da;
ben Atınada doğdum nimetleriyle büyüdüm, sonuçlarına katlanmalıyım"
Zat-ı aliniz vatanına dönseler adalatin huzuruna çıksalar,
Kutsal savunmalarını yapsalar...
Tarih önünde, kamuoyu vicdanında temize çıksalar.Olmasabile,
insanlık bir Sokrates daha yaşamış olsa... Karanlıkta kalan niceleri böylece
aydınlanmış olsa.
Önerimi değil,/pqypq/yp0/w üşüncmi bağışlayınız..

Devam edecek

Hoca efendiye mektup -III-

Hoca Efendiye
Mektup -III –

Hocam;
Akıllısınız diyorsam boşuna demiyorum.

Amaca ulaşmak için ne yapmanız nereden başlamak
Gerekliğini düşünmüş, hesabını kitabını yaptığınız anlaşılıyor.
Akıllı olmasaydınız daha öncekilerin yapamadıklarını yapabilir
miydiniz. Gerçi yaralı yararsız, türlü icraatlarınız için devlet
ricalinden icazetliydimiz. Bütün kurumlar emrinize amadeydi.
“ Ne istediniz de vermedik” en yetkilinin , size olan sitemiyle
İnkad edemeyeceyiniz acı gerçeklerimizdendir.

Bu vesileyle yani devlet-i alinin açıklanan beyan-ı icazetiyle
tesçilendikten sonra, siz de haklı olarak, kamuya ve kurumlara
duyurulan bu icazetnameyle icraatlarınıza hız verdiniz.

Yani artık alenen ve korkusuz. Hem nitelik, hem nicelik olarak
gücünüze güç katmış oluyordunuz. Açıkçası; hem devletin
kurumları, hem durumdan faydalanmak isteyen, isteyecek olan
muridler ordunuz içinde kök salıp yaygınlaştınız.. Böylece hem
müridlere yollu yolsuz yardım etmiş, hem aşu, zihniyet aşısı..

Dedik ya akıl işi plan program işi.

Derken , kendi deyiminizle “ öyle kök saldık ki yıllarca kazısalar
temizleyemezler”. güç gösterimi mi desek, name-i itirafınız mı desek..

Bence, gücünüzü çok iyi biliyormuşsunuz demek daha doğru olur.

Şimdi biraz üstteki satırlara dönecek olursak:

Hocam, hanı, nereden başlamak gerektiğinin hesabını yapmıştınız ya...
İşte işin şifreli anahtarı..

Hocam akıllı pılanlı programlı dır hocam.

Amaca ulaşmak için eğitimden başlanmalıydı.Çünkü toplumun
geleceğini oluşturacak nesillere yön verilmeli... Çocuk aşısı mı desek,
'ağaç yaş iken eğilir demişler' mi desek...

Yukarıda da belirtilmeye çalışıldığı gibi;

Yurtlar, dersaneler, kolejler... dahası koca Üniversiteleri aşılmalı...
öğretim ağına alarak ; hem ihtiyaç duyulan, duyulacak olan
parasal ahar, yani değirmenin çarkını döndürecek su bendi ,
hem ileride ihtiyaç duyulacak aşılı beyin takımına hazırlıklı olmak.

Bravo vallahi!..

Devam edecek

Hoca Efendiye
Mektup -IV-

Hocam ;

Düşünüyorum da siz çok akıllı olmalısınız
Amaca ulaşmak için; başlattığınız seferberliği dünyanın
dörtbir yanında bulunan dindaş ve soydaşlar diyarında da
başlattınız, daha doğrusu eliniz kolunuz oralara kadar uzandı...
Bir sohbetle böyle deyip sizden ve hizmetlerinizden övgüyle
söz edince: Benim gibi akıllını biri:
“Ay’da, diğer uydularda yıldızlarda olsalar oralara da
Uzanırdı seninki!” demesin mi!
Başkası: “ kuşkusuz, çünkü içinde öyle bir görev aşkı, amaca
Ulaşmak için, öyle bir hırsı , tırısı vardı ki!”
Bir başkası da “ biraz törpülenmiş, budanmış olsa da hala” dedi.
Hepsi bana kızıyor, çıkışıyorlar... Neler, neler söylüyorlar bir bilerseniz...

Onlara diyorum ki “ kıskanmayın...gittiği yerlere islami ahlak-i
güzellikleri götürüyor, üretime yani hizmete geçmiş kuluşlarında
toplananlarla yeni yeni yerlere hizmet götürüyor, kötü mü ediyor”
Deyince, bana gülüyorlar,
“ her yerde ahlak bozulmuş da, inançlar dejenere olmuş da.. Öyle mi!
Bu aklınıza sizin, kargalar güler” diyorlar.
Ben “ peki oraların idarecileri yöneticileri,kabulettiklerine göre..”
Deyip tezimde direnince:
“ Bildiğimiz imama, nerdeyse Haz. İsanın göğşe ağmış ruhu,
Peygamber neslinin 12. son imamı Mehti-i Sahip Zaman diyeceksin”
Deyip çıkıştılar, suçladılar.
Ben de çıkışarak, onlara dedim ki;
“ Kıskanıyorsunuz. Akıllı olmasaydı böyle bir örgütlenme sağlayabilir miydi...
Baksanıza hem iktidardadır, hem iktidarın hedef tahtasındadır.
En üst kurulumuzun üyeleri hala ona toz kondurmuyorlar...” dedim.
Demez olaydım,
“Sus!.. Sus!.. onların lafını etme, bize övme, örnek verme,
makamları, etiketlmeri ne olursa olsunlar
Ne işgal ettikleri makam-i aliden, ne biyatkar oldukları seninkinden..”
“ Sakalla, bıyık arası...” yani.
Artık iki yüzlüler mi, iki ruhlular mı denir, bilemeyiz” dediler.
Beni susturdular... “Yarın görüşürüz” diyebildim.

Devam edecek

AĞLAYAN ÇOCUK.....MESLEKİ ANILARDAN

16.10.2001

AĞLAYAN ÇOCUK

İki çocuğu merkebe bindirmiş gezdiriyordum.Dere vardı,kırbayırdı.Sevinçliydim,mutluydum.Çocukları seviyor,ellerine çiçekler veriyordum.

Abim beni çağırıyordu.

Onun çağırmasıyla uyandığımı sanıyorum.Hastane tarafından sesler geliyordu.

Bu güzel rüyadan,o güzel dünyadan ayrıldığım içi öyle üzülmüştüm ki...sesçilere de kızmıştım için için.Tekrar o dünyaya dönmek istesem de gözlerimi kapadıysam da,yatağa gömülseydim de olmadı.

Sabah saat 8.30 civarı kalktım.

Kahvaltı,traş,ortalığı toplama derken saat 9.30 civarıydı.Bir telefon..servis yetkilisi gelip çamaşır makinesini kuracakmış.

Peki bekliyorum dedim ve bekledim.

Kemal usta geldi.

Makineyi kurdu.

Saat 10.15 civarıydı evden çıktım.Hastane caddesinden ana caddeye ,fırına varmadan bir market var,orada bir siğara alacaktım.

Markete yöneldim.

Bir kız çocuğu..3-4 yaşlarında olmalı,kıvrıkcık..karacık saçları..minnacık agzı,burnu..mavimsi etek üstüne beyaz boğazlı bir kazak..gözleri fıldır fıldır,cin..Hareketli,kıpır kıpır,oralarla oynuyor..ekmek dolabını açıp kapatıyor.Bisikletle oynuyor.Kanım kaynadı,içimi bir yaşam sevinci ısıttı.Sevmek istedim..sevilmeyen mi şu güzelim çocuk?Çocuk değil güvercin yavrusu..Beyaz gül...domur çiçek..Her ne desem,her neye benzetsem az gelir.Ama gözümde en güzel tanımı"Güzelim çocuk" olsa gerek.

Bir gofret aldım.

Yanagından öperek verdim.

O biblo dudakıyla teşekkür etti,sevindi.

Hemen kağıdını yırtmaya başladı.

İkimizde öyle sevinmiş,öyle mutlu olmuştuk ki..

Büroma o kadar sevinç,keyifle gelmişim.

Her şeyi ama her şeyi öyle sever olmuştum ki...

İşte uzaktan gelen şu horoz sesi..uzaktan gelen şu baca dumanı..yola dökülmüş çör çöp bile bana hoş geliyo ,bana ayrı bir haz,ayrı bir yaşam sevinci veriyordu.Hal o çocuğu düşünüyordum.

Aman Allahım buda ne?

Bizim çaycı ramazanın çay ocağı önünde aynı yaşlarda bir oğlan çocuğu ağlıyor.Tüylerim diken diken oldu,içim sızladı.O keyifimden eser kalmaz oldu.

Çocuktur,ağlar ya....

Bunda irkilecek ne var ki? Demeyiniz.

Bu öyle bir ağlamaydı ki ..için için,derinden derine bir ağlama..ağlama değil bir agıt.

Dayanamadım,yanına vardım.

Niçin ağlıyorsun?

Ne oldu vsvs demeden gel bakayım gel,gel amcana dedim.Elinden tuttum,az ilerdeki bakkala gittik.Kendisine çikolata,sakızları gofretleri göstererek;

"Al bakayım,ne istiyorsan al " dedim.

Baktım almaktan çekiniyor kendim bir gofret aldım verdim.Aldı ...sakızları gösterdim "haydi kendin al,ben sakızları fazla bilmem"

Elini uzattı,o minnacık tombul eliyle yuvarlak ambalajlılardan aldı.Eline 2 tane gelmişti,birini bırakmak istedi.

"Al,al..ikisini de al..senin kısmetinmiş"

Parasını ödedim,yine elinden tutarak dışarı çıktık.

Eviniz nerde dedim.

Başıyla halk bankasının olduğu binayı göstererek;

"İşte burası" dedi.İyi peki,şimdi doğru eve dedim.

Aynı apartmanda oturan ve hastanede ebe yada hemşire olan adını bilmiyorum sarışın bayan;

"Annesi gece hastaneye kaldırıldı" dedi.

İrkildim.

Nesi var acaba?

Bilmiyorum,bartına götürmüşler dedi.

İşte şimdi o için için ağlamanın,daha doğrusu o büyüklere mahsus olduğunu sandığım ağıtın nedenini anlamış bulunuyordum.

İçim sızladı.

İyi olması dileğinde bulundum.

Dalgındım.

Büroma geçerken kırtasiyecisi Ahmet bey;

“Mustafa bey, Mustafa bey” demesiyle kendime geldim.

Ses ağabeymin sesine benziyordu.

“Allah Allah” demekten kendimi alamadım. Dudaklarım kırıdayarak onun dükkanına girdim.

Birde oğlan çocuğunu bırakmamla evine doğru değil çay ocağına doğru gitti. Nedenini bilmiyorum.

Sarışın tombul, saçları kısa kesilmiş dünya tatlısı bir çocuk.. gözlerinden dökülen , yanaklarından süzülen yaşlar hala gözlerimin önünde. Hele o ağıt sesi... içimi burğu gibi delen, yüreğimi sızlatan.. o ağıt sesini hiç unutamıyacagımı sanıyorum.

Beni o denli etkiledi, o denli duygulandırdı ki.. bu satırları onun anısına, o anın anısına yazıyorum.

Anasına kavuşması için Tanrıdan dilekte bulunuyorum.

Şimdi hala rüyamı ve olup bitenleri düşünüyordum.

16.10.2001 CİDE SAAT 16

Başlık: Sevgililer Güna Öyküsü 2002 de Cide'de Sevgililer için yazılmış olan düzeltilerk

14 Şubat Sevgililer Günü

2002 / Cide

Tüm sevgililere!..

Bugün 14 Şubat günlerden perşembe.

Sevgililer Günüymüş bugün.

Gezdirdim gönlümü şöyle zaman tünelinin dehlizlerinde çocukluk günlerime değin derinlere indim.

" Çocukluğumdan 2002 kadar hiç sevdiğim oldu mu!"

dedim, kendi kendime." Sevgililer Günü" ya.

Kimi sevgilimi (sevdiklerimi) anımsayıp sevindim,

kimilerini hemen uzaklaştırdım aklımdan, Neyse!

Sahi, çocukluğumda yani aklımın erdiği 5-6 yaşına

kadar her şeyim annemdi ,her insanda olduğu gibi.

Beş-- altı yaşlarımdan itibaren ana kucağından doğa

kucağına. kimi zaman, derelerde su boylarında

balıçtıyız, kimi zaman kayalıklarda tepelerde

keklik peşinde avcıyız. Tepelere tırmandıkça çevre

ayaklarımızın altın göklere tırmanmış, kuşlar gibi

kanatlanmış... mutluluktan uçacak gibiyiz Hele bir de

oralarda alıç, yabanierik,

yabani armıut gibi daeğ meyveleri varsa... o dallara

tırmanmanın keyfinine doyum olmazdı..

O zamanla köy okulları 23 Nisandan itibaren tatile girerdi.

Bize gün doğardı. biz dağların kurdu kuşu, dağlar bizim, botanik

dalar deresiyle, kurduyla kuşuyla bizim olurdu.

9-10 yaşlarımızda artık büyümüşüz. Öyle dağlarda başı boş, yıldı atları

gibi dolaeşmak, dalaşmak yok...Kuzu sürülerinin başında birer baş çobavniğz

Biur yandan onca kuzunun kurda kuşa karşı korunması, yani sorumluluk,

bir yandan yine doğanın kucağında dereler, koyaklar...Ora senin, burae benim...

En acar yerlere bir an önce varmanın yarığışğ... Az mı haz vericiydi..

hele akşamları köyün tam karşısında Göller Mevkii. koyuna,sığıra yasak olur, sadece kuzularınkoruluğu olur...Ta

eskilerden seri bu böyleoilagelmiş bir uygulaemaydıköyümün.

şte akşamları orada köyün petrol lambalarından çıkan zayıf ciğliz ışıklar bizim güç kaynağımız olurdu. N de oılsa

henüz 9-10 yaşlarında çocuklarız...

Zaeman zaman boıstanlaera dalıp kaysı lma eriklerden bostanlarda yeşil soğın, salatalık vs. yolmamalarıylabüyük işlerbaşarmış olmamın keyfini gururun yaşamamk... Bazen sorguya çekildiğimiz.ailelerimizeceza ödetmelerdeoluyordu..

13-14 yaşlarımızı kadar olan çocukluk dönemi günlerimiş işte böyledievam etmiş olurdu.

İştö köyümün en güzel yönlerinden biriydi bu hareketler. Yanıkavga dövüş dlmadan muhtar azalar huzurunda

yargılamayla karar verilir sorunsulh ile tatlıya bağlanırdı... Büyüğünce, hele hakim olunca, bununne denli önemli ve

güzel bir gelenek olduğunuanlamış oluyordum.

İşt tüm bu nedenlerle ilk aşkım doğa doğa olmuştur...Dereler, tepeler... Doiğnınbirerer parçalarıydık. Doğaya aşkıttık.

Sevgililer Günü nedeniyle sevgili değince gönüal nerelere gitmiş...

Not: Yazını yazıldıı 2002 14 Şubatı günü yine perşembeymiş.

HASTANEDE ZAMAN

Öğle yemeği,ziyaretçi saati,akşam yemeği..nöbetçi.

Hemşire hanımların akşam servisleri talebinize göre serum ilaç,nabız,ısı işlemleri ki tüm bunlar yatsı namazına kadar bitmiş oluyor.

Hemşire gece bişey olursa ararsınız der kapıyı çeker gider.

İşte şimdi artık acı ve ağrılarınıla baş başa kalmışsınızdır.Odanızda başka hastalar varsa onların acı ve ağrılarına da katılır en azından katlanırsınız.

Odanızda yalnızsanız hastalığınıza acı ve ağrılarınıza yaşınıza ve moralinize göre ya ölümü düşünürsünüz yada yarınları.Hayatınız bir film şeridi gibi gözlerinizin önünden akar gider.

Tüm sırlarınızı ortaya koyar Allahtan af,Allahtan magfired dilemeye başlarsınız.

Çocuklughunuzdan başlar hayat filmi.Ananız,sevgileri okşamaları..çocukluk oyunları,arkadaşlarınız..okul

döneminiz..okul arkadaşlarınız,ilk kız arkadaşınız,dövüşleriniz,kavgalarınız,günahlarınız sevaplarınız..herşey herşey gözünüzün önünde bir film şeridi gibi akar gider..uyku tutmaz kalkar dolaşırsınız odanızın içinde..Olmazsa koridora çıkar konuşacak birini arar olursunuz.Nöbetçi hemşirelerden biriyle karşılaşırsınız..o sorar hayrola ağrınız acınız mı var.?Bir isteginiz varsa söylersiniz..OLur veya olmaz..yatagına dön der ikaz eder..yatagınıza döner,yorganınızı başınıza çeker uyumaya çalışırsınız.

Sabah servis sesleri gelmeye başlar.Sabah hemşire kontrolleri başlar,tabela dosyasındaki talimatlara göre

iğneniz,ilaçlarınız kontrolünüz yapılır.Bu kez o gün gelebilecek ziyaretçileri düşünürsünüz.Servis doktorunuz

yanındaki asistanlarıyla gelirler,Gerekli kontrolleri yapar,tabela dosyanıza notlar düşer yanlarındaki baş hemşireye talimatlar verir giderler.İşte böyle böyle Ankara devlet demiryolları hastanesi,bel ağrısı fizik tedavisinde 3.haftasında körfez büyük depremini de gece hastanede yaşamış oluyordum.

o gün sabahtan itibaren geçmiş telefonları gelmeye başlamıştı.

Unutamadığım acısıyla tatlısıyla bir anı olarak yaşamış ve not almış bulunuyorum.

AĞUSTOS 1999 ANKARA

ÜÇÜMÜZDE AĞLIYORDUK Hikayesi metinde yazılı olduğu gibidir. Lütfen okuyunuz!!!... Bu hayali değil yaşadığım beni ağlatan bir anıdır. bir gerçekt

Koca adam çocuğa sarıldı
bahtsız yavrum diyor ağlıyordu

Üçümüz Ağlıyorduk
-Akşehirli vatandaşa-
beni ağlatan anı

Bir yaz günü sabahın köründe arabamla
Ankara'dan Yalvaç'a gidiyorum.
Güneş yolda Polatlı civarında doğmuş oldu üstüme.
Güneşle bir mahmurluk sardı ki sormayın.
Sabah uykusuyla savaş halindeyim. Taktik olarak
Dudaklarımı ısırıyorum, bir yerlerimi sıkıyorum,
ama olmuyor, hayır yakamı bırakmıyor.
Uygun yer yok ki durayım. Eskişehir, İzmir, Antalya trafiğin
atar damarı, şah damarı... Mücadeleye devam, o zorlar ben
direnirim... Zorum ne ise... Ecel mi, şeytan mı, çağırın,
bekleyen biri mi... O halimle, cephede, hedefe ilerleyen
bir savaşçının kapıldığı düşünceler gibi, kapılmış kör topavlı
ilerliyorum.

Sivricen'nin oralarda Akşehir yol ayrımına varmadan bir tesise
canımı atmış oldum...Arabamı uygun yere aldım, indim... Offf!
Dünya varmış...Gerneştim... lavobaya koştum...
Tesisin önünde seyyar satış tezgahları var çocuk oyuncak
larından cıncık- boncuk.. vs...Masalardan birine yerleştim.
Yan tarafta bir masa da 50-60 larında görünn üç – dört günlük
kırlaşmış sakalıyla biri..

Yanında da 5-6 yaşlarında bir kız çocuğu...
Çocuk ağlıyor, adam azarlıyor... bir kaç kez tekrarlandı...
Dayanamadım masalarına gittim. Sordum.

Çocuk bir oyuncak istiyormuş...
Anladım ki; adamcağız alamadığı için.... İçim sızladı.
"Kör olası yokluk " dedim içimden.

Akşehir'in köylerindenmiş.
Adama " müsaade... çocuğa gel kızım gel" dedim.
Oyuncakçıların oraya götürdüm.
Yavrucağız bebeklerden birini aldı, bir bana bakıyor,
bir elindeki bebeğe...

" Al kızım al... aferin en güzelini bildin..." dedim.
Çocuk da bebeğini bağrına basarak
' bebişgom, bebişgom' dedikçe... gözlerim yaşardı...
'Beni bekleyen bu yavrucağız olmalı, demek ki !'
diyorum içimden.

Masalarına vardık. Ne göreyim, size nasıl anlatayım...
O durumu görmektense kör olmayı isterdim...
Adamcağız, 50-60 larında olan koca adam,
mendilini yüzüne gözüne kapamış
gizli gizli için için ağlıyordu... Hem nasıl bir ağıt...
yürektekenden ciğerden derler ya öylesi bir ağıt...
ağıt değil bir sızı, sızlanma...

Kalktı çocuğa sarıldı bağrına bastı...
" Kadersizim, kadersiz yavrum!" diyor
Artık içini tutamayıp hıçkırarak ağlıyordu.
Ben kurumuş kalmışım..
" Hayr ola!.." diyebildim...
" Kusura bakma bey... kusuruma kalma..."

Çocuğun anası kanser hastası... durumu iyi değil...
Çocuğunu görmek istemiş... hastaneden... “ diyebilirdi.
Gözü yolcu otobüslerine kaydı.

Şimdi üçümüz de ağlıyorduk.

[italik] Eski anı notlarından
haziran 2006
Defter Yalvaç anıları

Not: 2004-2007 arası Yalvaçta görevli
bulunuyordum

[/italik]

Hoca Efendiye Mektup -V--

Hoca Efendiye
mektup - V-

Hocam;
Üst satırlarda:’ Göksel’ dedik ve elimizi ona açtığımızı göre
O’nun Nakam-ı Alisi orasıolsagerek. O’nun mülkü olan gökt bugün
kimler var, Kimler yararlanıyor... Orada kim, kimler varsa, onlar
kendisine daha yakın kapı komşu gibi olmalılar değil mi!,
Büyük bilim adamı Aydınşay “ Bilimde ne kadar derinleşirse insan
Tanrıya o denli yaklaşmış oluyor” dediği, bilinmektedir.
Peki onlar oraya nasıl vardılar; oturup kalkmakla, ötekileştirmekle,
Çekiştirmekle yanlış anlam verilen CİHATden kan fermanı sanılan
O uğurda dünyayı kendine düşman bilen düşünceyle değil her halde!.

İlimle bilimle çalışmakla...
O’nun katında en makbül ibadet çalışmaktır der, Kutsal kitabımız

.....
Hocam; sonuç olarak;

1)
‘ Kul hakkı’ demiş idik.
‘ŞİRK’ten başka bizden kendisiyle ilgili olarak bir şey istediği yok...
Hiç kimseye, hiç bir güce oluşuma kendi adına cinayet işleme görevi ve
hakkı vermemiştir. Kendi yarattığına karşı niçin böyle düşünsün, Cellatlığa
soyunanlara neden böyle bir fetva vermiş olsun. Doğrusu böyle düşünenler,
böyle davrananlar bilsinler ki, bu dünyayı tüm insanlığa cehennemlik
ettikleri gibi, bu ettikleriyle o bir dünyada da kendi yerlerinin
korkusunu çekmekte oldukları cehennemini en korkulan yeri olacağını...
bilmeliler. Din, hakiki din akıldır. Akıl bunu gerektirir...
Kutsal Kitapta geçen “ CİHAT” ilim, bilim ve fenni araştırma yarışıdır.
Kimi din bezirgenlerinin çıkarlarına hizmet amaçlı kan dökme emri değildir.
Aksi halde Tanrı tüm cinayetlerin sebebi ve sorumlusudur.
Demekten insan kendini alamıyor... Haşa!

Hocam;
2)
Akla uygun olmayan hiç bir şey O’nun kabulü makbulü olamaz.
Çünkü akıl O’nun gücünün kanıtıdır.der
“İlim şehrinin anahtarı” Hz Ali.
Yine bir vesileyle ;
“ Kendini küçük görme, sahip olduğun akılla kainatın küçük bir
nüvesi’ sin, sen” der,(x)

3-
Gel hocam gel!
Yeter pentengona, mentengona akıl verdiğin
Gel bizde başlattığını tamamla... Sen oralarda tutsak ya da sürgündesin
Zihniyetin burada iktidardadır.
Açtığın çığır sensiz devam ediyor...
Sokratesin dediği gibi buranın nimetiyle bu mertebeye gelmiş oldun,
Buranın yasalarına kanunlarına kurallarına uymalısın.
Hayrınla şerrinle to toplumun bir parçasısın,
Mevlana Hz.lerin dediği gibi” Gel!... Tövbeli olsan da gel!’
Gel ki bazı karanlıklar aydınlansın

Not(x)Hz.Ali Divanı
Müstakizade Süleyman Sadeddin Efendi

Not:En az okunanlardan (yazılarımdan)
olduğunu gormek hem beni zmiş
hala nerelerde olduğumuzu gostermesiyle
bana bir menkibe anımsatmış oldu,
adamın biri bir koyden başka koye gidecektir.
Bir eşek kiralar.yolda dinlenmek için dururlar.
Öğlen guneşinden korunmak için, eşeğin sahibi,
' eşeği kiraladın ama gölgesini değil"
Yolcu da: " Eşeği kiraladığıma gore gölgesi de hakkım" der
Gel işin içinden ık. ıkabilirsen!. Anlayana!.. Nokta!

UNUTMA!..

UNUTMA

Oğlum Umut!

Hayat serüveninde yolunun yeknasak düzlük olmayacağı,
İniş çıkışının düzlüğünden çok daha fazla olağını ve
Düzlük kısımına varmak için önce inişini çıkışını geçmen
Gerektiğini bunun yaşam serüvenin gerçeği olduğunu
unutma

Masanda hep ballı börek çit kaymak olmayacağı
Acılı isottan ağzında dilinin yanacağı anlar olacağını
Her günün bahar güneşli, ay ışıltılı olmasını bekleme
Kara bulutlu, gök gürültülü, dolu yağışlı günler olacağını
Unutma

Değerinin artmasını ağırlığının olmasını istiyorsan
Kimsenin kil-u galını etme atma tutma boş konuşma
Bir şey sorulursa bilmiyorsan bilgiçlik taslama oğlum
İnsanın ağırlığı da, hafifliği de kendi dilinde olduğunu
unutma

Değerinin artmasını ağırlığının olmasını istiyorsan
Kimsenin kil-u galını etme atma tutma boş konuşma
Bir şey sorulursa bilmiyorsan bilgiçlik taslama oğlum
İnsanın ağırlığı da, hafifliği de kendi dilinde olduğunu
unutma

Sakin unutma, unutma sakın!!..

[italik]

Öğrencilerinizden Lui Meslek anılarından unutamadıklarımın.. Okunmaya değer.

Öğrencilerinizden Lui (Louis) (x)

İkinci görev yerim olan Dursunbey'de ikinci lıln yani 1982 yılının mayıs ayının yağmurlu bir sabahı kaldığımız Belediye lojmanından şemsiyemin altında adliye yolundayım. Çarşıdan geçiyor yolum... Yağmur devam ediyor, şemsiyemin üstündendere gibi su akıyor. Ankara'da Gülveren Ortaokulunun baraka kısmında kalıyoruz Çatı etermetli olduğundan yağmur yağınca bir uğuldar, bir uğıldardı ki...Hocalar, anlatmayı keser yağmurun kesilmesini beklemek durumunda kalırlardı. Bizim de işimize geliyorduelbet. Hele Tabiat derslerimize gelen hocamız bu anlarda güncel konulardan bahseder, çok güzel şiir okurdu... Sevilen hocalarımızdandı. Ama, nedense beni sevmezdi. Ben sınıf başkanıyım. Yoklama fişlerinin, ders defterine dersin işlenmesinde yardımcı olmalarına alınıyor olmalıydı. Ne desem, kızarak ' tamam, tamam Lui!' derbir bakıma azarlamış olurdu.

Öğrenci arkadaşlardan diyenlerle az mı kapışmıştım işte yine böyle yağmurlu bahar günlerinden biriydi.

Kız arkadaşlardan biri beni ona,kasıtlı olarak ona şikayette bulunmuştu...

yirmi bir (21) yıl önceki anıya öyle kaptırmışım ki... Adliyenin önünde buluverdim kendimi.

Uzatmayayım efendime söyleyeyim derler ya; Saat dokuz (9) civarı duruşmaya başlamış olduk. Mübaşir 'Ali Bulgurcu) sırası gelenleri sesleniyor, kendi değimiyle ünlüyor...Üçüncü dosya kürsüde önümde liste onun elinde.' Orman İşletme Avukatııı"

Derken yeni geldiğini duyduğumuz Avukatları oldu anlaşılın biraz yaşlı(ellilerinde görünen biri biraz da aksayarak geldi yerini aldı. Vekaletini mübaşir bana ilette.

"Yaz kızım, Orman idaresi vekii vekaletini verdi..."

Halla halla... O mu... Olamaz o yakışıklı adam bu çökmüş , aksak adam olamaz...

Olamaz ama... adı, soy adı... aynı.. ses tonu aynı çağrışımı yatı...

" Kızım beş dakika ara... Ali Efendi Av. Bey odama buyursun..,' Odamdayım heyecandan yerimde oturamıyorum. dolaşıyorum, masaya dayandım bekliyorum...

bana hayli uzun gelen bir müddet sonra kapım çalındı. İçeri girdi. Kapının yanında durdu.

" Buyur AV. Bey.." dedim, yer gösterdim. O hala ayakta ciddice durmuş bana bakıyor... Bir daha yineledim.

" Ben Orman İşletmesi Avukatıyım...

Siz söyledinizldim.. Emriniz!"

' Siz Ankara'da Bir okulda..." deyince o da telaşlandı

" Evet bir zamanlar... Yac siz!"

" Ben mi!.. Ben öğrencilerinizden Lui

Baktım hafızasını yokluyor, biraz da kızardı

"Hanı bir kız beni şikayet etmişti ya !" deyince;

" Haaa!söylesene az kalsın kalbten gidiyordum!"

Sarıldık...

(XVI. Louis Kral 21 Ocak 1793 ' te idam. Fransa)

Başlık: Ş İ R İ N Hikayesi. Adı gibi şirin maviş tüylü gümüş kanatlı bir kafes kuşuydu.. Okuyacağınız satırlarda anlayacağınız gibi tatlılığıyla acısıyla onun yüreğindeki iz düşümdür bu satırlar. Artık Anı mı desek öykü mü ... N

Şirin
(Öykü)
-Bekir Hoca'ya-

Bekir Hoca emekli öğretmendi. İkramiyesiyle bir daire alıp; Ankara'ya yakın olması nedeniyle Hasanoğlan Beldesine yerleşmişti. Hanımı da öğretmendi, hala görevdeydi. Hoca günlük gazetelerini okuduktan sonra, en çok, muhabbet kuşuyla zaman geçiriyordu. Bir süre yabancılik çektilerse de alıştılar birbirlerine. 'Şirin' adını vermişlerdi. Eğitimciydi; "kahveane kültürüm yok!" der, gitmez, sevmezdi. 'Hem harcanan zamana; hem o kirli, dumanlı, isli pisli havaya!..' derdi. Şirinle eğlenmesi yetiyordu, hocaya. Konuşuyor, yemini, suyunu veriyor, temizliğini yapıyor... Bir de komşu, hemşehri, aile dostlarının 5- 6 yaşlarındaki oğulları, Burak'ları vardı ki... ikisiyle eğlenmek, vakit geçirmek her şeye bedeldi, hoca için... Bir kış böyle geçmiş ve bahar gelmişti... Güzel, güneşli bir bahar günü; Şirin, camdan bakıyor; ağaçları, uzayıp giden kırları görüyor... baktıkça canı gidiyordu gibiydi... Bu eve geleli nerdeyse bir yıl olmuştu. Küçüktü; tüyleri yeni biten sarı çiçekler gibiydi. Kendisini kuşçudan alan bu adamın emekli bir okuyan oğlu olan... Eğitimci bir aile içindeydi; halinden memnundu! Hepsini çok seviyordu! Onlar da kendisini seviyor, adeta paylaşamıyorlardı.. partman dairesiydi evleri. Komşuların çoğu da kendisine alışmış; kendisi de ona ve onlara... Adı "Şirindi". Gel şirin, git şirin! Şirin; adı gibi şirindi! Burak'ın kendisini kıskandığı bile oluyordu. Çocuğun kıskanmaya hakkı vardı. Herkes onunla ilgileniyor, onu seviyor... Hemen hepsinin maskotu, eğlencesi, sevgilisiydi sanki. Omuzlarına, başlarına, sırtlarına konuyor, saçlarını gagalıyor, didikliyor... Hele hocanın çıplak kafasına konup gagasıyla "tık! tık!.." vurmaya bayılıyordu, adeta. Çiçeklere, ahizelere, kitaplığa konar, oralarda kanat çırpar, güzel sesiyle "cik! Cik!.." ötmesiyle; evin kızı: "Ne var, temizlik mi, tamirat mı... azıcık da sen yap!..." deyince; hoca hemen müdahale eder: "kızıma laf yok, o daha çok küçük ablası..." der, arka çıkardı. Apartman içinde katları dolaşır, hangi kapıyı açık bulursa oraya girer "pır, pır!..." kanat çırpıp ordan oraya dolaşmaya, herkesin peşinde koşmasına bayılıyor gibiydi. Tüm bunlar çocukluk çağı sevgisi, neşesi ve mutluluğuydu!.. Hepsi iyi, güzeldi de artık büyümüşü... Buluş çağına, ergenlik çağına gelmişti... dışarıya çıkmak, kırlarda, ağaçlarda uçmak, dolaşmak, arkadaş edinmek istiyordu... Kafeste hep yalnız kalmıştı. Kendisine bir eş, bir arkadaş bile getirmemişlerdi. Sevmek, sevilme, sevişmek istiyordu... Her sevginin ayrı bir çağı, ayrı bir yeri vardı. Hele bu yaşlarda, doğanın muştuladığı; karşı cinse duyulan sevgi... Anne olma güdüsü, arzusu!.. Hiçbir şey, hiçbir duygu onun yerini alamazdı... İşte şimdi onun özlemini duyuyor, onun dayanılmaz hasret ateşi içindeydi... Dışardan gelen sesleri duydukça içi gıdıklanıyor, bir hoş oluyordu. Kendi cinslerini ancak camdan görebiliyor, seslerini

ancak uzaklardan işitebiliyordu. Kendi dilini bile doğru dürüst öğrenememişti. Ötmediği, dışarıdan gelen seslere cevap vermediği ondandı. Evdekilerin öğrettiği bir iki kelime ile insan dilini konuşuyor gibi herkesi güldürüp, eğlendiriyordu. İyi hoşta hem cinsleriyle konuşamıyor, sevinçlerini dünyalarını paylaşamıyordu.

Hocanın evde olmadığı günler, sabahaları herkes işine, okuluna gidiyor; kapıyı üstüne kilitliyor; akşamları açıyorlardı. Akşamları evdekiler; girip çıkan komşular, oturmaya gelen misafirler hep kendisi ile oynayıp sevme duygularını tatmin ediyorlardı. Ama onu, onun iç dünyasını anlayan yoktu. O hep bir özlem duygusu içindeydi. Bazen kendince kuş dilince onu söylüyor, onu anlatıyordu da; evdekiler anlamadıkları için: "ne güzel ötüyor" diyor; gülüyor, seviniyorlardı.

Oysa, o, hep içindeki özlemleri şarkı edip, ezgi edip söylüyor, söyleniyordu!.. Gözü hep dışarıda, kulağı hep dışardan gelecek hem cinslerinin sesindeydi. Ergenlik çağına girdiği bu günlerde ise sırf gözü kulağı değil; gönlü de dışarıdaydı.

İşte bu gün, mayısın ortaları ağaçların çiçeğe büründüğü, akasyaların kokusunun çevreyi sardığı, kuş cıvıltılarının sarhoş ettiği bu güzel bahar günü; bir fırsatını bulup "pırrrr!.." Ağaçlarda kendisini çağırın seslere... hem cinslerinin yanına...

Ömrün çok kısa...

Bir lalenin açılıp solması; bir kelebeğin ömrü misali...

"Bir varmış; bir yokmuş!..." misali olduğunu biliyor gibiydi.

İlk kez kanatlı olduğunu anlamış; kanat olmanın tadını çıkarıyor olmalıydı!..

Vakit akşamdı.

Şirin ortalarda yoktu!...

Evdekiler, komşular koştu, koştu!.. ağaçlarda, bahçelerde... yoktu. Karanlık basmış, kuşların sesleri, cıvıltıları kesilmiş!..

Şirin hala ortalarda yoktu!... Akşam evde tam bir matem vardı.

Beri yaündan:

'Ama olsundu; şirin ağaç dallarında, yeşil yapraklar arasında, hem cinslerinin yanına; belki bir de sevgili bulmuştur, mutludur; keyfine diyece olmamalı.' Düşünce ve tesellisindeydiler...

Sabah ışıır ışımaz, hoca, evlerinin 150-200 metre kadar ötesinde bulunan dere boyu ağaçlığa koştu. Çok umutluydu; Şirin fazla uzaklara gitmiş olamazdı. Gece boyu şen şakrak kuş seslerinden, şirinin orada, ağaçlıkta, hem cinsleri arasında olduğuna emindi. Özlemine giderdiğini "belki de nişan ya da düğün şenliği yapmakta olduklarını" düşünerek ayrıca, keyiflenmişti de hoca...

Hoca ağaçlığa yaklaşmıştı ki; bir av tüfeği sesi duydu;

"bamm!...ğuşş!.." Vadi sallandı, inledi... kuşlar ürküp; çığlık çığlığa uçtu!...

Hoca irkildi, içi sızladı... Yaklaştı, yaklaştı... ne görsündü!...

Eski öğrencilerinden biriydi, ağaçlıktaki ve dalında asılı av tüfeği; elinde, kanlar içinde başları sallanan 3-4 kuşçağı!.. Ürperti ve tiksintiyle baktı, baktı!..

Ah bakmaz olaydı, görmez olaydı!

İçlerinde sarı bir çiğdeme benzeyen Şirin'n başı sallanıyordu...

Bu görüntüler emekli öğretmeni çok üzmüş, üzmetten öte perişan ve ağlamaklı etmişti.

"Bu kuşların etine mi ihtiyacın vardı, sadist ruhunu mu tatmin ediyorsun" dedi, çıkıştı.

Gözleri yaşarmış, dudakları, eli, ayağı titriyordu.

Eski öğrencisi: "hocam, bir ben miyim; beni mi gördünüz!..

dediyse de hocası sözünü kesti;

"Allah hepinizin belasını versin!... Çevrede canlı bırakmadınız...

Nesillerini tükettiniz, nesillerini... Size bunu mu öğrettik... Yazıklar olsun!!... yazık!.." diyerek azarladı.

Bir iki adım yaklaştı, sağ elini ona doğru uzatarak:

"Şu hale bakın, şu hale!... Vahşet!... sabah sabah, vahşet!..."

Avcı, kanlar içinde başları sallanan kuşları kast ettiğini

anlamıştı, utandı, yere bakındı... O da ağlamaklıydı... titrek dudakları

sarında sarsıla sarsıla:

“Hocam, dedi, tövbe olsun, tövbeler!.. hocam!...”

Elindekileri çimenliğe bıraktı;

Av tüfeğini dereye doğru fırlattı.

“Tövbe!..” derken içindeki günahtan arınmak,kurtulmak;

elini kandan temizlemek istercesine silkmış, avucunu açmış bakıyor,

bakıyordu; eğildi, bir avuç toprak aldı ellerini uvdu,ovdu!..

Hoca, çimenlikler üzerine bırakılan kimi ölü, kimi henüz

yaralı kuşlara yaklaştı, hıçkıra, hıçkıra “Şirin!.. Şirin!..” diyor, inliyordu!

Güneş dağları,yamaçları... tutmuştu..

Ağaçlıkta kuşlar cıvı cıvıladı... Matemli bir cıvıltı,bir ağıttı sanki!

Evdekiler balkondan bakıyor, hala umutla el

allıyorlardı!..

Mustafa

1995

Elmadağ / Ankara

Başlık Ölen bir eczacının notlarından. Hikayesi 1982 ? Digor. Olmayan eczaneye atanan eczacının acıklı ölümü ve düşündürdükleri...Nokta!!

Meslek anılarından

Ölen bir
Eczacının notlarından

1982/Digor

Zemheri. Kışın en yiğit, en aman vermez günlerinden Her taraf kar ve don. Digor çayı buza kesmiş. Kuşlar Görünürde tek kuş yok.Siyaçlerde korunaklarına sinmiş Olmalılar. Hastane yolundabircanlılık vargelenler, gidenler... “ Hayırdır inşallah sabah sabah...” Biz bunun yorumundayken kapımızın zili öttü. Gelen bekçiHasandı. Yüzü buz gibiydi.Dahaben sormadan “Eczacı...!” dedi gerisini getiremedi. Ağlamaklıydı. Anlamıştık. Zaten beklenen sondu bu haber. Çünkü eczacı arkadaş iki ay önce buraya atanmıştı. Bekardı. Alkol düşkünüydü... Hastane lojmanında kalıyordu. Yatak yok. Soba yok... Tam takır... “Yer demir gök bakır..” Perişandı, garibim perişandı, sersefildi... kaderine değil Ölümüne terk edilmişti... Evet ölümüne... Evetacı ama ölüm onun için kurtuluştu Bunları düşünün düşünün, kendi kendime muhakemesini yapın yavaş yavaş Digor Sağlık Ocağı ve Hastanesine varmışım... Savcı bey, Kaymakam Bey vs. toplanmışlardı. Ayaz ama güneşli bir gündü... Yakınlarına bildirilmiş... Beklemedeyiz. Ölen saatleriydi gelenleri oldu... Ne onlara, Başta Kaymakamlıklı olmak üzere baş sağlığında bulunmadım... Onlar nasıl yakınlarıydı... Rahmetliği bildikleri bu haliyle Baş başa bırakmışlardı... O nasıl Mülki Amirlikte ki... gözönünde olan peşiranhaliyle başbaşa bırakmışlardı...O nasıl kurum yetkilileriydi ki kendisine hayır olmadığı belli olan zaten sırf bu yüzden buraya sürgün etmişlerdi... Hepsine yazıklar olsun diyorum içimden... Hele kalın ü beş parça eşyası arasında bulunan yazılmış notlarını Anılarını, dert ve sorunların okurken gözlerim yaşarıyor... Hele Nilüfer dediği kim ise, neyi ise... ki satırlarından yavuklusu olduğu anlaşılan Nilüferine yazdığı umtsuz aşk, kendisini suçlu hakir gören dizeleri okurken ağlamaktan kendimialammamışım... Biz yetkililerden isteği yani vasiyeti kimsesizler mezarında toprağa verilmekte...

2004/ Cide

PTT. Yeni atanan Müdürün ziyaretindeyim. Rutin hoş beş çay kahveden sonra kimsin, nerden geldiniz gibi konular konuşulurken Müdür Bey Eskişehirli olduğunu söyleyince “ Mihallikçi”den misiniz!.. deyince adamcağız hayretle “nereden bildiniz!” dedi haklı olarak... Yukarıdaki anı olayı anlattım. Mendilini çıkardı, gözlüğünü ve gözlerini sildi... “ Biliyorum dedi biliyorum... Tanıdığımı. Bildiğimdi... Söylediğiniz gibi ne kurumu sahip çıktı... koca devletin onun tedavisine rehabilitesine gücü mü yetmiyordu... Ailesi öyle... gittiği yer öyle... hepimiz hepimiz sorumluyuz” dedi... Nilüferi sordum... Vardı, elbet vardı... ama kendine güvenini yitirmişti... dedi. Gözlerimizi siliyorduk... İkinci kahveler söylendi... Bu da işte böylesi bir anı, yaşanmış acı bir gerçek...

Başlık.. Seydo Ağa. Taniyan herkesin bildiği gibi sevgi ve ekmeğinin ağasıydı, Elbistanlı Seydo Ağa Ölüm haberi üzerine eski notlardan esinle kaleme alınmıştır. Nokta!!

Meslek Anılarından
Elbistan

Seydo Ağa
-Seydo Erdoğan-
Anısına ruhuna el fatiha ile

Anadolu'nun bir yayla,bir dağ köyünde
Mevsim bahar, aylardan mayıs ortaları
güneşli bir gündü
Yeşermiş boy atma dönemiydi, ekinlerin
Seydo Ağa evlerinin önünde yanında olan
başağa durmuş
yeşil buğday tarlalarında dalgın dalgın bakınıyor
aheste
aheste yürüyordu.Afşin yolunda bir yolcu...
Tarlaların ekinlerin ve çevrenin yeşilliğine

kaptırmışken.
Tarlalar arasındaki adamın el işaretleri kendisini
çağırmakta
olduğunu görünce, durdu. Diğerinin el sallaması
tekrarlanınca
“ Belki bir derdi, bir sorunu vardır.. Koca adamın...
yoksa
durup dururken...” düşünceleriyle yanına doğru yürüdü.
Tarlaların kenarında karşılaştılar.
Önce selamlaştılar. Yolcu soran gözlerle baktığı gibi,
" hayr ola!"demekten de kendini alamadı.
Çağırın, “ Hayırdır... Hayra karşı gelesin!” dedi, eliyle eve
doğru giden yolu göstererek:
“Hele bir şöyle buyur da!..” demesiyle, yolcu;
“ Evinde bir sorunu olmalı..” düşüncesiyle o önde, yolcu
arkada
eve vardılar. Evin önünde koca bir masa, sandalyeler
divanlar...
Yolcu merakla bakınırken, mekan sahibi olduğu anlaşılan
elini uzatıp;
“ Hele hoş geldin!” dedi, devamla gözüm yollarda kalmıştı...
İyi ki geldin...
seni hızır mı yolladı...vs...”
Yolcu hala bakalım sonunda ne çıkacak merakında iken,
ev sahibi
“ Açlıktan ölüyordum öğlen oldu daha bir şey..!” demesine,
yolcu konuk

bir anlam veremiyor...
“ Geçmiş olsun hasta mısınız!”

“ Yol yolcum yok sağlığım da varlığım da yerinde şükür...!”
“ Eee! Öyleyse!”
Onlar böyle konuşurlarken ortaya masanın üstüne koca bir
tepsiyle nevale
getirdiler ki...et mi dersin, yoğurt mu, türlü yemekler mi!..
“ Haydı buyur!” dedi ev sahibi. Yolcu hala merakınıyememişti,
bir şey de

diyemiyor, dona kalmış gibiydi.

“ Buyur hele buyur...” dedi, yolcu da masadaki yerini alınca, Yemeğe başladılar. Yemek sonunda çaylar, kahveler geliyordu ki Yolcu konuk, kalkarken, bir diyeceğin bir tembihin var mı!” deme nezaketinde bulundu.

Ev sahibi: Canının sağlığı...yolcum!" dedi devamla;

“ Yolun düşerse Allanı seversen uğrayasın, beni yalnız komayasın..

Bir konuk bir

Allah misafiri gelsin de...” der hep dua eder, yollara bakar olurum...

"

İçeriden hizmetçilerden olduğu anlaşılan biri geldi masayı toplarken

"Dün Elbistan'da İbrahim Ağa selam söyledi Seydo Aşam!" dedi..

Yolcunun merakı giderilmiş rahatlamış olarak kıyamda bulundu...

Ağa: " Haydı yolun açık olsun...!" dedi misafirini uğurladı...!

İşte budur Anadolu insanının doğası

Ekmeğinin ve sevginin koca SEYDO AĞASI!!!

Not: Bu uyduruk bir öykü değil

Tanık olduğum anılardan biridir.

Seydo Erdoğan'ın bu misafir

Severliğini tanıyan herkes bilir.

Ölüm haberi üzerine eski notlardan

esinle kalem alınmıştır!

Mustafa Ertürk

Elbistan 1984-1989

Ceza Hakimi

Not: Tlf 0505 620 55

Nerelerdesiniz Seydo Aşamın çocukları

Tounları sevenleri sevmeyenleri neredesiniz

Çıtınız çıkmıyor!..

Delinin Aklı Masal. çok güzelbir masal lütfenokuyunuzzzzzNoktaaa!!!

M a s a l

Güzel okurlarım gelin bugün size osmanlı kızı cumhuriyet geli anamın masallarından
Deli'nin akli masalınianlatayım.

Dağlararasındabir dağ köyünde biri deli iki kardeş yaşarmış. Bir erkek (keçinin erkeği)bir de inekleri varmış . Deli kardeş ineği yaymaya (otlatma) götürmüş.İşi uğraşısı bu imiş.

Bir güz günü akşama doğru hayvan bir kayanın (Büyük taş) önünde yatmış 'hıdır hıdır' geviş getirmiş. Bizimki 'akşam oldu' der ineğin yanına

Varınca ne görsün...Bir çuval. Açar bakar,sarıca bir şeyler. İçinden bir kaçını alır, evin yolunu tuta..

Evdeki akıllı kardeşi' Hanı inek nerde " sorunca
Deli 'sattım' der.

-Kime sattın

-Kayaya

-kaya kim

- Kim olacak kartalların orda kaya

Akıllı şaşkınlık içinde

-Kaça sattın, kaç

bizimkiavucunu açar getirdiklerini gösterir

akıllı hem sevinir hem kızar

-Bizim ineyimiz satıl değil, tek geçimmimiz felan der içinden de 'bunlar altun, altun olmaya altun da... kaya kim dağın başında... dahabaşka var mıydı'

-vardı elbet bir çuval

Akıllı bir kısmet gelmiş, der içinden deliye açıkvermeden

- Haydı gidelim parasını verelim ineğimizi alıp gelelim. Deryola çıkarlar derken delinin dediği yere varırlar. Gerçekten hayvan bir kayanın önünde gevişgetiriyor, yanıda da bir çuval ultun...

Masal bu ya!

- Bak der akıllı, bu senin kısmetin... Allah'ın taşı, kayası ineğine yapsın... Der çuvalı sırtlar, ineği de önlerine katıp dönerler. Yolda

- Biri bizi görececek soracak olursa sen hiç konuşma ben gerekencebı veririm... tembihinde bulunur... bulunur ama, aksilik bu ya köye yaklaştıklarında köyün 'kır bekçisi'yle karşılaşmasınlar mıııı!

Bekçi bu,

- ne o ağalar bu saatte nereden...

Akıllı,

- hiç adam bizim ki tezek toplamış da, deyince

Deli bu durur mu

- ya tezekmiş,.. adamın altunlarını aldı...

Altun lafını duyar da yakalarını bırakırmı bekçi

Akıllı dese bekçiyi ikna edemez evlerine beraberce gelmiş olurlar.

Haylı zaman geçince deli uyuklamaya başlar ve yatağınagider... o gidince akıllı yine bekçiyi savmaya çalırsırsa da başaramaz... Bakar ki kurtuluşyok fırsatını bulup kafasına darbe indirir. Avlunun bir köşesindeki kuyuya atar.. Aksilik bu ya deliuyanmış görmüş.

Akıllıona da bir çare bulur. Delitekrar uyuya kalınca kalkar bekçiyikuyudan çıkarır başka yere götürür gömer. Gelip tekkeyi öldürüp aynı kuyuya atar..

Sabah olur o yana bekçi bu yna bekçi...

Bekçinin aranmakta olduğunu duyan deli

"Hiç boşuna aramayın benim ağam öldürdü kuyuya attı..Der de başka bir şey demez...

Akıllı her ne dese de kimseyi inandıramaz derken kuyuya deliyi bir ipe sarkıtırlar.

Deli aşağıdan bağırır:

" Bizim kuyuda ki kıllı sizin bek çi kıllı mıydı!

Gülüşmeler olur ' Hele iyice bak, iyice..'

Aşağıdan;

" Bizim kuyudaki boynuzlu sizin bekçi boynuzlu muydu!" Yinegülüşmeler kaynaşmalar... ' Hele iyicie,lan deli iyice!'

Deliaşağıdan tüm gücüyle hem de gülerek;

"Bizim kuyudakitaşaklı sizin bekçi..."

İpe çekerler ki bilinen tekke...

Herkes bir birine bakar şaşkın kızgın...

Akıllı;
“ Ben size demedim mi soyğa bulgur çuvalınıdevirdi, kızgınlıklavuruncahayvankuyuya düştü... der savunmada bulunur...
Köydeki dedi kodusu hala devam ediyormuşşş!

Başlık: Y I L A N K E M İ Ğ İ Hikayesi masalın içinde... Lütfen okuyunuz! Noktaa!!

M a s a l -II-

Yılan Kemiği

Güzel okurlarım gelin bugün de kısa ama Çok ders verici dramatik bir masal anlatayım. Kardeşlerim , bir çoğunuz gibi ben de bir çok masal kitabı okumuşum. Anamdan dinlediğim masallara , yazılı eserde rastlamadım. Önemleri bundan gelmedir, derim.

Bir varmış, bir yokmuş
Bir dağ köyünde yaşayanlardan bir erkek bir kız kardeş yaşarlarmış. Bacı kardeş gül gibi geçinip giderlermiş. Gel zaman git zaman, her çocuk gibi onlar da büyümüşler. Erkek kardeş evlenmiş. 'Hayırlı uğurlu olsun' demekten başka ne denir ki.. Yine gel zaman git zaman her insan gibi onlar da yaşlanmışlar. Yaşları ilerledikçe evin kadını, evin kızına takmış.. Kocasına " Götür ormanda bırak..." Adamcağız ne dese ne diller, ne gözyaşları dökmüşse kadını inadından, kızcağıza olan hasedinden vazgeçiremiyor. Dayanamamış bir gün kız kardeşine " haydı, oduna gidelim " demiş. Varmışlar ormanlığa. Kendisi kesiyor kırıyorvs kızcağız da toplayarak yardım ediyormuş. Akşama doğru kızcağız yorulmuş, odunların yanında uyuya kalmış. Kardeşi bir ağacın dalına bir bir şey diyelim ki bir bakır marşaba asmış. Rüzgar vurdukça tas ağacın gövdesine çarpıyor. Kızcağız uyku arasında o sesi duydukça; " Ağam daha çalışıyor." Deyip kendini uykuya bırakıyor. Az mı uyumuş, çok mu uyumuş, uyandığında ortalık Kararmış o takırtı sene gitmiş. Kendisine oynanan oyunu anlamış. Karanlık ormanlıkta şaşır kalmış... Ağlamış sızlamış ama ne çare... kuş sesleri, yılan sesleri duydukça: " Kardaşımmmm kardaşımm Ayağına yılan kemiği bata...benim gözyaşıma sürtülünceğe kadar çıkmaya..." der, intizarda bulunmuş. Rast gele yürümüş, yürümüş... önüne çıkan köylerde dilenerek o köy senin, bu köy benim... dolaşır da dolaşmış... günlerce aylarca yıllarca... Yaşlanmış...saç ağarmış dişler dökülmüş avurt çökmüş her yanı buruş buruş olmuş... üstündekiler yırtık dökük... gittiği her yerde çocuklar deli karı deli karı der güler taşlar, kaçışır... Gelelim kardeşine. Bacısına bu oyunu oynayıp ormanda uyur halde bırakıp evine dönünce, karısı memnun.. kendisi pişman, acılı. Evde huzur kalmamış. Yetmemiş gibi bir gün ayağına bir yılan kemiği batmış. Bacısının ahı tutmuş.

Masal bu ya..

Gün geçtikçe acısı dayanılmaz olmuş. Yemeden içmeden kesilmiş. Gitmediği doktor kalmamış. Hiç biri çare bulamamış. Kemik damarların içinde gezermiş...

Böyle böyle yıllar geçmiş... Memleketin birinde yaşlı bir kadının bu tür iflah etmez, çaresi bulunmaz dertlere şifa bulurmuş, dendiğini duymuş. Yollara düşmüş... köy köy dolaşır söylenen kadını aramış... Dolaşırken dağlar eteğinde bir dağ köyünde yaşlı perişan bir kadın... Çocuklar ' deli karı,deli karı ' der kızdırır o da elinde yaslandığı sopayla çocukları kovalar... görünce içi sızlar... bacısı...bacısına oynadığı oyun gelir aklına... ayak ağrısı artar dayanılmaz olur olduğu yere çöker ağlar... Çocukları kovan yaşlı perişan kadın görünce adamın bu haline acır yaklaşır... Tanışır koklaşır ağlaşır ağlaşırlarrrr.

MANDA ve KUMANDA

M A N D A ve KUMANDA

1-

Sözlükteki tanıma göre ' manda' geviş getiren, çift tırnaklılardan su aygırı'dır.

Halk dilinde camus, kömüş dendiğini de herkes bilir.

Bizim sürü koyunumuz (100-200),5-6 ineğimiz vardı.

Mandamız yoktu.. Bizim ora, kuru kırsal olduğundan

Suyu çok seven mandaya göre değilmiş.

Komşu köy Kuluncak'ta Temir Dayınınbir çift koşumluk camızı vardı.

Bizim köyün Göller Mevkine getirirdi.Biz çocuklar gör meye giderdik. Hele koca gövdeleriyle Kanlı Gölde yüzmelerine bayılırdık.

'Kanlıgöl adı üstünde kanlı, belalı. Alttan yüzlerce milli gözeneklerden çıkan buz gibi soğuk suyu olan, göl.

Orta kısımda üç büyük göl, etrafı bataklık, kamış.

Yaklaşmak ne mümkün. Biz değil kimse giremezdi.

Yaz ayları göçmen kuşların yaylak yeriydi çevredeki diğergölet ve bataklık çayırlar. Kurbağaların yaz kış mekanlarıydı. Haziran –Ağustos arası

akşam konserleriyle, düğün dernek şenlikleriyle Göller Mevkii çinlardı.

Köyün en bitek semti olduğundan yaz kış

İnsanı geleni gideni eksik olmazdı Göllerin

Bahar aylarından itibaren koyun sürüsüne, sığıra yasaklanırdı.

Kuzu koru yeri koca semt.

Oralarda kuzu yaydığım günlerin özlemine çekerim,hala.

10-12 yaşlarında çocuklarız.. Kuzularımızın boyunlarındaki zil sesleri,fülüt (düllü)

kurbağa seslerinin karışımını düşünce biliyor musunuz.. Köyde hangi evlerin,

kimlerin ışığı erken, kimlerin geç söner, bilirdik. Geç sönenleri daha çok severdik.

Çünkü görünen ışıklar bizim cesaret, bizim güç kaynaklarımızdı.

İşte ilk kez manda, ya da camus'u Göllerin en çok da Kanlıgölde görmüş oluyorduk. Ah 80 lik yaşıyla uzun ak sakalıyla Temir Dayı...

Bu mandalar var ya, malım değil canımdır benim,canım...

Bize eskilerden neler neler anlatırdı.Buralarda eskiden kimler yaşamışlarsa köy harabeleri köy yolları sulama arklarını anlatırdı.

Seferberlikte bu yaşlardaymış(10-12) akli yetikmiş... Sivas'ta toplantı varmış.

Bizim köylerden de gidenler olmuş BUNLARDAN BİRİ DE Paşo Ağa imiş

(Büyük dedem). Kumanda lafları söyleniyormuş Kumanda ne ise derdi rahmetli.

Ne çok severdik 80 lik ak sakallı Temir dedeyi... Böylece ilk Kumanda kelimesini de manasını bilmesek de Odan duymuş oluyorduk.

Biraz daha büyüdük şehir okullarında mektepli olduk.

Manda kelimesinin başka anlamlarıyla da karşılaşılırdık.. olduğunu öğrenmiş oluyorduk.

Yine sözlüğe göre , manda kelimesinin ikinci anlamı;

" Kendi kendini idare edemeyen bir devletin, başka bir devlete verdiği idare etme yetkisi' imiş.

Dünya küresi üzerinde bilinen 6-7 bin yıllık süre içinde nice devletler kurulmuş, yıkılmış.

Nasil yıkılmış, yok olmuş sorusuna gelince deprem, deniz (Örn. Mu, Atlantis gibi) doğa

en çoğu, yine insanoglunun talanıyla,yakıp yıkmasıyla, yerini yurdunu terk ettirmesiyle

olmuştur. Bununla da övünmüştür

yine insanoglu, ne yazı ki..

İmparatorluklar çağı.Sözlüğe göre:

" İmparatorluk:...başka kavimler üzerinde siyasi egemenlik sağlayarak meydana getirilen devlet şekli"

Zamanla, insanlık kültürel yapılanmasının gelişmesinin sonucu olacak ki, yerle bir etme yerine aslan payı, kılıç hakkı karşılığı , varlıklarını sürdürme şansı tanınmış yenilenlere.

Günümüzde ise imparatorlukların yerini EMPERYALİZM almıştır. Dünya bu süreci yaşamaktadır.

Yine sözlükteki kısa tanımıyla,

“ Emperyalizm: devlet sınırlarını genişletip başka milletleri sö-Mürge haline getirerek imparatorluk kurma fikri”

Yani emperyalistlik, imparatorluğun gelişmiş halidir.

Artık ordularla işgal, istila şeklinde değil, başta ekonomik kısıtlanmak üzere, sosyal, siyasati etkileme, yönetimine yön verme,değiştirme gibi yöntemler kullanılmakta.

Galip, üstün güç zayıfın içindeki zaafardan yararlanarak

Kaleyi yakıp yıkmadan yönetimini içtendeğiştirmedeyönlendirmede..

Tıpkı elimizdeki kumandayla Tv. yi idare etmemiz gibi.

Sonuç olarak, çağımız emperyalizm çağıdır.

Tuzu kuru olan dünyanın üçü beşi , geri kalmış olandan işine gelmeyenlerin defterini düarmede, yenisini oluşturma yön verme...gibi müdahalelerin yaşandığı çağıyaşamakta insanoğlu.

Tüm bunlar karda iz bırakmadan, ancak sonuçları ve amaçlarıyla anlaşılın müdahalelerdir.

Kanalları devletlere benzeterek

Tv. ile kumanda arasındaki bağlantı gibi günümüz dünyasının hali..

Köyümde bir yaz akşamı doğa güzellemesi

Çocukluğumun unutamadığım yaz akşamları

ÇOCUKLUĞUMUN YAZ AKŞAMLARI

1-

Bizim sürü koyunumuz (100-150),5-6 ineğimiz vardı.
Mandamız yoktu.. Sağımlik maldan yana.
Bizim oralar, kuru kırsal olduğundan
suyu çok seven mandaya göre değilmiş.
Komşu köy Kuluncak'ta Temir Dayının bir çift
koşumluk camızı vardı.
Bizim köyün Göller Mevkiine getirir yayardı.
Biz çocuklar görmeye giderdik.
Hele koca gövdeleriyle
Kanlı Gölde yüzmelerine bayılırdık.
Camus (camız.)ilk kez görmüş oluyorduk.

Sözlükteki tanıma göre ' manda' geviş getiren,
çift tırnaklılardan su aygırır'dır.
Halk dilinde camus, kömüş dendiğini de herkes bilir.

80 lik Temir Dayı, Temir dede,
"Bunlar benim canlarımdır, canlarım" der
Göle nereden gireceklerini bilirdi.

'Kanlı Göl' adı üstünde kanlı, belalı...
Alttan yüzlerce milli gözeneklerden
çıkan gaz gibi süzen buz gibi soğuk suyu olan, göl.
Orta kısımda üç büyük su adası,
etrafı bataklık, kamış.
Yaklaşmak ne mümkün.
Biz değil kimse giremezdi.

Yaz ayları göçmen kuşların yaylak yeriydi
çevredeki diğer gölet ve bataklık çayırlarla.
Kurbağaların ve daha nicesinin yaz kış
gizemli mekanıydı oralar.
Haziran –Ağustos arası akşam konserleriyle,
her yerinde düğün dernek şenlikleriyle
çınlardı Göller Mevkii .

Köyün en bitek semti olduğundan yaz kış
İnsanı geleni gideni de eksik olmazdı.
Bahar aylarından itibaren koyun sürüsüne,
sığıra yasaklanırdı.
Kuzu kuru yeriydi koca semt.

Oralarda kuzu yaydığım çocukluk günlerin özlemine çekerim,hala
Hem hayallerimin hem rüyalarımın süsüdür anılarıyla Göller'imiz.
Köyüme gittiğimde mutlaka uğrar çiçeklerini koklar, teresinden,
kuzukulağından daha nice yeneceğini bildiklerimden yemenin keyfini yaşar...
Ekibim varsa piknik etmişimdir çoğu kez... Offf of!.. Neyse!!..

2-

10-12 yaşlarında çocuklarız... Kuzularımızın boyunlarındaki zil çan
sesleri, çoban flüt (düllü), kurbağa, üveyik kuşunun
hele yazböcekleri (cırcır)... daha nicesinin seslerinin
karışımını düşünün biliyor musunuz.
Doğa dile gelmiştir...
Her canlı kendi dilince müzik korosuna katıldığı
çok sesli bir yaz konseri sunumundayız!..
Hele ay ışığıyla aydınlanmış yeriyle göğü ile doğa...
Göz kırpan kıpır kıpır yıldızlarla süslenmiş

orta yerde dolunay'ın tüm güzelliği ile şavkıdığı
buğulu, hale tülüne bürünmüş gökyüzüyle
büyülenmemek mümkün mü..
Doğa bunca gizemli güzelliğini sunmuşken...
İnsan sesleriyle, eli kulağa atmışların türküleriyle oluşan bu
muhteşem yaz konserini keyfini hiç bir yerde
hiç bir ortamda yaşamak olası değil bencileyin.
Yetmişliğim (74), nice konserlerde nice tavernalarda,
düğünlerde bulunmuşum hiç birinde doğanın
ruhuma sinmiş o gizemli özlemlerini keyfini hazzını algılayamadım.

3-
Bu büyüleyici ortamın güzelliğine karşın yine de gözlerimiz
tam karşıda bulunan köy evlerinin cılız umut ve bereket
ışıklarında olur.
Hangi evlerin, kimlerin ışığı erken, kimlerin geç söner, bilirdik.
Geç sönenleri daha çok severdik.
Çünkü dokuz on yaşlarındaki bizler için
cesaret ve güç kaynaklarıydı köy evlerinin ışıkları...
O duyguyu yaşamış olanlar bilir...

Evleri bölüşür, bir birimize takılırdık.
Bakalım kimin ışığı daha geç sönecek...
Çıra denen ya da bir kaç evde olsa da petrol lambası
ışığında akşam sütü kaynatılır, çökelik, peynir işleriyle uğraşır kadınlarımız...
Veli giller en erkencilerdi. Hanım Halanın, Gozze Ananın, Çiçek Gelinin
Yeto Hatunun ışıkları en sona kalanlardı. He analarım he!!!...
Çok severdik, her birini ayrı ayrı...

Devam edecek
Devamı MANDA ve KUMANDA balıklı yazımdadır merak edenler için.
S o n !!

mustafa ertürk (EM.HAKİM)
(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve/veya temsilcilerine aittir.
Şiirlerin

Sarhoşun akli Bunaşeytana pabucunu ters giydiren sarhoşun akli denir. Lütfen okuyunuz.Okunmaya değer masal gibi bir gerçek yaşanmışlık.!Nokta!!

Şeytana Pabucunu ters giydiren
Sarhoşun Akli

Şimdi zizlere şeytanın aklına gelmeyen gelmeyecek olan bir dolandırıcılık olayını anlatayım... anlatayım da 'elinoğlunda ne akıl, ne zeka varmış görün'..
Görün de parmaklarınızı ısırın. Ama öyle kızgınlıkla değil, şakacıktan, ha!
Efendim benim küçüğüm emekli nin moda adıyla küçük bir marketleri var. Aile boyu nöbetleşerek didinip dururlar. Geçim derdi, ekmek derdi bu ya... Oğlan delikanlının dükkanda olduğu bir gün daimi ve tanıdık müşterilerden Biri diyelim ki bay x gelir,
" Delikanlı nişanımız var der 5 adet 70'lik " ister. Delikanlı biraz tereddüt eder ise de tanıdık, hem hemşehri, hem daimi müşterileri olduğunu düşünerek verir.
Deftere de güzelce yazar
Bir kaç saat sonra gelir
"nişanen ertelendi !" der aldıklarını yani 70'likleri iyade eder.

Burayakadar iyi olağan kimsenin bir diyeceği yok zaten olamaz

Olamaz amma,"Ya delikanlı der yazdıklarını silme borcumdur.
Bana biraz para lazım da... Nağmeleriyle delikanlıyı inandırır acındırır 5 şişenin bedeli olan parayı bir güzelalır mı alır!"

Buraya kadar da olmaz amma olabilir.

" Tanıdık ve daimi müşterisi olduğna göre öder." diyesi geliyor insanın.
Şaşılacak parmak ısırılacak ne var ki denebilir.
Dene bilinir de ya şuna ne denir, ne buyrulur: aradan iki-üç gün geçmiş ki Başka müşteri gelir parasını öder o şişelerden birini raftaki yerinden verileni alır gider. Bir saat sürmeden gelir, bu kez dükkana bakmakta olan Anasına;
" Ya hanım kardeşim, bu ne iştir..!" der siteimli, kırgın
"Ne var ne olmuş hayr ola...!"
Adam şişenin kapağını açarak:
"Su doldumuş, rakı diye satıyorsunuz,daha ne olsun..." demez mi1..
Kadırcığız şaşkın mahçup eli dili dolaşmışken
Başka müşteri de gelir aynı dertten dem vurur...
Haydaaa Gel içinden çık.
Gerçekten şişelerin içindeki su... ağızları yapıştırıcıyla tutturulmuş...
Peh!.. peh!... Peh..!
Kadın paralarını verir...
Akşama doğru oğluna olanları anlatır.
" Bu ne iştir... kime ne verdin ne aldın...!"
Delikanlı da kendisiyle ilgili olan kısmı anlatır.
Kadırcığız o borç yazılı kağıdı da alarak onun anasıyla kaldığı eve gider.
Olup bitenleri anlatır...
" Yapar anam yapar... benim sarhoş kaç gündür bir beş litrelik petten doldurup doldurup içiyor... Ben de su almış nasıl olmuşsa" derdururum."
deyip bizimkilerin parasını kendi çıkınından çıkarır öder .
"Kususura bakma Fatma hanım no'lursun kusura bakma kimselerede bir şey deme...!"
"Nişan demiş bilmem ne demiş, seninki! "
" Hee! Kendisi öyle diyordu. Ama bunun ne olduğunu anlamış olacaklar ki.."
İşte böyle kimin aklına gelir. Vallahi benim aklıma gelmez!zzz!
Buna " şeytana pabucu ters giydir' en sarhoşun akli denir! Nokta!!

Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle kadınlarımıza sunumumdur

S ö y l e ş i

- Hüsnü Yıldız'a-

Dünya (Emekçi) Kadınlar Günü
nedenile

Kimsesizler mezarlığında
bir kadın

Hüsnü Yıldız çocukluk arkadaşımıdır
Anadolu Ajansı şöförlüğünden emeklidir
Bundan bir kaç gün önceydi. Ordan burdan
Sohbet ederken konu çocukluk günlerimizin
Anılarına gelmişti.

- 1950 lerde köyde çok çocuk ölmüştü değil mi
Hüsnü can

- Öyle, öyle! sorma o acıları dedi Hüsnü, devamla
kimi kızamıkta kimi boğmacada iki yıl kış aylarında.

- sözünü ballakesiyorum dedim devamla

- Her evde,hatta bazı evlerde iki üç çocuk ölmüştü.

Her yıl yirmiden fazlaymış, geçenler hesapladık ta
Ben de direktten dönenlerdenim, Hüsnüm.

- Ya kadınlar,dedi sözü kaparak ya kadınlar!

Başta doğumda , doğum yolunda olmak üzere dedi,
derince bir of of!landı.

Anasını anımsadığını anladım, anımsadım.

- Sahi Hüsnü can ananı hatırlıyor musun!

Çok küçüktük, küçüktün de.

- Anımsıyorum, biliyorum, nasıl bilmem !

küçüktüm ama benden küçük iki kardeşim var,
biliyorsun, dedi.

Bir müddet suskunluğumuz oldu.

Dayanamadım merakımı yenemedim.

-Ananın adı Binnaz'dı sanırım.Baştan sona

Anlatır mısın. Acını tazelemek istemem ama..

Merak işte!

-Hakim kardeş, ananın çok acı ve destansı masalımsı
bir hayat hikayesi var.

- Anlat lütfen, sohbet ediyoruz, dertleşiyoruz işte.

- Anam dedi durdu, içini çekti, gözlerini sildi.Yüzüme baktı
devam etti, Zara İlçesi köylerindenmiş. Bebek iken annesiz kalmış.
Aksilik, bir de askerlik günü gelmiş. Bebeğini bırakacak, güvenecek
kimsesi olmamış olacak ki bizim köylü Aydınoğlu oralarda davar
alırken tanışmışlar. Güavenerek getirmiş teslim etmiş askere gitmiş!
Gidiş o gidiş...

- Nasıl yani kayıplara mı karışmış, gelip bebeğine, çocuğuna.

- Yok yok...Bizimkiler gidip sormuşlar, köyüne ölüm haberi gelmiş imiş.

- Halla, halla aksiliğe bakın.. ne kötü kaderivarmış yavrunun, demekten
kendimi alamadım. Sormam üzerine ;

- Bizim Aydınoğulları daha önce Keklikpınarı'ndalarmış, biliyorsundur.

Gerçi anam bizim köyde büyümüş. Yetişkin olunca bizim köyde

birisine vermişler, Adamcağız sanırım verem hastasıymış.

Anamın bir çocuğ olmuş. Adamcağız ölmüş.

Uzatmayayım, babam yetişkinmiş babama varmış.

İlk kocasındaki çocukla babama gelmiş. Ama o çocuk da yukarıda

belirttiğimiz çocukların akibetini, Anacığım o açığı da yaşamış.

Babamdan da iki kız dört oğlan anası olmuş, olmuş ama hasta imiş.

Öksürük üstüne öksürük, git gide zayıflıyor,eriyormuş...

-Gözü kör olsun. Yokluk, yoksulluk, desene, dedim.

- Öyle,öyle.. 1952-3.İyice perişanlayınca bir heybenin bir gözüne anamı bir gözüne komşu Hakkı'yı kodular bir katırla Güneş'te trenle Sivas'a Numune Hastanesine götürmüşler.

Bir ay sürmeden ikisinin de ölüm haberleri gelmişti.

Yokluk yoksulluk, imkansızlık o kertede imiş ki babam bile gidememiş...

Orada Sivas'ta Kimsesizler Mezarlığında defn edilmişler..

Sivas Mezarlıklar Müdürlüğüne gittim anlattım sordum kayıtları bile bulunmadı. İşte böyle dedi anamın hayat hikayesi...

ikimiz de gözlerimizi silmekle yetindik.

Bizim bir katırımız vardı hikayesi metinde yazılı olduğu gibidir,i yi bir yük hayvanıydı ama huysuzdu. Ağabey den başkası yaklaşamazdı Modern deyimiyle iyi kankaydılar. Önden gideni kapar arkadan gideni teperdi. Anam ona soysuz d

Günümüzde çokça kullanılan K a n k a l ı k kelimsinibana anımsattığıbir anıdır.

Bizim bir katırımız vardı
Huysuzdu önden gideni kapar
Arkada gideni kapardı
Anam ona soysuz derdi.

Bizim bir eşeğimiz bir atımız bir de katırımız vardı.
Eşek yani merkep günlük bir nevi ayak işlerinde
At bir köye bir düğüne gidilirken süslenir eğeri
gemi üzengisi silinir, parlatılır bir nevi süs saltanat
cakalıktı,, öyle ki ilçeye gidilirken arkasına çifte
gözlü halı dokuma heybe atılır sadece binilecek..
Zavallı merkep yanında götürülür alışverişte
taşınacakları taşımak onun göreviydi.
Katıra gelince ağır işler de onundu.
Örneğin tuzlaya tuza gidilecekse çulu palası çuvalları
hazırlanır sırtına atılır üstüne de binilir...
Ekin mi (biçilmiş sap) yonca mı değirmene
un üğütmeye mi gidilecek... Arpası artırılarak azıklık
arpası da alınarak yola çıkılır... Hasılı görülecek taşınacak
ağır yük işleri onun göreviydi.
İyi hoş da huysuzdu. Önden yaklaşıp saldıırır it gibi kapar,
Hele arkadan yanaşmak ne mümkün çifte üstüne çifteyle
çok yaman teperdi. Bir gün anam önüne saman felan bırakacak
olmuş ağzını üst dudağını yukarı doğru germiş bıçak gibi,
dahra gibi dişleriyle az kalsın anacığını kapacakmış..
Anam bunun üzerine; 'soysuz,ne ola soysuz !' derdi hep.
Ağabeyimden başkası yanına yanaşamazdı.
Eee! Ne de olsa onun elinden arpayla besleniyor...
Olsundu, ne yapalım, işlerimizin hatırı için katlanıyorduk.
Böyle devam ederken bahara doğru arpa iyice azalınca
abim arpasını kısmak zorunda kalmış.
Arpası kısılinca, bolca arpaya alışkın olan hayvanın huysuzluğu
artmış, yıllarca yardımlaşarak, hatta tımarına varıncaya
kadar her türlü bakımını yapan adamın tüm bu iyiliklerini
bir kenara bırakıp abime de saldırmaya başlamasın mı...

Çıkara dayalı Hiçbir k a n k a l ı k sonuna kadar sürmemiştir.
Arpası kısılinca katır,
katır kapmaya tepmeye başlayınca
çalıştıramadığı için k a n k a l ı k bozulmuş...
Böylece yılların iki k a n k a n ı n araları açılmış,
gittikçe çekilmez hal almıştı ağam onun olası
şerrinden kurtulmak için olacak ki satmaya karar verdi

Dağdan demir, krom mad e ni taşımaya üç dört ay dayanabilmiş...
Gücü kesilince bir kenara bırakılmış...

Bir kaç gün de öyle direnmiş ise de mırt olmuş.
(Murdara öldü değil mırt denir bizim oralarda)
Haberini alınca yine de üzüldük. Çünkü çok emeği vardı..
Güçlü zamanında ahır ona dardı..
İşte böylesi bir katırımız vardı..

Not Kanka kelimesinin anımsattığı bir anıdır

Bizim bir katırımız vardı iyi bir yük hayvanıydı ama huysuzun biriydi.Metinde yazılı olduğu gibi...

Bizim bir katırımız vardı

İyi bir yük hayvanıydı ama huysuzdu
“önden gideni kapar arkada gideni teperdi”
Anam ona ‘soysuz!’ derdi.

Bizim, ondan başka bir eşeğimiz bir de atımız vardı.
Eşek yani merkep günlük bir nevi ayak işlerinde
At ;bir köye bir düğüne gidilirken süslenir eğeri
gemi üzengisi silinir, parlatılır bir nevi süs saltanat
cakalıktı, öyle ki ilçeye gidilirken arkasına çifte
gözlü halı dokuma heybe terkisine süs için atılırdı.
At sadece bineklikti. Keyfo ağalıktı yani
Arpa onundu, tımar onundu.Eğer takımıyla
onundu
Zavallı merkebin dedemden kalma bir palanı
birdekıldan örme yem torbası vardı.
Yemi ise samanla kuru yonca kırışımı bir de
atın önünde kalanlardı.Hal böyleyken yine
.yanında götürülür alışverişte taşınacakları
taşımak da onun göreviydi.

Katıra gelince ; tüm ağır işler de onundu.
Örneğin tuzlaya tuza gidilecekse çulu palası
çuvalları hazırlanır sırtına atılır üstüne de binilir...
Ekin mi (biçilmiş sap) yonca mı değirmene
un üğütme mi gidilecek... Arpası artırılarak
yemliği arpası da alınarak yola çıkılır... Hasılı
görülecek taşınacak ağır yük işleri görevi
bizim kır katırındı.

İyi hoş da huysuzdu. Önden yaklaşıp saldırdı
it gibi kapar,hele arkadan yanaşmak ne mümkün
çifte üstüne çifteyle çok yaman teperdi.
Bir gün anam önüne saman felan bırakacak olmuş ağzını
üst dudağını yukarı doğru germiş bıçak gibi, dahra gibi
dişleriyle az kalsın anacığımı kapacakmış..
Anam bunun üzerine; ‘soysuz,ne ola soysuz !’ derdi hep.

Ağabeyimden başkası yanına yanaşamazdı.
Eee! Ne de olsa onun elinden arpayla besleniyor...
İyi anlaşıyorlardı, görünürde dosttular. Son zamanın moda
değimiyle k a n k a l a r d ı

Böyle devam ederken bahara doğru arpamız
iyice azalınca abim arpasını kısmak zorunda kalmıştı
Arpası kısılinca, bolca arpaya alışkın olan hayvanın
huysuzluğu artmış, yıllarca besleyen, hatta tımarına
varıncaya kadar her türlü bakımını yapan adamın tüm bu
iyiliklerini unutup saldırmaya başlamasın mı...
“ Çıkara dayalı hiçbir dostluklar sonuna kadar sürmemiştir’.
Arpası kısılinca katır, katırı çalıştıramadığı için ağamın canı
sıkılıyor, burunlarından soluyorlardı.
" Kankalıkbozulmuş, ortalık toz dumandı.
Öyle ki; kimiz katırdan, kimiz ağadan yana olmuşuz.
Derken ondan ve olası şerrinden kurtulmak için
satılmasına karar verildi. Kasabadan bir madenciye satıldı.

Dağdan demir, krom mad e ni taşımaya üç dört ay dayanabilmiş...
Gücü kesilince bir kenara bırakılmış...Bir kaç gün içinde
mırt olmuş. (Murdara öldü değil mırt denir bizim oralarda)
Haberini alınca yine de üzüldük. Çünkü çok emeği vardı..
Şimdi boş olan ahır, güçlü zamanında ona dardı...
İşte böylesi hayrıyla şerriyle unutamadığımız
bir katırımız vardı..

Not : "Kanka" kelimesinin anımsattığı bir anıdır bir
öyküdür hepsinden çok kıssadan hisse
"Kızım sana söylüyorum,gelinim sen anla" demiş atalarımız!

Ben, Diyojenim Adalet anayı, anamızı arıyorum

Diyojen'im Adalet Anayı Arıyorum

Boş zamanın dolu lafları dolu zamanın boş gıfları
Okunmuş havası veren ama aslında okunmayan
Kitaplarla dolu olsa ne olur boş olsa ne olur raflar
Okuyup da anlamayan yada anlayamamış ise ademoğlu
Arasat'ta, uyan borusu çalmasını bekleyen ölü canlar
Yaşasa ne olur yaşamasa ne olur uyutulan ütöpik saflar

Nisan ayında ' camızı eşinde ayıran" abril soğuşu vurup
Solduracağını yılların deneyimiyle biliyordun sen madem
Acelen neydi iki günlük samyeli sıcaklığına tav oldun da
Atalarımızın 'Kapıdan baktırır kazma kürek yaktırır "dedikleri
Mart ayı dert ayında onca çiçek açtın don vurdu kuruttu kalanı
Dolu vurdu dışarıya el açtırdın derdin bu muydu a canım badem

Atlantik ötesinde yazılan nicesi gibi kara senaryonun
Mizahi kurgusuyla verilince emir kopar kazığı dünyanın
Pantegon patentli kılıç yontunca selama durdurur kalemi
Kimilerini pöf pöfleyip şişirmek, kimini bir parmak bal ile
Susturmak sanatı olmuş kavgacı dünya yaşam suyu yankinin
Yeter be oğlum yeter güdülmeye kaval sesine alışkınsa sürü
Erken öten canında olan horoz ne yapsın saz ne,söz ne yapsın

Değirmen taşı misali dönerken küremiz çırpınır küheylan yüreğimiz
Bin bir çiçek açacak sanırdık hep ömür denen Hayat Ağacımız
Umut çiçeklerimiz, umutsuzluk derdiyle yapraklarını döktüğü
Haksızın her haksızlığı kendine reva görüp Hakk_ı taalayı unuttuğu
Hukuk rafta adalet ana kimsesizler yurdunda komada
Hak Hukuk denen kökü Sümerde Hamurabide İyonda Solonda Romada
Ya bizde!.. ya komada ya hapiste dedik ya: Diyojen'im elimde fitilsiz lambam
Öldü sanılan yitik işi ünü ünvanı bitik adalet anayı anamızı arıyorum!!

Adı: Pulle Cinsi Tazı Rengi Soğan sarısı Özelliği fırsat bulunca evlere dalıp kap kaçak yalamaktı. Yine de seviliirdi.

Pulle'nin Maceraları

Pulle soğan sarısı zayıfça rengiyle huylarıyla sevimli, köyün, köylünün dilinde eğlencesi olan bir tazıydı. Fırsat bulunca evlere dalar kap kaçak yalar ne bulursa... Bir gün Sakine hala kümese tavuklar için yemek artıkları bırakır, halanın girip çıktığını görmüş, durur mu hemen dalar yalar yutar Başka gün X hatun bostan tarafında oyalanırken evde takırtılar duyar. Bu pullenin işidir der, bir ders vermek için kapıyı çeker, pulle bu evin her tarafını biliyor arka bacadan atlar pırr! Macerasının olmadığı gün olmazmış pullenin Hele bir gün İçço gilin avlaya dalar boş bakracı yalar, Bakracın kulpu havadaymış.Yalarken bir ayak sesiyle başını kaldırınca bakraç takılmaz mı boynuna... Pulle boynunda asılı bakraçla koşturur da koşturur. Çocuklar peşinde pulle önde köyün içinde sanki bir sirk gösteri... Bakraç eşki bakırlardan, sallandıkça şakıtısı takırdıtısı... Tam bir eylence, komedi ... Buna benzer daha çok macerası var anlatılan, ama şimdilik bu kadarı yeter Boynunda asılı sallanan bakraçla köyün içinde koşturun bir tazı, hele bu Pulle ise.. gözünüzün önüne getirebiliyor musunuz.. Peşinde çocuklar herkes seyrinde... O dur budur yalaklık yapanlara " pulle , pulle gibi çanak tabak yalayıcı!"denir olmuş..

Ah pulle ah!.. sen mi birilerinden aldın birileri mi senden aldı yalakalığı, falakalığı!... Bu, ders ibret dolu bir yazıdır. Günümüze güzel bir örnektir. Yoksa durup dururken 60 yıl önceki bir anıyı Esef Dayı gilin taziyi neden yazıma konu etmiş olaydım !

'Bizim bir katırımız vardı!' kankası olan ağabeyimle aralarının açılmış olduğu anı da aynı amaçla kaleme alınmıştır. Merak eden okusun. Gerçi sanmam da!!! Neyse!!! Nokta!!!

Bir muhtarlık seçimi A ile B çarpışırken C nin mührü kapmasının hikayesidir

Bir muhtarlık Seçimi

-Osman Akkuş'tan-

Bir ilçenin büyükçe bir köyünde muhtar seçiminde şanslı görülen A partisi adayı ile

B partisi adayı arasında kıyasıya bir çekişme gizliden açıktan karalamalar türlü vaatlerle seçim propağandısı sürer , köy seçmeni neredeyse ikiye ayrılmış... C adayına W ye hiç şans tanınmaz.

A partisinin adayı X

B partisinin adayı Y

A nın akıl babaları kendi adayları X i

B nin adayı Y karşısında çok şanslı görüyorlar.

B nin Kurmayları da bunun farkındalar.

Y nin yerine Z yi gösterirlerse durumun lehlerine döneceğini biliyorlar.

Biliyorlar ama; Z nin daha önce aday olmayacağını defalarca söyleyip yayla evine gitmiş.

Seçime sadece iki gün kala. B nin kurmayları tekrar Z ye giderler ve ikna edip köye dönerler.

A nın adayı X şansının kalmadığını düşünüp adaylıktan çekildiğini köye, köylüye duyurur...

Yerine rast gele birini aday gösterirler.

Bu durum karşısında Z rakipsiz aday durumunda iken;

" Benim amacım X i yıkmaktı. O çekildiğine göre ben de çekiliyorum" Deyince;

Ertesi gün sandıktan hiç şans tanınmamış olan W çıkar malı götürmüş

Mühr-ü Seleymanı olarak

partisinin zaferini ilan etmiş olur.

İşte böyle siyaset için satranç oyunu mu, ayak oyumu mu, şans oyunu mu

yoksa hepsinin payı var mı demeli.. Nokta!

S e ç i m e d o ğ r u Hikayesi Tansiyonların yükseldiği yüksek gerilimli günlerin telaşı... Ağızdan çıkanların kulakların duymadığı... Yarınlarda yüz yüze bakmanın ayıbının yaşandığı günlerin hikayesi...

Se ç i m e d o ğ r u

31 Mart 2019 Pazar Günü Cumhuriyet döneminin 29. Genel Yerel seçi için milyon seçmenini sandık başına gidip bulunduğu yerin sorunlarıyla görev ve yetki vereceği Zat-ı muhteremleri belirleyecek. Ne güzel Sokakla da bayraklarla flamalarla boy boy resimler süslenmiş Tanıtım araçlarından yükselen müzik sesleriyle kentlerde şenlik ve canlılık günleri yaşatılıyor. Çok güzel çok hoş da: ah no 'l'urdu Şu şu hakaretli sözler, yalan yanlış yakıştırmalar olmasa... Herkes talip olduğu hizmeti daha güzel, halka daha yararlı, mevcut durumda gördükleri noksanlıkları, yanlışlıkları... ileriye gören zekayla yıllar sonraları için ne düşündüklerini. konuşalardı... Ah bu erdeme, bu siyasi ve ahlaki olgunluğa, kemale seçim denen demokrasi denen uğruna tarih boyu insanoğlunun çok pek çok kurban verdiği hala vermekte olduğu bir bayram bir şölen karneval havası içinde girilmiş olmayı tüm toplum olarak ne çok isterdik değil mi... Ah nerdeee o günler... Herkes zaferini, başarısını yapması gerekeni hizmetleri söylemek de değil yapmaması gereken... yarın kendisini utandıracak atıp tutmalarda iftiralarda çamur atmalarda aramakta... Hürriyet!.. Hürriyet !!.. dedik yıllarca sarıldık baştacı ettik öyle bildik... Yazık ki ONU da hürriyetsiz, zürriyetsiz '(Kendi demeleriyle) kankalar safında yer almış görüyoruz. Nerdesin ey Hürriyet !.. Ey uğrana ölünen hürriyet nerede hangi derde hangi girdaptasın!..

projelerinden, söz etseler...

KUTSAL KİTABIN DALINDAN

KUTSAL KİTAB'IN DALINDAN

ALAK SURESİ (SURE 1)

1-Yaratan rabbiniadiyla oku

4- Rabbin ki, insana kalemle yazmayı öğretti

TEKASÜR SURESİ (SURE 16)

- 1-Çoklukla övünmek sizi iyice oyaladı
- 2- Mezarları bile sayacak kadarileri gittiniz
- 3- Doğrusu yakında bileceksiniz
- 4- Evet, yakında kesinlikle bileceksiniz

HÜMÜZE SURESİ (SUR 32)

- 1-Arkadan çekiştirmeyi alışkanlık edinen kimseye yazıklar olsun
- 2- O ki, mal yığmış ve onu sayıp durmuştur
- 3- Malının kendisini ölümsüz kılacağını sanmaktadır
- 4- Hayır, o, kesinlikle tutuşturulmuş bir ateşin içine atılacaktır
- 5- O tutuşturulmuş ateşin ne olduğunu bilir misin sen
- 6- O öyle bir ateştir ki, onu Allah tutuşturmuştur

O K U !..

Saplanmasını istemiyorsan
Dünyanın neresinde, kimden
Hangi dine inanca karşı olursa olsun
Kalbine insanlığın cehaletin kara şoku

Rabbin = Allah = Hakk = Hukuk ve
Nizam-ı Adalet adına oku
Düşünmeden varı yoku
Ömürden yana azı çoku
Oku!

İlim oku bilim oku felsefe
mutlaka felsefe oku
Nefsini oku nefis şeytandır
Şeytanın canına oku!
Oku müslüman kardeşim sen de oku!..

Cumhuriyetin kuruluş felsefesi... Bu felsefeyle oynamanın vebali üzerine

CUMHURİYETİN KURULUŞ FELSEFESİ İLE OYNAMAK
TARİHİ BÜYÜK BİR HATA OLUR VEBALİDE ÇOK AĞIR OLUR

Kan gözyaşı, irfan ile yedi düvelle yokluklar içinde savaşarak bir Vatan yaratmak
Bir yüce milletin istiklal ve istikbalini yaratmak ,pekte kolay olmasa gerek

Çok büyük bedeller ödenmiştir, şehitler gaziler verilmiştir
Şehit kanlarıyla oluşan rengini şehit kanından alan bir Ulus şanlı bayrağı
Milleti ile bölünmez bir bütün olan misak-ı millisi, misak-ı milliyi oluşturan
Kuva-i milliye ruhu,

Sayırsız kahramanlıklarla yazılan şanlı bir tarih ve yüce bir millet
Laik demokrasisi,

Çağdaş evrensel hukuk, bağımsız adalet, kayıtsız şartsız millet egemenliği

.....
.....

ACA.
Not Site yayınlarından olup yasak konmadığı için
Sayın yazarın hoş görüşüne güvenerek

Sn. A. C.Bey : Yapacağım tek ve tek yorum
Diyorum ki gelin onu sade kendinize bendenize değil
Din bezirgeni tarikat ağalarının peşine takılıp bu cenneti
Cehenneme çevirme gayretinde olanların- görünürde-
peşinde koşanların, yarın da yüreklerini, vicdanlarına sorum!

Olacağını sanmıyorum dağları çağları devirmiş bu milletin aklında bunca zoru.
Gölgelenmek istenen Çanakkale ruhunun meşalesi korur Meriç'ten Aras'a değin.
Misak-ı Milli sınırları içindeki bu yurdun nimetlerinden eşitlik uğruna
toprağı karmış kök salmış milyonların kanıyla yeşermiş bu memleketin..
Eğün gaflet ve delalet dağları, zevale ermeden boyun eğün ey yeşil güllerim

Muhterem,
Alıntı yazınızda belirtmiş olduğunuz gerçeklerin altına imzamı atarak
üç erkten biri olan yargı erkinin emekli biri olarak bakmadan etiketime
böyle diyor, böyle diyebiliyorum denizde bir damlası olduğum milletime!

Cumhuriyetin Kazanımları üzerine Detayı yazı metninde

i1-

CUMHURİYETİN KURULUŞ FELSEFESİ İLE OYNAMAK TARİHİ

BÜYÜK BİR HATA OLUR VEBALİDE ÇOK AĞIR OLUR

Kan gözyaşı, irfan ile yedi düvelle yokluklar içinde savaşarak bir Vatan yaratmak

Bir yüce milletin istiklal ve istikbalini yaratmak ,pekte kolay olmasa gerek

Çok büyük bedeller ödenmiştir, şehitler gaziler verilmiştir

Şehit kanlarıyla oluşan rengini şehit kanından alan bir Ulus şanlı bayrağı

Milleti ile bölünmez bir bütün olan misak-ı millisi, misak-ı milliyei oluşturan

Kuva-i milliye ruhu,

Sayırsız kahramanlıklarla yazılan şanlı bir tarih ve yüce bir millet

Laik demokrasisi,

Çağdaş evrensel hukuk, bağımsız adalet, kayıtsız şartsız millet egemenliği

Nutukta nereden nereye geldiğini belgelemiştir

Kurmuş olduğu çağdaş model cumhuriyetin Sonsuza değin yaşatılması için

'Gençliğe Seslenişi'yle' kendi geleceğini, kendine vasiyet ve emanet etmiş

Yüz yıl önce , yüz yıl sonranın olacaklarını görmüş,olan o yaratıcı beyin

Yaktığı Çanakkale ruhu meşalesini tüm anadoluda alevlendirerek

İşgal edilmiş İstanbul'u emperyalizm denen yedi başlı devlerin pençelerinden değil

midelerinden, yüreklerinden, ciğerlerinden söküp çıkaran,yani;

beş yüz yıllık hayallerinden hayal kırıklığına uğratan,

E s i r muamelesi görmekte olan İstanbul'u

2. kez alan (feth eden) o ruhu, o ruhun yüz değil çağların dahisi ölümsüz ruh nasıl

inkardan gelinir, tarif ettiği gibi ihanet olmaz mı!!

Ne acı, ne utanılası gerçektir ki ona,

' hain diyen fısıltılar eserlerine saldırılar yanında,, kazanımlarını satıp savurmalar

EN ACISI VE EN TEHLİKELİSİ ÖNCÜSÜ OLDUĞU ÇAĞDAŞ KÜLTÜRÜ YOK ETME UĞRAŞISI!!!

Son söz yerine başta emanet sahibi gençler olmak üzere bu kritik günlerde herkesin

bir vasiyet ve emanet belgesi olan Ata'nın GENÇLİĞE SESLENİŞİ'

okumaları dileğimdir. gençliğin

Ümmetçilikten, kulluğa hizmet edenlerden olsaydı ve öve bitiremez ilahlaştırırdınız

Vatandaşlık kimliğine kavuşturunca böyle ata tuta, ata tuta yok etmek uğraşısı açık ve gizli emellerde oluşunuz ne acı ne utanılası bir yok etme zulumü..

Ama gerçek o değil.

" Hak batıl olmaz1" "Güneş balçıkla sıvanmaz.!"

Sıvamaya gücünüz yetmeyecektir

Trasilvanya' ya postu atıp komuta üssü kurmak, bağlı dergahlar tekkeler müridler ordusuyla

emir ve talimatlarını yerine getir dergahı, tekkesine rağmen

Ağrıdağı zirvesinden doğan Ege Denizi sularında batan güneş var oldukça

o güneşi balçığınızla, kılçığınızla sıvamaya gücünüz yetmeyecektirrrr!!!

Fikir babanız ilah'laştırdığınız keyfo ağanıza sorulmalı değil mi;

Neden hizmet ettiği getirmek istediği düzenin olduğu yerlere değıll de

' Gavur, küffar ' deyip seni kışkırttığı yere sığındı,

Geleni gideni, murutleri. Kurduğu tezgahlardan gelen

Aharyla, dahası, hala gizli güç umudunun simgesi haliyle...

Fetvalar dağıtıp ellerini kaldırıp intizarlarda bulunmak...

Nasıl olsa görünürde sürgünde olsada kurduğu kurulmasını istediği zihniyet iktidarda olduğuna göre...

Yan gelmeyip de ne yapacaktı keyfo ağan ağamızzzz

Vay milletim, vay!

Vay memleketim vay!!..

Bu bir deneme yazısıdır. Amaçta iyiyi doğruyu bulma çağrısı vardır. Nokta!!

Doğruya Çağrı

.....
Katarım pozunu duman tozuna
Kaf dağ burdan uzak değil ozana
Sen kork yüreğinde kalem yazana
Açılın dağlar ardınız görünsün
.....

Ahmet Coşkun

Şahane bir şiir!
Şiir değil büyük filozof
Sokrates'e içirilen tatlı
' Baldıran' zehrince şirin...
İçir Ahmet'im işte söyle tatlı tatlı
Baldıran baldıra uykuları kaçırın
Yıldırım kıvılcımları yarasa gözlerini
Göremez eden güneş ışınlarınca yaz!!! Nokta!!!

Bugün yalanyla talanyla yanında yer alanıyla
Akbaba kanadıyla uçup ganimetlere konanyla
kimi davul dümbelek kimi hoş nağmeli kaval çalan,
kimi güneşe çamur balçık çalanı ,kimi çanak çömlek
yalananyla önlerini görmeyip hazır nimetin kıymetini bilmeyip
hala mazinin kül olmuş mazı ateşi hayaliyle içleri yananlarıyla

Yarın kaçan kaçtı uçan uçtu olduğunda geride kalanıysa
yanında hiç olmamış hiç bir şey dememiş yememiş içmemiş
sütten çıkmış şimşir ağacından birer kaşık memişleriyle
kaldığında gerçeği göreceği görereklerini ama güneş aşmış
yazık tavuk karanlığı olduklarını yaz, Ahmet'im

Dünya dediğin değirmen taşı misali dönüp duran değil
Durmadan hep aynı yöne dönen, nizamı, mizanı fenn-i
İlahisi gereği tersine dönüşü olmayan yuvarlak bir küredir
Defteri dürülse de fizana sürülse de zindanlarda çürütülse de
gerçekleri diyenin yazıp çizenin
Galileo'nun dedi gibi dönmsine devam eder çark-ı feleği alemin
Bilinmez mi ki ne fizanımız kaldı ne başımızda aklımız izanımız
Yedi kat yer altında kalsak da sarılmayalım masalların arabına
Hala doymadık mı dizgini batı devinin elinde olan arapatından
Yediğimiz, yemekte olduğumuz tekme üstüne çifte tekme
O halde diyorum ki:

Ne güvenip masalların arap atına binelim
N e de şahlanıp bahçe bağ demeden çiyneyip
kafdağı kırağının kımızını içelim
Hele medeniyet denen tek diş kalmış canavar""'ın pencesine!!..
Asla, asla!!

Yasla Mührü Süleymanı elinde bulunduran bulunduracak ola
her kim isen başını Anadolunun taşına toprağına yaşına kurusuna
bakmadan o ulu çınarın yaprağına yasla

muhtaç olmayalım el açmayalım isiyor isek
çalışalım güçlü olalım aklımızı başımıza devşirelim.
Huzuru bulmak huzurlu olmak adaletimizle anılmak istiyorsak